

~~۱۸۷~~

۲۷

بازرسی
۱۳

کتابخانه مجلس شورای ملی

نام کتاب: عالم آرایه (جله نمانه)

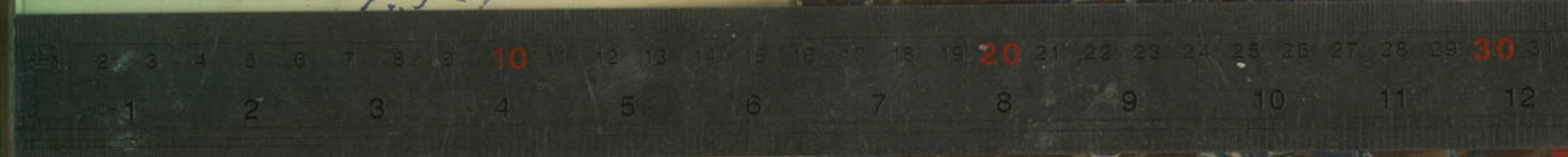
مؤلف:

موضوع تالیف: ۷۱۸۸

شماره دفتر: ۲۲۳۷۴

۹۷۸۸

۹۰۰

بازدید شد
۱۳۸۲

کتابخانه مجلس شورای ملی
۷۱۸۸

۴۴۴

۲۱

بازرسی شد
۱۳۸۲

بازدید شد
۱۳۸۲

کتابخانه	
نام کتاب	عالم آرا
مؤلف	
موضوع تألیف	
شماره دفتر	۲۳۳۷۴
	۹۷۸۸

کتابخانه ملی - تهران
۹۷۸۸

ملی - فهرست شده
۷۹۸۸

~~۱۸۷~~

۲۱

بازرسی شد
۱۳۸۲

بازدید شد
۱۳۸۲

کتابخانه مجلس شورای ملی

نام کتاب: عالم آرازم (جلد ۱)

مؤلف: _____

موضوع تألیف: ۷۱۸۸

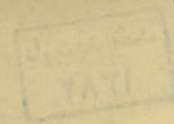
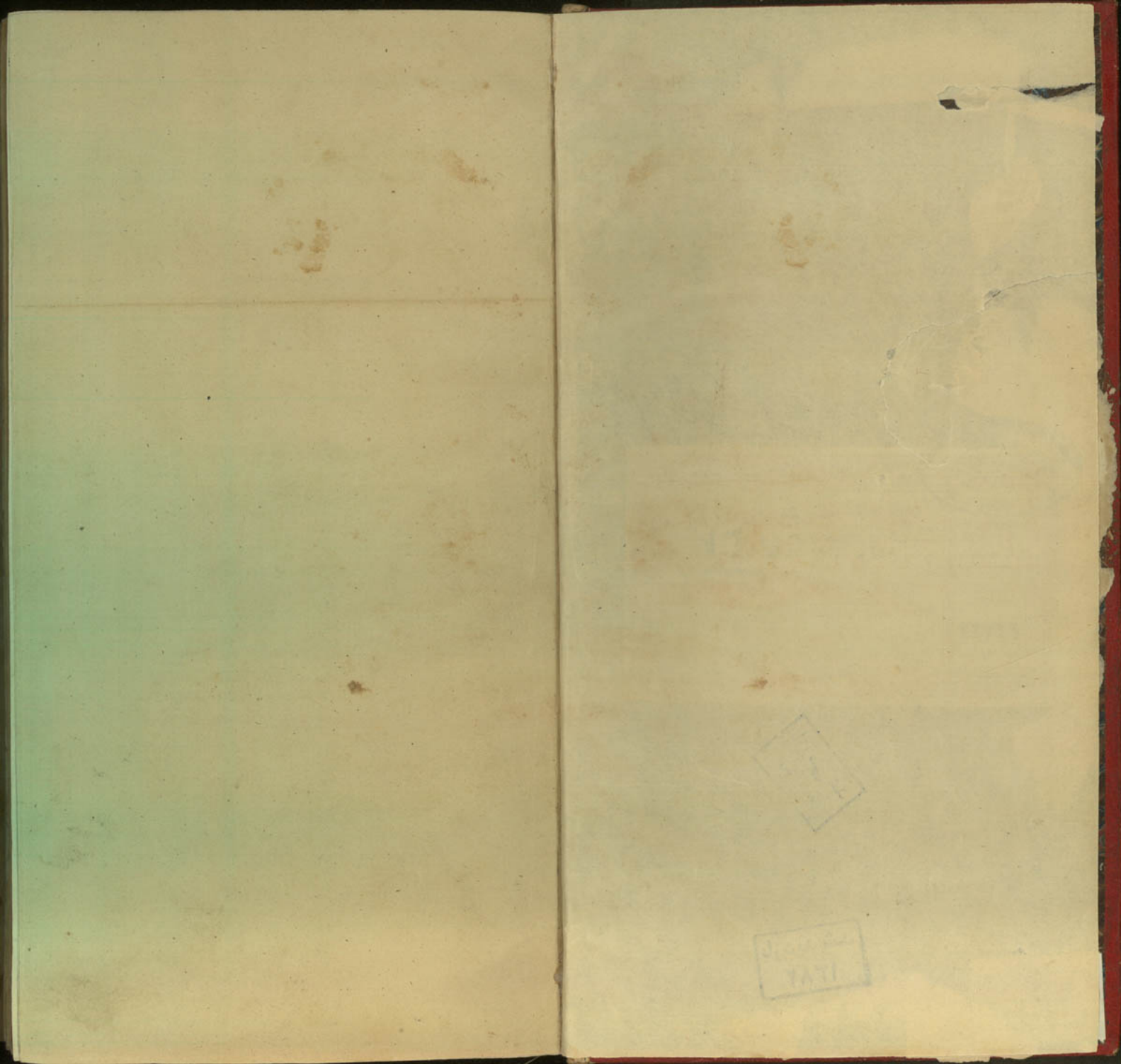
شماره دفتر: ۲۳۳۷۴

۹۷۸۸

کتابخانه مجلس شورای ملی
۹۷۸۸

مغزی - فهرست شده
۷۱۸۸

مغوب ساخته و پر از تخت ارکان و عیان حضرت برکت و انبیا
بچوب فی ترتیب اده رستان ادران مکان بخت فراخوشی و خود
گذرانیدند و چون ایام ششما منتهی گشته بهمار خجسته انارست مرم بیاط دل
کشی عالم آرای نهاد و توفیر و زبهار کونجه بخت و روح منتهی طراوت
بخش عالم نشاط کرد یعنی خورشید جهان را بعد از انقضا
نساعت و پهل و دو دقیقه روز و شبند و از دم شهر بربع الاول از
نمزل خوت بیرون خرامیده پرتو معادت بر برج حمل انداخت **بیت**
انغاز بهار دلگشا شد * ایام لطافت هوشد
دلها نشاط شد شتابان * چون عارض و لرزایه خوبان
چون نری خیدار ایام نشاط افشند و ز نور و زکشت و هواد و انبی روی
آورد از یورت تلاق کوح واقع شده رایات شیراز را بجان بلافا
کرجستان حرکت آمد و از سواخ اقبال که در ایام منتهی فرجام بطور **فتح**
قلعه قراقرغ آب که جمعی از کرجستان این حصصین آمده هلمای بطنی
نیمه و ندوان قلعه عالی سا پس بر فراز لوی رفیع و ز بر قلعه منیع و است
که از هر طرف سر کوبی نزار و انعاش شبانه که از درگاه قلعه تا مسکن
که محافظان قاست آمد پا ضد و صحت زیند پایا بالیا بدرفت و بی
اگر قلعه مذکور سوامی آب انباری که از آب باران میشود چشمه آبی میداد
گنبد تسخیر بیخ اسکوی بکنده مجره شمال آن قلعه سپهر شمال سید
در نیوقت بجز اقبال مصلون از احتلال مایون علی عبه بر سر سیمای

در دلمای کرجیان فی میان آهاده دست در دامن استیمنند و کرا
خان الی کار تیل را شیع خود ساخته بیرون آمد قلعه را سپردند و مصورا
از عواطف خسروانه از نعلت امان پوشید بعضی که آمده ملازمت
بگراه خان استند بکار تیل خصت یا قبه بعضی دیگر بدارالامان فرج
جنت نیاد فرست از حوادث زمان کودکی باقیند و چندی از نقیچیان
شاهی بجز است قلعه نوگشتند در ظلال از طال با مع جلال رسید
که گروهی از بقیه اسپه یوف کرجیان از سیم تخ و پستانان در حکله
و بنیولنا خریده بودند در ولایت قسق جمع آمده در مقام خلافت و
چون بایره غضب در باره آن بید و لمان از فرخستگی داشت و بنور
عقب انظافند فرست بود فوجی از افواج قاهره را بر سر آن بخت
خون که فرستادند و متعاقب آن گروه مان یک یوزباشی نظامان
بافوجی از نظامان اسرانیان مامور گردانیدند و زمره مجاهدان چون بلا
اسانی تا کمان سپردت اسخون کفکان سید جمعی کشید از کفره خیره
در آمدند از نادان معتبر و بسیاری از نصارای اجتر یعنی طمکه شیر
و بعضی دیگر با کوهکان زمان بقیه اسپه یوف سیر و سیکر کشند و کرها
باردوی مایون آوردند و مور و مع ماسد عقوبات کونا کون کشند
سیاست کاه قهر قمرانی جان منتهی سپه دادند چون طرانو از مهمات
کانت فراغت یافت رایات جلال بجانب تفسیر در حرکت آمد و کرا
والی کار تیل بلوا از خدمت و مینبانی پر خجسته نیاده از اموال بقدرت

شاهانه و خلع فاخره پادشاهانه شرف مهتبا ز یافت و از آنجا خان
غزیت بجانب سمحوت مطوف گردانید خرد و در منازل کتک آید
نواده کتک میرن سخنی که از زمره کجمتان صادوق العقیده این دهان
مصدق پس از عشرت پیرا بوده از آنجا لوی توجیه بر سیلا قات کوچ
یکمیز فرختند و روزی چند در مزارع سواحل بحر کوچ و آن سرزمینیا
با حضرت نینوشال چشمهای آب زلال کور نشان آن شت و جبال
روزگار بخرمی خوش ملی گذرانید **کنگر پستان سرارض روم**
سرداری قرچقای خان سپه سالار ایران از آنجا بجانب خطه
در آن و عباس سیلا قات کوچ دیگر مخیم سراقات اقبال بود تو
از جانب روم جو اسپس آمد خبر رسانیدند که سلطان احمد پادشاه
روم سر از صلاحتی که در سال گذشته مجدد ابوساطت محمد پادشاه
تمید یافته بود چیده و با غوغای افساد اصداد محمد پادشاه را تبخیر
ساخته از منصب زارت اعظم معزول گردانید و چنانچه در قضایا
سال گذشته اشاره شد خلیل پادشاه را وزیر اعظم سردار گردانید و
که درین سال در مجال نامطوقی قشلاق اختیار نموده در اول بهار سال
باتفاق جانی بیک کرات خان پادشاه تمارکنگ بدیاری کج شید و خلیل
پادشاه که وی از قاپو قولی که عبارت از عساکر درگاه عالی است از مجیه
آپست قبول بیرون آمد متوجه محل قشلاق است بعد از تحقیق این اخبار
بیا بر صیایه که اولی صلاحتی ملک دار است چنانچه سخن آن پیشین است

بشیری کی تاده توان گشت * برای شکریرا بشکی پشت
رای ملک آرا آفتضای آن کرد که صد و ارض روم دوان که علق
عسکر روم است از صامت و ماطق پر دخت نوعی نماید که سال
از نایابی ذخیره و عشرت و تسلی عبور لشکر روم از آن یار دشوار کرد
لذا قرچقای خان اکبرین بیت شاهانه و نلو عقل کار دانی شانه
سرداری بود بقلب از چند سپه سالاری تمیز بخشیده سردار لشکر
قرین گردانید و چند روز در قریح بلاغ کوچ که بان عساکر نظر نشان
اورا با فوجی از جفود منصور بدان خدمت مامور گردانیده روانه نمود
و موکب های نون فال از سیلا قات کوچ رشکا کنان بخوار آب آرس آمد
از آنجا عبور فرموده از راه کرگرتوجه امیر شد بعد از زیارت
حضرت سلطان السالکین شیخ شهاب الدین امیری قدس سره غرق در
ابره گذار شده جریده پای بقصد زیارت حضرت سلطان اولیایا و
الاصفیا صفی المله و الدین مراد تبرک که شیخ عظام صفویه نور آید
مراقدم مدارا ارشاد ارباب توجیه فرمودند و قرچقای خان با عساکر
نصرت شان بخدمتی که مامور بودند کجا یعنی هتدم نموده و آن بجانب
روم فرستاد پای قلعه خنان که کشند من پاشا که از در زاو پاشایان
و بیکریکی ارض روم بود از خدمت سپاه منصور در شهر و قلعه خرد
مقابله و مدافعت یافت و گروهی از شیخان و مرید که اظهار تجلید نموده
آمده بودند تاب صد بجهتین لیران سپاه قزلباشان آورده بعد از حصار

تیر و آوزین شمرگشته بشهر در آمدند و غازیان جلالت شارتا پای حصا
رانده جمعی از رومیه قتل و سیکر شدند و قریحای چند پره زنیام
اقامت در آن ولایت نصب نموده فوج فوج از افواج قاهره را با طراف
جانب باخت فرستاد و جنود قزلباش تا مدت آن ولایت برب
وغارت از خراسان و زراعت انداختند و قضا و دقایق ویرانی فرود
نمودند و از آنجا مقصدی المرام روی توجیه جانب ولایت وان آوردند و چون
محمد پاشا تکلو که بیکر کی وان این ایام بمور به تکلو پاشا مشهور بود و بکثرت
لشکر و افزون پنهان جاه و شمت و دلیری و شمت از سایر پاشایان
ایجاز داشت و در سال گذشته در میان بار پرو داق خان امر ایجاز
نموده غالب آمد بود از باده نخوت و غرور سرگشته دعویها
بند میگردد و بعضی از ارباب ایجاز بدیر خرم دور اندیشی منظور داشتند
نمیدیدند که بر سر وان و نذیرا که قزلباش سفر فرض و مگشده اند و بسا
ایشان از بسیاری تردد و تکت و دواز کار مانده و چکلو پاشا و نجیب
وان با پس بان سوده و لشکر بسیار جمعیت نموده متهر فرصت و دست
کارزار اندام باد اچشم زخمی سد بعد از نشا و ره و کنگش از امر اعظام
ریش سفیدان لشکر بر سپر از در غرور عقل و دریافت آنچه بنظر میرسد القا
نمودند و آخر الامر هر که یافت که چون پاشا که کور و میران عیار کرد
وان جمعیت نموده اند از تقریر و اردین مکرر استماع شده اند و زنده برار
بلکه تر اند در صورت پهلوان مزار به نخر و خالی کردن این مسامحه نمودن

دولت قاهره و نام و ناموس قزلباش نیت از عا کر منصوره بر کس از
دشمن باشد بجانب تبریز رخصت بیم و فوجی از لیران عرصه مجازوا
و سایه و تفنگچی انتخاب نموده باو تاق الطاف لیبی جنود قبال شان
روی توجیه صوب عثمان و یریم و امید و اریم که ظفر و نصرت قزلباش
دولت روز فزون گشته بفتح و فیروزی اختصاص یابم که اعیان
این ایام پسندیده اشکند نامی کوچ بجانب ان دادند و چون
مرحله قطع شد قضیه بس عجب لطیفه بر غیب از پرده غیب نمودند و از
لطایف غیبی تکلو پاشا بدلول این صبح کرم فی دست تو باد تیغ
مکافات غرور و پندار و دعویهای بلند بی ادبانه یا قبه دست اکراد حکایت
بقتل آمد در گشته شدن محمد پاشای مشهور به تکلو پاشای و بی بی بکوله
زکریا خان پلخ بکیت دیگر باره و تقدیر مکت اور کیفیت این قلم
غریبه که از ثقات سموع گشته چنان است که تکلو پاشا نوعی که تخریب
در میانه روسیه تهور و مردانگی دلیری و دلاوری استهار یافته و از
خدمات جان سپاریا که در اعوز خانواد عثمانی از وصا گشته بود
بر تبه بلند امانت و پاشای ترقی کرده درین کام سکلر کی ولایت ان بود
چون تحقیق رفق قریحای ان سپه سالار با معظم سپاه قزلباش
بطرف ارض و مژده و تحقیق پوست از فور بلند پروازی بخیل
مخالفت بر دو امر اکراد و میران قایل و عسایر و ارتفاع خود را جمع
باده و دوازده هزار کس وان و ان و در نواحی تبریز آشوب انداخته

بنت عارت خود پردازد و چون قهر آورده خوی حوالی جالندران
شخص کردید که لشکر فیروزی اثر قریب باش از ارض مظهر منصور
نموده غنیمت جانب ان اراده خاطرش آن بود که بقیه سپاه
و میران سنجی قمر خندان عسایر را که تا غایت جمع شده باشند جمع
آورده بحرب و قتال مدافعت نمود و اقبال پردازد و امر اکراد که در
با او بودند صلح در محاربه ندیده با یکدیگر دست دادند که سر یک بجای
خود زخمی بخطر حال اصل عشرت و ایت حکام اعانه و حفظ حال قلاع خود
پردازند زیرا که چون لباسش بر این بار رسدش بلا لاکر فت و لوله
و اشوب در میان جلیل عسایر افتاده بقصد قهر و پراکندن روی خود
داد اولی انیت که پاشایر بجانب خطه وان بگشته مکنده شتی شمر و
نماید که اگر عساکر بجهت صیانت عیال و حفظ ناموس مال از سر او
پراکنده گشته است حداد محاربه بخواهد داشت صیالیه در میان له
شرفخان بلبس بی رعیت عنان مرافقت پاشا کشیده بی اجازه و
بجانب تبس رفت و بجای بیک وله زکریا خان نیز که میر عشرت و حکار
و سرداران طایفه بود اراده رفتن کرد چون این مقدمه سپس پاشا
مانع رفتن گشته چاوشی بطلب او فرستاد او تمهید مخدرت پردا
تسابل نمود چاوش بی اندامی کرده بدشنام رسانید و بشیر ته
کرده جابلی از ملازمان بجای بکتاب بی اندامی چاوشنیا و در شیر
بجانب او انداخت چون سه دراز و تیغ حادثه نیز بود در کمالات

چاوش قبل رسید تکو پاشا از واقعه خبر یافته شعله غضبش را کشته جمعی را
فرستاد که جبر او قهر او را بیاورد فرستاد و کان قوی میدند که اردوی
لشکر حکاری کوچ کرده خود نیز با خواص و اعیان این بود از همدان میشد
صریح توانست کرد در مرافقت بمخاطبات بار و وی پاشا آمد در صین ملاقات
پاشا با او نشونت آغاز نموده دست بقاعته شیر برده بجانب او دید
تقر از ملازمان متحد بجای یک که فرستاد و بودند بقصد که پاشا بقصد
او دارد بی عمل لیری کرده پیش و نیز خیمی پاشا از خدمتکاران پاشا نیز
کشیده زخمی بجای یک زنده از تقدیرات الهی اقبال شاهی بر دو مانعها
از هم گذشته راه عدم همویدند و از طرفین کین و کیش گشته چون
برود و گروه از میان قدم بود و آوازه ورود لشکر قریبش بخطر خطه
و لوله و اشوب در میان سپاه فاده بهی طرف پرونی نراع و اشقام
یکدیگر نگرده هر کس بخطر حال خود پرداخت رومیه بجانب ان بگشته
اکراد هر یک بکاخ فرستند و نیز وی قابل ان جمعیت روی کین
آورده و دو شتر قوی بر آسانی دفع شد این بجای یک سپس زکریا خان است
که پدر بر پدر میر عشرت حکاری متصرف الکا موروثی بود و دعوی
اولاد وی عباسی بن علی علیه السلام نموده خود را با تعاقب فرقی نمید
میشارند چون مخالفین شیخ خرنوبی فاطمه را سید نیشمارند و میسای
در دعوی سیادت مسلمند گشته در احکامی که با هم او پدرش صد و
لفظیادت مرقوم نموده اند چون کربا یک پدری یکس طهارت عقیدت

انصار کایاب نواب شاهي ظل اللهی نموده چندی عیاض اخلاص فرستاد
 خود را از زمره یکتا جان گاه می شنود و حضرت اعلیٰ اجبت نسبت داد
 و سمت عجاپ سیکری شفقت خاص با بود و بقیار بجهت خانی فرما
 فرموده بود ندیجی بیک بد و تو ای مهیبه بر او ضاع بد را نگاه نموده
 بحایت پاشایان برانی خستیا کرده ایل عیثرت و الکامور و
 متصرف شده در مخالفت کرده قزلباش صرار منموده و از نوبت
 بی اندامی بسیار واقع شده بود عاقبت تیجه بد باطنی و عقوق لفظی
 چرخ شعیب از چنین شخند باخت **مصراع** چه خوش بود که بر آید بیک کشته و
 حاصل چون خبر این اقدیم بقرچای بیک نشان امر اسپید در زین عسار
 نموده بجانب وان شتافتند و آنحد و در اینرید پستور ارض و نمون
 نیانموده در خیزر اعدت و آبادانی اعدت متخصی المرام اجبت نموده
 چینی که موکب بمایون اعلیٰ از دارالارشاد اریل عود نموده و ارا
 تبریز از عیار موکب معلیٰ عطریز بود بشرت پای پوشش شرف شدند و
خیل پادشاه سپه دار بدیدار بکر و لنگر فرستادن قله و عیسگر و عیال
سلطان احمد خان پادشاه روم از دارالملکت حیات عالم دیگر
و جلوس درش سلطان المصطفیٰ و حالات ساخته چون بود
 که مرقوم گشت سلطان و مخیل پاشا اوزر اعظم سردار کرد با جنود موقوف
 و عسکر غیر مخصوص روانه سرحد قزلباش گردانید که درین سال در سرحد
 کرده در بار آینه با کت قزلباش لنگر و سردارند کور بنا بر خرابی و ویرانی

که در ارض روم واقع شده بود ولایت یار بکر را بجهت قساق اختیار نمود
 در آنجا صل اقامت انداخت و جانی بیک کرای پادشاه طلبه تا آمد
 مبارک کرای که با جنود تا با رعایت رومی که بود در محل نشانی
 داده جنود رومی تا را با طرف جوانب که محمود آبان بود فرستاد
 در آنسال طایفه تا خرابی بسیار در الکا رومینه واقع شد بعد از وقوع
 این حالات برای جهان آرای نیریدان متعلق گشت که قرچای خانی که
 سرداری و سپه سالاری فیه بود در بر اخیل پاشا سردار روم در
 آذربایجان گذارند لند اشار الیه را با فوجی از افواج قاہرہ در ارا
 تبریز تعیین کرده که رومی را نصرت نشان اکه بخصیص خدمت که در
 قسم بودند در تبریز که اشدند از اوضاع تعیین **اجب مرسومات سالان**
 همیشه مکتوب غایط انور بود که عساکر منصوره از انان کاب حتی کرد پیشان
 عملی نیومات موجب همه ساله از محل معین اشد باشد که هر سال از ان
 محل باز یافت نموده سرگرم خدمت باشند و از تردد دیوان و حضور
 شجوه موجب مرسومات فارغ گردند درین اوقات متوجبا بنجام این
 کشته کل طلب عساکر را مجلا از نقد محال مرحمت فرموده بعده عالیجناب
 اعتماد الدوله میرزا ابوطالب زید دیوان اعلیٰ که عنوان اصحیف اقبال
 بکر محمدان دستور ملک خصال معنون است کردند که بار با تسلیم
 ذکر خانه بمایون نین پستان تبریز توقف نموده رسد هر گروه بکر
 از محلی که مناسب آنس باشد قرب بعد ساکن رضا صاحب بواجب

داشت اسم با هم شخص مندرجات برکت مندر او فرو ابقید همه ساله
 برت او دهنده عالیجناب عماد الدوله و پستوفیان عظام حسب الامر
 در تبریز توقف نمود تا آخر سال که چهار ماه بود خدمت مذکور را بوجه
 که مامور بودند تقسیم رسانیدند رسم حروف نیز با چند نفر از خزان
 الانشا بجا یون بجهت تحریر احکام در خدمت مخایم عظام چهار ماهه
 روز بدان محل عظیم برچوختیم القصد حضرت اعلی بعد از انجام مقاصد
 سرحد سعادت و اقبال تو بقیشلاق بازندان بهشت نشان شد که
 بهار حجت انار آنچه در شیت آبی اراده و تقدیر ملک قهیر بوده باشد
 کمن غیب بعالم نلور آید و **دیکر از سوانخ اقبال** آنکه خلیل پاشا در دیار کربلا
 جنود رومیه قاش پاشا را با اتفاق عمر بیکتیر سجنی عیثت شهران سرجی
 از سپاه عارکرتا مقصد تاخت و غارت قلم و علیسکر کجانب کرکویه
 شهر زفر پستاد و آن گروه از کرکویه گذشته روی تو بصبوب قلم
 علیسکر آوردند و در آن صدد دست بغارت سید و کشاد باعث تفرقه
 بودند حسین خان کلمر پستان قاسم سلطان یانلو و افکار که در سرحد
 مذکور بود از ورود سپاه مخالف گاه گشته بیکدیگر متوجه شده بدهند
 شامه در حدود ما بهیست تلاقی عسکین وی داده فیما بین عمار عظیم
 قوی وقوع یافت و مخالفان غیر وی اقبال بجا یون قوت و ولت از
 انزاع یافت فواج قاهره نظره و منصور گشته قاش پاشا در معرکه
 و عمر بیکتیر حاکم شهبان مذکورها گشت جمعی کثیر از جنود رومیه و تارک

غنی

بقبل آمد از جنود نظره و رود کسی که اسم و سرنی است تبه باشد ضیاع نشد و
 چنان بسا که نصرت نشان میدهند تحقیقت این فتح که مقدمه قوت عیسی
 بمسامع جلال سید مراه مذکور بتبقات شایسته سرفراز شد عمر بیکتیر
 بعلی قلغیا شایلو سپردند که در ری نگاه دارد و بجز خبری از او نیاید
دیکر از سوانخ قصیدار تحال سلطان حمد خان که در خلال این حال بطور
 و از ثقات متردد چینی استماع افتاد که بعد از فرستادن خلیل پاشا
 سلطان حمد خان پادشاه روم را در فصل تابستان این سال جاری عارض
 گشته چون ضحمتک بود معالجه و با واد اطبا مفید نیافته در همان
 چند روز بنا کام عالم خوانی اولدات زندگانی را وداع کرده در حجت
 رحمت بسفر منزل آخرت کشید و از شانه نقض عهد و پیمان که از جانب
 ممنوع و بین الخلیق مذموم است از عسرو دولت تمیمی یافت و در عمار
 که خود در اسپتبول ساخته بود مدفون گشت و پسر کوچک و دشت بزرگ
 سلطان عثمان که دوازده بود و کوچک سلطان ادا که پنجساله بود در شام
 سلسله آل عثمان خصوصاً قزاق قاسمی که بغایت مقبره صاحب اختیار
 پادشاهی است بجهت حدیث سن خرد سالی سپران نام سلطنت پادشاهی
 در قبضه اقدار سلطان مصطفی برادر او که بخیط دماغ و شورش مزاج
 میداشتند بدین سبب از دست برادر خلاصی نایده سالم مانده بود و عوار
 در عزم میداشتند نماند و او از جلو پس وارد اطراف الکشاف
 ساخته از سردین با روم مسجون گشت که سلطان مصطفی بکلیت با غنیمت

و حاربه با مسلمانان قابل کفایت نمودن بسیار کاره بود و در ایام برادر
و فوراً گاهی شورش مانع و سودای طبیعت ملاحظه نموده از این مقوله حکایت
بر زبان میگذشت در وقت که بر سر سلطنت قرار گرفت باره خود
بصفت قزل قاسم ارکان دولت با گروه قزلباش صلح مایل و را
گشته قاسم یک سپهسالار مازندان که دو سال قبل ازین نوعی که قزلباش
گشته همراه انجیلو چاوش ایچی روم و سارای و میلاز که حسان با کتوب
صدقت سلوک و پستانه و تحفه و هدایا بر سر مالت فرستاده شد
و سلطان احمد خان از عناد و استکبار از مصاحبه پریشان گشته بدو
تعاقل و رزیه راه ملاقات نداده بود و در وقت قلعه آپبول محو
میداشتمند طالب داشته بقاعده این مقررید و قاسم یک شرف
و در سب بوسن یافته تحفه و هدایا گذرانیده رخصت انصاف یافت شرح
آن دو و سوانح حالات که بطور پیوست در سال آئینه مرقوم قلم و قانع نکند
می کرد و **میکر از سوانح** مکنن استقرار خان احمد خان که هونان بود
بر حکومت مکت موروث شرح واقعه آنکه حضرت علی شایه ظل اللهی چاه
سال گذشته تخریر پیوست خان احمد خان که از عهد صبی دخل تربیت و را
شاهانه نشوونما یافت بود و در پدرش فرستادند که چون و را که برین شیخ
دریا قه نزدیک بود اگر اراده ازلی حکومت و تعلق گرفته باشد بعضی را
بعد از رحال پدر پسر جانشین باشد و هونان از آنجا که مقتضای طبع بشر است
که تاریخی از حیات نبی است نسبت بسیار از تعلقات و نیو تخصیص مملکت و حکمرانی

و جاده بزرگی قطع تعلق نمیند تو هم تصور آنکه سواد اسپر اورانی اختیار رسد
از مخالف گشته پیش خود راه نداده بود و مدتی از پدر و سرکشت و زیبا
در صحنی که هونان از حکومتگاه خود بیرون گشت بجهت استحکامی کبی از فلان
در محل دیگر بود خان احمد خان با چند نفر از موافقان پوشیده و پنهان
بگلو تنگ که فرست بطایفه انجیل خود را با ندرتون حصار اکلند و بر آنجا
استوار که شون بخزان و دفاین چند ساله پدر بود پستولی که در یقین
و غنای اردلان صلامی انعام و احسان داده جمعی شیر از خواص اعیان
بر سر او جمع شده حکومت و را پذیرفتند هونان چون بر حال اطلاع یافت
چاره بجز رضا جوئی و تدارک خاطر سپر ندیده از عجز و ناتوانی و ضعف امری حساب
دست در فراق رضای پس زده بضروره ملک مال و کده داشته
حساب الصلح پسر و تومی جدید رگه عالم پناه آورد و در معذرت و ناچار
که درین چند سال از وطن پور پیوسته بود کوشیده و حضرت علی بجز و اکلند خود
ضرورتاً ببنده کی این گاه فرستاد بود از آنجا انعامش نمیدادند کویا
که دید **بیت** رعیت که کمان تجر * آزاد کنند بنده پسر
حضرت علی نظر بر خدمات دیرین آن سلسله عنایت و التفات درباره او
بند و نداشتند تفرز فرمودند که بد است طایفه صفیان شهبه بیه **بیت**
در آن عشرت آباد مینوشت * برآموده خاکش بجاک شب
رحل قاسم از آنجا در سایه معدلت و لفت شاهانه روزگار گذرانیده از
حوادث دوران قهر و فتوری که لازم حکام زمان است بر کران هونان

در آنوقت سینه عمر از شتاب و تجاوز نموده و عسر نمود بود اما از صورتش
معلوم نمیکشت که زیاده از بقا و سال عمر داشته باشد **سخن دیگر آنکه**
جنود او ز یک بجز اسان محاربه نمودن بجان کرم بود از یکیش شرح و غیر آنکه
در او اثر پانزده و ایل نستان این سال امام قلیخان او ز یک و ایل
ماوراء النهر موازی سی هزار کس از جنود بخارا ابر کرد کی در طغای یوان
کلی باشی باخت خراسان پستاد و ایشان از امور بیخبر کرده بودند
آمدند و از آنجا میبورد آمده از راه دره خیسرا تندیس بو تاخت کرد
از غور ایشان مضرت و آسیب بسیار بجاعت بیات و جیشک و غیر هم
اراده تاخت شد مقدس شسته اند که خبر محاربه محراب خان را بکلی
بایشان رسید و خوف و هراس با کرده مستولی گشته تا ب تفتان
در کمال سرسختی و خطر راه مراجعت پیش رفتند و کیفیت محاربه که
برین پنج است که موازی بکیزار و پانصد نفر بهادران او ز یک حصا
شادمان براهت دیوان یکی مانور بوده اند متعاقب و می آمده اند که
مخفی کرده اند سرداران کرده و لوک بهادر و دو پستم نیز بودند چون
گذشته دو سه فرسخ راه قطع نمودند محراب خان از گذشتن ایشان خیر
با کیزار نفر جوانان گار آمدنی قریب باش و بکلیمان قدر انداز از قلعه بیرون
بر سر آن گروه رفت چون طلعه لشکر قریب باش نماید او ز یک نفر
خیمه ها در یک کرسیه بود پیش از دومی خود را چیر کرده اسبان در پنا
خود کرده پیاده بجنگ مشغول گشتند محراب خان چون معلوم کرد که او ز یک

بغداد

بمقابله در نیامده اسبهار اصهار و ساجد پیاده بجنگ نیامدند بکلیمان
عمل نموده از آسب کوله لشکر اسب بسیار مستطه جمعی اسیران بهادران
او ز یک او عدم همیو مذضع و پستی بحال ان طایف را به طایفه
نهور فخر و علامت انکسار غازیان هجوم نموده بیکبار حمل آوردند
او ز یک تا ب صدمه قریب باش نیورده بجانب اسبهای خود دویدند
شاید سوار شده راه فرار نمایند بعضی سوار شده بعضی کفر فرصت سوار
نیامده بکله پیاده جنگی کرده بقدر قدرت و توانست و پی و مد و عظیم
یا قده موازی با پانصد تفریل در آمده دویست پنجاه نفر دستگیر شدند
بهادر و دو پستم نیز ابرود و کفر قار شد بقیه اسب پیاده و سوار
نماندند محراب خان جمعی از غازیان متعاقب که بکلیمان تفریل کرد و لوک
و دو پستم نیز ابرود و بعضی در آمده خان ابر مبارک حضرت شاه قزاق
و التماس نمودند که چون همه سپاه و تعالی خان افصح و طغر که ایت
بتصدیق و مبارک اشرف از خون بقیه اسب در گذشتند از تعاقب
منهران زوار و محراب خان حسب التماس ایشان بیکباره این بیست
عظمی از غیریت تعاقب در گذشت و زیاده از این خارج قلعه بودند
نه اسپسته مراجعت نمود و حقایق احوال بعضی عا کفان به جلال نیاید
و ده نفر از کفار ان که اسم و رسم و استند با سرداران بگاه جهان
فرستاده بقیه با سار سیدند رستم محمد خان ابن علی محمد خان که در مراتب
کبر خد مت اشرف فرستاده التماس طلاق امیران و حضرت اعلی ایجاب

فرموده بهادران کور را آزاد کرده نزد پسر محمد خان ساوند که در خدمت
بوده باشند ایشان چهار پنج روز پیش تو قف نموده بطریق فرار بجانب
شافند و یکی از سوانج آنکه درین سال قاضی خان سیفی الحسینی که
صدربود از آن منصب معزول گشته قاضی سلطان تاجی که از سادات
موسوی تربت حیدریه و متولی سرکار فیض انار و روضه رضویه بود
عالی رجنده یافت و تولیت سرکار فیض انار میرزا حسن ضوی لیسری را
که شرف مصابرت حضرت علی سرفراز است تفویض یافت از تعهدت
ایزدی در همان روز که قاضی سلطان منصب صدرت سرفرازی یافت
بروطاری کشیده روز بروز مرض از وی داخل گشته پذیرفت منفی
پیلو بر تبر تا توانی داشت روز نهم در حدود دارالارشاد ابرو
بر شمال حیات توقیف گشته به رحمت ملک جلیل پوسیت بر یک شالطی
صدارت او کشیده روز اول هرگز شکیست بعد از فوت او منصب
میرزا فتح الدین محمد و لیسری شجاع الدین محمود بن خلیفه سیدی شهور
بخلیفه سلطان اصفهانی که مازندران را از سراد میرزا کرد و
مازندران را میر نظام الدین می از جادویش آن حوادث را در اصفهان
آنها نگاه توطن اختیار کرده در آن لایت بسادات خلیفه مشهور
گردید و شمار اید را اصفهان را نیز بر خلافت مکان آید من حیث الاستقلال
بتمیشت ام صدرت پر دخت و تاجی بوفو فصل کمال موصوف و ذاب
ملک صفاتش بسلامت و تحقیقت و خیر اندیشی معروف است شجاع الدین

محمود و الد از علمای قجریان خود بود ششم از احوال او عالما و صحبه و
در طی احوال سادات و علما زمان حضرت شاه مجاهدت مکان قسطنطنیه
شاه پسر صفیات که درین سال بجاده اجل که قار آمد ه سرتیاب تر
کشیدند قاضی سلطان که در فون تحریر پوسیت او در ایام
خراسان بعراق آمده از وفور کاروانی مورد تربیت شاه گشته بمنا
ارجمند سرفرازی یافت بجایوت تربت حیدریه و تولیت سرکار فیض انار
سرفراز گشته سی دو سال این مقامت بنوعی که مرضی خاطر شرف بود
اتمام سپید نمود **دید ناصر** و له سید مبارک خان الی عربستان جزیره
که بمصابت این فرمان سرفراز بود در سال گذشته حسب الامر
باق لایت فرستاده بعد از فوت پدر بر پند حکومت ملک موروث
یا فقه بود درین سال چشم زخم زانده باور سپیده بیماری صعب علاج کرد
باجل طبعی از هم گذشت جمعیر منطقه آن شد که از مخدرات اسپتار آن
که از سپید مبارک صاحب فرزند بود و ناز اجل نقصان تحمل با عوج
فتنه جو یان عرب و از اسموم ساخته اند العلم عند الله چون فرزند صلی
سید مبارک کودک بود حکومت آن لایت بسید راشد برادرزاده او
سید صدر کو رسید زاده میلو اخلاق متواضع و با خلق الله در حال
سلوک نمود و از غایت حسن خلق و خوشیستن داری خبر فواری طیور که در
انامی بوک و حکام بسیار ضرورت او گمراه داشت از عمل مغزول بود
میرزا رضی بن میرزا محمد عسکری از عظم سادات عالی درجات و سلطنت

صفایان مشور با واداد شهرستان که بعبادت مصابرت نواب
کامیاب سرفراز می داشت در بلاق کوه کج و سد بحق اظهار خدمت
می کرد اما متوجه حال و ما او کمتر میشد درین هنگام که از قصبه بروجرد
اشرف باریل رفت در آنجا عرض مرض از وی پذیرفت منجر به اسهال
در روز بروز ضعف قوت گرفت درین حال که از اساطره تبریز متوجه تبریز
قوت سوار می داشت در قهقهه شست چون قصبه رنجان رسید و آنجا
بیکت حاجت گفت نقش او را به المومنین تم برده در جوارم قدم نهاد
حضرت معصومه علیها و آباها تحیت ده دفن کردند حضرت اعلی از فواید
بسیار متاثر شد منصب صدارت را که با و مفوض بود در او جان سپرد
بدر لاین محمد که بنیره و دختری اعلی است نامزد شده بود بنا بر حدیث
طفولیت نیابت و امیر از شیخ عمرا ده او تعلق گرفت اما بلاخره
بمنصب صدارت رتبه مصابرت و مجدداری توفیقات مبارک که حضرت
مطهرات چهارده معصوم علیه السلام که میرزا رضی تعلق داشت بطنه
یا قد بدین عطا یا مغز و سماجی گردید **جدید بطنه کبکی شامو** اثبات آقا
باشی حرم علیه عالیه در در اساطره اصغیان این خدمت شش ماهی داشت
سال ریض گشته عالم تقاب پست منصب ایست آقا سی کری حرم علیه
با ابوالقاسم بیک قرار گرفت و از او یاقی یکدلی شامو بود و بوجوه
خدمات و جان سپاری و و بردارن منظور انظار شفقت و محل اعتماد
صاحب شوق و کمت بود اموال متر و کاشش که قریب به هزار تومان آ

تجین میشد حسب اشارت بنور اله بر یکت لدر شالی که جان نخبیده میشد
اطوار بود تعلق گرفت **محمد رضا بیک** مثل دار باشی که برسم رسالت حضرت
شاه سلیم فرغانی مای ممالک بند و پستان قد بود درین حال که حضرت
یا قد روانه ایران بدو حوالی لاسور رحمت ملک مخور چوت شمارا لیکه
الاکل که حضرت اعلی و از عمد صبی دار اساطره برات تشریف داشت
رکاب اشرف گشته بخدمت شملداری اساطره امورشخان نامور شت
حین بیات چراغ غمت و تجار شاز و بختی داشت بسیار جوان طبع
صحت شعر فهم بود و همیشه شغفه طبعی اشیه و شاز خود ما خیار سخا
رکب این لطایف ظرایف شیرین بود و درین سال چراغ از زندان جلال افروز
خدمت مذکور با و لادش تعلق گرفت **وقایع سال بیوت میل ترکی**
مطابق سنه سبع و عشرين الف سال دوم از قرن ششمی که
سال سی و دوم جلوس هماون شاهی ظل اللهی است نوروز عالم فرود
این سال هماون غال در روز چهارشنبه بیت و سیم شهر بریح الا و سینه
سبع و عشرين الف اتفاق افتاد زیرا عظیم و مر بی عالم یعنی آقا جیانتا
در شب چهارشنبه مذکور بعد از انقضای غمت ساعت نهم دقیقه آخر
حوت بشرت سر می مل نمود متغلبان کشور دی که دست اول تعجبی
تجلیات بساطین جهان کشود بود مذا اصولت و سلطت سلطان حجام
یعنی خورشید جهان را می انزلام باقیه سیر بر او به محمول کشیدند پیر بحر کان
عنبین بی بنار نقاب حجاب از رخ بر گرفت قدم بر بساط دلار انما

بیت چهارم دلدار نمودار شد جهان سر بر سر شک کلزار شد
 صبا عکسار و چمن غنچه دلی جهان عطریز و هوا عطرسا
 خروشان شده عندلیبان طراوت فراگشت صحرا و باغ
 حضرت کیست پستان اعلی شاهی ظل الهی در ایام فرخ فرازی بهار حیدر
 دلکشای فرح آباد جنت نهاد و سر سینه های سرست بخش از ندران
 بهشت شان منیر و زه بنیاط سیر و شکار شغولی فرموده بنیاط خجسته
 و از آنجا بدار سلطنت قزوین تشریف برده دو ماه در دولتخانه مبارک
 باغ سعادت آباد در اسپطنت مذکور عشرت پر ایوب مذکور حکم معنی بنای پشته
 که امر اعظام و عمارت فریوزی آیت از اسپطنت مذکور حرکت کرد
 بودند که ارتقیر و اردین یار و مملووم گشت که ارکان دولت سلطنت
 عثمانی از سلطنت سلطان مصطفی نادم و شپیمان گشته اورا خلع نمود
 و سلطان عثمان له سلطان احمد را پادشاهی اختیار نمود و کسی که معلوم
 بگمان کردید و موافق عقل است این بود که خلیل پاشا که وزیر عظم بود
 در بنس کام ارتحال سلطان احمد دیار بکرا قامت داشت و بختی
 شعلی شکر فامور بود و جزویات امور دولت مملکت اری بی ای
 و صلاح وزیر عظم قانون سپسده عثمانی نیست و چون لرا قات
 اعیان استبول بی شورت و صلاح او سلطنت پادشاهی سلطنت
 مصطفی که از مضعطات امور دین دولت است اتفاق نموده بود
 او ازین معنی استساع نموده بدین بنانه تمکنت جت که او ازه شورش

طبع و خبط و باغ سلطان مصطفی با طراف انکاف رسید و در نظر دولت
 بی اعتبار است از عمده مخریطه سلطنت بیرون می تواند آمد و سلطان عثمان
 سلطان احمد هر چند خرد و سال شبد بدین یک را ولی است و مخرب بدین
 کمال میرسد لهذا اعیان سلطنت عثمانی بعد از شش ماه که از پادشاهی سلطان
 مصطفی که شسته بود اورا تکلیف کردند که خود را خلع نموده برضای خود
 زمام مهمام دولت را بقبضه آقا سلطان عثمان اورد و از خود نمیدانند
 طوعا و کرها از سلطنت معزول گشته پادشاهی روم بر سلطان عثمان
 و سلطان مصطفی از تجرد کربنی و درویش فشی دامن از ان شغل سکرت
 چیده دیگر باره گوشه غلت که بدان معنا بود و ختیار نمود و او از
 سلطان عثمان با طراف انکاف رسید مکتوبی طویل عریض بدین
 مناسب تواضعات متعارفه رسیدی بخدمت اشرف در علم آورده بود
 حسن قانام چاوشی همراه ما زرم قاسم یک سپه سالار از مذکران
 بر سالت بر و مرقه بود در زمان جلوس سلطان مصطفی چنانچه مذکور
 یاقه زو خلیل پاشا آمده بود بر سالت آمد مکتوب مذکور را در در اسپطنت
 قزوین بنظر اشرف رسانید حاصل مضمون مکتوب بعد از انظار عظمت
 بزرگی سگوه و جلال آل عثمان آنکه ارکلت بانده الهی پر م سلطان احمد
 ریعان پسند و آغاز دولت و کامرانی زوار فانی بسرای جاودانه
 شافت و عم بزرگوارم که ترک و تجرید بر بیعتش غالب بود و روزی چند
 حسب الرضا جمهور بختل از خیطه سلطنت پادشاهی را ضی گشت درین

شهر

همان شیوه بر طبع ما یونش غالب گشته برضا و رغبت خود و من این سخن
 نظیر و شغل فرمان دانی در چیده بدات همایون با تفویض نمود و اکنون
 دولت عثمانی و پسند رفع سلیمانی بوجود آرایش باقیه ملوک است
 رسم سنت و لوازم مبارکها و بجای آورد و جمع هواخواهان بن خاندان اعظم
 اطراف سیر خط فرمان نموده اند و خلیل پاشا که سردار وزیر اعظم است
 فرمان دلدادم با نظام مهمام سرحد قزلباش مسور بود و ما بهمان
 دستور در امر صلح و جنگ اورا فخر کرده اند که بدینچه صلح و
 و اندک غاید بعد از ورود ایچی کور و اطلاع بر مضمون مکتوب و مر
 خلیل پاشا چون تمسید مقدمات صلح از محاذ پس آنها منجم بود حضرت
 اعلی شاهی ظل اللہی بابر ترفیع حال عباد الله و تخر از معاضد غیبه گشته
 فساد میرزا محمد حسین ابروی که از روز آو پست عدنان ارباب قلم بود برسم
 رسالت نزد خلیل پاشا فرستادند ملا صدیق مقام آنکه در زمان سلطان
 بواسطت تصویب پاشا و خیر اندیشان طرفین فیما بین صلح واقع شده از
 این طرف قاضی خان صدر که از اعظم سادات و علمای بود رسالت آمد
 حضور مفتحی قاضی اعیان و مسیت قواعد و تسی استحکام با قدر دل و میل
 از جانبین متواتر بود بی آنکه از طرف مغایر صلح امری بطور رسد
 احمد خان نقض عهد نموده که نور محمد خان پاشا را بلکه کران بر سر لایق
 و بران صاحب سعادت ظاهراست که از آمد و رفت او بجز رسیدن است
 و رعیت اطراف کاری از پیش رفت و حال چون سلطان عثمان غیاث است

م

صلح و جنگ در قبضه قدرت انجذاب نموده و ما در اول ان نابر خبر خود
 خلائق و استقامت احوال مسلمانان ضابط صلح دادیم و اکنون سخن
 بنامت اگر نبوی که مکر را تمسید یافته و محمد پاشا را کوز بجه و اقرار نمود
 راضی اند و کجچه بهتر ازین که بندکان خدا در مهاد امن امان شود و حال این
 سم ستور عساکر نباشند و از حجاج حرمین بفرانغمال آمد و شد نموده جان
 دوام دولت پاشا باقیانیم نمایند و شوبات این وزیر کار فرخنده اما طرفین
 عاید کرد و اگر ان ارضی نیستند و او عید جنگ جلد ان در امر نیستند
 آه و ایم بد اینچرا داده از این متعلق شده باشد از کمن بطون کجبله گاه
 ظهور آید بعد از فرستادن ایچی ایات نصرت ایات بجانب آذربایجان
 در حرکت آمده روزی چند بلاقات خفای خیم سردقات اقبال کرده
 عظام قورچی باشی علی تیلخان شامو با جمعی از ارکان دولت و خیران
 و مخصوصان بساط غرت و ارکاب شرف توقف نموده و ساکراما رعایا
 نصرت نشان بجانب تبریز نصرت یافتند که بهر جغای خان سپه سالار
 مکتب گشته آمده بیکار گشته که بعد از معاودت ایچی و اطلاع بر کمون طایف
 سردار در امر صلح و جنگ بدینچه مقتضای دولت و صلح گشته
 عمل رو و سپاه منصور بر حسب فرمان گت آمده جو حق و قسوت قسوت
 روی بقصد آوردند ذکر آمدن خلیل پاشا سردار عساکر و هم از آنجا
 و شرح حالات چون زبهار روزی چند گشته بنجام حرکت لشکر گشته
 عساکر روم و سنجی تکمیلین سرحد که بر اهت خلیل پاشا مانور بود و مذاظر

و جوانی با روم و شام جمع آمد که گشت و از دو عالم عظیم در روی سرودار
از محل اقامت و یورت قشلاق در حرکت آمد و روی تو چه بجانب اذربایجان
آوردند و در آسمانی راه میز آنچیز حسین که ازین جانب بسالت و سفارت شریف
بسر دار رسید بعد از ادای شایسته و ادای اسلحه و پیغام تا سیم یک
پس از آن زمان در آن ایلی سابق را مخص ساخته باشی زبان آن بخت
اشرف فرستاده در مکتوبی که نوشته بود و انهار سلامت نفس و خبر
اندیشی خود و نیکو خواهی مسلمانان کرده عرض نموده بود که بشیر انور و
که همه کس بقدر حال اصداد و عیب جوانان بشد و در همه جا ارباب
فساد و عیادت که بشیر الباس عیب پوشانیده و در نظر بختان جلوه میدند
و اکنون جب تقدیر آسمی فرمان پوشای نصبت عساکر و روم بسردار
این خیر اندیش بدان صوب لازم گشته بمقتضای المأمور معذور
بر مصالح کلکی و اقصای وقت غنیمت جانب تیر نصیم است و از پیش
فتح آن نیز نیست اما چون انصوب نزدیکه قرب جوارح واقع شود
انشار الله تعالی بد آنچه مرضی تلقی ترغه حال غلایق صلاح و کفایت
باشد بطور می آمد و خود کوچ بر کوچ روانه جانب تیریز کردند و در قضای مان
سپه لار در تیریز بود چون خبر آمدن او محقق گشت جواب صریح در صلح
جنگ و دوستی و دشمنی قوم نساخه با مقتضای وقت و زمان بود
داشتند بود و در قضای مان بر نصبت باین علی بجز بقتال اقدام نموده
نمودند با برصانت احوال و حفظ اموال عجز و رعایا و سکنه محالی اگر معجز

عالم

مخالف بود که چنانچه شهر عالی کرد که از اسپیت اوست بر کنار اموال
ایشان از دست تیر و غارت کران لیکر محفوظ باشد و در مخرج
آنچه است ارباب و از جانب باین علی اشاره شود حسب الغر و عیال
القصه چون عسکر روم بدار الملکت تیریز رسید شهر از دست تیریز
سپاه عالی ایت نخر و زاده شونتند توقف نمود و در شهر کوچ کرد
بقریه فو تیح که سه فرسخ این طرف شهر است آمد نزول نمودند مکتوب
بسیون خیز از وجار خلی که مخیمه اوقات اقبال بود بجانب دارالارشاد
ارویل در حرکت آمد در آن ملبه طیب بنزول فرموده شرفیافته
مظهر مهندس حضرت سلطان اولیایا و مراقد تیریز که شیخ عظام کشت
از ارج طیب بدین بر گواران استمداد است فرمودند و در آنجا تا سیم یک
سپه لار از نذران ایلی کوچی کور بوسپه لار آمدند اما در سعادت سبب
در یافت و ادای اسلحه و پیغام نموده انواع تملقات چرب بانی با
آورده و سخنان صلاح اندیشانه القا نمود و حضرت علی بنقطه که باران
تکلم آغاز نموده که چون بجانب سعادت تاب سردار اعظم اطهار خیر
خود کرده انگشوی مصلحانه نموده بود بنا بر این با نیر غایت عساکر قریبا
رضت حرب قتال داده ایم اما کردار شما موافق گفتار نیست چنین
بی جای آید شاعر بر غزیت جگت جلال است ایلی از جانب سردار
بتمید معذرت پر و خسته عرض کرد که باعث پیش آمدن ایلی و خیره
عسکر بود بنا بر این کید و کوچ و خیره ایتم که چند روزی که شرط صلح از جانب

گفتو شود عسکر روم از مراد وقت عسرت و سستی بخشیده فی الحقیقه
 جوار چند روزی همان بنام کامیابیم العصبه است آن فارصت است
 قاسم بیک را در بخار به فرستادند و سخنان مناسب وقت پیغام دادند
 و هر چند حضرت علی از صدق نیت و حسن اعتقاد با لطافت الهی امام
 بواسطه قدسی موطن طیبین طایرین ثوق تام داشتند و اطمینان طلبیان
 که ارواح مقدسه حضرت سلطان لاویا و شیخ عظام حافظ انکلت است
 انضباط امور ظاهر رعایت ادب خرم و حیا طبله طیب بر دل آید
 خالی کرده سکنه آن خطه شریف با طراف و جوانب قریبه فرستادند که
 درین فطرت از اسپسباده بر کران باشد و چون ایچیان بر روی عسا
 نصرت نشان که در سفرهای م محلی از محال سراب بود رسیدند و عسا
 آقا قرقچانی آن ملاقات نموده مشمول نوازش و مریه میای الی حضرت
 انصافیات و حیا و سپاسنامه اقتضای آن کرد که یورت محلی
 خود را تغییر دهند چینی که یورت تازه تعیین یافته غرق را رو
 و لکسر سپاسنامه صحیحی که اراده رفتن داشتند قراولان بخار
 بعزم جنک رسانیدند امر اعظم فرمود سپاسنامه جمع کرده در بخار
 فرودفتند زیرا که فرصت آن نبود که حقیقت بعضی قدس رسانیده
 مقرر شود عمل آورند در محاوره و لککاش تنوا تر قراولان آه از آمدن
 لکسرا خبر نمودند و متعاقب طلیعه لکسره سپاسنامه نمایان شده دست
 کریمان رسیدند امر اعظم با ضرورت قرار بخار داده قرقچانی

بر تپت مقامات جنک پراخته و صفوف نیزه و آراسته گشت **ذکر نجف**
لکسره شارب اسپاه روم و آثار و منیر و زمی مافین جنسود
 ظهور رود و با گشتن سردار و وقوع صلح شرح مختار بنده گوید که از اوقات
 استماع افتاد برین نجبت لجان بیگ کرای پادشاه تا وقت افرام
 و چند سی از امر آه و پاشایان روم و شهبان حکمچان آن نیزه بود
 سردار جمع آمده در باب معامله قزلباش گفتگو آغاز نمودند حاصل
 گفتو می ایشان آنکه دو پست سال شد که غنیمت سفر عمر و محاربه لکسره
 تمید یافته و سپاه تا مرز زینین باریه توقف نمیتواند نمود و در
 محاربه ضرار دارند صلاح در این است که با کروی از جنود روسیه قزلباش
 بعزم رزم بر سردار قزلباش و میم که اگر نظریاچم فهمو المطلب است
 بکنان تجویز میسر و بجهت بدلی منوب نکردیم هر چند این اراده مناسبت
 مقدماقی است که خلیل پاشا در میان اردو اما جمعی این لشکرها تقویت
 نموده بدلیل سپاسنامه سردار را بلکسر فرستادند انجمن
 لکسره تا در آن وقت قبول اصح زیاده از پانزده هزار نمودی بخار
 دیگر از سپاه روم و بکلر یکمان سرحد و عثمانی را که در سپه دار حسی پاشا
 بکلر سیخه ارض روم و در سلک و زرای بود تعیین نمودند که مجموع پنج
 کس باشند نقل نمودند که میت هزار تا تخمین نموده چهل هزار رومی تعیین کرده
 بودند که مجموع شصت هزار باشند اما اول اصح اجصل سپاه تا آن
 طبقات لکسره روم از قول و نیکی می و غیر هم بیکدیگر پوسته شبان

ارشد نام محلی که تا سفرای محل قامت قلمش چهار فرسخ گشته
 صبحی نمایان شد و چون امرا با مدارایی خستیار آماده جنگ بیکار گشته
 افواج قاهره فوج فوج و قشون همه ویران بر خود مرتب ساخته بر یکدیگر
 و زبان حال شیردلان معرکه قال بدین حال گویا بود **بیت** که ای شیر
 مردان دشمن شکار * مدارید اندیشه از کارزار * چرا پایا
 کیشم از زره کینه پس * نخب بد شب کور در خاکس * قهر کمان
 با عوم ملازمان درگاه که قربیت برار بودند در قلبت در کفر
 غایبان فوجی از اصحابت است بس در این نیل یک بکیدی شای
 معین گشت امام قلیخان پیکر بیکیه فارس با بعضی امرا و عساکر در دست
 اعلام جلالت فراخت امر آ، عظام و سرداران سینه میره بقاعده
 آداب مقرر قول را بسته و چرخ می پیراپسته روی بفر که قابل
 آوردند و قرب بکفر سرخ بمقابل شامه دریل گشته نام محلی مقدمه بچوب
 طرفین بکدیگر ملاقی شدند سپاه مخالف نیز از انطرف صفوف را بسته
 دلیران نوم و مبارزان تار جوانان جنب کجوی جلالت شعار دست
 گمان سیف و پستان بزد و از طرفین مبادران نرم از نای بر یکدیگر
 نمود و آتش حرب بنوعی افروخت گشت که خرمین عر پر دلان معرکه کار
 از آشنای و کجانی سوخت کرد و غبار کمر کیر و بفلک تیر کرد پس
 دود و نمک روی جواتیره و تار گشت **بیت** نمک شد ز خون ساق
 بر زم جنت * که در آستین داشت نعل فرنگ * زد و نمک

۱۹

زد و نمک اندران زرمجا * مه نو چو ابروسه جوانان سیا
 چون سکر مخالف از همه طرف هجوم آوردند آثار غلبه و اقتدار ظاهر گشته
 از اصحابت است راست یو بشیسان قورچیان عظام شاملو و
 جنود افشار طایفه یا ملو و غیر هم که سپه داری نیل بکیدی نامور بودند
 هم آنگه بساوا چشم زخم زخمی بساوا منصور رسد ارتقت خویش و گشت
 نیندشیده بطور زبر سپاه مخالف تا نشد و تا قول برک سیه روم
 عیان از یکشیده که گوه انبوه از مخالفان بر تیغ تیز و طعن زبان خاک
 انداختند و از جانبت چپ تیر مبارزان مرد آهن جنگجو و دلاوران سکر
 سکن شدند و که بسر کرد کی امام قلیخان پیکر بیکیه فارس دفع حملات پی
 رو می نمودند اسب جلالت در میدان کارزار بر آئینه حمله عظیم
 و از هر دو طرف اودلاوری مردانکی دادند از آنجمله دلیران و صدقات
 مردان پاشی ثبات و قرار فوج مخالف پستی پذیرفت و اما ضعف علا
 انکار بر وجنات احوال شکستبار که اصغاف جنود میند و سیره سپاه
 منصور بودند نمایان گشته و می ستلاشی شدند قول برک اشیا نر نور
 افا و القصره رویه تا آرازان صد دلیران که از میند و سیره فوج
 وقوع یافت شکست عظیم با هیرومی اوجی بر بیت نهادن سپاه وزیر
 پیکر بیکیه ارض نوم که سرداری سکر رویه بود بدست شایکدلی
 قورچی باو اعلی که قارشت چون خم قوی زو یافته بود در آن خم مکتب
 زمین داشت تخلص بر پدخته سلور از نیل یک رسانید و او ز نو سپه

محمد پاشا پیکر سبکی خطه دان بست یکی از قورچیان نیا لکوسا مکره کجا
 و چند نفر از پاشایان مشهور سرداران جلالت اثر و موم و جمیع کسرا از آن
 طعمه ششیر و جمعی عمر از عظمای و زعمای و پادشاهان آقا با آن تهنیت و تبریک
 چون این بخت شایسته گران خان غمناک جانی بیکت کرای که در هر روز
 از روی ارادت و اخلاص بخدمت شرف آمده بود در میان تهنیتها
 قولش بود و صدیکه بگوید و مذوقم تا آرا نیشه تا م از و آشنید که
 جانی بیکت کرام پادشاه تا آرا چند نفر از حسب در آن گردیده بخت نمود
 انظار یه بار رعایت خرم و حسیا ط پاسبان از پای علم بگوید و بود
 در وقت انزام و سکت لکرا اصلا تا بوقت نیار و دره از همانجا که
 عنان عزیمت بصوب بزمیت یافت و بدین حسیله از چنگال شاهین و
 اقبال که بقصد او پرواز می نمود باقی بقیه جان بسلاست بیرون و بیا
 بیکت آقا وکیل او که جملة الملک اختیار طایفه تا آرا بسیار متعب و پادشاه
 نشان بود با موازجی شتاب و نفر از میرزایان میرزا با دی تا آرا زنده بود
 در آید که آله سپاه تا آرا در پای علم و فصل سید از جمله کز قماران آرا
 میرزا بیکت آقا با دونه نفر کجا پشته بقید راه عدم می نمود و در بقیه
 و شتاب و علم و رایت که در میان آرای می گویند و سر لای علامت سردار
 که صاحب قشون و لشکر است بعد از شکت مخالفان چنانچه از آن
 احتیاط مرمی آشته بطنه آید مبادا مخالفان سپاه علمده درین کجا
 خدر که ترکان بومی گویند داشته باشند لشکر قول ترک را که بجای ملازم

البار

رکاب اشرف بودند ز صفت محاربه و تعاقب دشمنان و تیب از تیب
 نیندخت چون بر صفت مایون این آهه دست او بود زیاد ازین است
 خود سری و خود را می کرد و وزیر نگاه شده بود چند کس اما مورسا
 که غازیان از تعاقب نبرستان بر گردانید چون غیرت و مردانگی که
 نسا و شجاعت و در کار بید قدرت الهی تحمیر یافت در بوقت کجای کند
 که بقانون علم و ادب خدمت و شیوه فرمان بی عمل شود برخی از کله
 سواران کلبا بش پو شید و پنهان تیب بیرون رفت تا که در کجای
 که از هر کجک تا آنجا فرسخ است تا خست مرده اکینا کرده و بنشیند
 مراجعت نمودند و بنا بر راه و رسم لوگرمی ان جن مخفی داشت بقصد
 طیار جالات سمت ظهور یافت القصیه من اللطاف الی امداد بوطن
 قدسی موطن طینین طابیرین حر است بطنی حضرت سلطان الایوب
 و مشایخ عظام کرام که زنده دان بر کاه قدس پس اند و نیروی اقبال
 فوج و نظیر بر جرم ریایات شوبان کاه مشایخ زید همان بخت تحقیق
 بخدمت اشرف عرض کردند و عمارت منصوره بجانب آنوق که در کرد
 کند می نام محلی منسه و در آید بود مذود نموده روز دیگر لاط مسر با و
 الا انما که غازیان فوج فوج جوق جوق فخر می آوردند نموده مردان
 از همه کس ظهور یافته بودند میر سپید موازی با نروده نبر کس تعلیم در
 که درین معرکه از مخالفان قتل آمده بودند و حفظ الهی حر است و نجیب
 کرده از سپاه منصور کسی که اسم و رسم می آشته باشد ضایع نشد

دارالاشرف و اربیل بویف بیک که از زمره غلامان تبار بود آمده شد
فتح و ظفر رسانیده بوجوب مسرت و شادمانی اجاود و دستداران محض
اعاد می دشمنان گردید متعاقب محض بیک تبریزی مسن باشی نصیحت
اقریب بجائی آمده شرح حال و خصوصیات جنگ و اسامی گرفتاران
عرض کرد و محمد پاشا بیکر بیسکه و آن میرزا بیک آقا تار و چند نفر کافر
که بخدمت شرف فرستاده بودند حضرت علی از عاطفت جلی در کفایت
و رحمت جانی داده انواع تحفه و دو بختی که لازم ذات اشرف و معان
حضرت بطور آوردند بچنان سپاه مخالف شکست قوی یافته
به حال و سبک بار دوی سردار رسیدند چنین سموع شد که اضطراب عظیم
برومینه راه مطنه آن استند که سپاه فرلباش جلوریز بر سر آردوی
خواهد آمد بسرخندان فاکه مدت در خدمت اشرف بودند و در سفر کرجستان
فرار نموده درین سفر سه راه سردار و اطوار فرلباش آگاه بودند
سردار مطنه ساختن خاطر نشان کرده بودند که امر اعظام فرلباش را
حد و یاری آن نیست که بیرخصت نواب کامیاب شای بر کوه لاهور
تواند کرد و آنچه روی او بنا بر ضیق وقت و عدم فرصت حصول
از قول ایشان فی الحکم طمینان بقدرتدایر سپاسیانه کوچ کرده بیک
مرحله پیش آمد و دیگر باره کسان بجهت تمسک مصاحبه فرستاد و او
ملایمت بطور آورده بیشتر از شتر طرح الفت و آشناسی انداخت و
خود را از لنگر فرستادن بی خسته یاد شده تا رومی از جلا و کجی

دو

که لطمه روزگار نخورده از حادثات زمانه بی خبرانه است و نموده الهام
با عهد نامه بمر مبارک است تقارص صلح با پسر عثمانی ارسال از کوه
و ثوق و عثمان دین خیر خواه طرفین کشته بین الاضداد آن جزر انما
دست آویز خود ساخت مراجعت واقع شود و الحی لوزم نیست و
شاهی سلطان عثمان بجای آورده مجددمصالح بوساطت این خیر خوا
در نیمه تبریز و قرضای شرف برومی صورت قوی یاد که من بعد
خلل و نقصان مضمون محرو پس باشد و چند روزی که بجهت رسیدن
و آوردن عهدنامه در دست و شاهی بشیر میهمان تحضیر و امری در
دوستی باشد بطور نخواهد آمد و بعد آوردن لاهی بزرگ میرزا محمد
و ملازمان عالی که در چین بانه بلازمست خوانند رسید چون حضرت
اعلی در اول حال پستوزمان حضرت شاه جنت مکان مرحوم سلطان
سلیمان بصلح رضاداده مکر شکریه یاد کرد کشیدند تا آنکه در هر مرتبه
ازین طرف وقوع یافت برگاه حرف مصاحبه میان آوردند با بر
مبادا عالمان تقض عمد بانطرف اسپناد نمایند دستور رضایضا
دادند و درین تبه نیز غدر نپردر کشته محمد پاشا بیکر بیسکی آنرا که خیر خواه
صلاح اندیش بود با چند نفر دیگر از گرفتاران که زنده مانده بودند که
اطلاق من موده روانه کردند حسب الصلاح سردار که اسد علی
کرده بود یادگار علی سلطان طالش که مرد سپنجیده کاروان از دست
بند بارگشته بمنصب احمد غلغلی سر بلند شده بود در سالت پادشاه

تین کرده با عهدنامه و تحف و هدایا لایق و مقبول دوستانه و با نیت
 و چون سردار خجسته و دشمنی بدوستی مبدل ساخته ظاهر نموده
 بعد از این میان آنحضرت عطفت جمعی رعایت و آداب میان نواز
 که در تقیاس طبع هاین نسبت بدوست و دشمن مگردیدار و آفتنا
 آن کرد که قطع نظر از راه و رسم متعارف فرماز و ایان عالم صورت گرفت
 شرایط مینامی بطور آورند از رعایت خسروانه موازی انصاف شتر بار
 آرد و برنج و روغن حلاوه قند و نبات و مریات و گوشت فراخور اجناس
 و میوه های لووان سیرک و لوات و علق و ادواب و اشان لکت سینه
 سردار و اعیان و مسینه مرفه فرموده نزد سپهسالار فرستاده که هرگاه
 اقصا نماید بار و وی سردار فرستند و چون این خبر برسد در رعایت
 بصوب مراجعت انطاف کوچ کرد در خلال انخیال بخاطر انور که بود
 الهامات غیبی است خطور نمود که چون طبع تضر و مینه مردم دور آمد
 و حیل و رند و مکر را از موده شده که اطوار ایشان با انصاف موافقت
 سردارند کور و عطا رویت خواستید بکل و زکذ زانیده بدین انگشک
 روی اند و جنود قزلباش از جنک و جل از آورده راه سلامت
 پیش کردند و بدین سله از دست کم و هاینو سلم سروان و ند حکم قضا جریان
 با سم قرچاقی خان سپهسالار و امر او عا کر نظر شاعر شرفا صدرا بافت
 که دست ارتقا قب بازند آشته منزل منزل بار و وی و میان ست و کینان
 مینموده باشند چون از جانب هاینو با عهدنامه داده شده و اگر ایشان

در قول خود صادق در وقوع امر صلاح را رخ انداز از انظر فی عهدنامه
 بر سردار که از جانب **خدا** مرض شد و صاحب اختیار است و همواره
 دولت عثمانی و قاضی منفی و عثمانی که بر سر راه اند درت نموده
 ایچیان سابق که در ان صوبه اند ارسال از نده سپهسالار عا کر نظر شتر
 حسب فرمان شهر یاکا مکار با جمعی اخا خانه مریه بدین دستور رعایت
 نمودند در هر مرحله چنان قریب اردوی مخالف نزول مینمودند که خاتم
 اردو و منظور انظر طرفین بود و خلیل پاشا این مستمد را رسیدن
 مجد و موقوف میدشت پسران خندان قاصیر خا بسردار و یکچوی اقا
 و قزلباش که در آنجا نواده بغات معتبره و موسس مرتب امور
 دولت نامه خاطر نشان مینماید که چنین بی مجاباش این قزلباش رعایت
 آن است که از جانب پادشاه خود رخصت مجاریه یافته اند اگر فی الواقع
 در مقدمه است که تمهید یافته را بسجید ایچی سابق قزلباش را با عهدنامه که
 نمودند و اندر فوق رضای شرف علی درست داشته ارسال مینام
 داشت و مضایقه با موز جریه نمیشد باید کرد و الا ماده مجاریه و جنک
 سلطان میسباید بود که عنقریب بطور می پونید و چون که روم که
 ایشان بخوبی و تا آن قومی بود پس تنی نرفته بود و در هر مرحله که بولایت
 نزدیکتر شدند تفرقه نشد که بطور می پوسیت سردار استعدا جنک
 جدان از سپاه روم ندیده با پس حکام قواعد صلح پرداخت و عهدنامه
 که مرض خاطر مبارک بود در دست آورده مبر خود و سبل قاضی عسکر و منتهی

و معارف لشکر و عظامی امر او ایمان سپا و تیم میرزا محمد حسین نموده او را
روان نموده خود کپوچ کرد و چون رسید به سوی سپهسالار رسید بعد
الوصول آن دل بستوری که از جانب شرف علی نامزد و نموده بود
ارسال یافت و میرزا محمد حسین دارالارشاد و اردیل شرف تبیین
علیه کرد و در نظیر شرف کشته حقایق حالات عرض کرد و یادگار علی
سلطان نیز از اردیل با شایسته روانه جانب قطیفه کشته شرح وقوع
مصاحبه و مرجهت یادگار سلطان آمدن ایلمچی تبر از جانب سلطان
عثمان قضا یا سال آئیده نکاشته بیان می کرد و و انشا الله تعالی
بعد از وقوع این حالات سپهسالار مذکور ناموضع ترکان کند که مرد
در آنجا حکم شد که بان عساکر نظیر نشان دهنه جنود منصوره جهت
اوطان خود و خود با ملازمان خاص بر اسپلطنه تریز نمود نموده جملاً
احوال عیال و زیر دستان جنیت پراندگان باریشانی پردازد و چو
آن خطه و کشتی امیر لاسی کل از بایجان با توغولضیفیت و درین
درفت عسکرها شمار روم و تاتار و محاربه علی که وقوع یافت خطه ای بایجان
کرده از عساکر منصوره سومی چند نفر کشتی که در بایت وصول یافت
در خسرو شاه تبر علی العقبه جمعی تاتار و چار شده شده شما و چشیده
دیگر کسی که نام و نشانی داشته باشد ظاهر شد که راه نموده باشد العقبه
و از امر احم اصطناعات سابقان نقصان خرابی که از غم عساکر لشکر لغت
ور عیال و عجزه از بایجان سیده بود از روی تحقیق و تفتیش در علم او

مع ششی ایمازدیوان علی عوض داده شد و عیال بدین عظمی عظمی
و شادمان گشته در لوازم و عا کوفی فرودند و ریات جلال بصورت
در حرکت مد ذکر آمدن این بایجان طراف درگاه ملک مظار قضا یا
ایام که شسته بر قوم کلک موانخ کار کرده که پادشاه عالیجا بایجان
شاه سلیم فرمان مای ملک مند و پستان نیز از خوردار لقب بایجان
عالم را که از امر ای برک آن سپهسالار و اقبیه بر لاس جیبی اخذ و کتوبه
بود و از جانب پادشاه بخطاب بی بی برادر می فرستاد از بی شربت
یادگار علی سلطان لشی که از جانب بایجان بایچکپی قید بود بر سر
خرپسته خنده در در اسپلطنه هرات توقف داشت درین سال
متوجه درگاه معنی گردید چون نهضت بایجان بجهت دفع سپاه روم
بجانب از بایجان واقع شد از رزمه تقریباً باطله قیس کلک
علی بایک بسال صحبت شاملوا متر فرستاده که او را استقبال
کرده مدار المؤمنین ششم برده که تا معاودت موبک بایجان اختیارات
داشتند و او در جل اسپلطنه قزوین و از آنجا مدار المؤمنین
رفت و یادگار علی سلطان از وجد شده متوجه پسر علی گردید
که خان علم در جل مشه و شین را قم این نهنه عالم آرای در شرمایه بود
مشاهدات تجلات ظاهری و کرد و از مردمان فرکار دیده است
که از آغاز ظهور دولت این خاندان ای آن از ولایت بندیکت و مع
بدین گت و اسپسباب جاه و شمت بولایت ایران یاده معلوم نیست که در

زمان پادشاهان عظیم الشان بابت از کاسره و لیکن آمده باشد که درین
 زمان فرزند هاشم بمیمن تایدات الهی موجبات از دنیا عطمت پادشاهی
 حضرت علی شایب علی اللہی وقوع یافت و سلاطین باقی بودند و این
 جلی الشان بپسختی از مسلم غیر مسلم باطوع و از غلبه ابواب قدرت
 و ارتباط صورتی معنوی آنحضرت مفتوح داشته و میدارند و محبت
 آنحضرت در دلهای ایشان را گرفت آمد و شد فرستادگان خود را در
 سلاطین بناه سرمایه فخر و موجب از دیدار و بزرگی محبت با خود میدادند
 آنچه نده علی نکات القصد در اول حال که خان عالم است مردم نکات ایران میکنند
 نظار ملازمان تبر پادشاهی رقیق او کرده بودند و ملازمان خاصه خود را
 نوکر و خدمتکار مسرا داشت از آنجمله دوست نفر تو شمی و میر شکار بودند
 از مرات بازگردانید روزی که در اسپطنه قزوین سد از ملازمان کاک
 پادشاهی خاصه خود و ملازم و خدمتکاران اقبال محافظان جان نوری
 بتقصه تصد نفر بودند و در خیر خیل قوی بسکلی که با تخمها و سررهای زین
 و زینهای کونا کون را بسته و اقسام جانوران زبیر و یکت ابو زبیر
 بندگی نوز که در آن مرغان سخن گوئی کا و های کجراتی که پالکی و مسکال
 می کشیدند همراه داشت در سخنگامی که ریات جلال بغیر زین اقبال
 از آذربایجان عود نموده در در اسپطنه قزوین ول جلال فرمودند و طغیت
 و فرمان طلب با ستم خان عالم اصداریافت و او از محل اقامت متوجه کتیه
 سلطنت گردید و چون بجالی شهر رسید جمعی از اعاظم امر استقبال کردند

۱۰۲

باغزار و احترام بشمار آورده در باغ سعادت آباد و منازل لکسای آرمین
 آنجا منزل گردید روز دیگر در میدان عدالت که حضرت اعلی بناطوط کا
 با برقی قیق انداز می سرگرم باوه بناط بود و ند خان عالم کپوش سما کپوش
 اعیان یافت نموده از ممول نوازش اغاز و احترام بطور آمد بلفظ کبریا
 خطاب فرمودند که چون بیان آنحضرت پادشاه و الایاه عورشیه کبریا
 طایفه اخوت برادر می سلوک است و آنحضرت تر ابرار اند و برادر
 برادریست لاجرم در بسکام کورنش او را برادر اند در خوش حسرت
 کشید انواع تعظیم و تکریم شایانه و نوازشات بی تکلفانه که نسبت
 با شش و یکجا شیمه گردید آنحضرت است در باره و بطور آوردند و
 که در اسپطنه مذکور محل نزول جلال بود همه روزه در میدان عدالت
 عشرت میرا بود و ند خان عالم بفرجاست مغز و محرم بود و اراده ای
 که تحت به ایامی پادشاه و الایاه و منتیان آن کاه در کل از نظر خجسته
 گذرانید هر روز نوعی از انواع به ایام نظر رسانید که با متداومی کشیده
 و چون اراده خاطر شرف آن بود که از راه کیلان بازندان شش
 توجیه نموده بناط شکار زنگول که مخصوص آن لای است و موصوف
 دار و بردار در وقت مضیق گشته فرصت آن نبود له طلب خان عالم
 بطور آید و تجملات ذبیحی از نظر نیت بحرفصیت خسته اند آن
 مقدار نیت که چند روز اوقات خجسته عات صرف شده آنا فرموده از
 سلطان شکار بازمانده فرمان چنان مطیع نماید گشت که خلاصه تحت ارباب

امتداد از ضرب و سعه و مرتب ساخت در یک روز از نظر جانوران که در آن
 و سایر متعده اجناس افضل با قه بیهویات بسیارند که بتدریج
 بنظر در آید هر چند این معنی غایب نمی بود با ضرورت ضایع که در
 تحف انصاف ایام از مرض آلات و تحفه های غریب اقامت
 اجناس مواری سیصد عد و انتخاب نموده در میدان عبادت از
 فرخنده اثر گذرانید و حسب الامر لاشرف بیوات و سپاس خود
 در شهر که اشته بهت تماشای شکار زکومل که بطرز خاص شکار گران
 و چون بین و راق صفت آن طرز بدیع غالب است تحریر یافته درین
 در ذکر آن قسمت نسخه نگار خاموشی گزید جریده و سپاسی مراغت کا
 اقدس اختیار نمود **دکتر ایچی دشا عظیم انان کتار و سپس کدرا**
 و هم درین سال ایچی بزک معتبر که از امر او کتا سان متدان سلسله نسبی
 از راه دریاد و دشت خزر در بند شروان آمد متعاقب موبک جانوران را
 اریویل با ارسطو قرون سید و او نیز در میدان عبادت بساط بوسی یا
 و متوسط تر جانان جانب پادشاه خود نمازینا مندی اتحاد پیش پیش نمود
 مکتوبی عیض طویل که بر کتی نوشته بود بنظر انورا آورد و ضمایم آنجا
 آن مهر و نضکت و کتا سپس کور جو اطف و لطاف شاه سر بلنده
 یافت و در همان روز که با ایچی مان نامی هندوستان نظر اقدس آنحضرت
 به ایامی پادشاه روسین و سکا نیز از نظر اقدس گذشت از جمله بدایین
 شفقار غما شکار بود که سوامی اروین بسج مکتوبی یافت میشود و عاقلست و آن

در

کیدت شتایر سمع شکار جان عالم عطا فرمودند و حتی شتایر غنی میباشند
 مرغوب آورده بود در اندک زمانی نخت انصاف یافته شمول کواشش
 احسان و جلال از راه کیلان وانه دیار خود کردید **دکتر ایچی طبیب**
که والی ولایت گلکنده از دیار دکن هندوستان که هم درین
 ایام شیخ محمد خاتون نام که از زمر امرار و افضل بود پدرش شیخ علی خاتون
 که در میان از زبان آن طبیب خاتون لقب داشته اند در زمان شاه حسن
 از اعیان مجاورین هندوستان و از سرکار فیض آثار حضرت امام حسن
 علیه التیمه الشنا موطن بود و خود در زمان فطرت او یکبار به نجاشین
 ز قهر حسب تقدیر در سلسله علیه طب سائید در ملک خاص زمان جناب
 و انتظام یافته بود و همراه سر یک قجاشی تریزی که سه سال قبل ازین از نجاشین
 جانوران علی بر سپس تفریح مردم محله قطب شاه تینت جلوس سلطان محمد
 برادر زاده دواماد که بعد از فوت عم بر سپس رودت قطب شاهین
 یافته بود در در ارسطو قرون سید به شرف بساط بوسی در آن
 مقدس مغز گردید و مکتوب ضراعت این مخلصانه که از جانب قطب شاه
 بسده نیتیه سپر شتایه ارسال یافته بود بنظر اشرف در آورده و تحت
 لایحه والی کور را با پیشش خود گذرانید و مورد الطاف و اعطاف
 و بعد از فراغ از امور می که تحریر مویات ایام سیر و درمی نشان بصورت
 در حرکت آمد از راه کیلان سپس کیلان و آمدند و مطلق جانوران
 سال از فرجا با دخت نهاد و واقعه شده به سواره بساط انبساط کترو به میان

و خواص مقربان عشرت پیر بوده روزگار بجزئی خوشی نمیگذرانند
از سوانح آنال آمدن جنود اوزبکیه و تیراوان آن طایفه سخت با
 که چون جن جنان شامو بکلیبیکه آن یار فوت شده بود جنود اوزبکیه
 نسبت غارت با موازی می تراکپس بر کردی لیکوش مبار و چند نفر
 خاطر امرای بلخ و بخارا بخراسان آمد چند روز در حوالی غوریان قایم بود
 سخنان که بعد از فوت پدرش سخنان تکلف ضبط و نسق مکتب شده بود
 با تفاق آقایان شامو و جمعی از بر طبقه جنود قریب باش که در برات بود
 روبرو صلاح ندیده بخطر و حرارت قلعه و مکتب پرداختند لیکوش دست
 قدرت خود را از تعرض ملک برات کوتاه دیده بجانب غوریان رفت خود
 جلال الدین که بر غوریان پنهان که از کار و ایمان او لایت بریدت با تمام
 و عین بیت شهریار کا مکار بنصب لای زار است خراسان سر مشه از بود
 قلعه غوریان است حکام را قصبه الکوچیند کرد در مقام دفع ضرر و
 جنود اوزبک درآمد چند روزین با جانین نیران حال التباب داشت
 دست تطلو و تعدی فاکر کران انقوم با سل قصبه رسید چون انغروق
 اوزبکیه در حکمت و مہمینه بود در سخنان رستم خان بن علی محمد خان اوزبکیه
 که از مخالفت نبی انعام خانیچه در قضایای ایام گذشته سمت تحریر فیه
 در ظل حمایت اولیا دولت قاهره در آنوقت در بیرون شهر برات آفت
 داشت تدبیری شایسته کرده فوجی از جنود شامو و جمعی از اوزبکیه ملازمان
 رستم محمد خان ابجکتو بر سر انغراق ایشان پست ماند و آنکه و بد بخارا

انغراق

انغراق انب و غارت کردند و موالی بسیار و سپاه انعام و دو
 بشمار آوردند چون بکلیوش مبار در ز قفا ازین اقع آگاه گردیدند
 کشته بی نیل مقصود از حد و غوریان کوچ کرده راه دیا بخود
 و زیاده آسیمی مردم مواضع غوریان نیز رسید **دیگر سوانح**
 ظاهر شدن علامات آسمانی است اول خطی روشن محرف شبیه
 از جانب مشرق ظاهر شد و قرب به صبح ظاهر میگشت و دنباله آن بجانب
 جنوب کشیده بود و همچنین آنرا در بره میسایمیدند و بعد از چند روز نشانی
 دیگر آتشی از جانب مشرق میل شمال مایل شد که شعاع آن با لایحی نیکو
 دوز و اباب بود تا یکماه چهل و ز شعاعش افزایش و روشنی تمام داشت
 بعد از آن کمتر شد و تا دو ماه متداد داشت آخر شناسان عمد و سخنان
 این ملک تیسران ایما را بهی صعب و تلف شدن خلائق و شکستی
 نوزیر می تهر امید اوند و می گفتند معظم تاثیرش در جانب مشرق شمال
 جنوب خواهد بود و در ولایت ایران که وسط برین سکون است که غوغا
 و معنی تاثیرات عظیم ظهور یافت زیرا که در اکثر ملک هفتاد و شش
 کسی اقع بود میان سلاطین و مومنونت در پستان اکثر بلاد محاربات
 روحی ادویا ریمای تنوع شیوع بایقه در دار المرزما زمان حال
 مایل شمال خلق کثیر راه عدم هم بودند و گفتگوهای نواع از عامه خواص
 کرد از **جسد سوانح آنکه** میرزا ابوطالب وزیر دیوان علی قوام
 محمد اصفهانی مستوفی الممالک گفتگو با واقع شده یک دیگر را

معایب و تبسح الی یوانی سهم و منوب ساخته بعضی شرف رسیا
 و مقرر شد که صد و عظام بر کاری کلب علی یک یا اول صحبت
 بحقیقت سخنان طریفین پسیده معروض دارند و حسب الامر الی
 در فرجاما دیوان کرده پستوفی الممالک آنچه در برابر سخنان
 تفصیل نموده وزیر دیوان علی در فصل جانی با صواب قلم آورد
 حضرت علی نور فرستاد یافتند که آن حکایات غرض او دست
 پرده پوشی کرده بغافل پادشاه نکرانید دیگر از آن سخنان
 و ایشان نیز یادگشته حرفی بر زبان نیاروند **شاه میرتوفیات**
این سال حسین خان **شاه** بیکلر بیک خراسان که از ملازمان قدس
 حضرت اعلی بود و بحسب غمات لایق قدس و خدمت موروث
 و ترقی گشته بیست سال بود که در کمال اقتدار و استقلال الی
 در اسپطه برات و بیکلر بیک کل خراسان بود و در احکام مناسبت
 قدیمی خطاب می نمودند درین سال بعضی گشته با جل طبعی فوت شده
 بدار الملک بقا پوست و حسب الامر آنحضرت که طبع جانوش حیا
 خوشنماست در روضه مقدسه نبویه علی مشرفا الصلوات و
 مدفون گشت خلف صدقش سخنان مجابی پدر منصوب گشته کجا
 قشون منصب جلیل القدر امیر الامری خراسان با و تقویض یافت
 دارائی پرداخت **مدعی قلی بیک** **بیرخور** **بختا** که از ملازمان
 مستعد و مقربان بساط اقدس صاحب امان مشورت بود در او
 مل

انفال

انفال که ریات جلال ارتش لاق بازندان بجانب آذربایجان حرکت
 آمده در در اسپطه قزوین تشریف داشتند مومی الیه مریض شویا
 فیوما مرض استنداد پذیرفت تا در اوایل ماه شعبان سنه ۱۰۲۰ عالم
 فانی را وداع نموده بجهان جاودانی شتافت نعش او را نیز شریف
 برده در روضه مطهره دفن شد فرزندانش ضعیف بودند و خدمت میرانور
 از ایشان تشریح شد بنابران علی بیک زنگنه مشهور بعلی کی که از وزیر
 ملازمان قدیم خدمت بود بر جرح گشت **شاه نظر خان** **توسلی بختا**
که حاکم مشهد مقدس علی بود که حاکم مشهد مقدس
 درین سال بیماری عرض گشته جهان عمر و زندگانی را وداع کرده
 مرد شجاع و دلیر مردانه بود بحسب معنی خدمت از پادیه نوگری تبه ایالت
 خانی ترقی نموده منظور نظر غایت تربیت کردید در اول حال حاکم
 جام شد و بعد از آن تب ایالت و از آن مشهد مقدس یافت بعد از
 شاریه امارت سابق توکل تقلید سلطان ابد زاده او تعلق گرفته لا
 جام با و اختصاص یافت **کنار در قضا با** **سواخ سال** **توسلی**
مطابق سنه ثمان **عشرین** **الف** **سال** **سوم** **قرن** **نور** **و** **رعادت** **افروز**
این **پنجه** **مبارک** **که** **در** **روز** **نخستین** **چهار** **شهر** **بر** **ع** **ثانی** **مطابق** **ثمان**
والف **تفاق** **قما** **دینی** **خورد** **شید** **جهان** **را** **که** **نیر** **اعظم** **و** **ضیاء** **شیر**
عصه **عالم** **و** **مربی** **تاج** **چهار** **عصر** **و** **خوش** **جهان** **است** **نه** **ساعت** **و** **چند**
دقیقه **شبه** **نخستین** **مذکور** **از** **آرامگاه** **مجازی** **حوت** **بعثت** **سری** **مجل**

خز امیده طلیعه نورسان بهار و اشطام بخش طایق حدایق و از با کرد
 کلمای نگارستان فرودین از ترشح ابر و لطافت هوا اسکنان لغنا
 نهاد از عطر یا صین باغ روزگار غیر الکن گشت افروده دلان و ایا
 خمول چون غنای لبان گلشن باقی سرب جوش و خروش شاد کاه
 بر آورده نغمه سماعی از سر گرفتند محنت زدگان کوی طالع حین
 یا فکان وز وصال خوشوقت و خرم گشته در عرصه جهان م طرب
 آراستند و شربار کار کا زلفا و با سا طین بلا طین و ز کار خلا
 نتایج منفعت و چهار یعنی حضرت اعلی شاهی ظل اللہی و قصه شیر نشین
 از قصبات طیب به زندان منازل بشت نشان آفتاب صید شیر
 که ساخته و پروخته معارجهت والای آنحضرت بچو شد ای کامروا
 و فیروز بی شهن عالی نوروری منفعت ساخته مقربان با طاعت و خیر
 بارگاه سلطنت مرا پیم تنیست و مبارکباد نوزی تقدیم رسانیده
 ارباب عقیدت و اخلاص بی تقابل کویا بود **بیت**
 شمس عالم از تو پراورده با کاپستان عمرت تو تازه با
 بر آید ز کیستی همه کام تو همچنان ابلندی دهنم
 بعد از فراغ از انعام و خافل بخت بنده او انصاف همت ضرور
 دولت جهان پر ایمی صید و لمانا شکار میا نکال از خاطر عا
 خسرو بی جمال سرزده برقص پیوند شرف صدویافت که سپا
 از اطراف جوانب یارمانندان بشت نشان جمع آمده جانوران

بهای

شکاری از اطراف رانده میان کمال و روزه و این کمال منزنی است
 دریا طرف از افرو گرفت که طیف کجی متصل است طول آن تخمیناً
 سه فرسخ و عرض آن منتهی آب جانب شمالی و کجایب کیفر کما پیش است
 که ز قه ز قه بر کینه شده باب دریا منتهی میگردد و در سنگا می که جانوران
 شکاری از اطراف و جوانب آن سرزمین می آیند یا در کان طرف شمالی را
 گرفته همبها بر بچه سلوی میگردد نصب نموده راه بیرون جانوران بکلیه نظر
 مسدود می گردد و شکار اندازان با نعره شاد در آمده جانوران آن
 دلدوز و تفنگ جانوران را پامی می آرنند پم جانوران کوی و د
 آرا بوان تیرنگ و یوز پنگ و خزال اشان لک در آنجا جمع می گرد
 وحشی خزالان آب چشم یعنی کاه کوی چون میدد دلان کامی انصاف
 رعداد ای تفنگ و غلغله صید کفنان تیر اندازان همنا گشته
 پم خود را بدریانداخته قریب نیم فرسخ شناسا و رمی نمایند و چون رفتن
 بسته می آند و از دست و پا زدن زنی پستند از موجه دریا
 اعتبار بکنار می فرستند و بعضی خود را چون تیران بچه فاد و عرض ملک
 دیده یک لجه حیات را غنیمت شمرده خود را بازمی کشند اما مسنون
مصراع صید را چون اجل آید سوچی سیاه رود و بغفل می آید از شکار
 تماشا می و بدیع طرز شکاریست و معما طبعیست حضرت اعلی شاست
 در آنفرصه کاهش طرد محل تالارهای فریغ و کلا تر بیت داده
 با مخصوصان متبایان آنجا نم خرمی آرا پسته صحبت میدارند و

طبع اقدس بویاری و سید اعلیٰ بایل میگردد بر مندر صبا پیوندد برآمدن
 مشغول میگردد بنشاط بخش خاطر انور میگردد اندو چون ارشاد
 انداز میگیری دست میدهد بتبار آمده با نده و مخصوصا بنام اقدس
 مشغول میگردد القصه حضرت اعلیٰ که امر او ارکان دولت و عیان
 حضرت و میمانان مردم شناسد و یگانگی که از هر طرف آمده در پایتخت
 اعلیٰ بودند تکلیف شکار کرده با نگر صد کا هشتاد و هجده و هجده آمدند
 تا هفت روز و اوقات نجسته ساعات نوعی که تخریر پوست صرف
 صحبت و شکار نموده هر روز در یک تا دوازده ساعت پرا بودند و چون
 بهفت مابین کیفیت بسر رفت پایدگان حضرت آن طرف یافتند
 رکاب اشرف و طبقات اعیان از پهلوی فرجا با دجنت نهاد
 عود نمودند و تا دو ماه قصه شریف اشرف و دارالسنو فرجا با دجنت
 و عشرتگاه خسرو بادین داد در راه پیوم که هوای نولایت اندکی
 بگری آورد و عیان غریت بدار الملکات صفایان معطوف داشته
 بغیر و زنی اقبال ساخت آن بده ارم نشان که مساعان قایلند
 نصف جهان گفتند چنانچه شاعر در صفت بلا عرا کفایت
 اصفا ن نصف جهان **عبد بقره** که در آفاق جهان شهر معظم نبود
 ارفق و دم سیمت لزوم رسک کاپتان **اکم کردید انوار** **انکه از**
 سرحد های طرف روم خبر رسید که خلیل پاشا سردار روم **بجانب**
 عود نموده و یاد کار علی سلطان بلغار که حساب لاسط علی خلیل پاشا

الذ

برسالت روم تعیین شده و با عزاز و احترام تام برده اما این که در قهر
 خان سپهسالار که سمت سرداری سپاه قزلباش دارد و در سرحد در آن
 مانده خاطر اعیان و سبب از مرصع اطمینان نیست باید راجع آن بدان
 متعلق است که سپهسالار مذکور را بجهت تسلیه خاطر و اطمینان قلوب
 رومیان از سرحد بیرون آورند لهذا حکومت مقدس معنی با تعویض فیه
 روانه تصوب با صواب شد و ایالت خطه پذیرد تیریز پست تور باقی
 بنده پرنک تلقی گرفت **از سوانخ غریبه** که در این سال و بی او خبر است
 ذوق و باه و آثار ملاقات استاسپس که بنحین بخیر می افغانی خلافتی نموده
 نماند بودایت که در ایامی که حضرت اعلیٰ در قصه شریف اشرف تشریف
 از جمله گرجیان شامیون بود از رومی عنادی که با او داشته اند حقیق
 جسته قبل آورده علم اشرف نافه کردید که میز ابوطالب زید دیوان
 و کلب علی پیکت سبب شامو که در آنوقت دیوان یکی بود و
 سپاه منصور دار و نه مندر جا با دجنت بیک را حاضر ساخته پیش
 مذکور نماید که پس بقتل او چه بود و چگونه بدین خطا دلیری کرده اند
 و تحقیقت معروض اند اینجاست در درگاه دولتخانه مبارک فرجا با دجنت
 آمده او را طلب داشتند و از واقعه استفسار نمودند چنانچه مذکور بود
 حاضر آمده در جواب لیرانه اعتراف نمود که من بر آدم اورا شستیم
 بیک اراده نمود که چون جنبه بیک در دیوان اعتراف قتل او کرده و قائل
 جس نموده تحقیقت عرض نمایند بی صلاح و تجویز زید دیوان علی بن ا

دست در کمر خنجر جمل جنون غرور برایشان غلبه کرده برادرانش با
از نیام بر آورده زخمهای سنگ بر کلب علی پیکت زدند دیگر شیخ حیران
اعتقاد الله و لمیز ابو طالب کرد مردم هم بر آمده از شیخ غله شمشیر
شدند آن جنون که هکسان خود را باند سون و تاجانه انداختند و لوام را
و چند کس دیگر که پیش خند زخمها شده و نفر دیگر را قبل آورده چون
حرمت دو تاجانه مبارک که بست و متجاوزا رباب جرایم است نگاه داشته
باین اعمال شنیع جرات و جبارت نمودند و مستوجب عقوبت فیصل
شده بودند و لوامت نیز بوزیر با جمعی از ارباب خلوص هجوم نموده در آنجا
دلیبری کرده آنجنون که هکسان ابدف تیر و تفکات کردانیده و سر چهار در
بقتل در آمده مکافات عمل یافتند از **سوانح علامات سمانی** امیر قلی با
از قبیه کرد پس اگر اد که در سلک جلوسان خاصه بود در ازا کاروان
و خدمتکاری مورد تربیت گشته ربه امارت ایل و عشیرت کروشان
بقب سلطان سمرقند از شده بود در صفایان برضی که رایات جلالت
سلیاق بود تیمور خان جلوداری کرده از قبیل گروم و دو نفر از این طبقه
که همه مردم عاقل و وراندیش بودند بنزل آورده و انواع مردود
بطور آورده بعد از انقضای وقت سبکام بیرون آن تیمور خان کو
از جهالت رسک و غرور نفس سرکش از جادو عقل منحرف گشته و
عصابت و غضب شایکی که بکرات مرات در باره سید و تان مرغان
ناصواب دیدم از نموده بودند اندیشه کرده بجای شمشیر کشیده برهبر

سلطان

سلطان که بشایع ایشان چون آن نم ملک زده کارش ساختن
کشت شخصی از خدمتکاران امیرتلی سلطان که فرارش او بود همان ست
شمشیر کشیده را بدست آورده همان پرچم شیر چنان خمی تیمور خان
که دیگر حرکت نکرد از رفتار او الوه خان است بین صده شریفه و سپه او
که بساد ابراهیمت و ما خود و قبل سلطان ستم کردند و سب را نمودند
برد و گرفتار شده در سیاحت کاه غضب شایانه بقطع بطن قطع
حیات کردند و اقربا و عشایر جمعی از آن طبقه که با سیر قلی سلطان
بودند مضروب گردیده مورد قهر فرمان مان گشته امارت ایل کو
بنفس قلی سلطان سپه او محنت شد **سوانح و کج** در متصف شهر
ربیع الاول که چهل روز افزون گذشته بود در صفهان بویاری
که چهل نفر از در زین خاک فرو گرفت و تانته روز جسد ایشان را از خاک
آورده دفن میکردند **سوانح و کج** از علامات آسمانی و تاثیر ذوات
آنکه درین سال در بعضی مجال لایب زاده و محولات خراسان کزله قوت
انادر و غاباد نام که محلی از متمدنی معموره معتبره آن لایب است
چنان کزله عظیمی شد که در پنج زمان وقوع نیافت بود از صحیح القول
سموع شد که خانها نوعی بزرگ میگردد و آمده بود که کل آن قضیه
یک تل خاک مینموده که با سیخ آثار عمارت و علامت جدار پیدا
اگر مردمان آن موضع همه حصا و غلات بصحرای قبه بودند مع ذلت
بلکه شصه نظر از سکنه آنجا در زین خاک کزله بر بست بر بلک نمودند

شخصی عروسی بوده قریب بقصد نذر عورات مجلس عرس زیر خاک
مانده از حکمتی بعد با پنهان آن سوور و سرور بچندین تغزیه و سوکو او را
تبدیل یافت از بدیع اتفاقات و غرایب حالات در وقت زلزله
در جمله که بوده از روی ضرر خود را بمیان و پنجره افکنده و چون با نایع
کشته سالم مانده بود و سرگرمه مائش و نالان ایشان را الله بمصیبه نمود
و چنان آمد **شیر متوفیات این سال بجز اتخان** ولد او دو خان بن
لواز صاب خان کرجی که والی لایت کرجستان بود و چنانچه در
اول در طبعی حالات زمانه بخت مکان نوشته شده بنا بر تیر و
عصیان بست لگرت باغ بقل آمد پسرش او دو خان بخت شایسته
مکان آمده سعادت سلامت و بجلوت تظلم دار الملک کار ساز
تسخیر و تصرف دیوان آمده بود در سنه از می اشت و او پسر خود
مذکور را در عهد صبی بخدمت شاه بخت مکان فرستاده در میان
نوشته یافت از علوم حکومت آگاه بود در وقت بیالت و دارا
کل کرجستان را تیر مغز و سر بلند شده بود در نیا از بلده بقلیس
کشته بعالم عقیبی شایسته و حضرت بنا بر عاطفت جلی فوت و
که بقیات حقوق خدمتگذاران ارباب با خلاص در جلیادار و پسرش
سیمون این که بنویسند و خود سال است بجلوت نولایت سر
گردانیدند و از معتبران کرجیه مورابیت که شعار اسلام ظاهر است
از مرز و دو تخته ایان معتمد بود و کالت و اتالیقی و معین **کشت علی شاه**

رومی وی از امر آره رومی و بیکلر یکی تریز بود چنانچه در قضا
ایام قیام تریز قوم کلک بیان کشته در چکت صوفیان گرفتار شد
سعادت بخش و بخشایش یافته در کاب شرف مغز بشرف
مفضل خدی این سر منزه از بود در سال گذشته که سردار عسکر و تمام
مرز و بوم می آید وی از کار دانسته و مال اندیشی کناره کزینی اختیار کرد
راغب توطن شد مقصد پس معنی گردید و هر سال مبلغ صد تومان
عراقی نقد و موازی با نصد سند و ارشتری غلبه بعیثت و مرحمت شده
دیرین سال از دارفانی بسرای عقیبی اشغال نمود و نون فینت عرار و نصد
وارث شرعی در دیار عجم داشت مشرکات و مخلفاتش از نقد و اوقاف
و اجناس و جوهر نفیسه و مرصع آلات سایر بقولات قریب مدینه
شده انما می شده مقصد پس ضبط نموده مقرر شد که المچی و ممالک نولایت
چون سنده می ارد بر کس از اقربا و وارث شرعی باشد بصلحت قضا
و مشرعین آنجا پس نماید که احقاق حق نموده **کنار در قبا عجمی کل**
تسع و عشرین الف که سال چهارم قرن فی طوس منبت نور عباسی است
بمار و ارامی این سینه مبارک بخوشی و خرمی جلوه نمود نموده دست
افزای آغاز نموده نور و زمینت تفر و در جمیع پانزدهم شهر ربیع الثانی
موافق تسع و عشرین الف هجری اتفاق افتاد سلطان سید کان یعنی
آفتاب جهان تاب بعد از انقضای خیماعت روزگوار از نمانا خیمت
بیرون می در تختگاه عمل ممکن یافت عرصه جهان از عطر شکوفه و از باغ

جمله نوغوسپان بهار شکار کردید طبلان لغنی آفاقی از قدوم و هم بپوشید
 بهار خوشی و خوش دلی از سر گرفتند **نظم** زمین زمان کارانی گرفت
 زمانه خواص جو اپنے گرفت * چو بار در کربلوه کرد بهار
 ز لطف سوات از شد روزگار * دار پس طغه صفایان از فرقه
 بهایون خسرو کامکار کامران غیرت فراسپهر بوقلمون **داز سواخ**
اقبال آمدن امچی روم ست برایم قائم که در سجده خندان از بجز
 سلسله آل عثمان بود **بسم** راه یاد کار علی سلطان خلفار آمد که محبوب
 اسلوب از جانب سلطان عثمان بن سلطان احمد بن قاضی لک
 قیصری آورد و طهارت و دوستی و استحکام میان مصاحبه و
 قواعد اتحاد و یکدلی نمود پس سلیقه قربان در کاه خلافت سعادت
 بساط بوس فیت به نایات شایع تقدرات شایسته بنفشه و مسامحه
 گشت و تحف و پدایا که از جانب سلطان م آمده بود بنظر آمد در او
 و از جانب نیز یکتوب بره جو غروب قلم آمده تخته یک یوزباشی تابلو
 که در سال گذشته دار و نه اصفهان در رسالت و م تعیین شد
 در مرافقت آقا که کور با تحف و پدایای لایق و آنه کردند و امر مصفا
 فیما بینین نج قراریافت که قاعده زمان پادشاه جنت آشیان
 شاه طهاسب علیه الرحمة و الغفران سلطان سلیمان اعدال عقل
 سلاطین روم بود مرغی بود باشد و تشریری که در آن شده و موجود است
 طرفین بود تبدیل لایت اخته کرجستان نسق است که در زمان کوزا

سوز قزلباش بود درین عهد در تصرف رومیان آمده با الکتور در کنگ
 قلعه بیکر که رومیان قلمرو بمیون عراق عرب واقع است و در آن
 در اصل پسور و رسید بود و اکنون تصرف این دولت در آمده حرارت
 که از جانبین تبدیل م که راضی بود مناسقه نمایند و باقی بقاعده
 زمان پادشایان موعوم مزبور معمول بود باشد هر چند حضرت اسطغ
 در باب اخته راضی نیشند در نیوقت بنا بر تمس خلیل پاشا و خیر خان
 طرفین ضا داده بدین عده استمرار پذیرفت و ابراهیم قائم
 استمد عالی حکام مطاعه درین باب حکام دولات سرحد نامند
 حساب استمد عالی حکام بر حسب عاقل نمود و مقتضی المرام
 گشت و موجب آسودگی ضعف و زیر پستان سرحد با کردید آنها سپر
 بهیزار روزگار غدار کجا میگذارد که آسودگی در عالم استمرار پذیرد
 غنچه **بیت** از فلک شعبه ختمه * کین ممالحوال تبه است
 امید که انچه خیر و سود مسلمانان است استمرار باید در میان
مست الای جابون **وردن** **آب** که **کف** **بوسی** **صفایان** **میر** **لق** **آستان**
آب کوزک در چشمه است کی باین نام موسوم و یکی چشمه محمودی است
 که از جبال لایت مزوج سرحد صفایان بجانب جنوب بیرون
 آمده از نهر مقعر نظیر کوه کسب دیه و خورستان قه شبط العرب
 پیوندد و در کتاب تزیینة القلوب صور الایام و مساکت الملک
 و ازین قبیل کتب آنچه بنظر رسید و عیون انهار را شرح نموده اند

اب کوزک و در آن جانی بنظر نرسیده و آنچه درین عهد شروع شده
کویند سرد و چشمه که از بلندی پایین نچسبیدگی میشود برابر آینه
صفا بانست و از منبع تا شط العرب زمین از هر دو طرف ارتفاع
عظیم دارد و پیش زمینی اشرب نینامد و منقعی بزرگات نچسبید
نیرساند حضرت شاه خجسته مکان عظیم آن را راه نموده بود که
آب را بدار سلطه صفهان آورده و مضاف آینه رود کرد و آنکه
اهل آن ملک در خشکالی از قنات آب تقیض کشیده بودند
معمور می احداث مزارع و پساتین کرد و فیض اندر شهرستانی که
در زیر آن ملک بوده بدین مت نامور گشته و چون کوهین منبع آب
واقعت که بدون کندن اجزای آن ممکن نیست فیضش اندر صفهان
کوه کنده مدتی بقایان جاه کلمان کار کرده اند بجای رسیده اند
کنند آن ممکن بوده از آن بوس گشته است باز داشته اند چند سال
که حضرت اعلی شاهی ظل اللهی ایران را دره و خاطر نور پس شروع داشت
کمر را مهران مندسان پستاده جمعی مردم کو تا هجرت حضرت
سختی که مشعر بر عدم مکان بود و کوریا خند و این امر لایق
میگشت بکد و سال قبل ازین مجلس بیکت لادعلامان اگر سکا
عمارات فاضله صفا بانست با چند نفر مند پس کاروان مردم صفا
و قوف راست لغتاً فرستادند که دیگر باره ملاحظه نمایند و این
تصدیق کردند که اگر بنده ی بار بفاع جرش تا در ذرع در پیش آب بسته

کار

که آب بقدر آن بنده ی کور کوهی که سدر راه صفا بانست که
چناه ذرع عمیق سه هزار ذرع طول کمایش خضر نماید عمل است که
باین طرف یزد و لایکایت مذکور تعمیر نمود که در عرض چهار چوب
این مدت را بتقدیم رساند و حساب لام اعلی شروع در کار کرد و لیکن
چون مر عظیم است ممت و الای شاهی این مقصود است که زمین
الطاف آبی امداجب و غیبی این را راه ارفقه بقبول آمده در زمان
خجسته شان حضرت آب مذکور بر زمین صفا بانست که شسته موجب
نیکبانی دنیا و مشروبات عقی کرد و خاطر اشرف بتجدد لایکایت طمینان
نیایف درین سال امام سیلخان بیکلیکی فارس را سرکار نظیر
مذکور و حنیخان کلم کمر پستان میر خجسته را که در آن حدود
و درین جنگام جهانگیر خان است سرکار بنده بنین فرموده و تحولات
بجمله اخراجات و تربیت مصالح بنده بایشان اند که درین سال مصفا
انجام نموده سال آینه شروع در بنده بنین نماینده و بنیان و سنگل
از اطراف و جوانب سر راه فرموده حکم شد که عموم مردم صفا بانست
والوار آنند و در دفتر نکره مذکور کار کرده اجرت و قتی پستانند
وامراء عظام مذکور فرمان سه مانده زمان اجمان دل خجسته
آب زرقه شروع در هتد ام خدمت مذکور نمودند امید که با تمام
الهی است که مکنون خاطر خیر اندیش حساب الله عابثیت پذیرند
اطلس کلمان ملک صفا بانست باری نیت صافی طویت حضرت و صفنا

یا قهقهه و تصور بار آورد و جمعی در میان اعتقاد داشت که اجزای
آب زمین صفتان معتقد است زیرا که در میان کوهی واقع شده است
محمکت که پستک یکپارچه پیش آمد که بریدن آن مقدم بر پستک است
عاز اشکاف نبوده شد و چون آن لایت سر و سپهرت بوشی
نهایت برودت سال زیاد از چوپان پنج ماه از شدت سرما و یخبندان
کار نیستوان کرد برین تقدیر کار بخالد در عرض بیست سال زمین
و در آن شاعرا و قنصوری مثل لشکر کشی و دفع اعدای غیر با
روی میدوید و قوع این عا و حصول این مطلب علیا امر بسیار
دشوار اما رای جهان را بر خلاف همورثت و الا بران مصروف اند
که بدین خبر باری فوج کردند در زمان ولت این پادشاهی سبب امور شکله
در نظرها با بظننت و دیده و ران و کارکام پستند و در کار فوجی
همین اقبال مایون اندک توجه آنحضرت بر وجه حسن صورت مدعا نیره
گشته رجا و ائق است که بتوسیع اندتعالی این مقصد علیا کرام
گشته بمیان تایدات آتی قوت سرخسبیده لیلی این خیر بطریق دیگر
مشکله نیست یا قه بر حسب مرام زود تر سرانجام پذیرد و متوبات آن
عاجلا و آجلابروزگار منته خنده آثار همچون نماید کرد و ذکر فرستادن
ایلیان پهلایین بند و روم و دکن در اوایل این سال
خان کم که از جانب پادشاه دیبجاه سپهسواران مای ملک شد و
برسالت آمده بود در نصرت انصاف یا قه از خاصان بارگاه معانی سبک

بلا...

یکدیگر تو شمال ایشی سلور برسالت سندتین من بوده همراه فرستادن
خان عالم را بخلع فاحسه و انعامات و افزه از نفود و قمشه نصیفه است
آزنی ترا دسر من از فرموده آنچه از بدایت حالک داخل قلمرو شما
شده تا جیل انصاف با و عطفان فرموده و آنچه در حکام نصرت
فرمودند زیاد از زمان زوجه من را تو مان ائق شد سواهی تکلفات
و مقربان اعیان ردوی معنی حکام خراسان و تخت و پهلایان
پادشاه و الاجاه ارسال یافت از مرصع آلات نصیفه و موم فرنگی
و بلاد ایران تحفه باغی بید بر دیار و اسب تازی نرود زیاد از
در خیر شمار آید از جمله پهلایان مرغوب یک نخب سیر جقه زلف عصاره
که گزیده چندین هنر از زلف بود مرصع بعلیای همین یاقوت
و لالی آید که از آنجمله یک قطعه لعل خوشاب بزرگ که در خراسان
پادشاه دیبجاه عدیل آن توان یافت بصخران ابرشاس نصرت
تومان ملک یاده قیمت نموده بود که کمیزا لعل یک بن شاسرین
کورگان این نقش از زمان حضرت خاقان سلیمان شاه سبیل علی
والرضوان از خزان سلطین بت آمده در خزان عامره بود از تخت
پهلای پادشاه روم هر که در نیل ایلی آورد بود حصه و لوش سر او
بهد حضرت پادشاه و الاجاه ارسال یافت و مکتوب نمودت این
مشعر باظهار انواع محبت و ده پستی برادرانه و اتحاد و یکدیگی و چو
تکلفنا سے یگانگانه در ظلم آورده هستی تدارک فایق مردمی و نواد

گذاشت فرمودند و همچنین ایچان سلاطین کن که پاپه سر اسیر علی
 آمده بود در خصت انصاف ارزانی داشته با نعمات و منته
 نوازش فرمودند طالب بیکت یو اعلی رسیده میرخلیل امیر ایچم
 عاوشاه والی بیجا پور نزد او قاسم یکت پسته لارما زندان بجز
 شیخ محمد خانوین امیر سلطان محمد قطب شاه والی کلکته در بستی
 او تعیین فرموده روانه نموده و جهت هر یک از سلاطین خلع خیره
 پادشایانه و هدایا ملوکانه مناسب حال ارسال استند و در پیش
 که از سادات مرعش فرزین است و در سکت طبقه شامو ملازم
 رکاب باقیس نظام داشت با یکجکری نظام شاه والی احمد کون
 تعیین فرموده روانه نمودند لیکن شالیب در شیراز فوت شده محمد
 بیکت ولد شالیب در عوض پدر بخدمت مذکور مامور گشت **ذکر فتح**
ولایت رقی پسته در آن قلمرو که در میان تصرف ایلیای ولایت
 ولایت دورق در زمان حضرت شاه جنت مکان در تصرف امیر
 قزلباش حکام کوه کلبو بود بعد از آن حال آنحضرت که نعمت ممالک
 از نظام و نسق افتاده در هر گوشه تبلی سر بر آورده بود و سید بیکت
 بر عربستان جوینه پستولی شد آنولایت را از تصرف طایفه شالیب
 بیرون آورده و در آن جوینه ساخت سید مطلب پدرش سالنادر الملک
 فرمانروا بود و چون سید مبارک در مقام عبودیت و دولتخواهی بود
 ولایت دورق ابد و دمان پس سید مطلب گذاشته بودند و آن

سال در تصرف آن سلسله و بیکن گشته شدن سید ارشد والی جوینه در
 مذکور خواهد شد سید سلانه نامی تصرف در آنجا نموده قلعه را استحکام
 بود درین سال الم قلیخان بیکر یکی فارس حسب فرمان قضا جریان
 بختیوان مامور گشته لشکر بولایت دورق فرستاده قلعه را
 کردند سید سلانه مذکور برضمان لازم الاذعان اطلاع یافتند
 سپردن پاره نیافت دست از آن باز داشته راه جوینه پیش گرفت آن
 ولایت تصرف او ایلیای ولت قاهره در آمده دست ولایت از آن
 شد از **سوخ ایلیا** گشته شدن سید ارشد است که بعد از فوت سید
 ولد سید مبارک بنوعی که پیشتر ذکر یافت مورد تربیت شاه گشته و
 آنولایت شده بود شرح واقعه آنکه افراسیاب پاشا حاکم بصره لشکر
 یکی از خصما خود مشهور بحسن بن بازی که بالکامرسید ارشد قریب بود
 فرستاده بود و او پستخانه سید ارشد کرده از او پستخانه فرستاده
 و سید ارشد ایجاب تمس او کرده ماکر و بی از عشار عرب با انصاف
 رفت لشکر بصره از آمدن او و طسلاع غایبه مراجعت نمودند جمعی از
 جوینه آل فضل بعد از فوت سید مبارک بصره ز قده ملازمت افراسیاب
 پاشا خستیار نموده بودند در نیوقت سید ارشد اجتماعت را
 داشت و ایشان سید ارشد را دادند که منزل خود نموده از بصره نزد او
 او قایل نشد و در طلب شدت و صهار نمود و از غصه و رور سو و بگریز
 نقصان ای چند مر حله تعاقب کرد اکثر مردم از تعاقب باز نیامدند

فوج قلیل رفت اجتماعت از شدت و اصرار او غایب گشته با او بجای
 آمدند و در مبع که فرصت یافتند قتل او را قتل آوردند اما معلوم گشت که
 قتل او جمعی از آل فضل شدند که فرسوق او بودند یا اجتماعت بودند که
 رفته بودند غالب آفت که جماعت رفیق او بودند و حرکت و تحریک بسیار
 و عیشت خود این است کرده باشند علی ای تقدیرین بعد از قتل
 دوسه گروه شدند جمعی شای سون و تنخواه بر سر عبدالقمان که بجهت
 خاندان و جمع شده طبعه مشکوک و جوینزه کو چک آفایم کرده در اجتماع
 نمود و حقیقت حال در باره کهستی بنا عرض کردند **از سوال مخبرین**
 خیال فاسد چند نفر از شیخان شای و کیلان است هر چند طبع شبری قضا
 آن نماید که بوسا و سر شیطانی فریفته گشته همواره خیالات فاسد
 سویدای خاطر راه در بند اما طبقه کیلانی زیاد از دیگران با نیک و پسو
 طریق پستقیم عاقبت سلامت جوئی منج عاقبت از شی اخراج گشته
 با موردنا شایست و اعمال خطرناک جرات و جسارت و اصلا از و ناست
 عاقبت و مال عال اندیشه ندارند مویده نمیشی که درینال چند نفر از
 شیاد خیال فاسد و اراده چسک که از علوشا رنیک خیر و در سویدی طم
 جامی اده یکی از ایشان پسند محمد نام خود را رسول نایب حضرت
 الزمان صلوات الله الرحمن بامیده دوسه و کمر از خلفا و اعیان خود
 در اول حال ابتداء اظهار این مقال و نظر بر رسالت بخدمت حضرت
 شاه فرستاده بشارت ظهور داد و مشهوری با اسم سالی آنحضرت را

خود قتل بر موعظ و نصاح و اینک من رسول حضرت صاحب الامر علیه
 خلیفه و ولعی پسند در قلم آورد مهر خود با و آب سلاطین این شون
 در مازندران برهان است فرستاده کان بیضا شرف الله و کلمه
 موجب استبعاد و استعجاب گشته ندانم و ظفا محض معنی اسر بای
 و استنزه است فاما کس فرستاده سید محمد نورانی نیز با مطیع
 آوردند در قول خود مصر بود از سفادت و عقلی و خط و ماغ خود مستحق
 جز او مورد پسب است کرد و ایندند در صحن ایامین تعریف بکند
 نمودند اما بنا بر مصاحح مکی آگاهانید این کوه سفیمان عاقبت
 در سیات ایشان نیز جایزند شته بجزا کرد و ارا ناصواب پسیند
مخبر دیگر آنکه درین سال از تاثیرات افلاک و انجم و احتراق عطای
 و رجعت شتری میان ارباب قلم و وزرا که از غیوبات این و کولیا
 گفتگوئی می آید و با یکدیگر خوش است آغاز نمودند و قوا محمد القرا
 اصغافی که پست و فی الممالک بود با خواجه محمد رضا قدوسی که
 وزیر عامل عبور دیوانی آذربایجان و شیروان بود و تیغ محاسبات
 سناقت نمودند بملنگ باقی بروکشیده بود و قبول ائمت را
 کمر را دیوان شد و حقیقت سخنان تسناغ فیما طرفین هر جزل شرفیند
 بملنگای کلی تشخیص یافت که باقی بود مد عامی ضرری آن بود که تیغ
 در مال دیوان نخرده ام و آنچه باقی آمد از قرار محاسبه بخر تصدق
 در محل است امر جهان مطاع که طبع بیاوش معیار حساب فی وقت

بصدور پیوست که دیوانیان جبهه مذکور را سخاوت باقی فدوی عمل کرده
حواله داشته و اگر احدی در آن باب سخنی بشد یا وکلای فدوی گفته
باشند باید که تشخیص دهند و هر کس سخنی نداشته باشد از عمد و سرول
و قطع مناقشه طرفین فرموده اما میانه مستوفی الممالک مذکور
در اثنای محام و گفتگوی حساب در مجلس شبت آیین سخنان با هموار
گشته فدوی نیز او را و سایر کتابت قرخانه مانیون اینجاست
منوبت تتم کرد انیده از نتایج آن گفتگو حضرت اعلی اندکی کجای
بی اعتماد گشته چند نفر را گیرانیدند و تهدیدات فرمودند از آنجمله
اخا غیر اصفا پنهانی که در ضوینخ اسانج در دیونی بود بیست
یسا اول صحبت ایوانی گیرانیدند و بلفظ کهر بار من فرمودند که یاسا
ببین است که منیون و ندی و زردی تیموریک اظهار روی کرد
ایفون آورده که بر هم معناد بکار بردش را لید از خوردن با نموده گفته
که حضرت شاه که مرشد و ولی نعمت است بلفظ مبارک فرمودند که ساسا
ایفونی همین است که منیون و ندی کنون این تکلیف شما خلاف رضا
ولی نعمت است شاید اراده خاطر شرف برین پنج بجزر و سیانید
تعلق گرفته باشد خلاف ضامی شرف نینمایم که نفس نفیر شرح فرمائید
والا سربارک بسلامت باشد * تن شاه باید که باشد درست
منج جسمه را که شود پاجی * تیموریک در خدمت این امیران
قسمت کلبای مانیون دینود که هر چند با کفتم که آنچه حضرت شاه فرمودند

سبیل طبیب با فراط انحراف مزاج اشرف ازین طبقه بالطبع را نمی شنید که
ازین مضرر بجای نیل بشمارد از خوردن و تناول لوزه را عنصا اشرف
دیرج و تاب بود در ابا اصرا رسید و حضرت اعلی غبط گشته تم
فرمودند و رخصت دادند و فرستادند که هر یک فراخ را حال استری
ترجمان بجهلان بند و کلای منس و بی قرخانه مانیون گفته تصییر
و خیانتی که واقع باشد موافق قانون سبب تشخیص داده بعضی ساند
تایید روی شود مگر در انوش با * حسب الامر خواجه محمد معصوم که
جانب فدوی مستوفی آذربایجان را توفیق حساب بود با خواجه
کتاب احمد صفحانی که مقرر و معاند مستوفی الممالک بود بد قرخانه
بهر سرکار نویسد تعیین نموده شروع در تحقیق حسابات پست
و بقایا نموده تا شش ماه در در قرخانه صاحب اقدار بودند در این
تو اما محمد استوفی را عارضه طاری گشته با جمل طبعی است و نقد
عاطل ماند که عارضه ذات عمده **بیماری اشرف و صحت** **بیماری**
و الطاف حکیم علی الاطلاق کسا الممالک **اشرف** چون از ظهور پستاره
و علامات آسمانی که در سال گذشته واقع شد از احوال ارباب خیم
دلالتمی کرد که بیماری الکلاب عام شد اما در بلاد شام و اندلس
بیشتر خواهد بود حضرت اعلی بعد از دیوان ارباب قلم متوجه بازند
بشت نشان شده در آنجا عفوشت هوا و استدا و کرمانا اطفال
و انجم های عظیم شیوع یافته عرض مرض ذرات مبارک اشرف استری

بت محرق کردند و در کمال ضعف شدت تب از فجا بود و بیرون آید و در میان
 کوه و ماوند تشریف بردند در سواهی بیلاق چاری در میان لیل اردو شدند
 یافت بمعی کثیر از خواص و عوام پهلوی بر پسترا توانی نماند که کتری صحیح
 و سالم بود بسیار بی از عوام انما پس برنجی از خواص او عدم بود
 چند نفر از مشایخ که رخت بسرای آخرت کشیدند در تحت متوفیات
 مرقوم میگردد و ارباب با خلاص نمودند و در صدقات جمعه صحت و آسایک
 بمستحقین رسانیدند و **مصرع** دست دعا بر آسمان و بی ناز بر زمین
 سلامتی است اشرف را از حضرت مجید الدعوات پس ملت منیرند
 تا آنکه اشراف بابت دعای پرسی پستمدان نوبیاقه از سخنانند
شعار و حجت للعالمین شفا عاجل را کرامت گشته عارضه
 با شطاط آورد روز بروز ضعف و پستی تنزل نیز بقیه عوای جسمانی
 قوت گرفت و از ماوند بغرض زیارت سلطان و خدمه رضا امام حسین
 الطاهر و اوجب العصمه علیه التحیته و الثناء با حمد و مثنیان در مثنیان
 تشریف بردند و بوجه بعضی صاحب ملک تدریبات ملک داری فتح عزم
 لازم آمده از راه ایسترا ابد بر السور فرجا با دعوی منسه بودند
 این حال قشلاق همایون در ماوند دران ثبت نشان واقع شد **از سماع**
ان الام آنکه خاطر انور ملک آرا و خیمه سیر جهان را اشرف علی
 اعلی الله تعالی به این مایل راغب گشت که مملکت کرجستان کانت
 که از دست برد و حادث دوران بر این از تالیث عقبت قیامت شایسته

ان

زمان از خصامت و مناطق در آن یازشان نبود جلیله با و فی در آوردند
 و جمعی از او مقامات را بدینجا فرستند که اقامت نموده بزرگت
 عمارت پر دارند و از بقیه اسبوف کرجیان اگر معدود پناه بحال
 صد و پرده باشند یا در کرجستان پراکنده آورده دیار او باشد
 باشند چون نیره غضب فی بجله پکین باقیه و طهورت که از بخل
 مگر بدولت خود زده پ کردان یار بی نام و نشانی است و او از
 نوید امر انان اده بریستی ترغیب نماید لکن یک سلطان انکر
 و درت را سردار ایالت و دارائی تولایت و پسته بلب از
 خانی سرفراز شده نموده بدانصوب فرستادند و حکم علی بنفاد پست
 که با ایل او مقامات خود از سده ابانغ بدینجا رفقه در سرزمین طرا
 طقه قرانقوح رحل اقامت اندازد و جمعی از بر طبقه و طایفه او مقامات
 که مناسب اقامت ملک بودند تعیین یافتند و پسر خان حساب ان
 قضا جریان و می توجه تولایت آورده پراکنده کان نوید شش سعات
 بخشایش باقیه روی و طمان آوردند و بقدر آبادانی بهم رسیدند
 سعادت شاهانه روی بمیور می ارد **متوفیات** که درین سال
 و بقدره یازده متعال از در طلال بسرای فی انتقال نمودند **شماره او**
ابو طالب میرزا ابراهیم در عیانی حضرت عالی که در الموت مسکن داشت
 همین اشفاق و مراسم شاهی و زکری بفرانغت می که رانید درین سال
 بر نفس گشته رخت بر منزل آخرت کشیدند **وزیر محمد سلطان** **شماره او**

در سلک امر است باغ و از زمره مقربان با طاعت و در اصفهان
 در بعضی شسته چون مقید بجای و مداوانه و از اغذیه و شربیه نامناسب
 احتراز نمید و مرض مزمن کشته فرج باد و دواعی عمر و دولت کرد بجا
 عجبی شافت امارت ایل شمس الدین یلوی برادرش سلیم یک سالگشت
رضی قسطنطنیه آن گلری ولد امیره سیاوس عالم لک که از محمد صاحب
 در نقل تربیت جایز علی نشوینما یافت از زمره امر و مقربان محفل
 بود در فرج باد و نسیر و زره کوه مرض کشته معا جید مداوای اطباء مفید
 نیفتاده و نتیجه تفریب بود از زرد ماوند بطهارت برود در آنجا محفل
 در عالم بقا نمر که چون پسر اش کودک بود مذکور است که آن
 حال به بنیود خان که تعلق گرفت در شاپه آنجا بویف سلطان
 غلام خاصه شریفه توفیق یافت **دیگر حکیم غیاث الله** زدی که در سلک
 اطباء خاصه شریفه سلک و معالج خوب بود و چشمش که جنبه مولانا
 زین الدین حکیم زدی است که بحدیقت و تصرفات و زنی مشهور و
 بدل بوده حکیمه خدمت محترم است و خود در خدمت اشرف زیاده
 دیگر حکما قرب و منزلت و محبت یافت همه بشرف مکالمه و با
 استیاز داشت و محل اعتمادش با نه بود و نسیر و زره کوه سار شده
 حیات پستار را تصدق فرقی مبارک اشرف نموده جراتی کسب
 حیات را بمجا صبر معات آنجست بجهان باقی شافت **قرا محمد اسعدی**
 وی از موصوف کفران صفایان کابرد با دای آنکلت و سپو فی الملک

ایران

ایران بود در روز و شبند و هم هر رمضان بی کدی با و نالوان باشد
 در شامی شغل فرقی کتابت بخود فروخت از نوشن تکلم زیاده در آن
 تا شب و شب صاحب سحر عالمش این نوال بود اطباء صفایان
 حال او شواستند کرد بعضی غرض قومی مستر دادند و بعضی می
 که اخلاط فاسده در معدیه نیت باقه بعضی ناید تی خون فاسد را نماند
 می شمرند صبح روز و نیم بفضیلت ار دادند و قریب سها و صفا
 خون کز شد بعد از فصد ضعف قوی طایر کشته همان بخاطر روح زید
 مفارقت کرد بعد از فوت جمعی از اطو را تا رو علاس سپم فصد
 که او منوم کرد و یاد العلم عند الله با جمله شش در اچند گاه در صفت
 در جنب سازل خود احداث نموده بود که **اشته از آنجا نقل عیال**
 نموده در ارض کر بلا و جابر و صد صد پیش حضرت سید الشهدا علیه
 مد فون گشت طی کرد کریم الذات خود خیر اندیش میگو خواهد خلائق بود
 ارباب استعدا و تواریخ مرغوبه یا قده در سلک نظم کشیده از آنجا
 این تاریخ ثبت **قلم** در یغایر پست و فی نیک را
 که جز نام نیکیش جیستی نماند **کیمت سخاوت** در ایام او
 چو عالم زمید آن کدون **جبا** زبان بیان عاجز از مدح او
 زادراک و صفش خرد با زنه **چورفت** از جهان نجهان کمال
 خرد را شعور پس زانده **مانا** همی جستم از عقل تاریخ نیت
 ز غیب این نبارت بوشم **مانا** بدل گفت تاریخ نوشتن کج

بقیه نکیرا که نجیبی خان عالم دارالامان کجایان این فعل که از توابع نولای
 و کلومنگاه ملک شمس الدین بود که از جمله ملوک آن ملک است فرستاده
 آنجا بقبر و غلبه گرفته ملک مذکور را پای پیر علی آورد و مناسبت عتاب
 بوالی آنولایت در قلم آورده مصحوب کتبا حسین که از ملک مذکور است
 فرستاده بودند ملک میرزا علی المکران بزرگترین اولو ملوک آن آنجا
 او از کجای استانی و مهابت آنحضرت براس تکیا پس بخود راه داد
 در میان فوج و جوارم عتب بودی که گاه عرس استبانه بزم نموده
 امید و ضراعت بدرگاه سدره تشریف آورده با معبود می ایستاده
 بعدادت اسان بر شرف شده و روی بایر اسان بعدادت ایشان
 بزبان عجز و مسکنت این معال ادا نمود **واقعه** که ای خدیو
 خسروان جهان * سزاوار و بیهم و تحت کیان *
 با خلاص شهر را یکی بنده ام * بدرگاه جاست سر افکنده ام
 حضرت اعلی در آرزای غلورا خلاص بندگی او منظر نظر محبت کردید
 بنوار شمای شاهانه و تشریفات لایق پادشاهانه و تاج و کمر و سوزن
 و سایر نفقات و اصطفاغات خسروانه مغز و کرامی گردانیده گشت
 بر او مسلم داشته رحمت انصاف ارزانی داشتند و او مسرور و
 بیار خود نموده **واقعه دیگر** آمدن جناب پادشاه عبدالرحیم خواجه
 خواجه گلخان اجد بخاری که در بخارا بسا د است جو یاری شهسوار مطاع
 خلق آندیا راند و در خدمت سلاطین و بزرگمذ و مغز و محترم و بقرب و تشریف

اسپاسی با و کنت از سایر خواجهای و را انترتیمیا تمام و از
 بقصد خ و طواف بیت نمد لحرام از آنجا بر آمده از آنجا به پراکنده
 اصفا ان آمد که شرف داشت شرف و زینده از خدمت آنحضرت
 سفر خیر نماید صد و عظام و سادات و علمای کرام حسب الامر شرف
 با پستقبال از وقت تاریخ روز چهارشنبه بیت سیوم شهر شعبان
 المعظم بغزاز و احترام شبر آمده در سارازان کتبا فرود آوردند و حضرت
 اعلی ببارتوقیر و احترام شایسته بوقای و تشریف برده طاقت نمود
 و با انواع تعظیبات پادشاهانه و انصاف تکریمات خسروانه مغز و کرام
 گردیده سزای اقامت بر وجه لایق محبت شد در خلال اینحال می
 عارضه بیماری و بی ادبه چند گاه سعیم المراج بود اجابا معالج بود
 پر از خدمه روزه از جانب بایون اعلی پرستشای اشفاق امین
 نواز شمای محبت قرین بجز نهور می آمد تا آنکه بیماری وی منقطع گردید
 صحت کامل یافت چون عده سفر مبارک گشت به وصول و حصول **مطلب**
 اعلی و وصول این مقصد پسینی در عهده تعویق مانده از حکمت با
 ربانی درین سال غیر نشد **واقعه سوم** اعلی است تفریح آب کوک
 چون توجه خاطر اشرف باوردن آب کوک بطرف دارالملکت
 در نصاب کمال است اراده خاطر فیض مظاہر بر این منعلق گشت که
 فیض انجازه کیفیت و یکت آب شقوق آوردن بر سر پسته بر
 مشا بن فرماید لهذا از مفر سلطنت عثمان غنیست بدان صوب معطوف

کرد انید روزی چند در ملاقات آمد و منزل گزید و شام به دیگ پخت
 آن شام موده با ما اعظام در انجام خدمت مر بود معارف شامت
 امام قلیخان چکری بیگ فارس و حسین خان کمرستان که با کمال
 و صفی قلیخان که همان ایمان فارس صحفا با کج بران مستامور بود
 هر یک به نام هر چه کمالی یعنی اقدام نموده در بندستون کوه کندن بود
 سعی نمودند بطور بی آوردند که کمون خاطر در انوال بر وجه
 طوری با **تولیف ایت عربستان** بزرگ بود چون همت عربستان
 بجهت قتل سید راشد چنانچه از پیشگشت فکشت نظام و انتظام
 داشت و در بر سر ایستوران عرب سودانی بدیده بود پس
 برادر سپید سارک که چندگاه بود که پارس را علی آمد به دفع
 و تفتت همت سید راشد حساب الامر در اسپتر با اقامت داشت
 با پارس خلافت بصیر طلب داشته بعد از استعاده بجا و بساط
 مورد الطاف شاه کرد و بتولیف ایت دارانی عربستان و لقب
 ارجمند خانی سر بلندی یافت چو سیخان کمرستان علی سلطان
 عالم شوشتری بجاوت او نامور گشتند و ایشان با جزو و منو
 زنده اوراد حکومت آن لایت شکر کرد و ایندند در جزیره کوچه
 همان اطاعت کرده قلعه شکوک را بتصرف او داد و سپید طلماب که
 منطقه خلاف با و داشتند جز اطاعت چاره نمانده از طلاع و مملکت
 که در تصرف داشت دست بر کشید و مرا اعظام مذکور خاطر از همت او

نکده

جمع کرده هر یک بکلمه متکا خود با گشتند **لکن فرستادن بر سر**
پرتگالیه بر روز چون از جماعت فرنگی پرتگالیه که در جزیره جرون اقامت
 کرد را حیل مذکور بطور آمده پامی اندا یره ادب بیرون نمانده بودند
 خلاف عهد و شرطی که در آغاز اقامت جزیره جرون با ایالت سلیمان
 کرده بودند و بخود سر در بند بره که منبع آن خروست مشهور جزیره
 قلعه احداث نموده عا رس کیمبان تعیین کرده در از و یاد عمارت
 اسپت حکام آن می گویند نام قلیخان چکری کج فارس پس از این بختی
 جمعی بختی و تحریک شد فریور نامور سانه حقیقت معروض کرد
 ختای آن حال در زمین امام قلیخان انصوبت تیره جزیره جرون اندک
 پرتگالیه از آن ملک مشر و ما در سال آینه و مرقوم قلم و قانع گشت
 انشای الله تعالی **عوت فرمودن جمعی انصاری بن اسلام** در سال
 عالم آرای جانین که محمد بن میانج دولت و متوسلی رکان ملک
 اقتضای آن بود که کردی از امانه که حساب الامر در بند
 بختیاری قامت و محارعت دارند بین اسلام و عوت فایند و از
 ترحم و عنسختاری که چون نیامحل احدث و در انقواست با در حکام
 وقوع حادثه و عدم استقامت نکس از الوار قرب جوار که جوار
 حبلی نظایفه است با ایشان که میطیع الاسلام و اهل ذمه اند و سگاز
 واقع شود و نسا و صوب میان بل و اسپیکر هار آینه جمعی از آن طبقه
 بجا یون بقدم از خان مثنی نموده طوعا و کرها پذیرا می شدند

اصلی آن بود که در مواضعی که ایشان مسکن گزیدند مسجدی ساخته اند
شربت یا قهوه آرزوئی آزان آید که شمار مسلمانان طواریقه عادت
حال ایشان بخیر و خوبی مقرون باشد سیادت امیر ابوالمعالی نظری
همایون که با اعمام جسد از طایفه قبیله این بود و مان لایت نشان
و از عهد صبی در ظل بیت همایون شاهی نشو و نما یافته است شرف
و منزلت سرساز و بکمال اعتماد و محبت از انفا ممتاز است
خدمت سعادت اخرا مهور کشت و اوصحاب الامر الاعلی توجیه این
خیر انجام گشته بدین اجتماعت رفت بعضی توفیق رفیق کشت با لطف
و الرغبه هدایت یافته و جمعی که ترک ملت مسیح با غرور و تکبر
ربانان کشتیشان ایشان شوار بود تغییرش نصاری کبر و چنگ
ایشان سینمودند که قبیله ای که قبیله ربانان ترک است
نمودند از منع تقاعد گشته قوم چاره بخرانند و یا قهوه با کراچت دم
دایره اسلام نمادند و اکثرش از صبیان شوق و شفقت آمده
کید یکریه بجهت پیوند زبان بکلیه توحید و ترک ملت نصاری و بسبب
دین مبین شریعت بیضا کویا میا ختند سیادت پناه شارا لیبین
عاطفت شایسته توفیق این سعادت عظمی باقیه تا موازی سحر
بجلیه اسلام مصلحتی گشته شمار مسلمانان ساختند و گرویی که بکلمه
طبیعتا دین بان می کشودند کتب ایشان از سواد و بخیل و مایکون
پایه اعلی از دست کشتیشان قبیله گزیده مقرر گشته اند که مسلمانان

مسلمانان ایشانرا تعلیم مستلزم احکام شریعت نمیدادند و با شمشیر
کل نصاری از منی اقل با زدن شده بود تکلیف مسلمانان کرده
اسلام دعوت نموده بودند مولانا محمد علی تبریزی بر نصرت
گشت اگر آن طایفه دعوت پادشاه اسلام را پذیرفته از روی صداقت
و یقین و قلبی با کراهه العلم عند الله زبان حکمتین حاجی سخته در زوره
اسلام یافتند امید که حضرت رب الارباب شوبات این امور خیر را
عاجلا و آجلا بر روزگار فرخنده آثار همایون عاید گردانیده از عجز
متمنع باشند ذکر عزت همایون **علی بابا مصباح علی بن بابا**
دو بابی در حلال انجام چون سواره تخییر و تصرف مکت فدا بار که
سوروشی این سلسله است و چند سال بود که حادث روزگار چنانچه
از حیث وقایع قرن اول کتاب در طی احوال میرزایان گشته
اولاد بهرام میرزا اشارت می بآن شده بتصرف فرمان و امی مکت
سند و پستان آمده مکنون خاطر انور بود بنابر و بطرد و دست و پستان
و مولات که فیها منافع بود متعرض نشده ببرد می نظرت گذار
بودند و موجب طعن اصداد و تشیخ برزه در ایام بیوه کومان
دوست و دشمن بود در سال گذشته بجان عالم ایلی بند و پستان
صریحا اظهار این نکایت نموده درین وقت از تقریر و اردین
دو تلخو ابان که در آن مایه اند بوضوح پیوست که جمعی مفید آن
گود خدمت حضرت پادشاه و الاجاه محمد سلیم پادشاه مانع دانند

شده و می شود بدست شایسته و حیثیت پادشاهانه لازم شد که عثمان
 غنیمت بجانب خراسان معطوف داشته بسیار مناسبت است الهی محمد
 قد با بر وجهی که لایق طرفین باشد تصویری صورت توری در میان
 محبت و دوستی نشود صورت یابد و هم در ازاد است در از بی و
 ادا ایستایی که درین چند سال که در آذربایجان که چرتستان علی عظیمه
 پیش آمده است و الا بعد قیامی تصور بود طایفه کم فرصت و برکت
 آمد چند نوبت نوعی که در سالهای گذشته بجز پسته لکه پستان
 خراسان پستاده بود و در وجه تمام آید بگونه کوشالی بسزا بود
 بتحصین بی آن که او بکنج بلج بالالت و در نهایت جمیع دست خیر جان
 و چند نفر از مسافین و یاقان جمعی است تا از فرصت نمودن بی علی
 بر سر قلعه ای مری غاب آمد بطبر ز فردان قلعه راه یافت جمعی از
 قریبانش که عارض و کجمان قلعه بود و قبل آورده که توانا است که
 از متبرکان شام بود که رفت بلج بر و در قلعه را متصرف شدند و
 فیض خیر آمد چند نفر از شامورا اسپر و متول ساخته اند چون دست خیر جان
 و لدولی محمد خان سرجه با من بلج و خراسان خود و معا دست خود بلج
 در کین بلج است و در سال گذشته با و سه هزار او زبک که بجز او
 جمع اند تاخت اند و ترشیز و شهر خان قلعه خرابی بسیار کرده
 درین سال در مقام شام در آمد شکست عظیم بر سر مست محمد خان با لکار او
 و سلطان پستاده که در حرم محمد خان غنیمت ایشان گاه گشته

برآه آمده مردم و پادشاهان قلعه های خود در آمدند او بکنیه در آن و انکا
 خرابی بسیار کرده مراجعت نمودند و قرائت نامه ای رسد از آن تا بول
 او زبک که در سالهای گذشته بجز سال آن در پشت عظیم است از
 معرکه بیرون قلعه بود درین چند سال بی نام و نشان نزیست درین سال
 آنکه در کین بوده شاید رستم محمد خان ابدست تواند آورد و جواد
 چوهران از اعمال غرستان آمد به علت صلح بنا نموده در آن قلعه اقامت
 لاجرم بنا بر مقداتی که بجز پسته مست سفر خراسان در ضمیمه الهام بدست رستم
 حکم قضا جریان بصدور پیوست که طوایف رفیع قریبانش ملازمین
 رکاب اشرف از اطراف جوانب در حرکت آمده بجانب خراسان
 در غلای خیانتات متعدد حضرت سالی ظل اللی از جاده اعتماد
 کشته چند روزی بقیم المزاج بودند اطباء سیجا دم بقانون کجمان
 و در او را پرده اخته ارباب خلاصه مذکور و صدقات برابر است
 و احتیاج رسانیده از برکات عا کویان و بی القیبه که در صبح شام
 بدان مواظبت نموده صحت ذات عدیم لاشال از درگاه این دست
 پیستت می نمودند مرض و بی بخطا نموده حکیم علی الاطلاق صحت ما
 کرد بنا بر ضعف ایام تقابست چند روزی توجه خراسان عقده تعویق
 اتفاق مقرر شد که عید بی تواریش بی سر کرده تواریش عظام و علی قلین
 دیوان یکی بی سر کرده آقایان ملازمین گاه و بنو چوبک یوزباشی
 لایعلمان در قضا بی سینه لار سر کرده علامان و نخبگان بود در آن

زنده دنیا و قوشلان نمایند که چون ایات جلال فی قضای ما فی فیض
رسد بکوب مایون پوید و فرمان آن حسب فرمان عمل کرده مرا عطا
و افواج قاهره فوج از سیم طرف سوی توجه بخراسان آورده بر
فرمان همان مطاع در ولایت نیشابور اقامت منظر وصول بکوب
قرین بود شرح نهضت بکوب نظر نشان بجانب خراسان و قیام آن
خیر اثر در طی حالات سال آینده به بسیاری توفیق حضرت نگاه
سوانج سیکرد و در کرایه می فرستادن سلاطین و از بک بدگاه
سلاطین سپاه و اسپه داری مصاحبه نمودن بر غمی از حالات
وزیر کیه چون آوازه نهضت مایون لشکر قیامت اثر قریباً بر طرف
خراسان الحراف و الکاف سرحد و ماورا النهر شیوع یافته و لوله
آشوب سایه وزیر کیه و خجتمای نداشت سلاطین از اعمال اینجار و جسد
بنی و بسیا که از ایشان بجزور پیوسته بودند و پیشان گشته در قیام
اعتدار آمدند و سلطنت شعارند محمد خان ادرام قلیخان پادشاه
ماوراالنهر برای خود یا بصلاح برادر علی امی تقدیرین پانده نیز
نام جوهره آقا سسه خود را که بعرف وزیر کیه توری می شایست با کتب
مرغوب ضراحت اسلوب مخلصانه بر رسم رسالت پارسه بر علی و شمشاد
بدهی صداقت و الفت و آشنائی شده بوده و اله اش از نبات کرسه
سادات عظام رضوی شهنشاه پس و همیشه و عیان نیز ابرطال
میزرا ابوالقاسم است که در زمان مازنی عبدالمؤمن خان له او در شهنشاه

تیم خان حسب تقدیر و اقتضا تصاحباً بحاله خود آورده بود و در عین حال
آیین خدمت اشرف نوشته بعد از آنکه حقوق بندگی دعا کونی نمود
اسپه عامه بوده بود که اگر تسلیم بر تقصیرات فرزند از جندش که محبت
کلفت و منارعت عمزاده اش استم خان قویع با کیه کشیده بود در
عطوفت و مخلص نوازی شهنشاه العز از حاده و دست پی اخلاص محراب
نیست و انواع مملکت نموده پیشانی ای تصار سال است و پیشانی
و آنچه از اقوال متردین عوال و آراء النهر و سلاطین و زبک معلوم
آن بود که امامت سیخان الی و آراء النهر فی سلاطین عراق که شهنشاه
و آنچه در تسلط یافت دست تطاول بک کرسه در آزی کرده
با تصوب کشیده بود و میانه او و لکن سلاطین و آهای عراق در نظر
آب شام خجیه که بی حیاطا نه عبور نموده بود در جری عظیم و نیروی جو
و قویع یافته شکست بجانب امامت سیخان افتاده موازی بیت سزاکر
العنده علی الراوی رسپاه ماوراالنهر در سکره قبل آمد و چدر و
اندرام از روی خطار خود را با بانه خنق بجه فکاستند و اما
قلیخان گشته و بد حال بخارا با گشته و کرسه در برادرش تر محمد خان
ببلخ فرستاده اعلام نموده بود که با لکن با می آنچه و با پیوسته دیکر
باره متوجه عراق شوند و تدر محمد خان ابطه قرب جوهره ستم محمد خان
سهم تسلط او بر ولایت بلخ عذر خواستند از برادر نیز فی الجمله اندیشه
منطقه بود امام قلیخان از جن اب تقاطع گشته با معده و دی بی تکلف

آمد و با برادر ملاقات نموده بعد از مشاوره و گفتگو با کلبه کوشش بسیار در راه
 فوجی از لشکریان بلخ و حصار و آنچه در حصار کرده و امام قلیخان را
 اشقام و خبری است که از لشکر قراق افاده بود و کجبار به لشکری فرستاد
 بسکره کی با کلبه کوشش نهاد و بجهت فرستاده خود متعاقب رفتند
 و کجبار فیما بین بخارا و عظیم بوقوع پوست درین تیرگیست بر لشکر بخارا
 افاده و کجباری شیر در معرکه قتل آمد و با کلبه کوشش در میان کشت و بخارا
 ارشاد و آب با ششم خواجه پائی میدان صلح نهاد و فیما بین امام قلیخان
 سلاطین قراق خصوصاً ترسون محمد خان بباطلت جناب ارشاد و پائی صلح
 واقع شده کرک آشتی کردند و هر یک بجهت خود شتافته القضا پیوسته
 مذکور در دو تخته مذکور مبارک لغت جناب بباطلت بخاران درگاه ابد
 ابلاغ رسالت و که زانین تحت و پدایا که از آنجمله چهل پنج رسالت است
 حصار می فرقه می بدستی بود از جانب تر محمد خان که زانین در علمار احوال
 نیاز مندی صدقت و دوستی پیش از پیش نمود و چون در خرمه بخارا
 بوزم امر رسالت کاینچی است مدام نموده مشمول نوازش الطاف شاه
 گردید و جناب پادشاه عبدالرحیم خواجه نیز از جانب امام قلیخان
 دو پستانه نموده التماس کرده چون همیشه پدران ما سلاطین عظام
 و طوایف امام باعشای مملکت و التماس بوده آتش فتنه توران را
 مواعظ و نصیحت نسکین داده واسطه صلح صلاح که موجب آسودگی خلق است
 میشد و اندو که کنون جب اتفاق و تقدیرات آسمانی چنین واقع شد که کلبه کوشش

سعاد

سعادت ملازمت اشرف یافت و چون با برادر خدایه می تو حضرت
 شکام مفر بارک که معظه و موعدا در آن سعادت و جمعیت اندک حکام
 بخاطر رسید که با و راه انبیا بگشت بر کار و اراده ازلی متعلق با شمشیر
 باشد و بخت سعادت نموده بوقت توفیق کرده بقصد الامور
 با و اما این اراده وقت دیگر از تو بفعل آمد و آنچه از اوصاف محمد
 اطفا و پسندیده حضرت اعلیٰ مسموع شده بود یکی در هزار بعین القیاس
 شد که رحمت للعالمین اند و خبر ترفیحه حال عباد الله امری از اطوار
 بطور نمی چون در توقع است که چون محمد خان بوی لغت و دوستی
 کشته نماز صدقت و اخلاص نماید حضرت شاهی ظل اللهی بقصد
 ماضی از اعمال سابقه و بکلیه غاص مندرموده چون امام قلیخان را
 کرد و پیشمان کشت قلم غفور بر جرایم اعمال هر دو برادر کشیده در مقام
 رافت و عاطفت باشند و این محبت خیرخواه تمسک کرده که فیما بین
 قواعد و دوستی مصالحه را برومی است حکام دهد که بعد از خرمه و وزیر
 طریفین نزد آسود حال بوده بدعای و ام دولت بقرین استخالف
 نماید و درین بنصت فقره و ضعفها ما و راه انبیا بگشت بر کار
 این عالمی خیر اندیش را آسپس بگشت قیامت اثر قربان بشن من این
 بوده موجب حصول بخیا می این و نخواه کرد و چه پدیدت که بخت
 و نزاع سلاطین بجز خون نخبین خلائق و نسب و اسیر سلیمان با
 کشتن عجزه و وزیر پستان این در آن سعادت حج بیت الله است

بمن مرحمت شای تو ضیق این عایانه از شوبات حید و انسا عاقبت
 آسودگی خلق اند که کج اگر است بهره و بود به ش حضرت اعلیٰ علیکم السلام
 فرمودند که از این طبقه خود درین چند سال که ما را در آذربایجان کجاست
 مشاغل عظیم پیش آمده بود فرصت نماند انواع دست درازنی بی اند
 بطور آنکه تدارک آن بر قیضت و محبت شاهانه لازم مل اجابت
 و عا لا سفیر از خراسان بجای مختلف در خاطر تصمیم یافته و چون تدارک
 محمد خان المی فرستاده انمار اخلاص صدقت نموده در مقام
 و تدارک مافات است با بر رفت جلی که نسبت با جا و دوستان کج
 خاطر صدقین این احاطات پدید عقیقه والده اش که از شوبات
 اشرف و ابالی این یار است شایسته است که با نیز المی فرستاده
 باد و ستان مقام اتحاد و دوستی شیم هرگاه امام علیان نیز در مقام
 سوا لاه و دوستی باشد چه بر از این که پس از آن زمان و اول این
 و عهد سلطنت ابد مقرر و ن بفرغت و عاقبت باشند انشا الله
 در خراسان بحدی وقت آفسانند و موجب ترفیه اعمال خلائی است
 دولت و حفظ ناموس سلطنت باشد بطور آید احمال آید میرزا مورد
 شاهانه گردانیده محمد صالح بیک نیز سابق شروان ابرسانت بخت
 فرموده به تدر محمد خان والده اش مکاتب و سانه و اشفاق خیر
 در علم آورده همراه پانده میرزا و انفسه بودند و جناب پادشاه
 عبدالرحیم خواج نیز که غم بارگشتن خرم کرده بود مورد توجهات پادشاه

دین

و شمول انعام و احسان تقصیرات خدیو آنکه گردیده مسرور و سادمان آن
 و بعد از رفتن ایشان آیات نصرت آیات تاریخ سلیم شهر بروج انسا
 از اصفهان کجای خراسان حرکت آمده از راه میانک و طلس کج
 روانه شد شرح حالات آن سفر خیر اثر و رفعت آمدن محمد صالح بیک
 و سواخ آن امام انشا الله تعالی در سال آید هر قوم کلبان یکدیگر
از سواخ آمد جشن غن است که از جانب نظام شاه و الی احمد انگر
 ولایت بند و کن ملک غیر سپیدار که موسس است با مورد ولایت
 سلسله و ناظم همت سلطنت نظام شایسته است برسم رسالت بر کجا هیلا
 پناه و می از امر او آن سلسله جشنی داده است مرد سنجیده مقبول بخندان
 و از دستداران نظام لایت و کرامت و از سایل علی کجا و
 فارسه ربط تمام داشت در مازندران ثبت نشان با سالی
 در یاقه از جانب نظام شاه عرض اخلاص صدقت موروثی نمود پیش
 لایق گردانیده و در بنسنگام توجه صفا بان خصصت نیارت روضه
 حضرت امام مفضلین علیه التحمه و الهشناه حاصل نموده توجه شریف
 معنی گردیده و بعد از اسپنداد بدان عبادت عظمی برگشته با صفا
 و در سفر خیر اثر خراسان قندهار که در ذیل مرقوم بیکر دولتم
 رکاب اشرف از **وقایع سنه و سواخ غریب** که درین سال
 روحی اوقصبت بکجول شدن شاهزاده نادان سلطان محمد میرزا است که
 اقتصای قضا بطور آمد بر عفت لاه روزگار پوشیده نیست که لایق کمال

صاحبان و ملت تخصیص شادگان پاک طینت نیکو سیرت است که در میان
بر عال نظر رعایت احوال من و تسبیح آل مذاخته در جمع بوی خوش
برین ایشوای کردار و تقاضای ساخته بوی نفس اماره در کار است
که جز نداشت و پشیمانی نخبه حاصلی نداشت بهیجا بشوید **نماند**
و شمن شمن آن پسند که بخورد با نفس خود کند بر او بوی خوش
چایست در راه و دیده میا و آقا **نماند** نگاه کند پیش پای خوش
نظیر انجیل و مصداق امتیال صورت احوال میزای بخرد نادان است
که تا با او که بزرگو که خدای مجاز میساید پروردگار حقیقی است و تعالی
اخلاص یکدلی بود و مراعات ادب بنمود همواره نوار عطا طفت
و اشع اشفاق پیرانه بر وجانت حواش میبایست همان درین اوقات
از کوه خرد می قدر عاقبت نه نسبت از جاوه مستقیم عاقبت اندیشه
انحراف بسته بود و باغهای جلا و مردم نادان با جمال که سمانی اذ
و اخلاص بود میادرت بنمود تخصیص در ایامی که ذات مصلحت
خیزد ز کوه چنانچه که گوشه عارضه بیماری است داده بود چنانچه
بعیش حضور پر دخته تر صد آن بود که بزودی کامیاب و ملت کرد
و ازین معنی غافل که زمام سلطنت و فرمان وانی بر حسب کرده
دکتر ایثار و بخار در قبضه ارادت و تقدیر قادر مختار است **شهر**
کسی ابر درایت افراشتن که دین را تواند که در آشتن
بملا چون اطوار جناب از انسانی سبکتر اهان صافی اعتماد و بفرصت

الیه

رسیده و نیز از کوه تر شکر کردید و پسلب اعتماد از خود کرد و بجز کما
فرمایان عالم قضا بنات کرد و از انجا که چشم خود دید آنچه مدو
خود بینی چشم از شا به پهن عت عالم وجود پوشیده روی کامیاب
نذیر و با وجود عدم نیایی چند نفر از جلا و نادان از نادان اراده
بود که بنظر فی بیرون و در ازل مواضع عباس قلی و محمد حسین
تو شاک او توقع انجیل در حوصله نخبه حقیقت معروض داشت
نمک و معترف شده بعد از این نادان پس از رنگ جت حضرت علی
از عواطف جلی آنچه باور رسیده بود اکتفا فرموده اغراض صحن موقوف
انجامی که تکفل بیرون دین او شده بود نسبت رسیدند و با
مشیت جناب میزای حساب المرام انجام یافت **دیگر از سوانح** آنکه در
ای سال خراج مبارک شرف از میزرا ابوطالب علی دالد و له مرحوم
بیک که بعالی منصب زارتی یوان علی فرزند از و بدین میند
و رتبه ارجمند بنی لاعاظم و عالی مغز و ممتاز بود انحراف یافته است که
ظاهر بود در حشمتیات نفس اماره که لازم نشا جوانی است نبود
از ان منصب عالی مغزول کردید که چندگاه از نیش و سده از دولت
قدر این مرتبه عیاشی شانه تجربه روزگار منهدب کرد و منصب **وزارت**
بسیار خان که شاه علی میزرا نواده عبدالمندان که بمصارت ایند
سرفرازی است و مر و حساب ان بر بوط نویسن از علوم متداول
فی جمله آگاهی است مغرض گشت **دیگر از سوانح** **معدلت آیین**

درین سال جمعی از باجیره و بید و لقا من مستی که در آن لایت سربور
 و خدا بر آورده از او اضرار ایشان بخلق آن یاریر سید بدست
 در آمد چون وضع شیرین کونا شرار موجب استقامت ملک آن
 خلق بدست در صفا بان بسیار رسید و یکی از بزرگان شاه
 شاه قلی بیگ نام که در خدمت اشرف زبان با پش طاع کشود چنان
 بیگ به ایشان شد که من بعد مرگ امور صاحب بخردند تجلیه شاه
 با این طبقه غضب شاه بیکشته شریک بسیار کرده **بیت**
 هر که بدست کرد بیدار شد هم بد خویش گرفتار شد
 ابالی دار المؤمنین قسم ازین اقد سرور گشته مسلمانان
 ایشان خلاصی یافتند **توفیق** جمعی از شاه بیرو اعیان درین با
 و داع عمر و زندگانی کرده در مضاجع خاک نمودند **توفیق** **مدینه**
 که در او احوال گذشته در تصبیط رسی بر نفس کشید در او
 این سال خست بنام آفرت گشتش او را بشد مقدس معلی اقل کرد
 و می از سادات عظیم القدر سبغی حسنی بود که با عمر بن در در سلطنت
 قزوین نواحی منصب جلیل القدر قضی القضاة منقر و منظور سلطان
 بوده اند و او سید عالیشان کیم الذات و با خلاص سپید و فضا
 و کمالات نفسانی و آرا پستی داشت در زبان دولت جالیون
 قضا عکس نظر اثر یافت چندگاه بدان شغل مکلف پروخت و چون
 دامن از آن شغل در چند توفیق حج بیتا نما محرم در وقت در پیش

نفس عسرو الف چنانچه و آنچه آن سال شارق بان شد منصب عظیم
 ایشان صد ارت سر بلندی یافته و از ده سلیل من حیث الاکت حلال
 بان امر قیام نمود و طلبه علوم و آداب استحقاق و اعتبار از موالیه
 و افضالش بره و ر بود یک پستزده سال داشت که با کتاب علوم
 مشغول میبود بعد از فوت الدومین ال انکلت البغالی در دوران
 اصحابان برض از هم که شده در عالم جوانی بنزل جا و دانی شست
منه و توفیق حاکم استر آباد در بیلاق سا و بریار شده شهور
 روز بروز مرض اشته و پذیرفته معالجات اطباء نمیدنیست و او
 طبعش دست از حکومت گماخت که ماه کرده میل سرفرمل قلم نمود
 بشد مقدس ضویعیل کردند و می از قبیله چرکس از زمره عبید نو
 بایون اعلی بود و حضرت جو سر شد و انانی از ناصیه جو شش
 فرموده در مقام تربیتش درآمد و مسواره مورد توجهات پانوی
 تا که ب حکومت دار المؤمنین استر آباد سر بلندی یافت بجهت سال ابارا
 اتولایت اشتغال داشت با خلق آن یار سلوک پسندیده نمود
 اینجهو بر سلامت نفس مشهور و بصفت عدالت شکنا می موصوف
 او را در مدت دارانی با طوایف اشهر و تتمدین ایل صایران مشهور
 بترکان همیشه در حد و دستر آبا و طغیان ریزین شور افرا می نمود
 محاربات قومی نزد با می عظیم روی اوده فیرو می اقبال مایون و عجات
 و دلیری همیشه فیروزی یافت چنانچه از آن طبقه تندر و خصوصاً کلکن

او علو که در ترقی و عصبان از سایر اقوام در پیش و کبرت و توقیر
 صاحب جود می گذاشت ایالت آنو لایت بهنو و خان چکر تعلق
 گرفت ملوک او بروفق رضای مردم آمد یا زبده بان بران جزو شد
 بخسرو خان که در سلک غلامان کاهنکست مرد ضابط و کاروان
 تقویض یافت **عارف معارف ازل و اقصای علوم مخفی علی شمس**
محمد عابدی شمه از اوصاف کمال شرمه افضل و افضل
 حمید و نصال در صحیفه اول فی فقرتتم نکارش باقیه طاهران
 دانش و تحیر علوم آراسته و در طب عالیه اجتهاد و اخلاق چینه
 پر ایستد باطن فیض و طمش نیکو در روشن نمادی بوصف و سیر
 سلوک معروف باز مره بل اندیشه یون بود در بیان وزی در حصار
 مشهور تربت عارف بانی با رکون الدین صفهانی با واجی صلوات
 او از می از هر کوشش شیخ رسید که در عالم روحانی یکی از اهل تهور و تهور
 نمانخانه خاک با او تکلم در آمد گفت بود که این بر غفلت هست عالو
 تیعظ به حکام اکامی است و قابل اسم و نسب خویش فلان نموده
 و از اسرار خفیه حریفی چند بر زبان آورده اما حضرت شیخ تقریر اینها
 نفرمودند و زیاد از حرف غفلت و یا می آگاهی انبیا انمار می کردند
 بعد از واقعه آنحضرت یکی از آنها که محمد امیر شیخ بود دو سه کلمه گفتند
 اجلس بعد از وقوع این آیه غیبیه بر حجب تکلفند و برده چند
 ترک معاشرت اجناس و خلعت و صاحب طالب علمان نموده اما در نظر

بگردد

سبک کرده و متصدار تحال ازین ارمال و متخص ماه شوال بود و خطه
 خاطر نمی غشو و اما آنکه طلبه علوم که همه روزه ارسو تیفیض بودند
 عقیده و دلایل تعلیمه شیخ را ترغیب نموده که در باطن با خدا بوده
 فیض انفا علوم از طلبه باز گیرد و شوبات آنرا علاوه طاعت با
 شمرده از نگار این که مقالات خاطرش فی الجمله آرام کرده
 با خلق اندید پستوارش نموده تا ساه دیگر طاهر اوقات شب
 علوم و اخوات تمانده صرف در تمام نسخه شریفه جامع عبادت
 اتمام دست و باطن آسوده کمال ارواح جسم از و بار و بار
 عالم اشباح و مساز بود تا آنکه در چهارم شهر شوال این سال
 هشت روز پیلو برت را توانی داشت در روز ششم که شمس
 شهر شوال بود طایر روح نفسش از تنهای نفس بدین بر و ن
 قدس و از نمود حضرت علی شای ظل اللہ علی سلاله تشریف
 جمعی از اعمال که در شهر مانده بودند پیشش پس جنازه منقذ
 قدم بر خاک نماده و ضعیف و شریف در برداشتن جنازه بیکدیگر
 می بستند از دعای خلاق تبریه بود که از میدان نفس جانان
 و شحت بر زبر یکدیگر افتاده از هجوم عام برودن جنازه دشوار
 در مسجد جامع عسین باب چاه غسل علما داده و علماء و فضلا بر آن
 محضوف بر حمت حی لایوت نماز کرده و عقبه شریفه منو
 امام الساجد و قبسه العافین امام زین العابدین علیه السلام

بزرگ

دو امام زاده عالی قدر است که آشته از آنجا نقل شد قدس ضیوع
 علی شرفها الصلوات و التحیته نموده بروقی و صحبتی که خود کرده
 در پامین پایی مبارک دترکی که در ایام اقامت شد مقدس مرگ
 شیخ بود و چون گشت رتبه انعمه علیها را با استعداد تواریخ فرمود
 یافته در سکت نظم کشیدند از آنجمله جناب اعتماد الله و له میرزا ابوالفتح
 این تاریخ از ریاض بیعت سرزودیت رفت چون شیخ زودارفا
 گشت ایوان جناب شاه دو دستی بست زین تاریخ
 کتفش شیخ عباس الدین فرزند می محمد صالح برادر زاده ام
 حروف افسوس تقدیمی و در آن تاریخ یافت در سکت نظم کشید
 جمعی دیگر مختلف یافتند از طول کلام آمدن شید بهین و تواریخ
 رفت آغاز سبب تاریخ کی مطابق احدی و تکثیر الف که سال
 ششم از قرن ثانی جلوس تا بون شاهی خلایق است
 با نظمه ایات مبارک طایفه هند و زعرضه روزگار گشته جهانیا
 باز که نوید فتح و زنده فروزی او و اقباب کتاب که عظیم
 و منور عرصه عالم است با کوه نور و شمع جهان را می حجت و سرور
 بر ساطع شرف نهاده است کیستی از فروغ عالم کبر و شنی تازه
 طراوت بی اندازه بخشیده درین سال تحت آغاز سعادت فرمایم
 فیروز روزدوشنبه ششم شهر جمادی الاول مطابق احدی و ثانی
 اتفاق افتاد و نوع و پستان جمله خاک بار ایستگی و سرای سب

نادر

خاک نفاک بر آورده در سباط جهان آرای همین و ز کار بجا کوه کر
 درآمد سپاه لاله و از بار بصد زین بهار در عرصه گاه گشته
 صف آرای گشته عند لیب آسان بر زبان نامی شهریار که کرم گاه
 با و آسانند **بیت** بحسب آراء و دگر عالم نوی
 فروغ از بزمگاه خسروی فیت جهان ز آمده فرزند کی داد
 خلائق را نثار سود که داد موکب نصرت قرین جانین
 شاهی ظل الهی بنا بر عتداتی که در سال گذشته اشعار شد
 خراسان در خاطر انور تصیم یافت بود لند اعمان نصرت شایسته
 و اقبال کجانب خراسان کیت آورده در قبضه طبع لکلی نزول اجلال
 داشتند شاد و بان عظمت و اجلال در آن خطه دکت می گشته
 بعد از مراسم جشن نوروزی و انجام مطالب مقاصد عجزه و زور
 عثمان شب صبایم و بجزم انصوب انعطاف داده از راه نوب
 و دشت بیاض قاین حرکت آمدند و مندر قضا جریان قضا و سبب
 که امراء عظام و حکما نظرند جام که در ولایت نیا تو تسلای نمود
 بودند بولایت فراه آمده در آنجا بوکب معلی ملحق کردند و سیاه نظر
 بیخروج فوج و قشون قشون و توجی حسب انصوب آرد چون کب جان
 بفراه رسید طبقات شتم و افواج قدم بنظر جان یونان فرمان
 دیار عرب و عجم درآمد و بقاعده و آیین منقرض نگاهشتانند زبان
 شاه شریار کا مکار کاران کشودند و سوا این چند نیز از روه و حوا

که روی او در ذیل مرقوم قلم نجیب ششمی کرده و در **تصاریف و توفیق و توفیق**
افراسی قندهار و زمین داور بون غنایت است به کار داکتر
 بر اکا بان عالم صورت و بو شمندان بخرن معنی نماید که در صحیفه اول
 ازین مرقوم عالم آرای حقایق و حال لایت قندهار که کلوته از تصرف
 منتسبان سلسله کورکانیست در آمد مکرر بجا بقیه بقیه مرقوم حکایت
 بیان گشته در طی این استان مناسب چنان یکدیگر از کتبات
 و شرح حالات سابقه و لاحق را دیگر باره از ابتدا تا انتها بدستیا
 کفایت و در بیان صحیفه میان یکدیگر گشته لبانی ادبی اخبار کتوب
 سیرانی گشته ارباب فوت و اصحاب دومی بسبب توجیه ما بون
 صوب باعث نقصان و تفسیر شده در صحیفه اول و قیام شاه
 مکان تخریب پسته که مملکت قندهار مرز بعد از او کتبت بعد از
 بسایر جمعیله امرای عظام قندهار بانش تصرف این ولایت بدو
 ایالت و دارائی آنجا سلطان حسین میرزا ابن بهرام میرزا شافت شد
 بود او چند می بفرمان رسم بزرگوار حال بقتل آن ولایت بدو
 ایام زندگانی میرزا که در تسابعت و فرمانبرداری عم عالی مقدار
 کشت قندهار حسب الفرائض اب سکندر جاهد سلطان محمد پادشاه
 بطنه حسین میرزا پسر بزرگتر و زمین داور بر پست میرزا پسر کوکله بعض
 یافت و در زمان خلفان و کتبت بنوعی که در صحیفه دوم در طی
 میرزایان کورگه رسم بزرگوار کتبت ظهور گشته میرزایان کورگه

خردی طغیان او بزرگتر را منظور داشته از بی التفاتی برادران خود
 بجانب هند و پستان آورده مملکت تصرف نمود بان حضرت پادشاه
 خهران دستگاه خلال الدین محمد اکبر پادشاه بن بایون بن زابا
 فرمانفرمای مالک هند و پستان اذنه و در سنه ۱۰۱۰ میل مطابق
 و الف که در خراسان آتش طغیان او بزرگتر بزالال تیغ ابدار شهبان
 کا مکار عالی بار معنی حضرت علی شاهی ظل اللهی تعالی بقیه تمام
 ملک سرور خراسان مجدداً تصرف اولیا می دولت بدینان
 بنا بر رابط الف و دوستی که قدیمان این سلسله علیه واقع
 حقیقت قمع خراسان انحضرت پادشاه والا جاهد خهران دستگاه
 نموده صحیح میرزا علی نیک نام قورچی خاندانه نوفرستادند
 نامه محبت آمیز و سپاسنامه که باحضرت ارسال شده بود بخدمت
 رقم در باب قندهار ایمای شده بود که بکیرن الطاف الهی توجیه
 آن بوت پناهی است ملک خراسان که در تصرف مخالفان بود
 شتی زیاد بدست در آمده سوای قندهار که تصرف نمود آن حضرت
 عملی در تصرف دیگری ننماده و از اتحاد و یگانگی که فیما بین مسلک
 انهم فی تحقیق بدست در آمده در تصرف یکجانانیت تحقیق
 قدیم و طریقه محبت پذیرنده می بدقیاضای آن یکدیگر که این
 اد او خواشن و پستان و بارگذاشتن قندهار رضایت نموده است
 غلت و دوستی بطور این مردمی تازه است حکام هند حضرت

منغور از ان ایما و اشار و پستانه انما من بوده فوسیق این مرد
نیافت و حضرت علی شای طلی اللی از فرامی حوصله و این طریقه در
از جای نزد رابله صدق و اتحاد در از دست نداده آنکه آن پادشاه
عالیجاه بجز رحمت آپوسته همین فرزند از چندین پادشاه جانین
بارگاه نورالدین محمد پیدم پادشاه فایم مقام پر عالی که کردید در
جلوس بنابر سلطان خسرو مین منزه خود که و اعیان سلطنت و
شغول بود بعضی امرای قرب جو از خصوصاً حکام فراه و پستان
فوجی از جنود نظور و و هرات متوجه اندیکار که شت مملکت را متصرف
قلعه را غلط نموده در حین سی که ریایات جلال در آذربایجان بود
بعضی اشرف رسید با آنکه با آنکه توجه و اشارتی در کمال سبوت و
آسانی تخیر قلعه میر بود چون بسوزن بارش اعل کلداری که ضرورتاً
بسیاری از امور لایق را عایق می کرد و ازین طرف پیش تفریح
و آداب تنیت که لوازم خلد و و ادب بطور نیامده بود این حرکت
ناخجاری که شیهه پست همتان کم فرصت است از این مرد
دور و اینسته امر عظام را منع نمودند و بنای بیک خان
جغتایی که از جانب آن سله علیه حاکم قند باز و وقت سله محصور بود
نشر عاظت و فرمان سالت غرض و ریافته منصوب حسین بیک
از طایفه ضابطه لوشا لمو بودند فرستادند که چون میان ما و حضرت
پادشاه و الاجاه رابطه محبت بر اداری سلوک است و با یکدیگر بالکلی

مملکت مضایقه نداریم و بغیر این خاطر مدارای انکست شغول شد تا تصدیق
بودند که بعد از فرستادن اینچنین معتبر و تهمیم مراسم پیش فکون که
معاظرتی که ملک است و آمده را باز کند استند انحضرت نیک
داشتن قند بار که در نظر دولت و دشمن مشبه بعد مارتباطی
لایق نه اینست بقصصای قاعده مصداقت و داد از امر و میسای
سابقه و لاحق باز کند از بعد از آنکه یا و کاری علی سلطان طالع
معتبر اطلایه رفیع قرناشن کاراگان خود پر و بود نوعی که
و کز یافته بر هم رسالت رفته لوازم پر ششاهی و ستان و تو همتا
هر بانه که راه و رسم منتظان کارگاه بدعت بطور آرد شراسته
ایچیان مکر که متعاقب ریختند مکر کجایه و صبح بوکلا و تکلیفان
سلسله که کانیه اظهار معاقف با رینودند و از انظر ف را این
کفنگوی اوده اثر می کفبتای ایچیان ترتیب نمید و تهمر غلبه ز قمن و
الفت و دوستی نبودید نجات که تحریر پوست تمام می بر آنوالا
در تصرف نموبان آن سلسله مانده آنکه میز از بر نور و از شهور آنجا
که از امر بزرگ آن سلسله بود و از جانب پادشاه و الاجاه بظن
مستطاب بی یعنی بر اداری سرفراز بود و کمال محرمیت داشت بر هم
آه حضرت اعلی در شمای محادرات همز با یکجا ناز اظهار معاقف
و تعاقلی که در نیت بنا بر اساس ابط الفت نموده بودند و انعامی که
از انظر مید با و نموده صریحاً گفتند که خصوصیت و کانی میسای

حضرت پادشاه و الایجاب زاده از آنست که با یکدیگر مضامین با کلمات
 داشته باشیم لیکن باب هفدهم که در خراسان ملک موروث
 برادر دوستی و ست است مردم دور نزدیک که چشم از معارف
 دارند و از عالم معنی سخنچنان یعنی در محال و سخن بر زبان رسیده
 بر نوع دیگر نمیند ترا و ارجحت و مقتضای دوستی طرفین آن است
 که آن برادر کامکار بحیث دفع ظن اضا و آن ملک که از اول
 بنده پستان بنیاد دور و درین میان پستک شاه را محبت است
 برادر مکرزین باز کرد که هم زبان ایمان سیده گو که ظاهر بنیان عالم
 عالم اسانید که شاه باشد و هم تجدید آوازه خصوصیت و کجاست
 این و سلسله در آفاق و قطار استمار با قدر رابطه الفت و آوازه
 است حکام پذیرد و بر سلاطین جوار خصوصاً طوایف آوازه
 که معاند هر دو طرف اند مراتب وفاق و اتفاق جتای و قریبانی که
 ظاهر گشته بر این معنی استج انواع فواید شمارند و اگر بگذرد
 آن بر طبع شرف آنحضرت بسیار دشوار باشد ماضی ظاهر نور
 بر مطالب عالیه دنیوی حاج میدیم اما بر هم سیر و شکار با چند و دویم
 که چند روزی اتفاق منوبان آنحضرت در شکار گاه های تولا شیط
 شکار پر دختد باز کردیم و از منوبان آنحضرت راه در پیم همان بر سر
 و میزبانی بطهور آمد و بر عالیان ظاهر کرد که باز کند اشقن آنکس
 محض خصوصیت و یکجائی است و در میان مغایرت و جدائی است و این

بیا

بکیدی تو شمال باشی که از خالصان گاه و مهران سر پرده قدس
 چنانچه در محل و سمت گذار شین قدمه همراه خان علم بر سالت تحبید
 قواعد الفت اظهار اینده عا کرده بود جمعی خوش آمد گویان تقریب
 که بوساوس شیطانیه فیه اکتیزه و آشوب طلبند مانع حصول طلبت
 این نعت را در آنجا می نامند اما در زمانه ایشان که در آن
 خیر خواه میکودانند که دولتی صاحب ولی نعمت است که شمشیر
 بحسن سلوک دست گردانیده دوستان محروک و ایش روی باشند
 و بر این معنی اموجیب و زنده و بی دولت دانند و تحقیق چنین
 دوستی که اتحاد و پیوستگی و بین السلاطین در ظاهر و در باطن
 جاه و شمت و باطن است حکام بنیان سلطنت باشد و اگر از خود
 رنجاند ازین مقوله اندیکه از بسیار گفته آید سخن بر از کسی
 القصة حضرت اعلی در اول مبارک حجت اثار انبیا است که
 بنجان عالم منده بوده بودند یعنی که در فووق کوه گشته بر هم
 شکار سواصل و در میرند و از غدا ب عزیمت آن بار منده
 از قراه مشور عاطفت بعد لغیر بنان کم قدمه بار و سایر امر اوعیان
 چتای که در آنجا بودند مصوب صال بک ایواغلی که از معتمدان
 در گاه بود ارسال منده بودند و پیغام دادند که چون سفر خلیفه
 خراسان بنا بر مصالح کلی اتفاق افتاده از منده آه بیره و شکار خودیم
 طریق آنکه توجه موبک بیا یون با نظر محض سیر و شکار تصور نمود

از روی یکدیگر و یکجائی با سیاست قبول آمد و سعادت کاتبی در سینه
 روزی که درین صحنه نشاط شکار پروریم ایشان نیز در کال شرف
 بوده از جانب برادر کار همان پرورده و او از هم سربسته در بطور
 و خاطر مطهر آسوده دارند که موای غزازه احترام نسبت ملازمت
 پادشاه و الاجاه برادر بجان دل برابر امری محظور خاطر صفا اینست
 و غرض اصلی ازین نصبت نوعی که بجان عالم لغت بود و آنست که
 عالمیان تخصیص معاندان و زنجیر قریب جوار طریفی که در کمال
 و شمایکت و در میان بدلی نیست عمل بنوع دیگر نکنند بعد از
 وصال یک از فرزند پسر کنان شکار افغان وانه شده چون کنان را
 میرسد مضرب نیامد قبول کردید میرزا قلی سلطان سپاه منصور جان
 که شک چند نفری از جماعت پختای علی عبدالعزیز خان در وقت پخت
 و است حکام قلعه بند تپور فرستاده بود مطلع شده بر سر ایشان
 بود آورده بنظر اقدس ساینده حضرت علی ورامورد تعجب خطاب
 کردانند که نموبان ملازمان حضرت پادشاه و الاجاه خورشید کلا پاک
 دارند بنحو و سبب این کت چیت و کز قاران کور اخلاصت فای
 عنایت فرموده رخصت دادند که بر سر کار و خدمت مروج خود در
 عبدالعزیز خان اعیان پختای چون بضمون مان طفت و شور انفا
 شای مقرر و مباحی شنند نیز باقی کالبی که از ملازمان پخت
 و الاجاه است یا عرصه خلاص مباحی سید اند و فرستاده انهار نموده

لحموز

که حضرت شاه از این اراده منصرف گشت از جانبجا با کرده اند اگر بهر لغت
 او زنده ما را در راه و سپیم نوگر می بخیر مخالفت وقت در امری سخت جد
 چاره نیست چون ازین بنایم نفاق لود بومی فای شام بکنان سربسته
 ساخت اولایت مضرب سر اوقات جاه و جلال شده بود و اجابت
 و عس ایشان و در لایق و است نمینم و چنین مانعت بود الغض و لایق
 از این تفرخ و ان صند و با رفیت مخالفت و یکجائی را از اتحاد و یک
 که عنوان خاطر صفا این بود که زیدند موجب اعتراف مزاج اشرف گشته
 رفتن کرم غمان کردیدند و خسرو سلطان میرزا پوکی فخری از انون
 قاسره بر سر قلعه فرمیدند و که بمراسم شاه کلان مغرب بوده فرست
 بتاریخ روز چهارشنبه ششم شهر حجب طایر فقه در مضرب خیا
 کردید عبد العزیز خان قضا معامله با فتمی نوعی که پیغام داده بود
 با حضرت علی در شانی بستند و مخالفان در حصار یکدیگر گشته
 بعد با نماند پذیرفتند که بستند بر انجام اسباب قلعه داری برود
 و بار دومی معنی توپ انداختن شروع نموده آغاز وجدل نمودند
 بد حضرت علی شای ظل الهی وزی چندتغافل با پشایان که در نیت
 جنود قبائل از محاربه و قتال ممنوع گردانیده بدستور انظام
 عالم و داد و حاجت مندی بودند و مکر را بمواظقت و یکدیگر عفو
 نصیاح ارجمنند ازین طرف بطور پیوست که شاید بدلیل عقل و
 بینش ک بجاج و عناد نموده طریق امن سلامت اختیار نمایند غنیمت

در قلعه داری غنا و جدال صرار نمودند و قهر و غلبه کردند و قهر آن ملک
 در این ملطنت و آداب همانند آری بر ذمت بخت خسرو اندک از زمین
 زیاده زمین سپاسم در حمله خاطر و یا شمال بخجید پیشین بن لغاب
 سزاوار رحمت و غیرت شاهانه بود شمس غضب قیامت است
 کشیده عساکر نظر شمار بجای هر وقت که لیری امور کشند با وجود آن
 اصلا اسباب قلعه گیری خصوصاً توپ با دیوچ و عله توپخانه و سینه
 که از لوازم و مایحتاج قلعه کشانی اند همراه نبود بهادران کتب
 و دلیران قلعه کشای طرف جوانب قلعه را احاطه نمود پس بسبا
 پیش بردند و دلیران آیین جنگ چون بران بنیه بجای جنگ با نین
 باره و بزنج بازیده در عرض غده روز زنها در اسب قلعه آمدند
 و نقبازان و بشیمان جصار را چون خانه زبور و نند بیت العکبر است
 گردانیدند و در هر روز چند برج عالی چون بلخی و لسان سیخمان
 بهم فرود میریخت و زمانه کرد ادا بار و سیب سنجی بفرق آنخوه نادان
 بیخت و حضرت علی شای ظل اللہی از وفورتر حکم شامل حال عوالمیان
 جنود قاهره را زحمت یورش نیدادند که بمباد اضضا و زردستان
 باشند با سپاسیان پانچمال کپک و ان عرصه لیری دلاوری و دنا
 چون حضور آن مخلفان شیما و ج و باره تزلزل احوال خوف
 قلعه داران اطلاع یافتند و بجز و اضطرار خود را برای العین شایسته
 اندکی از خواب غفلت بیدار و از همه طرف خود را مستحق خطر آری

عنان بخاطر ابطله و پوستی استغفور داشت تیر و تیر قوت جلی کشید
 خاص متبها نماندن توت و ولایت است باره عموم حضور آن در
 آورده امان اود و از پاس و سخط قهرمانی امین گردانیدند در روز
 یازدهم شربمان سب الغر زخان با سایر امر او ایمان خصوصاً شیخ
 و علی قلی و درین میز فاضل مشهوره مخد و مزاده و خواجها فتاب
 شاه محمد خان لکشای یکم خان کما سابق لقب سنج و ران تولد خان
 و غیر جم از قلعه بیرون راده نمودند که بطریق کتبان کتبان کتبان
 او یخه بنظر تقدس آمد حضرت علی که قاعه با منظره سر آری آن
 صورت و سلسله جنبان و ابطنی بنی اند تلاش چند روزه ایشان
 حمل بر آداب است و چاکری کرده رضایان اوند و آنجا است در
 خجالت غمنازمت و یقین لوازم کور نشین تسلیم بقاعده و در آن
 سلسله تقدیم رسانیدند و حضرت علی در کمال مرحمت و عطف با این
 سلوک مشرفه بوده و یکی بخلعتنا بی غمزه و شرفیات لایق نوشه شمول
 انواع نوارش اسنان خاطر و اجمد اطمینان اده باز حضرت
 قلعه یاقه بنیازل خود را بجهت نمودند بعد از سپه و زعمده لرزان
 ایمان بجای و سپاسیان قلعه که سلی لازم و حضرت کتبان
 پنجه را بودند بیرون آمد در جوار اردو و معنی حیا مقام نصیب
 با همه الطاف و مهربانی سید رفعا شاه که در باره آن طبع بطور
 با کمال تزلزل پرانگنده دلی سر بریده بعد از بیرون آمدن که و هفت

انداختند شرح واقعه آنکه چون خسرو سلطان با فوجی از افواج کاه
 بنوعی که تخریب و بستی باقی نماند زینند و در رسیدن شاه کلان
 و مستحقان قلعه بدستور عبدالعزیز خان ز قضا سلوک طریق اختیار
 کرده در مقام سرکشی وقت که در می آمدند و با بستی و ز تلاش شقا
 کردند بعد از آنکه خیر فتح قلعه قند پار بدیشان سیدار قلعه دار
 مایوس گشته با کمال این نو میدی بیرون آمد از مخالفت و جنگ
 که فیما بین قویق مایه بود و خائف و برسان بوده بطنه آنکه سواد
 قزلباش در مقام انتظام در آیند با خود مخمری سازند که در حکام
 دست بردی که توانند نموده بطرف کابل و ندر و ز می خسرو سلطان
 بجهت دفع مطنه و دل خجانی و تالیف قلوب طمینان خاطر انجاعت
 قاعده و آداب بزرگان طهارت و خصوصیت آشنائی دوستانه کرده
 طرح ضعیف و میانی انداخت و شاه کلان با خواص اعیان
 آن طبقه دعوت نموده بزم ملوکانه آراست بنور ارا و اعیان
 قزلباش جمع شده بودند که شاه کلان بایر میمانان سبقت گرفته
 با چند نفر از مخلصان سلطان اجماع شیره آمده در مجلس ارگ گرفته و
 بوجه و حمد رهندهی آلات جارج با خود داشتند خسرو سلطان این
 آدمیانه که راه و رسم مردمی باین نیرانی و بیمان از می است بطور
 آورده بطنه آنکه مبادا موجب فرونی و مشت مرموم دل خجانی
 ارجح م کرده و در تکلیف اسلحه و یراق کشودن که عرف و عادت قیام

ایران

ایران منحل و زکارت تابع اشته آنکه کرده می کیر اسپان
 بهمان دست و یراق بسته نمایان شد خسرو سلطان قیق ملا بستی
 یارانه و مخصوصا نه شاه کلان انبار نموده که در کین می خواست
 دوستان ابق بسته شرح لازم است که بر قضا و یاران خجانی
 نماید که آلات جارج و یراق کشودن تکلفانه شیبوه و دست
 مسلوک دارند بر اینه موجب راحت و سودگی و اسپهراحت خوا
 چندین از خدمتکاران بهم عادت پیش میرود که و طغنه خدمت
 انکاس این کشودن نمایند اجتماع ابا و استماع نموده و مضامین
 مینمایند در آسای نگاشتن خدمتکاران که و خلیفه عموم خدمت گذاران
 از آن مخلصان معرکه و هم کید و جابلان دان ز کمال خاست و جهالت
 بر بوجه و وجه بر رده حواله پیش خدمت آن نمودند خسرو سلطان این
 ایحال بجهت آنکه مبادا از آن طبقه آسیبی بورد و احتمال کرد
 باشد است سیاط و زریه در مجلس جواسته اراده بیرون نمایان
 بتصور غلط و خیال اطل هم بر آمده که دست بالات جارج برده
 سلطان حج انیمایند و چند نفر از جمعی کردند طایفه قزلباش که چند
 نفر از جمعی انظایف را حریض بر چاشجویی بشیرهای مینه آماده
 میانند از اطراف و جوانب شیشه پاکشید در مقام دفع ضرر و نزع
 کنندگان آینه غوغائی بلند شده از هجوم مانند جدی و بجهت کین
 قند و آشوب توانست شد خواجه منحل زمینند و در می ز صورت و غنا

که با شاه کلان دل است پیش تنی کرده ز بزم شمشیر او را از پانی آورد
 بعد از کشته شدن او سپاسیان جنگجوی آشوب طلبان بقصد روی آورد
 از قدرت امانت آسمانی دست قند درازی کرده مجلس بزم معرکه برپا
 بنظر طبع عینی لمران کرده طبع شیر و پرف تیر تقدیر شده چون
 عطشی عادی کبری بی آستینار روی او بجان لعلی چون بوی آب
 که از خانه تقدیر بجبل و کاه طهور می آید ارباب طایر طرح جشن و سرود
 از خست سباب ایام سر انجام میدهند و پرده کشایان سر بر قضا
 و کارکنان متدرد اندیشه کار و کجی بوده صلاح و شست نام و میا
 و تماشا میان عالم ظهور جبریده تسلیم و رضا سخنین عارفان **بیت**
بیت و بحکم باریه شعر علی قضا است بزینک جهان **بیت**
 برین لیل که تیرهای جبهه نظر کسی چون بر آدم نسبت اند
 که قشند حوادث راجحی چراغ القصد آن تیره بخت آن روزگار
 از بخت برکشکی او بار بیدار و کفر گفتم آمد و چون بنهر و شمشیر
 بار روی علی رسید حضرت شامی ظل اللہ تعالی تمام دست آلود
 طمس نام قلوب عبدالغیر خان ز قضا با خضر سلطان غایب عتاب **بیت**
 آغاز نماند تا آمد از تیر مردم ایشان بوضوح پویت که از سلطان
 بی آوازی بطور زیاده طبع است نادان بودی این معرکه شد العاصم
 اعلی شامی ظل اللہی آن گروه بر روز لطفی تازه و هر زمان غیاتی بی اند
 نسبت بریک بطوری آورد و بایش ظاهر شد که این امر بضرر تو هم

خط و نظر بلل آن طایفه نادان و جمالت جلالت چند فرستد خوبی و کینه
 وقوع یافت از و ساوس شیطان با دی این کت نامبر شانه
 باز ماندگان انجاعت از نسا و صبیان جمعی که در اهل ایشان تیر
 بوده تفقد و بگونی مکی بعد لغیر خان ز قضا سپردند که در زمان
 بی قضا سربانی بجای مقام خود رسانند **از سماع سعادت و نجای**
 که در ایام اقامت قضا بر روی او آمدن ایلمی فرخنده پیام ز آبک
 نام است از جانب شانزده و الاقت در حجت ششمین سلطان خرد
 شاه و الاجاه کردن برگاه محمد سلیم پادشاه فرمان برای مالک
 بند و پستان که چون بشد مقدس علی رسید با از اوزه حرکت است
 فیروزی آیت بصوب خراسان روضه رضویه توفیق نمود و نظر
 ریاضت طفر آیت بود در نیوقت حسب الاشاره عالی امایون **بیت**
 آمد به عادت بساط بوسی استعدایا قیده حجت و تسلیم تقدیر
 رسانید و حقیقتا خلاص این من زنده که از جانب شانزده کار کار
 نامدار با داب تعظیم و قواعد تسلیم بر قید بود با نفایس تحف و کیشا
 لایق بنظر تقدیر آورد و بوفور تو قهر و احترام شامی مغرور و مست
 کردید و چند روز که در موبک جهان کشا وارد وی معنی قامت داشت
 پیوسته بغیر جمالت مجلس خلد آسا و مجال خاص غرض خاص می یافت
 و حضرت اعلی شامی ظل اللہی نسبت بحضرت شانزده کار کار **بیت**
 خروانه و شافی و مهربانیهای پذیرفته زنده بطوری آوردند و جوا

مکتوب بر وجه خوب مرقوم کردید و بطیحه کور بعضی رسانید که چون دست
 شانزده از جانب پدر نام در عالی عتد ابرین الاخرین خطاب
 عالی شاه جهانی مخاطب ممتاز کردید اما سپس شانزده آن است که
 موهف علی شاهی ظل العالی بن خطاب نامی مغزو کرامی کرد و لندران
 صحیحه لطیفه این بیت از واد طبع میرا ملک شرقی شکست
 عطفوت سلک کردید **بیت** ز غرضم شد از آن بختی که
 که نور دیده خورشید کشتا چنان در همان ایام نصرت و باقی
 شمول انعام و احسان و اندویدار بند و پستان کردید **ساخته**
 آمدن سفید رخاں که در عهد محمد خان لی خوار زم است بدرگاه
 اشتباه چون ملاطینج از زم تجنید صاجی محمد خان بی پسر محمد خان
 بیشه باین گاه و الا تو سلحبت در انجام شدت در خاطر لایق شد
 مرغی داشته در وقوع حوادث پناه باین گاه می آوردند و عیان
 منوبان این ولت بطالب خود فایز گشته اند چنانچه آمدن حاج محمد
 و اولاد او در زمان اسپتیلای عبداله خان از کرب و بساوی
 درگاه و بمرتب چه و اهدا باینون بر سپند سلطنت اندیا تکلیف با
 در طی وقایع آن ایام سمت تحریر یافته این وقایع برادران سفید
 خان بی پسر بیغی شده با اتفاق یکدیگر پدر را که قبضی خستیا ساخته چون
 سفید رخاں با عمل ابدان نگار نموده مبعوضت پدر برادران
 بنموده پدر را میل کشیده محمول کرده اند و قصد گرفتن و دستگیری

باز

سبر ادریکه میگویند شده بودند سفید رخاں آب مقادیر متناوبه
 خود بر اسیرون نهانته بخند و دسترا با آده غزیت درگاه علی نمود
 و در سفر قندهار بموکب ظفر قرین پیوسته مورد توجهات شاه که در
 مراجعت از سفر خیر اثر احکام با هم امرا و سرخیلان صلح خانی در مقام
 شاره خراسان را یافته عالم دارا المومنین سپهر اباد و امرا اتحاد
 بموکب او معین گشتند و او بیانه سرخیلان ایل او باقی صابین خان
 ز قه قهری فراسم آورده بایست اظهار کنگر استرا اباد و اتحاد و برادران
 محاربه نموده طرف یافت از جمله برادران ابو الغازی سلطان بطرف او
 و او صلحت در وقت دسته برادران مخالف او دفع نموده در سلطنت
 استقلال یافت و مملکت را قیمت نموده با یکدیگر حساب برخواست
 داشتند و ابو الغازی نسبت با سفید رخاں طاعت انقیاد و بطریق
 می آورد و از جانب سفید رخاں سمواره ایلمچیان برگاه غلایین
 آمده عرض عبودیت و خلاصگی آورده شمول نوازش اسان
 می کردید **ذکر امر اجبت کوبک ساجون و فایع روزگار و جنگ**
 چون مملکت قندهار بنوعی که در فوق تحریر پوست ضمیمه مالک محو
 کردید حضرت عالی متوجه ضبط و نسق آن شد ایالت و دارائی نویلا
 بکجغلی خان یک که از امر ابریزک دست میسان اینجاست است
 و مرد و شجاع دلیر و دانه بارامی موشش بود و دستا که با مالک دارا
 دارالامان کرمان سرشنه از می ارد و تقویض یافت و نظام امور

بعضه درایت و داده کل طوائف اکراد که ملازم رکاب تهن بودند
 معاوضت و مانور گشته در قید بار ماندند و احمد سلطان محلی خاتم شری
 بخت تعمیر و شکست و بست قلعه تعیین یافت و بعد از فراغ از جهات اول
 در روز چهارشنبه بیت چهارم شهر شبانغان فیروزیه عثمان بصورت
 مراجعت انطاف اده از ظاهر قریه بار کوچ کرده در جوار فرات قدوه
 حال با جلال اول و اول اجدال منسودند درین منزل اسلالت بلکوت
 بنا در او زنگ که در سر زمینهای حدود پنج اقامت در دوسه سی بر عهد
 اعمال سابق و سکر الطاف که حساب لاله تپس عبدالرحیم خواجه بی بی علی
 اورکلیه بطور آرد پانده میرزا رجوه قاسمی محمد خان الی بخران با
 و نشود باز گردانیده بودند بقربان بساط اقدس حیا سفید یا رنگ
 باشی عملکرمونوا گشته که عرض عبودیت و بندگی کرده استند عا
 غفور حرام و زلات نموده مناشیه طافت و استقامت حساب المرام
 یافت چون که آسمان سابع سلطان چارم چارم غمینی خورشید جهان
 عرض سلطان اعلی کرده عازم سرج سد بود در حرارت سوار و استند
 که ما با بنی نبی تا به فلک یان سلطان از کرمی آسمان العرش کل یان سینه
 ریک روان است **بیت** بود از آن گویا که در آن
 سینه بر یکت ندی حرارت سرج مراجعت اردوی اعظم از کرم
 و فراره که هنگام شدت کرم و قلت میاه بود غیر خود غمیت را
 که نیلاق است تصمیم یافته در وجهه دوازدهم رمضان از جوار فرات

دقیق

واقع شده از راه مذکور روان گشته و آن حضرت ولایت خورا که چهر طبع
 کلام نورانی که گفت **بیت** عرض ملک خورشیدان محمد و دست
 که در آن عرض جهان بنگر نامعدود دلال بر کمال مسعت و فتح
 اما در ارتفاع جبال مضیق طریق و است حکام اکنده شهور آفاق است
 و متناسع شوارع **بیت** سنگ لایحیت بر شیب فرات
 ظایر و جرم کند پرواز تنگی که از اکثر شمال بشاید است
 عبور کجوار از انجا بسیار دشوار است ازین گذر مکان غور
 بایست طفاری محکم با زمینهای قلب چندین سال در آن زمین
 لواهی حکومت و بلند نامی فرخنده از حادث دوران پنهان
 میرده اند و سواهی مکان کور و اتباع ایشان نشو نما یافته آن
 بودند در پستانانی با نما بنظر رسید که هیچکس از پادشاهان
 روزگار از صعوبت راه و شواخج جبال ایشان که شورشها را از انجا
 نموده باشند حضرت علی اردوی اعظم منقسم بچند قسم کرده
 هر گروهی متعاقب یکدیگر از طریقین روان شدند بتدریج طی مسافت
 میشوند بجمل عا کر جسم کرده و اردوی دوشون شکوه بنیروی قبل
 از ان شت و کوه سلامت عبور نمودند و همانا از هم ستون
 بشمار و نقل بخت میان که کوه بان بر بردار از روی عظم که از نظر حصی
 بود انجبال کردون شمال در یکت کج کوفت شده دشت و بارون
 تساوینی فرشته بود در آسمانی اجمعی از عا کر نصرت نشان کسیر

غلب بک سفردچی باشی از راه غور بالا میرفتند خیل ستم دران فیروز
 کوی که با ستمگان مکرور گشته کابلی با مخالفان دولت قاهره
 آسخت شور افرا می نمودند و درین اوقات برکنار جسته با جلال
 موکب نیامده بودند و چاکر گشته ما از نهادن خیل کشش آورد
 خرمین عمر ترمی محمد نام سخیل انقوم و بسیاری از ان طایفه تفریح
 سوخت کردید و موکب جهانکش بربیت و شش کوچ آن عصر
 پیووه و لکش ای حال قامت انداخت و زری چند لوفت او کوی
 کاه بیکاه بود کی افیتند سوانج ایم اقامت در دریا سطله بر
 بعد از شرح فتح و تخریب بده بر منور که درین اوقات وقوع یافت **تخریب**
تخریب در روز کبسی **امام قسطنطنیه** **بکلی** **کلی** **فارس** **عزات** **انجم**
اسپس **فوج یافت** از فتوحات که درین پهنه مبارک یعنی ای
 سلطان حدیثی و شیشین الف فیروزی قبال فرین حال و لیبای دولت
 بیروال کردید فتح و تخریب بده بر منور است که سبی امام قسطنطنیه
 امیر الامراء فارس بود قویت در سال گذشته اشعاری
 که بنا بر فلور بلی اویسا و فرخنده برتکالیه تقسیم انجا امیر الامراء می بود
 لکرتا دیبایشان پستاده خود نیز متعاقب فخر بجزیره بر منور
 جهان را نوشته اند که شباب لدین ایزد نامی از فروع ابابکان بلغر
 از پستان سو پستان از مکان قیس خرید و آغاز عمارت کرد شهر
 بزرگ شده در حکومت انجا است حال یافت بعد از فوت او حکومت

بر منور و توابع بک کرد انشا نامی که نسب خود را از جانب پدر پیووه
 البی علی بن سینه و علیه السلام و از جانب مادر بپسندم بن اسکت که آن
 نژاد ملوک عجم است در دست نمود قرار گرفت اولاد او سلاسل
 ان لایت حاکم و منسه وان و ابوده اند از انجمله سلف شاه بن شهاب
 الدین بن ران صاحب تیر و لوا گشته بسیار عالیجاه و کریم لدا
 بوده چنانچه یکی از شعر ادرم ح او گفت است **بیت**
 بجز کاسه چو بن شعی الله است کف بر آورده که انی در سلطنت
 و در پهنه ثلث عشر و تسعده در او ان کشتای ظهور و فروع حضرت
 خاقان سلیمان شاه اسمعیل علیه الرحمه و الرضوان عهد حکومت
 سلف شاه ثانی بن ران و فرکیه برتکالیه بنده و تعلق بجزیره بر منور
 اسپتیلایا که در کنار دریا کویت که بعرف فرخنده عبارت از قلعه
 از بخار و سمرقند و خور که قریه قللی حکم و والی کوی رسیدند و بتدریج
 از فرخنده انجا جمع آمده در سال پستانانی از جانب شاه برتکال
 با انجانی آمد و پستان بعرف فرخنده ریش سفید و سر کرده قوم و
 اختیار همت آن بندار است و طبقت فرخنده بر و در امور شکر
 کل محل و مخارج تولایت شده و چون مان دولت او در سلطنت
 بعرضاه بن توران شاه بعد از او به پسرش فیروز شاه رسید
 بیشتر از پیشتر مقدار و استقلال یافته کلی و جزوی همت انجا منوط
 پستان طبقت فرخنده بود چنانچه از والی مسلمانان نامی مانده بود

دولت روز افزون امام شریف بی بی مترونیان یونان چون سلطان محمد
بامبوستان آستان اقبال ایشان حاجی فتح ابواب آسانی نموده همیشه
نواحه محبت و دوستی را بآمد و شد رسولان ارسال ایام است حکام
میدادند از جانب بامیون اعلی تعرضی بحال انجاعت نمیدادند اما بحین
یرومات بر روزگار که حکام مسلمان حلق بود و فرخنده کلین نمیدادند
حاکم شد که خان منصور آمد و در میان امیر الامرای فارس کسب خطه تصرف
و تسخیر آورد و خان کورجی که در محل خود پیش در کرایت تصرف
در آورد و جزیره بر روز بچنان تصرف فرخنده بر کالیس بود و فرخنده
از مدخل و خارج انجا محبت حاکم که درین عهد محمود شاه فرخ شاه بود
یقین نموده بودند اما از فرخنده آرا بی اندامی و طغیان صدور یافت
با تدریس پهلوانان بلوک ناموار می نمودند و بامیون این وقت
و قبل پیش آمده و مرتب بخارج لک و تو بچانه از راه دریا با پست
بحین پستاده کاری ساختند قبل ازین بیرون بیرون کناره در راه
کمر و شورات در بنگام فرصت آغاز جلوس بامیون که مشاغل
در پیش بود بخلاف قاعده زمانه محبت مکان است حدت نموده
بجاست تعیین ده بودند چون آنوقت از والی لاریجانی خبر نموده
و بی رخصت بامیون علی متعلقه احداث نموده بود و بدو تسبیح
کلیه بود این یادده روی مزاج آهسته پس که آن آمده و در میان سخن
و تحزین آن مانور کردید و امام شریف لاریجانی سپهر حسب الفرائض آن

جزا و قهر قلعه را از ایشان گرفت و ایوم بندرجاسی مشهور است
درین چند سال آن طبقه مدارای شید و محبت آمدن ایشان بنا در بند و کون
امنیت راه دریا و منفعت خرید و فروخت تجار و تدریس بالکلید
مدان ایشان بودند در این قات کم و کسر و عسکری ایشان بظهور رسید
که بخود سر در جزیره قسم که جزیره در اتر می نمایند و بسبب است
که از انجا با کشتی نقل شهر می نمایند ارادت کند ساختن نموده پوشید
و پنهان صلاح عمارت جمع نموده بر سر مشرف منبع آب مذکور قلعه حد
نموده اند چون این مراد و عصبان طغیان کفره مذکور بود و متوجه
ایشان بوقت محبت شاهانه لازم آمد و خان شجاعت شان امام طغیان
خلف صدق و مغفرت که بدستور امیر الامرا و حاکم فارس است
بر تنبیه و تادیب فرخنده و تحزین متعلقه مانور کردید و در جرب فرما
فوجی از جنود قاهره را بر سر کردی بساط بیک و امامت علی بیک
بیک و یردی بیک است اقا حاجی برایشان فرستاده که از
ساختن ممنوع کرد اندیشه انچه عمارت شده باشد ویران از آن
ضمانه بمنع او ممنوع گشته در تمام آن سعی موفور بظهور آورده
همان متعلقه تحصن حبه با غازیان بچک و جدل بر دستند بساط
نیز بجا صد قیام نموده حقیقت حال انجان اعلام نمود و امام طغیان
جمعی دیگر بکرمک فرستاده بالاخره خود نیز با وضوب حرکت آمد
بنود فارس در تسخیر آن حصاری سعی بسیار بظهور آورده مکرر بیوز

عظیم کرد تا اگر جمعی از جنود ظفر و رود در دست محاصره و بین سخن انحصار
 بر وجه شهادت فاکر کشند اما عاقبت بقوت قاهر اسلام فرزند
 دولت فتح و نصرت قرین حال مجاهدان رخساره دین گشته بران حصار گشود
 شد و محصوران بجزار سپیده حصار چون منبع آب شیرین بود
 برقرار داشته عارض و نجیبان تعیین نمودند چون از کفره سرزور و طبقه
 پرتکالیه این عمل بنسبجار صدور یافته بجا رفت و نصرت شادان برپا
 دلیری نمودند خان شجاعت شمار از وفور رحمت و غیرت اسلام فتح
 تسخیر بر نمود و اکتفا به مصالح مکیه را پیش نهاد بخت سانه تحقیق
 عاقلان سده جلالت ساینده بدین خدمت رخصت یافت بین انجمن
 نه کور شد که هرگاه طبقه فرکیه پرتکالیه را در سرزور دخلی بوده باشد
 مانع آمدن سفاین جہازات بنا در شده آمد و شد تجار انقطاع عیاشیا
 و موجب خرابی آن بلده گشته از ارتفاع می افتند بدین جهت و خطای
 خدمتگاری حاج که بحسب ظلمت برایشان می پویست تا غایت اہتمام
 در تسخیر آنجا نمیشد و بمبارامی کشد رانند قبل ازین جمعی از فریب
 انگلیسیه از جانب الی انگلیس بر کاه غلاتی بنا آمد و شمار صدق و ظلم
 خدمتگاری نموده بنا بر سازند که میان ایشان طبقه پرتکالیه واقعت از
 فرق نصاری فی اجمدا اختلاف مذکور بظانیند دارند از خدمت شرف
 نیز تقبل و متعهد شدند که هرگاه اراده خاطر شرف تسخیر بلده بر سر
 متعلق کرد ایشان با عجا کر نصرت نشان واقعت نموده بعد از فتح و

اندر

از بند ری که فرکیه تعلق گرفت بود جہازات کر فیکه نموده اند که عادت
 پرتکالیه مانع آمدن جہازات کردند در نیوقت که فرکیه از دایره
 پایرون نموده با موری که تخریر پوست است نام نموده و دفع
 آن طبقه در خاطر رنوخ یافت مضمون این مقال که **بیت**
 که آب چاه نصرانی نه پاکت بحدوی مرده میشود چاکت
 جماعت انگلیسی را نیز اخبار نموده ایشان نیز جرب عدہ آنا و خدمت
 شدند القصد خان شجاعت شمار با خود کافر پس متوجه آن صوبت
 خود در بند بگریه که ایوم به بند رجاسی مونسلمت قامت کزید
 افواج قاهره از دریا با کشتیها و سفاین عبور نموده دخل خیر
 بر نمودند کسپستان فرکیه و محمود پاشا و الی مسلمانان برده
 در آه ساکنان بلده از تجار و محرمات اصناف خلایق طوعا و کرہا
 بتعلقه تحصن چست نصراری مسلمانان بوازم قلعه واری خریدار
 از جانب محاصره قیام نموده مورعلما قیمت کرده و جمعی از طبقه
 با کشتی از راه دریا آمد در کطیف قلعه که آب دریا پیوسته لنگر انداختند
 انداختند و بمردوزار ظفرین جنگ و جدال قوی سیاحت و
 کار طلب پای جلادت و مردانگی پیش نهاد و بعضی شربت شهادت
 می نوشیدند تا آنکه جانبانی خود نیز از دریا عبور نموده بشهر در
 و غازیان مشتیرا شتیر در امرت سلمه کیری ساکی گشته مردانگیها بشهر
 آوردند چنانچه در اندک زمانی غازیان سپاه پیش برده پای و بیج رسیدند

شروع در خیز بر رجا کردند از مردان صحیح القول است که نصرت
 گشته که عرض یوار قلعه هر روز که فرقیه تربیت اوده اند از سی در
 که بستک و آهت است حکام یافته و غازیان عظام نیز در برج
 حصار عالی کرده بار و طابا بسته آتش زدند و بار و طابا
 برج را بپا برده فرو ریخت هنوز دو دایمک برج جای بود و بجز
 که بر سید غازیان متحد یورش شد و محصوران بقدر قوت
 نه افند که کوشیده مراسم قلعه داری بنه و رمی آوردند آنکه محصوران
 گشت شده از مقاومت عاجز شدند فرقیه بجهت نصرتی است
 کم شتی بطایفه انگلیسی توسل جسته دست از قلعه داری برداشتند
 اجماع افعال کجستی ایشان آورده بمیان اجتماع فرستند
 آن میان اما متینان امر را انگلیس قرار یافته بود که بعد از قلعه
 نصرتی با بنمایم و اموال ایشان متعلق بوده که در پیمان
 متعلق باشد چون مطلب که تسخیر قلعه و شهرات حصول پوست جنا
 بر حسب عهد و پیمان معارض شده فرقیه را بجماعت انگلیسی گذاشت
 که بر طریق رضاد است یابند با ایشان عمل نماید قلعه بعد از دو
 و چند روز امتداد ایام محاصره و جنگ بدل فرود بی دولت و ایام
 که همواره متشریحان متبانی در دو مان است قلعه زوینا
 بر موز که در مسانت و حصانت شده بهمان از کار نامانی در فرسنگ
 مسخر و لیای دولت پدید گردید هم پو شاه ولی سروز و اسباب

انگلیس

در آمدند و از طبقات خلائق که بقلعه در آمدند بود و جمعی که با کفر و منافقت
 معاونت نموده بخارج پیش آمده بودند بجز او سزا سپیده رعایا
 و غزبا که در جن رویش کرد و شهر بود و با کراه برده بودند گشت
 سالم و خانم در ساکن خود آرام گرفتند و جناب عالی که تعیین نمود
 و رعایا و میرا استمال گشته در ظل عدالت نمودند از میراق قلعه
 که در آمده بود چند عدد توپ برک و با و پنج خرد و کلان فرقیه تعیین
 غریبه تربیت داده هر یک کار نامه استمدادان علم المثل و کجستی
 فرستاد و دیگر اشیاء مرغوبه بآنچه لیاقت قبول نظر شرف است
 جته سرکار خاصه شریفه جدا کرده تمهید و نظور و قیمت یافت و بعد از
 اشطام تمام ضروریه و نظم و نسق احوال سپاه بی عینت طبل ارتحال
 کوفه بدار الملک شیراز نمود و تحقیق این متعین همین ایام
 اعلی نموده در حسنی که ریات عزوجل در قفسد باز نزل جلال
 فرموده عماد ظفر شارب تسخیر قلعه قیام داشتند بنهر قمر بنویز
 و جناب عالی مورد تمجید آخرین راه سپاه گردید و آن خیریت اثر
 مبارزان متسلح گسای کاب همایون برک میون آمد و در جان و
 قلعه فند با نیز توفیق کرد که چنانچه مستحق دریافت منقوح گردید **بیت**
 از هر طرف که چشم کشی نشان فتح و از هر طرف که گوش می شود ظفر
دقایق مستنوعه و سوانح ایام اقامت دارالسلطنه هرات
 چون ایات ظفر ایات بنوعی که مرقوم است و قایل نگار گردید از اخبار

قده با عود نموده در در اسپلطنه برات نزول جلال فرمودند تا در آن
 در آن بلبله فاخره اقامت فرموده برادری خلاق و ارباب جانب
 مهمات خراسان و انجمن مطالب امعاف آری با آن بایشون بود
 از سوانج که در ایام اقامت در اسپلطنه مذکور روی نمود آمدن آری
 خواجرات از سادات و خواجها می تشریح از جانب مده محمد خان
 او زکب و الی انجا بر پشم سالت با تفاق محمد صالح یک وزیر سابق
 شیروان در سال گذشته بمره پاینده میزرا الی بی بی بلخ و جناب
 عبد الرحیم خواججه بخاری سالت سلاطین بلخ و بخارا فرستاده
 رفت آمد محمد صالح یک آن چون با تفاق پاینده میزرا بلخ رسید
 مده محمد خان ملاقات نمود و مکتوب عنایت سلطنتی آری رسانید
 مضمون عطف مشون آن نامه می بستج و مسرور گشته در لوازم
 و تکریم کوشید بعد از آن که راه او را بجانب اورا انکه کیر کرد
 در سفر قندهار با همسایگان الی در انتهای ملاقات نمود و بعد از اطلاق
 مضمون نامه و مرجم و اشفت و شای نسبت بخلق آن باری که حساب آری
 جناب هدایت مانی مرقوم گشته بود و عظمای ایمان و بحسب عموم
 آن باری که از اعمال با تصدقش بودند درین هنگام که در خراسان
 واقع شده تشریح با تفاق افتاد خوف بیم داشتند ان عظمای
 نامد نامی احراز مانی دانسته فی الجمله ایستمان افشید و محمد صالح
 قرین اغراض و احترام روانه نموده و مده محمد خان بر ایستم خواججه که از

بجز

معتبران خاص امرا و اعیان انجمن است که با تکیه بیامان مصداق قول
 ار سال هشتاد و نه نموده بود که هر چند مفاصحت ایران با آن بود
 رسم قدیم است چنان و برادر بزرگ ترش امامت بخان حضرت علی
 در مقام خلاص اتحاد و حسن ارادت و تحفظ و در زمان قتل شدن
 مایون اعلی که کمرگ و پیش را با یکدیگر الفت است بخلاف از مندی
 من بعد فیما بین صداقت و دوستی سلوک باشد و متعاقب ایشان
 جانب خواجها می بخاری بخارا بر کستان متدا شده همین است
 بود و سلاطین و انهر خصوصاً مده محمد خان آنها پس نموده بودند که
 مده خان بن علی محمد خان که پناه با حضرت آورده درین حد جدا شده
 چون درین حد پناه فدا است بجهت دفع ماده فای الکرام
 همراه خود بقران بر مذموب امید واری مخلصان و استحکام
 مصاحبه و دوستی است زیرا که مایه او و بی علم او مصومت عظام
 و جمعی او باشد غایت که از کیفیت نه جو شوب طلب مده محمد خان
 پیوسته بجهت نوب غارت اخذ اموال است در ازمای بخارا
 میانند و اگر در کار او تفاعل و دو موجب توشیش عجزه و رعایا و حرا
 الکات و اگر متوجع و تنبیه شویم چون قلم و مایون واقع اند
 لکن حضرت و اسپسب عایا قلم و شای میرسد موجب نقص معا
 پیمان انحراف مزاج تقدیس خواهد بود حسب الاستعداد آری
 که رسم محمد خان رکاب مایون علی براق آری مده من بعد در آن سبب

میدت او و ملازمتی که سرانجام یافته بود و بهشت غارت کرد و اعتماد
که جمع آمده اند پرکنده سازند چه بدوستی و دشمنی کیونکه مردم اعتماد
نیست بحال از شمول غلظت و توجه خاطر محنت کسرت بر فیا علی
و امنیت و استقامت سرحدی بجای ایشین نموده و در هر حال
در صیقل جوع عراق در رکاب همایون و شرف شرح فرستادند و این
مذکور از ما زندان بعضی از در اسپلنه اصفا با این ذیل فرستادند
بیان می کردد **دیگر** از وقایع اقامت مرات که چون فیا بین بیان
اعلی و سلطان عثمانی مانع شده بایر روم بواسطت خیر اندیش
طرفین قیامد صاحب و دوستی استحکام و استقراری یافته بود که این
ذکر ایلیان تبرک و شد نمودند بیامع جلال پدید که سلطان
با عنوم سپاه متوجه دفع سلاطین نمیکند که بشور اسلام در آمده است
در ازبیک کرده بودند بخاطر نور پدید که مسرع فرستاده از خط
حال و متواتری که جنود اسلام را روی اده باشد استعلام فرمایند
و تحقیق فتح قندهار و دفع و رفع کفره پر تکالیف همه روز را اعلام
لذا جسیدی یک تورچی قاجار را رساند هشتم نامه محبت
دوستانه در قلم آورد و فتح و نصرت سپاه اسلام از درگاه است
مسلت میدر نامه نامی برج فرمودند بعد از آنکه ایلیان یکوی
بسرعت و استتعال وانند هنوز مکس همایون در و پاره ای
نزول جلال داشت که انبارشوشن فساد لنگر روم و انقلاب

دو روز گذشته شدن سلطان عثمان از کردوش چرخ و کجروی سپهر بولون
ورود یافت **ذکر انبارشوشن انقلاب و کم گشته شدن**
سلطان فیا علی آن روز بوم شرح واقعه مذکور بنوعی که از اول
استماع شده و ایلیان روم نیز متعاقب آمده بیان کرد آن است که
سلطان عثمانی بیان از سفر فرنگ مظفر منصور عود نموده بود
بین جمهوری مذکور بی گشت که در بین سال براده سپهر جازو عراق
عرب غنیمت قساق حلب دارد که کونید که با شایسته عظیم اگر شرم
دیار عرب و عجم اعنی حضرت عالی شایسته علی بن ابی طالب علیه السلام عند انقض عهد
همان در خاطر داشته طایفه سیکری که معظم سپاه روم انقض
نموده اند که این غنیمت که مستخرج انواع مفاسد و موجب تسخیر
اثواب سرحد عرب و قریب است لایق دولت نیت و مع کتب
در قانون عثمانی در بحال و سفر نیابند و هنوز عسکر روم که از
سفر فرنگ عود نموده اند در منازل و اوطان تار و آرام گرفته
درین سال این غنیمت موقوف باشد که در سال آئید که صلاح دولت
بصیلت جمهوری آمد سلطان عثمان از غنیمت و حمل جوانی در علم
بر قوانین معتبره عثمانی با غوامح لا و پاشا که درین سبب حکایت
اعظم شده و باینکه چندی قیاسی معاند بوده و نیخواست اقدار اختیار
که طایفه سیکری درین امور میباید که شورش و چند نفر دیگر از جنود
کویان صاحب عید طایفه سیکری را معاتبانته در غنیمت قساق حلب

را سخ و جازم کردید و یکدیگر قاسم با جمیع عظمای آن طایفه خیرین
 در آمده قتل و لاور پاشا و چند نفری از عظامت و جتبران که در آن وقت
 صاحب امی و مشورت نمود دولت بودند با خود و همراسته پس چند
 فرسایند که دلاور پاشا و این جماعت با خود و قتل ایشان امور
 دولت موجب تحریب بنیاد سلطنت است و ما از سلوک ایشان را
 نیستیم التماس آنست که حضرت پادشاه آنجماعت را بدست یکدیگر
 سپارد که بجزار ساینده شود و عرض نموده اند که در قانون سلسله آل عثمان
 چنین را در آن طایفه یکدیگر بنا بر صلاح دولت سینه و نه پذیران
 شمار ضامی نظیر یکدیگر چه بقتل می آورده اند ما لایق نیست آنست که
 این مقدمه بطور پیوند و سلطان عثمان متذکر آنکار را منع نموده
 بتهدیدت عظیم با عیان آن طایفه نموده و طایفه یکدیگر طغیان عظیم نموده
 و در دفع و رفع آنجماعت را سخ و ساعی کشند دلاور پاشا و رضایان
 ضرر خود را بر سرای پشایند خستند و فوجی کثیر از خدمت کاران
 عملد سراسی و سپاهای غلانی جمع نموده در دفع آنست که انکیران آن طایفه
 یکدیگر شدند تا از جانبین هم بجنگ و جدال بنامیده جمعی کثیر و بسیار
 و یکدیگر میان مار غلبه ظهور آورده با مذرون امی پشایان خستند و
 گفتند که پادشاه ما سلطان مصطفی برادر سلطان احمد است زیرا که بعد از
 سلطان احمد با وصیت کرده قرا سلطنت پادشاهی و داده بودیم و
 او مضاف ضامی یکدیگر نبوده حق بعیت او در زمانت سلطان عثمان

از واقعه مذکور خفاک گشته بمصلحت چاره جوایان پس و یکدیگر قاسم
 فرستاده پیام داد که من بجهت خود مالی طلائی از قانون بر این
 حالا از آن دم و پیشمان گشته و یکدیگر حیره شده با علی مخصوص
 که پادشاه با زباج یکدیگر پناه برده خود را بنام یکدیگر قاسم انداخت
 و با ایشان توسل جوید شاید که محبت و امن گشته از آزار و سلطنت
 باز آیند و سلطان عثمان بمصلحت سنجید با این صحت چستند سراسی
 بیرون آمده در عین پستی و غوغا و کمال اضطراب بنام یکدیگر قاسم
 رفت اما یکدیگر اندرون امی لاور پاشا و وزیر اعظم رضایان و
 حسین پاشا و زیر شانه و تکرار قاسم حاجی سوباشی امی از اعتبار غلانی
 بسای و غلانی و چاوش پاشا و ساجی شای که صاحب خستند سراسی
 و امثال فلک بدست آورده بضر تیغ و تیر از پانچ آوردند و شوق
 سلطان مصطفی فقه او را از مسکن خود بیرون آورده تهنیت پادشاهی
 گفتند درین اثنا شخصی شد که سلطان عثمان بمنزل یکدیگر قاسم فرستاده
 توسل چستند و چون یکدیگر قاسم خرافت که پادشاه در خانه اوست
 بمنزل پادشاه را ملازمت کرده غده تقاضا است و در مقام حاجت
 با عظامت یکدیگر بگفتند و در آمد و گفت که چون پادشاه با و جاق شما پناه
 و از کرده نام است ولی این است که با حققت می مروت و رضایت
 باز خاطر او را بدست آوریم و چون آنچه طلب بود بحصول پیوستند
 دفع شده من بعد با پادشاه در مقام عقد اردو بجوئی شبیم و درین

را کجاست غلام نو طایفه کچری زیم کما با این هم میگویند که ایضا
تسلیت پذیرد و پادشاه که جوان جاهلی است که سینه در دل دارد و
اعلام کشه خاطر مدافع کچری قاسمی است اراده بر سر او سجده آورد
الفور تلبش پرورشند و سلطان از خانیرون آورد و بقلعه سپید
قلعه که در جوار بلده قطنیه است فرستاد و بان گفتا نموده ازیم
بیاد صورتی نماید که دیگر باره سلطنت پادشاهی بود اگر کسی آن
طایفه بکند یا اتفاق نموده میدی قلعه فرستد و از اسیان برداشته
و روز دیگر غنوم طبقات سپاه از کچری و غیر هم لباس کوار
پوشیده بمضمون **مصراع** خورگشته خاطر خود تغیر نیاید
نعرش او از میدی تحظیم و تکریم شهر آورده تجیر و کفین درخت درخت
مقبره سلطان محمد در جنب قبر او دفن کردند القصد سلطنت و پاد
دیگر باره سلطان مصطفی خلوع طلاق نموده طایفه کچری بیشتر از پیش
اختیار امور دولت شده وزیر اعظم و ارباب مناصب مصلحت
تعیین یافت و چون سلطان مصطفی بشوریدگی طبع و خطه باغ موسوم بود
والده اش مصلحت وزیر را متوجه قطع فصل مهابت سلطنتی
و مکتوب محبت اسلوب از جانب او بجهت اعلی شای طلال لیلی کن
وقایح و سوانح مذکور که با قصف و تضرار وی اده تجدید قوا
و دوستی نوشته بمصحب ایلمی خندان پستادند و ایلمی مذکور
در دار السلطنه مرات پایه سیر اعلی سیده مکتوب کور را در نظر

در

در آورد و حقایق حالات بزبان عرض کرد که ایوم طایفه کچری که
پادشاه خود در حسنی که خیل ایشان شده بود قبل آوردند و در
و تو آنجا بان سلسله عثمان مطعونند و جمعی از کچریان اراده خفا
که چون سلطان مصطفی بشورش در باغ شربت یاقه و سلطنت او عمل
که امور دولت اختلال برید و بگاه قدرت یابد سلطان او نام برادر
سلطان عثمان که کودک خورد سال است پادشاهی حسرت سیدان نمود
طالب خون سلطان عثمان بشند و طایفه کچری بن حبت را از
سلطنت سلطان برانیتند و این گفتگو فیما بین واقع است و این
بسیار ممالک سرایت نموده در هر گوشه مغربی سرفراز آورده و در
سودانی است و در خلال این حال لازم حسین جان که کمربستان
چاوش از بغداد آمد شرح بر هم خورد که عراق عرب نزاع جدل
که فیما بین عظمی دار السلام بغداد و قویع یاقه بنوعی که در
میکرد و معروف داشت **شرح و فضا با بی دار السلام بغداد**
فوری عراقی ب محل از وقایع حالات دار السلام بغداد آمده
مید و عهد بعید است که اقایان عظمی سپاه بغداد بخود سرستی
گشته بر ایلمی کجی از ایشان صاحب قده اگر شسته کل و خلع و خراج
بقصد اقدار خود آورده حکام و پاشایانی که از جانب سلطان
می آمدند داخل نمیدادند و اگر اعیان بعضی اطاعت کون بطور
آوردند پاشا را در سرای حکام نمود آورده و معیشت بر سر انجام نمود

بر که ام که آن تملی نمیدانست آمد راه مراجعت می نمودند و آنکه
 بشد روزی میگذرانید درین عهد محمد بن اسماعیل که اقامت میکرد در بغداد
 بود بکر سوباشی که از عظام و اقامت میسر بود با یکدیگر اتفاق کرده بود
 جمعی دیگر ملازم خاصه خود که در میان راه میسر سبکان میماند بهر سبک
 بر یک راه را راه حکومت و خود سری بعضی میان طغیان آوردند
 بودند و کلین پیش پادشاهی عالمی نگرددند فرستاده بکر سوباشی
 اقدار و اختیار بشیر یافت و بدین جهت میماند حشمت پدید آمد
 در مقام دفع بکر سوباشی شد و در حین کسی که او با فوجی از جنود بغداد
 و سبکان خود بجهت اخذ مال تمدن طه ز قبه بود محمد قنبر کس بگذرید
 تکلیف آوردند و خود با کروی ارتعبه قصد عارت اموال بکر سوباشی
 کرده بر سر خانه او رفت و کروی بجمایت و مخالفت نموده علی بن
 مهم مجاریه انجامید بکر سوباشی در راه این خبر شنیده سپاسان
 همراه بودند با نعمات و وعده های جمعی با خود متفق ساخته بشهر خود
 القصد سپاسی بغداد و کرده گشته یک گروه با محمد قنبر در میان
 قلعه و گروه دیگر با بکر سوباشی در شهر بودند و فیما بین جنگ پیدا
 و قوی یافت آخر الامر بکر سوباشی بل قلعه را نیز فریب داده کسرا محمد
 روگردان شده خود را از دست لشکر بشیر انداختند بکر سوباشی بر تاسله
 مستولی شده محمد قنبر را بدست آورده و او را با چند نفر و خیر که منطقه
 داشت از میان برداشته اموال اسباب بی نیابت بدست آورد

محمد

بر سبکانان سپاسیان خود داد و چند نفر از شیخ هزار ابو حنیفه را
 که با محمد قنبر متفق بودند در کشتی نشاند و کشتی در نزد سبکان
 ایشانرا بغارت داد و چنانچه بعضی اسباب و اشیای فراوان را
 رفت و بر حکومت عراق عرب رقم اختصاص کشید چون خبر عصیان
 و طغیان بکر سوباشی پادشاه سیر خواند کار روم رسید و رکان ولت ایشان
 بغداد را بجا فاطمه پاشا نامزد نموده فرستادند که همتا بخارا
 موافق اصلاح دولت صلاح آورد و تمدن اصل طغیان بخیر رساند
 بکر سوباشی که دل بکومت عراق عرب بسته است قتال تمام یافت بود
 از آمدن پاشا خوفناک گشته با حکام سرحد قریبانش طرح استاده
 انداخته کس خود نزد حسین خان کمر بستگان فرستاده اعلام نموده
 که این امور از روی خلاص حضرت شاه عالم پناه از من چند فریسته
 من بعد ستاروت در قرا که بندگی آن استماده زده بجمایت سوباشی
 آن درگاه پیش نظر و امید وارم و ملک بغداد را که موردی آنحضرت است
 بجهت آنحضرت نگارم و حسین خان لازمی همراه کرده او را بدرگاه
 جهان پناه فرستاده و حیات حالات بنوعی که تجریر سوباشی عرض کرد
 و چون فاطمه پاشا بحدود دارالسلام رسید بکر سوباشی کل سپاسیان
 بغداد خود متفق ساخته تکلیف او نکرد و او را اطاعت و انقیاد جنود بغداد
 مایوس گشته تدبیر العود محمد در داده بگشت و از دریا بکر حقیقت حال
 بدرگاه پادشاهی عرض کرد و از درگاه پادشاهی علی پاشا نامی مشهور

و احسان کز شستند و برابر هم خواجند که در موبک تصدیس کالیاست
 و منطوق نظر شفقت و مرحمت بود و در سال آئینه از صفهان خست
 برو جلائق و آنده یاد کردید **دیگر یکی از سوانح او درون زند**
ارباب فضل و کمال میرزا فصیحی سردی چون ات شرف بامیون طبع
 فطانت سرشت نبر و آنحضرت که میزان قیامت رشناسی معیار سخن طی
 بصیحت فخلای انشوران سخن بران بلاغ کس شتر رغبت تامد
 اگر بحسب ظاهر بنا بر شغل عظیمه جهان ارجی عدم فرصت کفر مان
 روایان جان از ان چاره نیت و با ده پیمان نجات سلطنت ا
 از آن کز نینه کاهی صحبت فیض بخش و سخوران و زکاکه کرات
 افتد اما همیشه بالضحی مایل اند که از نرم آراین می خفل انش کز
 کوی سعادت حضور تصدیس فایز کرده و وجود چنان عزیز چون
 کز انبیا کرامی شمرده صحبت او را چه تنگ خط خاطر و بنا فیض شمر
 و خاطر کسیرا تیره شود جان بده دست که محافل انس و جماع قدس
 وجود چنان دره آرایش صورتی زین منوی دست باشد نندین
 اوقات تجسم ساعات که در او است سلطه برات اتفاق فرمول است
 بصحبت کز لیر صحبت سر آمد ارباب فضل و هنر هر چه از ملائک است
 اشباب معانی گانه تک تکته دانی میرزا فصیحی سردی که از جمله
 و اشرف و ایمان آنوالاب و نسب بسلسله علیه انصاریه زیور ابد
 فضایل کمالات از استسپه و برات بلند پروازی پر استه لالی طبع

در زمار شش آویزه گوش کردن مستعدان و زکات مستور
 اراده خاطر میان خلق کشت که همیشه حضور اقدس محفل تصدیس
 کرامت نیت فرا بوده از صحبت فیض فبط و انوار طبع کز
 بقیع و مسزور باشند تکلیف مرافقت و بمعانی موبک بامیون
 و امر تصدیس و سیر انجام اسپاس با پنجاب بنفاد پیوست و موی
 از نور اخلاص است شمال امر بامیون بقدم نقیاء و مقلی نو و انگ
 ساز و او اگر چه آن بلطه طیب سباز و وجود کرامی ان کزین کو بر هر
 انضال شک فرمای ملا و مصار بود خالی مانده از نزارت و مری
 بی طرولت کشت اما مجلس شبت این اطرا و ستی تازه و طبع
 سرستی بی اندازه روحی او همچنان کب تصدیس کرد و در آن
 در زمره مقرران بباط اقدس صبح بستان هم تصدیس است
 موبک معلی بفریور می اقبال اما زندان بهشت انسان سپیده
 طیب شرف و منازل خلد این که در آن مکان بخت تری است
 اقامت فرمودند و کاهی بر ارا سر و منسه جا و تشریف برده
 روضه دلکش بایتن فرح منسه انجزمی کامیابی گذرانیده
 افزای و زکار بود **از سوانح اقامت مازندران** آمدن بامیون
 بیکلر بیکی شیروان سایر امر او ایمان انجاست که بقصد اول کار
 بد ریافت عز بساط بوسی آمده بدین سعادت عظمی سرفرازی هستند
 مکررا مجلس محافل از مزمزین لغت و یا قه از پرتو جبهات طا

خوشید ضیا که بر ساحت مال یونجهان امر از مستقیم او می آید
 عزت و افتخار با وج و وار رسانیدند و پیشیهای لایق از علما و بزرگان
 صفت و کیزان روشن لایق صورت و سبب با صی صبا ز قضا
 و شتران کوه کوپان باری بردار و قود و مندره و جاسق اقمه نقاب
 بر دیار و پوستین می هموار و روسی کرانیا و کرکلهای داده و لایق
 جریک و تفکلهای قیمتی و امثال آنک زیاد و از احصاء و شمار آید
 اقدس گذرانیده زبان هر یک بمضمون این مقال گویند **بیت**
 آنچه من این پر تو لطف تو دارم بگویم جمله ایثار قدومت تقدیم بر
 مجله یونجهان قطع نظر از تکلفات متعارفه سخنان و بکار کشی
 گذرانیده که زبانهای ارباب عقیدت و فدیویان این سخن
 افرین بیان گردید و هر روز و هر ساعت لطف خاص مغز و شفقت با
 کوناگون مقدر و متاثر گشت و چندگاه در رکاب مقدس سر و شکر
 ما زندان شغولی داشت و پیوسته حریفان خاص و مشمولان
 غرور و اختصاص بود در سبک کام انصاف بخلتیمای خرد و شرفیاری
 سرافرازی یافت مقضی المرام با کار و لایق خود نمودند و فرح
 خان سپه سالار ایران که عالم مشهد مقدس نوازانی گوئی و
 صبی یونجهان طریقه اخوت و برادری مسلوک داشت و مدت
 بیست و یک ملاقات ایشان با یکدیگر اتفاق نیفتاد و درین وقت که او
 سیر اعلی آمده بنوعی که مذکور شد سعادت باطربومی یافت حضرت

الحمد

از شمول عاطفت و شفاق چرخهای جان از مشد طلب فرموده و او را
 شدت شتا از مشد مقدس ما زندان تا قیام بین لایقین ملاقات
 تازه شد چندگاه بصحبت یکدیگر مسرور بودند یونجهان خدمت رسانیدند
 و چرخهای جان رکاب شرف اندوختند **بیت**
 بر آنکیا پوشید هیت که در کل ارالمر خصوصاً ما زندان
 نشان ضیق طرق و صعوبت راه و کجی گذار که از جبال رفیع و کمر آفرین
 که که از غایت ارتفاع و بلندی باحت آسمان است و در کوه از دنیا
 که بجو رگیوار از مضائق احوال نبات شوار و در صفت مکرر
 خطریاید و شدن ناچار و کله استرمان و با کمال آسب و بی از آنجا
 بود محال دم اندازد را مگر چشم پر یکدیگر شتر نیاده بلکه در خوا
 نیز ندیده بودند و وقتی که شتر ندیدند بر حسب کردید **بیت**
کیف خلقت در ترکیب آن جانور قوی سبک تعجب می گردند و چون
 حضرت اعلی بر تو القافات پنجم و تربیت آن با زربت بخش و فرخ
 انداخته شطرب انیز فرج باد و قصبه شریفه اشرف را بنوعی که در
 محل خود ذکر شده مگر کز جلال گردانیده منزهات آنولایت گذشت
 مطبوع طبع واقع میشد و در شمار کاهای عهدیم امثال آنولایت بساط
 شکار سرت بخش خاطر همراه بودند و ملازمان کاب شرف سوز
 اردوی گردون سکو با صعوبت راه تمکلی و گذارهای خطراک با
 کلن لایق از کثرت بارندگی همیشه در زین بنامی هموار بود و از آنجا

بسیار و نقصان خسران بسیار که شرف شعار و تترودین میرسد
 راجع همان آرایه این تعلق گشت که در دست شوارخ و سوارای را
 توجیه فرموده نوعی سازند که شتران قطار بقرا خبال نیوف و خط عیوب
 آسبی از آن میرسد و درین سده و متالی نعمت به این شکر گشت که در نظر
 خلائق شواربل مجال نمید و کاشته جناب سوزی میرزا آقایی در طبرستان
 با تمام این نعمت مامور شده بودند و مقرر شد که ابالی از زندان درین
 امر خبر برود و در بهر ای کرده کارکنان اجرت واقعی از خالص مال خانه
 شریفه سازند و جناب دستوری پذیرای فریاد گشته بدون عتاب
 آتشی نیروی قابل شایسته این نعمت بر کرده شروع در انجام این شکر
 و نهایت سعی بذل مجدد در آن شکر گشت بطور آوردن عظم شوارخ
 مذکور در راه سواد کوه است که از آن کجا خوار و منیر زوره کوه کوه
 میرود و تترودین در این دو می معنی از آن است و تا فرما با در
 شت نه مرعلاست و نمیشنا چهل و پنجاه بله زیاد است انصاف
 خارا تراش پاکبست و تیر در آن نمایان عمل آن کار از نظر
 جمع آورده و مصالح سرسخت جام داده برود و خانما که بر بست را
 واقع بود و به طبعی استوار بقدر طینان برود خانه بکنت آبروی
 و اکت تمیز کرده و ترتیب داده و در هر پسیلا جایی عظیم که در وقت سازند
 از عقل جناب میرزا نعت بها کند هر جا منظره آن بود که برورایم از آن
 سیلاب منهدم و خراب کرد و بکنت آبر و اکت ممر استحقاق

اندازه

برود خانه محلی گردانیدند و در سوارای خیا با بنا طبع کرده و همیشه
 و جنگل بود و ترواران از در خان مطرب عالی خالی کردند و خاک و ریز
 از جابای و برد دست آورده بی پشت بلند گردانیدند و در دو طرف
 جویها کنده شد که آب باران از شوارخ جویها نچسبند برود خانه
 و چنانچه در میان آن که محل عبور تترودین است صلا از کل لای
 آلوده نمیکرده و مضامین آن حال ابقون سید توسع داده
 جای را جویهای مانی نخت آنچسبک خارا تراشیده صنایع بد
 بطور آوردن چنانچه ناخ کارهای فرادی که در نظر عقل دور
 از کار میسند و کرده و در آنک زمانی این کار خیر فرمودی همیشه
 و مددکاری نوعی که مکنون طرانور و پسندیده خاص عالم
 انجام یافت اکنون شتران بر دار پیلوی یکدیگر بقرا نعت
 مینمایند **خواج محمد رضای هندوی** شهور بسیار و خواج که وزیر
 بود در سفر کرچستان لقب فدوی یافت و دو سال بود که در آن
 اشرف بر سر برده از مقربان بساطا هدسپس و محرابان مفضل بود شرح
 شما از احوال و در طبعی حالات سابقه نگاشته کلمات بیان شده
 خواهد بود موله شش از موضع جوقین زمین است از وزارت دوا
 خانق اما نوبلازمت اشرف رسیده و در منزلت از بهر میان گشت
 کار دانی و توفیرات اموال یوا پسند روز بروز بدراج عکاس
 کرده صاحب امی مشورت بود بشعر و شاعری بطمام در توشیح

کونی و شیرینی و محض مایه و طبعی و این کسودید بود درین سال اصعب
 طاری گشته متوجه مجامع کتر شده در سفره با کوفتش از بادیه
 درالکاء تونج اسان از رکبا شرف بازمانده که تانی آید موضعی که
 مدفن امامزاده بزرگوار امام زاده محمد است برست نیردانی پوست
 و در شمه مقدس معلی فون گشت خالی از علومتی نبود و در رعایت
 حال تقصدا حال آشنایان محتاجان خود را معاف نمیداشت
 بیت از اوست **بیت** می نهادم خست حلقه بر شرف
 سوتای می عرصا کردت من مستقیم **محمدا علی بیک وزیر سابق شیراز**
 که از رسالت او را انتر آمده چندگاه در زمانه دران ملازمان کاک
 بود منصب وزارت و کلا تری ارا المومنین قم سرفرازی یافتن
 بیمار علی رض گشته در حالت بیماری تقسیم شراج روانه دارالمؤمنین
 گشت در راه مرض اشتداد یافته در دوشترلی قم فرغان یافت
 که آماده استقبال نبود استقبال نشن کرده بروضه مطهره مصون
 عجب سرد آمد این کاخ دلاویز **شکر** که چون جا کرم کردی گوی است
 اینجا همت جا کرم کردن اند **یک** محله بکام خوشین را
 گذاشت زمانه سپسکار **وی** تبریزی الاصل بود و در دست
 فرادخان شو و نایافته تری کرد بعد از او بلاست اشرف سرفراز
 یافته تری کرد و سرخند کا بنصبی از صاحب یوان شغولی است بسیار
 غلیق آدمی کریم لذات سلیم النفس بود در ایام مل خود با خلائق مملکت

سیند و قباچ پنه مبارک که تنور سل کی سلطان اثنی عشرین و
 که سال ششم قرن سیمین دولت روز افزون عباسی است
 و کرده ماه مندر و روین شب جزا و از شاط کعبا و پ
 چنان از قد و شش تا کی داد طراوت را بلند آوازی که
 و کرده باره باره و لکسای با هزاران ک و نوا آغاز شد ضابطه چهارگان
 تو ایام روزگار بر بی چهار فصل شست و چهار یعنی خورشید جهان بار
 که فرغان و می طارم چهارم است شست ساعت و نه دقیقه از شب
 نوزدهم به جمیدی الاولی گذشته باطنه کوه جلال چون چرخ
 لوامی فلک اعتلا خسرو سیمال تجکاه دارالملک شرف قابل حیرا
 او رنگ چهار پایه سیم سوات ابوجود فاضل ایش و جهانی در
 پرتو انوار تیریش خاک بر گرفت کان بنای رانش و نمای آزه و او
 بیمار و خسران ز راجه هم آغوشی حرفیان هم عشرت بصید حساب
 آراسته در انجمن کج مرانی و کامیاب بی بجلوه گرمی و لرزانی و
 نغمه سرایان هزار داپستان بلغ و بسا نگاه از مرده شریف
 کل در بجان نوا می غنند ای طرب و خرمی ساز و غزلخانی آغاز نیم
 و کاه از هم تفاوت نقدی شیر و ان صبا که اوراق کل اپرین
 ساخته با و بنیازی سیه اندازانه و منسراق که غمغریان
 بکلامیکه دندانها و افغان گرفت از فواره دیده چمن خون میگردند
 چنین است رسم سرای سنج **شکر** که می باشد آسودگی کاه رنج

چون نوعوس مجله شاد و خرمی با خبر و عمد بصدر شیرینی و دلالانی محرم
 و ضمن صحبت و شادکامی بهتیرا زمان توام و طمان آمدند حضرت
 در مازندران بخت نشان بوازم پیش سرور روز نوزدهم خرمی
 والا و ارکان و ملت جهان پیرادان بخت فرایند سینه زبان
 بر عاوشانی شهریار کام بخشش کامران طلب اللسان بودند و بزبان
 این مهتال می سرودند **شعر** شمش بخت دولت تو را با باد
 همه ضحایت کف ارباد بود در جهان آید نام تو
 بر آید ز کیستی همه کام تو الفقه بعد از فراغ از جشن نوی
 در سر زمینای بخت آسای آن یار بسیر و شاد آنگار پودند
 لذت از شه دیار می بردند کرد از روزگار میسبردند
وقایع مستنوعه ایام خجسته بهار آمدن مغرب خاقان ز نزل یک
 تو شمال بشی است که بر سالت بند و پستان فقه بود و حیدر یک
 یوزباشی فراد اغلو و میر ولی بیک که بعد از فتح قندهار زنده بود
 رفت و آمد نزل یک است که چون عالم که از آنجا بارسالت
 بود از امرای بزرگان سلسله بود و اسباب براق و تجملات بزرگان
 که در محل خود تخریب یافت بپیران آمد حضرت علی شانی نیز بعد از آمدن
 نظر بحال امرای مقربان معتبران این ولت مشارالیه را که با بخت
 و بخیدگی و علمت و آداب اتنی حسن سلوک متصف و عوام و
 و از دیاد قرب منزلت را قران تمنا بود شایسته امر سالت و سپه

عقار

ای خدمت دانسته چنانچه در محل خود ذکر شده همراه خان عالم روانه
 و او چون بخدمت ماورکشت و بخت مصروف انداشت که از روی
 اخلاص حسن اعتقاد و صوفی گری سپه جوانان راه نرشد و در
 دروغ نهان شده بنوعی بدین خدمت اقدام نماید که در نظر دوست و دشمن
 شایسته و پسندیده باشد لاجرم بروچی که در نحو بخت و غیرت
 نام و ناموس و ملت بود بجهت و یراق آن سپهر پر خنده با سگوه و غلظت
 ملوکانه و اسباب و تجملات بزرگان از اسبهای نازی و اسبها
 پیوند و زمینهای وضع طلا و نقره بی مانند که بهترین زیور است پاسبانی
 و اقسام مریض آلات و اشیاء و تجملات بزرگان زیاد از حد
 خود و جمعی کثیر از ملازمان و پیشخدمتانشان عملکارانها با اسکی
 تمام از خدمت اشرف جدا شده در مرافقت خان عالم روانه شدند
 قدم بک بند و پستان نهاد بر جا و بر ولایت که رسید بشرط
 و لوازم غزاز و احترام تمام می نمودند چون مور رسید حضرت پادشاه
 والا جا و فرمان سلسله ای ممالک هندوستان که بر کشمیر تشریف برده
 بنکام بگشتن بود نزل یک حساب الفرموده در لامور توقف نمودند
 عالم شتیر رفت بعد از وصول و شاه بلاور مشارالیه غلامانست دریا
 لوازم تجلیت و تسلیم و آداب تعظیم و تکریم چاکرانه بجای آورد و از آنجا
 بایون علی پسر شهابی و سانه و نیازمند میهای ادرانه بطور
 نامه بایون خان قاسمی را با تحفه به ایاکد رسانید در آداب رسالت

و شرایط سعادت بروی که سزاوار محبت و دوستی طرفین و هر دو اند
 کز حضرت پادشاه و الامامه را آسپاسی است معاوله از روزی که
 تولد یافت بر سال در دارالملک و جمعی شبی می آراند و مذکور
 که در حال ولادت و روز مملود کرده اند بروی که معاوله ایشان است
 بفعل می آرند و چون عده از روز نزدیک بوده آنحضرت در لایحه
 ننموده بر عتبت توجوه دینی میشد زینل بیک بصلاح خان عالم اظهار
 قند با بروی که مانور بود و بارکان ولت و عیان حضرت نموده
 جوابی که موجب تسلیم خاطر باشد نشیند غزیت انداخته که از سبب
 بازگشته شیره زود و انگلیسوی صلاح اندیشان تعاضد می گشته در آن
 از جمله به ایام که پیشتر ذکر یافته چه و بن چه مرصع بلبل زربک که از پیش
 منقول بر سال الف بیک بن میرزا اسرار بن اسرار کورکانی برای
 نقش یافته بنا سبت کورکانی است جمله حضرت و پستاده نوید
 و در صین قن زینل بیک تمام نیافت بود و متعاقب می آوردند
 و بعضی از تحت و به ایامی پادشاه روم نیز که حضرت علی حده
 برادرانه جمله آنحضرت ارسال یافت بود در بنوقت و زوایف و روم
 مبارک که در باب گذراندن آنها پس از نعل غصه و یافته بود
 لاجرم بالضرورة بالمعاریست توجوه دینی گشته بعد از انعام جشن کور
 گذراندن تخمائی نمود در رکاب سعادت استانبول حضرت پادشاه
 جاه بدر آسپاسی کرده رفت و همواره منظور از نظر عالمتاب و اشفاق

بود اما هر چند در باب قند با بارکان ولت و مخوان بر سلطنت سخن
 می گفت جوابی مقرون بصواب نمی شنید و احوالین حال از وی
 خود ضمنی نه آشته در طی عرایض خود اشارت و ایما می آن کرده اند
 هم قند با بروی که تجریر سویت صورت قریحیه بنر بند و پستان
 رسیده که زینل امحرک این اقمه دانسته چند روزی او بر سر کرد آن
 یا آنکه حیدر بیک یوزباشی قراداغلو و میرولی بیک داروغه سرخان
 متعاقب یکدیگر رسیده و معاضدات محبت طار شامی رسانیدند
 که در باب قند با در آن اندراج یافت بود رسانیدند قند با
 انظار سرت و ابتیاج نموده مجدد آسپاسی قواعده مصداق است
 دوستی که فیما بین واقع بود پست منکر گشته درینیک که حضرت پادشاه
 غزیت لایت کشمیر نموده بود در مقام نصحت زینل بیک رسولان کور
 در آمده نامه محبت آیین مخومی تواضعات دو پستانه و تکلفات پنج
 قلم آورده و عبارت در انضا و ضمه شریف قوم بود که ما محبت و
 ان نمیده فکر کیا پس را با عالمی برابر میکنیم و مسیح عطسه را آن می بخیم
 زینل بیک رسولان کور را نصحت انصراف داده و روانه نمودند
 قانون سلسله اکبری تعظیم و کورش مخصوصی است متعارف است که
 وقت انعام و بخشش صاحبان انعام در آزاد آنحضرت بدان قدا
 ینمانند در سبکام جدا شدن زینل بیک حضرت پادشاه و الامامه حضور
 انما تقضت و سانی کرده چون آنکه کورنش خالی از نالت فرو

بنو زینل بکیار غلوه سم و غرور بندگی این آستان تن این نداده
 یکنوا با این طرفین ان داده مساله نمونده او با کرده گفت که این هم
 معنادر در درگاه ولی نعمت نیست اگر پادشاه غایتی خاص فرستد
 که غرض آلوده مال نبوی باشد در از آن شفقت خاص آنچه باید مضایقه
 نیست بعضی را کاف و لست چته اسپهتر رسم و عادت و تقارن که از
 درون استند که تومنی بولی نعمت خود و او داشته در ایصال آن
 احسان غفل و تعلل فرزند و مشا را لیزیر نام برده روانه شد بمکه
 او ایل انیال ایچان کور بدرگاه سدره شمال سپیده دریا زدر
 بهشت نشان سعادت بساط بوسی فایز گشتند و حدت نسل کبکین
 افتاده مورد توجهت خسرو اندر دیده پای قدر و لستش از تقایع نیست
دیگر از وقایع موعده آنکه چون خاطر انوار از هم قه بار و است حکام
 و بست قلعه طهمینان یافت و سلاطین او زکب متواتر و متعاقب
 ایچیان پستاده انظار خلوص عقیدت و کجسی نمونده و کونوال
 بالامر غائب که در سال گذشته که قهر سلج برده قلعه را تصرف نموده
 باز فرستاده قلعه را بدستور بکار زمان کاه سپردند و همت نمودند
 خان خوارزم شیت پذیرفت دیگر بودن عساکر فروری نشان
 در خراسان لازم نبود بنا بران حکم جهان مطلع شرف نفاذ یافت که بعضی
 قورچی ایچی و علی مستیخان ایست اما سنی شیسان شکست فروری
 کرده غازیان از صحت و طمان مست و ایشان حسب الفرموده عمل نمود

لله

کشیدان ساکن اوطان فستند و ریات فروری آیت عز وجل
 بکامرانی و اقبال از زدن ان بهشت نشان موجه پادشاه سلطنت
 بنیان گشته در ساعت سعید دار السلطنه اصفهان ارگ گشته در
 مبارک نفس و ول جلال فرمودند و تماشای ماه و در سلطنت مذکور
 دولت بوده با شطام محسام ضروری میبرد خنده بر اینم خواهد ایچ
 پنج رخصت نصرف یاقه با نامه عطفوت آیین بود ایام لایحه صد
 ترین مشمول نوازش الطاف شاه راه دیار خویش پیش گشت
 درین شما بعضی اخبار از جانب عراق رسید گفت که توجیه بوی
 بیایون ایچ بی اختیاری روی او و نوعی که شرح آن در این سلطه
 می کرد و سینه نیر اثر دار السلام بغداد اتفاق افتاد **و در بعضی ایچ**
و در اسلام بغداد آمدن عاقل احمد پادشاه عیب کرد و مبعوث بود
 بر رومی نیر صاحب خردان حقایق بین پوشیده نیست که در اسلام
 بغداد از بلا مشهوره قاق و دوار الملک عراق عرب زیاد و از پاد
 صالح ارا بخلاف و محل اقامت فرغانه این عظیم نشان ب و عجم کرد
 و دیلم بود و بکثرت زراعت و آبادانی و انبوهی خلق و محمود
 از شرح و بیان سینه است و در زهور دولت پادشاهان علو
 ارکان صفوی بنیان سپهنا پخته در مجلد اول این نسخه عالم ارامی در
 قضایا و سوانح زمان عالی حضرت شاه مجاهدت مکان تکریم کلمات
 گشته ایالت و دارائی این لایت در زمان حضرت محمد خان الله

اغلی تکلومغوض در پندار بعین و تمامه که او امام سلطان علیخان
 مردار که امر بزرگ تکلو بودند ازین دولت روگردان و سلطان
 سلیمان خواندگار روم فرستند و او باغوا و تحریک ایشان کرد
 عجم کشید طایفه تکلو حرام نمایی کرده محمدخان الیکزانت و تکلو
 بود از میان خود بیرون تو لایت تصرف سلطان سلیمان او
 و درین چند سال آن بلده ارم مشال و تاست عراق عرب تصرف
 روئید بود و اکنون بیت و پنج سال تاج و راست که خطه دارالم
 از سورش عالم و طغیان او باش و لیام از نسق و ظلم تاجران
 هر چندگاه یکی از عظام سپاه ملوای حکومت خود سری بوی عیسی
 و طغیان آخر آن حکام و پادشاهان که از جانب پادشاه روم منصوب
 گشته اند مخصوصا محمد پادشاه و دیگر پادشاهان چنانچه
 در پیش مذکور شد بکین بنیادند و مکرر فیما بین جنگ و جدال
 بی یافت و جمعی سپاسیان عرضین فنامی گشته اند از عدم
 حاکم تسلط او باش خود سران طایفه رعایا و برابرایا مال
 حادث و نوابی بوند و سکنه عجمت عالیات سده مرتب
 از بیم ضرر و آسیب آن طایفه شبی بر تیرا حاکم آسودگی بنیادند
 الحاصل چسب تقدیر و اقتضای قضایا لرزل و خستال احوال
 خلق اندی راه یافت بود علی الخصوص درین دو سال که
 محمد قیصر و بکر سوباشی نزع و جدال پیدا کند بکر سوباشی است

دندان

و آهه ریافت دست جور و تعدی کشیده ارباب تمول انصیا بمصارف
 و مواضع او گرفتار بودند و بحسب جذب قلوب سپاسیان نایب
 در دست دراری ارتکاب امور بحیاب نمید و بر طبق تمثال **سب**
 به نیم صغیه چو سلطان سپهر او زندگن گزینش نه از مرغ
 ارباب نزع و دست از جور و تعدی بجان آمد دست از زراعت
 خلائق از هفتادان جو بات در کمال عسرت و بی سامانی میکند
 از کشت باغهای درین شورش و آشوب محبت نیز از تقاطع طایفه
 خشکالی بفرجلا و ه سار کربات و مکر و باکت کشته قطعه و علا در آن
 کما پید آمد خلائق از مضیق حیرت و تکلیفی عسرت اند و جمعی که تقدیر
 داشتند سر برآید خود را و قایم نفس کرده بفرقه و سنگی کتی گرفتارند
 او سلطان اسپس آنچه قدرت بیرون قمن داشتند اکثر روی
 آورده یکصد هزار نفیس از مذکور و اناش و ناسا و صبیان از شهر
 جلا خستیا رنوده در دیار عجم پرانگنده شده و برخی بجا صغیر عسرت
 حیره نیز رفتند مجمل در بر جا از قرض ایشان اندر روی با بجا آورد
 و جمعی کثیر از مردم عیال مند پسرا و دختران خود را بمعرض بی آورد
 تن بفارقت بگرگوشکان دادند از قمار این کارستان انصیا بان
 متعاقب اردوی طرفشان متوجه بغداد بود و پس از نزل تمول
 و پس قریه از دست امی مالک که از مردم عراق عرب جمعی بی سر
 ندید که بقوت لاموت خیرات و تصدقات و دهقانان قناعت

اقامت اختیار کرده باشند هر دو در میان که نه سامان بود و نه
 و نه حالت بیرون رفتن بیرون از پستیای خج و فندان آن زتاب
 توان افتاده کرده کرده در سر راهها بصدرت و جوان در از
 مانع این میداند در حال حافظ احمد پاشا که در دیار بکر بود و در
 روم سردار شده بدفع ارباب طغیان و تنبیه تمدان با مور کرد
 و نظام و نسک ملک بغداد را برای رایت و موط و مر بوط کرد و این
 سلیمان پاشا نامی با ایالت اراکستان موسوم ساخته همراه او نموده
 که بعد از وفات طغیان و در ایالت نولایت تمکن کرد اند و او
 انبوه از عیال کردی بکر و پاشایان سرحد و سنجی پیکان کرد و چون
 با موازی می برار کس بر بغداد آمد و چون و در اسلام
 محل نزول آن سپاه کردید بعضی از او باش و نام که در نجف
 آمد بودند سر خود که قید بیرون رفتند و پاسبان ایلی از هم جدا
 که بکرات مرآت از ایشان یافتند بود ابواب موافقت مد و دست
 بیست و مرتب بکر سوباشی اختیار نمودند و بیشتر از شیر در مقابل
 درآمد به سیر انجام قلعه دار می اوختند و حافظ احمد پاشا دفع و
 انظاره کشش و انتزاع امکات از بدستگیری و خاطر ساخته چون
 بجای قلعه فرو آمد عسکر بعثت او تا موازی خیمه ارکس کاشین بزم
 رزم از قلعه بیرون آمد و در برابر آن سپاه موفور با کمال جمل و غرور
 صف از آن پستند و از جانبین دست بآلت کار زار برده میامین

صعب اتفاق افتاد شکریان سردار که اضعاف مضاعف بغداد
 بود غالب آمد و عسکر بغداد مغلوب شدند تا موازی میرزا و قلعه
 تخمیناً از خود بغداد درین معرکه شکست که بقیه بقیه نمر
 بد حال بقلعه درآمد بجز سوباشی از لرزان احتلال بجای اویت
 از خوف جان تواتر و متوالی قاصدان و آن امر اعظام فرمایند
 که در همان لرستان استمداد بودند فرستاده استغاثه نمودند
 و اعلام کرد که عنین صمیم القلب باستان عرش نشانی که بجای
 و بنجای علیان است توسل جست به غیر از درگاه عالم پناه پناه
 نه ارم و این لایت که ملک معروض است حضرت است بنویسان در آن
 تعلق دارد و هرگاه مساعدت لایت مضرب سردار قاصد و بلا
 کرد و این بنده دو تخواه بجز طاعت و انقیاد امری بطور میرسد
 صفی قلیخان بکلیه یک قلم و همان حکام آن سرحد حقایق حال
 بعرض عاکفان بنده جلال ساینده حسب الامر اشرف بجهت مضرب
 و دفع مضرت و آسیب کشیدان غار کمر سردار قلعه بخیر و ملک
 زنده که مبادا از آن گروه بی است درازی بجوشی مملکت سیر
 سالیون واقع شود شاید از آوازه حرکت و تابش بیچارگان پاشا
 روزگار آن مار را نیز استخلاصی و بی هار استغاثه بکر سوباشی
 که مکر از کمال اضطراب نموده ترحم بجای عجزه وزیر و پست پاشا
 امکات که با کمال عسرت و تنیق معاشن و الم جموع پایال بکشدان

بر دو طرف یعنی سردار و بخت داد ایام زند و همه روز نسبت به عارت
یا فقه سرگردان بدید چیرا پی شده بود مدیکه و پسر مدیقه بیشتر نشند
و کمبونی کجا فط احمد پاشا نوشتند به صاحب معتمدی از غازیان خدا
نوشته بود فرستادند خلاصه مضمون آنکه آنچه از احوال عراق عرب معلوم
گشته است که احوال عجزه و رعایا آنکس که در این ملک است
علی الاطلاق اند بنا بر شیوع قحط و عدا که در این سال از خود شروع
و قوع مایه اختلال عظیم پذیرفت که در جلای طریقی اختیار نموده اند
در ملک پدید آمده و جمعی سکنه پریشان و زکار که مانده اند از دست
و رعیت از فایت اضطراب از بیم جان و پناه بسیار معدلت نواب کاشان
همایون شاهی آورده اند و اکنون با راجه در غایت حال بیچارگان خلاص
در مانده اند و در بیرون در بیرون و اتفاق قول فماده که در این
نیز درین بنسنگام ترک مجادله و نزاع نموده باز کرده اند که خلق آن با
از سپاه بی رعیت فی الجمله از سخامی عسرت خلاصی بند بصلاحت
اندیشی اقریب ترفیه حال خلائق و عنسنواری عباد الله که برود
بمست خداوندان عاوه و سپاه لازمست اولی و نسب نماید عا
احمد پاشا چون از مراد رسید امر او قریب حصول ایشان اطلاع یافت
و چون او آمدی نیز اکر پس همراه داشت و سپاه فرمایش سخت بران
زیاده نبود بعارضه لشکر قزلباش و لیری توانست کرد و روز
کوچ کرده بصوب مراجعت رومی آوردند و درین فتنه کسان معتمد

نزد بکر سوباشی لقبه فرستاد که از جانب خواندگان نظام حیات آن
کتاب منوط برای صلاح این جانب گشته و با حکومت بغداد را با سلم
دو ششتم وار پیشکش و ترجمانی که میداد که ششتم باید که حکمت خود
ضبط نموده قزلباشش کرد و کرد و بشهر قلعه راه ندید درین
ورقت محافظ احمد پاشا حوالی بغداد تا شریان نسب عارت یافته خزا
بسیار در آن یار و توقع یافت و عجزه و رعایا با مایل عادت و تواتر
بودند بعد از رفتن او که صفی قلیخان امر او پیشتر نشد رعایا
باستظهار و رود لشکر قزلباش فی الجمله طمیسان یافته در کسان
قرار و آرام گرفتند و امر اعظام حقیقت رفتن خود را بحدود
و با کشتن قحط احمد و طهار اطاعت و انقیاد پیش ازین که بکربن
مینوید سپاه سریر اعلی عرضه داشت نمودند و این خبر در در است
اصفهان ساخت سریر آستان سیده با تمام ضعیفی نویسی لایحی
نهضت همایون این طرف اتفاق افتاده رایات مسیر و نوری
فتح نشان این صوب در حرکت آمد که **بورش جهان شاهی همایون بصوب**
عراق عرب و ادراک زیارت روضات مطهرات اند معصون
علیم اسلام و فتح ایالت چون ات حمیده صفات همایون بی ظل
بندگی و ولایه سلطان سریر ولایت و پسند آری این عجز
امامت فظهور و محبوبست و از وفور ارادت و خلاصه مخصوص
و حسن عقیدت و اختصاص بعشیه خود را کلب آستان سعادت آستان

عز و شرف اغنی سلطان خطب شمسار و پوپسته آرزوی خالو
 انروزه مقدس مرقد طهارت پس زیارت مرقد تبرک الکریم
 سلام اند علیهم اجمعین رضیمه فیہ خلاص کن این آنحضرت رسوخ تا قلم
 لیکن بنا بر ظهور مکه موانع و مشاغل روزگار و صورت صلحی که
 بین آنحضرت و رؤسای قریه در نظر باستانی عهد و معاشرت
 فیہ و تا غایت در عقده تعویق مانده بر حسب الامور مریه با وفا
 از قوت فعل نمی آید در یوق که رؤسای پادشاه خود خصمان
 قبل سلطان عثمان چنانچه گذشت کردند در هر سری سواد
 پدید آمد حکام پاشایان و می در سره با امور معاشرت
 بیچک مقید با بر نمی گیر نبودند تخصیص دم بقصد که بیطبع بر می
 بودند و در عقده و فتنه اش اخلال جوال گنجه آن ملک مجاور
 عجات عالیات رضیمه فیہ شرف پر تو نور انداخت در خلی عزم
 قساق زندان منموده متوجه انصوب بودند با تمام علم قبال
 و اشاره ضعیفی فخر غنیمت مازندان منموده بقصد زیارت
 روضه مطهر شاه خطب نجف و حضرت معصومه که ام سلام
 علیهم اجمعین که همیشه مرکز خاطر و کمون ضمیر انور سپهر اثر بقصد
 متوجه گردیدند که بوسیله اند تعالی جان سعادت عظمی فاکرینه
 از پر تو ورود مکه منو و نیت قدم عادت لزوم اشرف
 استقامتی در احوال گنجه آنکس منده روضات مقدسات پدید

عبارت

بیچارگان در ماندگان بی انوار از چنگ ارباب ظلم و عدوان خلاص
 روحی بود از لطایف غیبینه که باعث بر امضای این عزیمت شد
 آن است که چون حضرت علی بر بیعت او عادت منو و کلام
 کلیه و جزئیة فی تعالی مشورت آبی در پیش امر می شروع نمی نماید
 درین ماده بکلام مجید ربانی تعالی فرمودند در اول صحیفه
بسم الله الرحمن الرحیم که من مجبور دلیل فرستاد مقصد
 سفارت بر آمد بدین اشارت با اشارت متبکر شسته عت
 مختار که سعادت با سعادت از آن نماید از ارباب خطبه
 بر بنیونی قاعدت و مینق اعلی از جنود قاهره که در رکاب معصوم
 حاضر بودند با جان جهان شوق و عالم عالم شرف قدم توکل بر شاه
 مقصود و محب دند و از اتفاقات سنه توکلت علی انداز اورد
 طبع حبیبنا محمد یون خاق و بی تاریخ این غرض خیر اثر چنانچه در طبعیه
 دیریت که نغمه شمشاد و آلاء **بیت** میداشت شنشاه جهان دل آ
 اسباب غنیمت همه چون کشتیها ***** گردید ز سر که قدم خارم آن
 چون گفت توکلت علی اند ***** تاریخ همان شد که توکلت علی
 و صلای زیارت خاص عام در داند که هر کس را آرزوی آن طلب
 علیا در دل بند متوجه کشتی بکوب خلاص من بدو مشور طغنت
 بالقبایات و خانی با هم مکر سوباشی غرض اصدرا رفت و از توکلت
 مقدس اعلام دادند و صفی مستیخان امر عظام که قبیله نماید

و استخلاص او شده بودند با سرور اسلام سیده خیا م قاصت
نمودند و حکم همایون که باسم او غنچه صد راقه ارسال شده نظر بود
که بوضع بای مجسمه که نموده و فائز نموده طریق میرانی بر وجه خوش
دارد اما بجز بواشی که از زمین رود جنود قزلباش از کتانی صحیح
و صفا از خلاصی فیت و از جانب سردار که نوید مالیت نوید مالیت
شید با جنود قزلباش شویو با پسندیده ارباب حیل و نفاق شایسته
اصلا راه و رسم مردمی که متوقع ایشان و از و بطور زبردست
چند روزی طریق مدار مسلوک داشته که مراسم ملاقات و نشانی
بامراء عظام بود و دو کوب همایون خوف میداشت و گاه دیگر
نامعقول تکست چست بلیت و عمل میکرد را نید اما بعد از چند روز
با لکنیه ابواب آشنائی سد و ساخته در ب قلعه و شهر افکند
توپ و بادیج بار و وی امر انداختن شروع کردند امر اعظام از تمام
خود حرکت کرده بطرفی که از اسپب تپ و بادیج محمود بود
و حقیقت عذر و نفاق او را بخدمت شرف عرض کرده و نظر فرمان
جریان و وصول موبک نظر نشان بودند و در یورت کنگا و در غرضیه
امر ایدر که معنی رسیده و حقایق حال معلوم گشت چون غرض اصلی
نواب همایون از ارتکاب این سپهر خیر ابر سعادت طواف و زیارت
عقبات عالیات بود و یکبار از موقوف جلال مشور غزوا قبالی
بجز بواشی غرض ایدر با فقه او را بنوازشات شایسته استمال کرده اند

و در آن مشور اقبال مرجع نمودند که هرگاه بر جاده خلاص کجی چنانچه
عرض نموده ثابت قدم و راسخ بود و باشند حکومت بغداد
بر پستو رجال و معلق است و بارانچرا در آن سعادت زیارت
دیگر نیت و میرولی بیک و از و غنچه شتر خانه حامل عیانت نامیک
گشته روانش با بار آمان و بتانی طی مسافت میشد و چون آن بند
رسید بجز بواشی غنچه می منتصبان سبب او ملاقات نموده
صحیفه دولت را از او گرفت و بعضی از جمله و سید و تلان کی از زلف
او را قبول نمایند و از او داده گشته که او را از پای در آورند شخصی
از آن طبقه که کونید عبد الرحمن نام داشت عاقبت نیشی کرده و مانع
حرکت شینه شد و میرولی بیک خود را از جنگ آن قوم به مال
انداخته خدمت شرف تقدیس سید و صرا بجز بواشی و سپاس
بغداد در آن محافظت و تسک و داری بعضی اقدس ساینده امواج
غضب الهی یعنی خشم پادشاهی در تلاطم آمده و منسج تخیر ابوالایت
سزا داد آن را بباب حیل آن طبغه عذار و قتل و قمع آن پنجگان
چند سال بود که بخود سر می آید و همیشه نیکیزی و آشوب طلبی
بارومی و قزلباش بحلیه و تذویر زندگانی نموده و پذیرش نیت و اولا
کرد و اندوخته و عیانی و صفوی تو پرچی باشی را با مقرب حضرت بیک
بیکد لے تو شمال باشی شامو که از گنبد و پستان آن راه مورد تپ
و الطاف شایسته بود و فوجی از افواج قاهره از در تک بشهر خرم

که اگر بگویم باشی پرستور کوس مخالفت و قلعه داری ندانم اتفاق
عظام بنیاد و قدح یک و بد قلعه و شهر بنظر حسیماط در آورده آنچه
و دخول و می رسد و در اندیشه بواز هم سپاس محاصر و برود
و سرداران کورند ز فرمان شده از آن سر زمین و آن شده اند
فوتحالی که قبل از موکب بمایون سلسله شاهی ظل العالی میر و بی بی
سنت و توقع یافت از دلایل فتح و علامات نصرت و ظفر که در بند
این نفر مبارک میمون و می نموده است و در آمدن قلعه کت است که
از سنجی پیمان تابع بغداد بود شرح و اتمه بر سپیل جمال آنکه بخیر بود
از طایفه کت ابا و باطله اشامات فخر و مایون بود در ایام غور
بید و آن بر خود جمع نموده قطع طریق و نسیب غارتا قدم نموده
خوف امر از با شش حد و در باب از اعمال رنگ قلعه فاکر بود
در بعضی مجال تابع بغداد را نیز متصرف شده اما در وقت حسی و میان
مینود و از جانب پشیمان بعد از مرتبه سنجی یافت و پوپسته نهضت
شد در خیال محمد فکور فوت شده سپر و برادر او در قلعه قامت شد
و از نهضت موکب بعد پس خیر یافته نزد امر عظام فرستاده فلما
اطاعت کردند امر آنکه کوره جهاکم یک قوم قاسم سلطان المانوا
با سوار می نصد سوار از غازیان بخا و پست و ندله اگر سپر و برادر
در قول خود صادق باشند قلعه او را متصرف شده ایشان را سقا
موکب بمایون بود چون جهاکم یک و غازیان باقی قلعه رسیدند

محمد نکور در اول حال بحسب و تذکره اراغاعت و الفتیبا و نموده
در مقام فرصت علی العفد سبانه آنکه خدمت اشرف میر و میر با جمعی
اتر لباش که متوجه بود بدین یون آمده ره که گویند شیز و شیش که شد
جهاکم یک و افسر شش جمعی از غازیان اتباقی فرستاده بهر
دست یافتند از پا در آورده قریب شصت نفر قتل آمدند بقیة
در کمال اضطراب احوال و احوال رعیت جان بر بردند و غازیان المانوا
غائما عود نموده و متسله و موانع اشیا ایشان تصرف و لیا
دولت قاهره در آمد و حقیقت حال بعضی کفان نه و جلال رسید
چون غور ریایات قبالی از آنجست واقع شد قلعه را بجهان که کت
سپردند کفار در ذکر محاربه امر اعظم مکره نام بنیاد و ظهور
بنایه آفریننده و عباد و عباد علی عظمه و جلاله و عظمت و الا و
تین انقیال آنکه در روزی که صیغی خان قورچی باشی و زین کت تو سمان
باشی بطا بر بغداد رسیده نزول نمودند و کبرو باشی در مقام قلعه
در آمده ابواب بنک و جدل کشودند و در یک موضع تین خان امر
رفتق او را که پیشتر آمده بودند مقرر داشتند که از جمله غور نموده
بغداد کمنه زنده در آن سر زمین اهل قامت اندازند که آمدند
رومیه نظرف انقطاع یا بد و امر اعظم مکره و سینه کت است
آورده برابر روضه تعدد کانیمن جب الفرموده اراده غور بود
که کبرو باشی اهل قلعه از غریب عبور سکریان ضلایه موارثی از

از جوانان که آمدنی بس کردی حمزه آقا برادر بکر نباشی و عمر که خدا و
 خسر آقا که از عظام و معتبران طایفه بودند بدان طرف فرستادند که در
 از عجم باغ آمد مسوز زیاد از یکصد نفر مرد و هشتصد تن در آن
 تخمینا با ما آمدند بود که سپاه مخالفان بیان شده صفت آن
 امراء عظام از وفور غیرت و مردانگی و نیروی قبال مایون قبل از آنکه
 کیت و کیفیت لشکر قبال باش که از آب عجم کرده بودند بزنج
 مخالف معلوم کرد و در بعضی پساویش آن خدیو که زرم لکم
 کردند در همان حمله دلیرانه اول مخالفان کشتند و راه نبره پیش
 که قبا این پیش یکدیگر میخواندند **شهر** که نیمی بسنگام سر بر سجا
 به از پهلوانی سرزیر پا * و سرداران آن فرج بر سر کشت
 شدند عسکه که خدا را نیل یک سفرچی و حسین خان که کم لستمان
 کردند بود و کینه دهنده و نفر دیکر معلوم سودا و اوراق نیت با بچه خانان
 بر نیت میان اما سر حیرت عاقب نموده موازی پی صد نفر کله شیری
 قتل در آوردند و شکلی فاحش را بنوازش راه یافته دلاوران پسا
 منصور رفیع و طفره اخصاص یافتند درین معرکه از صفی طلحان حسین
 و سایر امراء و انکیا صد و هشتاد بر کس از امراء که پیشتر از آب کشته
 بودند بنفشه مباشرت عسکه موازی مفت شست نفر نیز رسانید
 بطعن پستان از اسب با شان آید خسته بودند و در بدایت حال کس
 دولت چنین فحشی که کار نامشعومات شجاعان و کار است رو

الخر و پروان خورده بین دو در میان لم یقین می نماید و تقوی در کج
 نامه مکرر نکست یافتن کمیز از جوان از شجاعان قوم از هشتصد تن
 بیامان بی براق و اسب که بجهت عجم و آب و ششی است تعداد جنگ است
 بجز غایت آبی و نیروی قبال مایون شاهی حمزه یکدیگر نخواهد بود
 شرح این مشح من بعض اقدس سیده امراء نامار مورد کسین
 آفرین گشتند و ازین ست برد دلیرانه مجده و دلیری دلاوری بودند
 قتلش در میان آن کزوه بی عاقبت شیوع یافته سر بقعه فرود
 چنانچه کشت سر و خود کشیده اما نوعی از با ده و غرور است
 و بی شور بودند که ازین گونه وقایع که در نظر دور بیامان است
 موجب نرید بیامی و آگاه دلاان باعث از یاد آگامی تواند بود
 از خواب غفلت بیدار شده است حکام بروج و باره میروند و خود
 آماده فهای مطلق میا خستند و بجز از مواج اقبال قتل و استیصال
 گروهی از جماعت مفید و اشراست که بطبع مال بپستیال تجارت
 طبقه سودا گرفت بودند که ایسان از آثار کسند جمعی از سودا
 و ارباب تجارت از طرف حلب بجانب عراق عرب می آمدند چون
 به ار اسلام رسید بکرم باشی از آمدن آنها اطلاع یافت بطبع
 فوجی از جنود بغداد را با پستیال قافل و سواد که اموال اسب
 زودتر بقعه رسانید که مبادا بدست جنود فریبش آید و گرفتار
 در یافته رقم نمک بر بضاعت کل آن عیار کاشیند و اول قافل کشته

سیران سال جان شسته چشم بر راه لطیف عیبی استند که کوه
از عالم غیب روی نماید که مال رود و جان مانا بند و بصدقه کوه
آن گروه بود چون بحد و در اسلام رسیدند از راه آن راه و لب
بانه یا اطلاع یافتند پوشیده و پنهان قاصدی فرستادند که اگر
قرنباش صورت وقوع داشته باشد که قاری و بیچاره
قافله را بسره و اگر کس عرض بگوید قاصد رسید مرا عظام که از
عبور نموده بودند فوجی از غازیان با استقبال کردند و فرستادند
در صحرائی دریا قندجند او این اشکاری از زمینان قندجند
اهل عدوان طعمه شیر غازیان گردیدند یا عرفایشان بضمیمه
شد حیرت زدگان قافله از آن بلیدجات یا قندجند اطراف
سکر و اسب بزوانی قیام نمودند در جیشی که ساحت و اسرار
خیام خسرو گردون آتشام شده بود یکی مردم قافله مذکور آمد
اشرف قدس ساینده و حساب حکم اشرف اموال اسپه باب
بر کس بود که قندجیشان اصل کشته سالما و خانما بازه بی بی
داخل شده در زمان امان پروردگار جبهان در سایه عدالت
زمان آسوده حال کشته بدعای دولت بپوشید قیام نمودند که
نزول ایات ظفر فرجام در ارض مقدس بغداد و محاصره قطع و
آن بعون الله تعالی و تقدیر صلوات و نعمت چون اراده از
تعلق گرفته بود که مملکت عراق عرب را که از تسلط خود بران و با

المؤید

استقامت فاقده بود و محل فتنه فوکر شسته نور عدالت اوصاف
از آسپسته ضبط امن امان کرده و سباسبان پستیار یکی زفر یا
قدر و کارکنان فضا سرخام می یافت و اینجا که است بس قوی
جوره تعدی بکربو باشی و اتباع در آنکس از خدا عدل تجاوت
بود و از درگاه است تمام جبارمکافات طلحه و سید خالص عجز و
از جبر و تقدیری اهل طغیان عدوان بنویسان حضرت اعلی حواله شده
و اگر بکربو باشی بوعده و فائوده طاعت اعیان بطور می آورد
بالضورت از دست سمانونی بازگشت اما و میباید که شرف
فاما چو تیره شود مردار روزگار شرمه آن کند کش نیاید کجا
بمانا حضرت طلب العلوب بکلیت بلند و لمانی طایفه از زنگار
عدوان کت که قندجیشی آن است که پهل جن عهد و پیمان
انجلا پذیرد بجانب خلاف راغب مایل سخته که با کمال مدارا و
مواسا و چندین آثار لطیف و نفیست که از جانب حضرت نسبت
بطور سیوست در سکت مخالفت راسخ بوده از آنجا که عدول نمود
مکافات عمل نایفه رسیدن سید ایشان بخرید لقصه و کب ظفر قرین
بعد از فرستادن رچی باشی زینل بیک از راه ذهاب سکت
قلعه لک توجه شده در غره شهر برح الاول بطایفه رسید
حوالی مزار ابوحنیفه نزول نموده شادروان عظمت و اقبال برافرا
و بجهت دفع حجت بکرتبه دیگر پسند بکربو باشی عطای طلحه

باطاعت و انقیاد و ایفای عهد مشهور بود تا سه روز صلت دادند
 در کار خود فکری بصواب نداشتند طریق امن سلامت اختیار نمایند
 اگر تا سه روز آثار انقیاد و بطور نیامدند آماده جنگ و جدال شدند
 که بمشیت حضرت و بحال قلعه بقره و غلبه مستوح کرد و توقع عفو
 امان آشته باشد آن گروه بدعاقت بر خیز طاعت در نیامدند
 در توپ انداختن کردند فرستاده جانان اینچود راه نداده نهدند
 او نمودند بعد از سه روز عساکر نصرت شمار بجای صده قلعه مامور شدند
 دور انحصار اسپه و محیط کردند و بلوازم اسپاب قلعه گری شل
 شدند در خلال این حال بسامع غر و جلال پسیه که حسن پاشا عالم متصل
 با پستگانت بجز سوباشی و فرموده همه پاشا تا موازی نصد نفر از اطبا
 رجال کوکت قلعه بغداد می آمد و در خبره شادان همراه وارد کرد
 رساند و فوجی از افواج قاهره و قلیان کاب شرف بر کردی مقدمه اتفاقا
 زمان یکبک نظریات بر سر ایشان تعیین شده و مبارزات مستلک گشت
 طرف مورجهما و سپهاترتیب اده در تعیین محصوران سعی نمودند
 کوشش غیر محصور بطور می آوردند بتخصیص طالب غری شهر طرف
 قلعه که در ویش محمد یکبک و کدیگر سوباشی محافظت نمودند و چون سوباشی
 باشی و جمع تورچیان عظام منقوض گردیده بود سپه پاشا آورده در آمد
 روز پنجمی بروج ساینده شروع در حفر ز باره و بروج کردند و در
 میت روز چنان کار بر محصوران سنگ شد که جمعی از عارسان این قلعه

مجموع

بتخصیص و کوشش محمد کوزچار و بجز اسپه پاشا نایب فریاد الا بان
 در شب میت و یکم فوجی از تورچیان عظام حسب الفرمود و تورچیان
 از طرف مارین قلعه هجوم نمودند از در چکه که از جانب سیه تورچیان
 بود و لیرانه بالا ز قلعه داخل مارین مستلک شدند و در آن شب مامور
 سیصد نفر با لارفته بالا ز قلعه تورچیان بی نیر و خیل شد و در مارین قلعه لیرانه
 صدای مستح و ظفر در شهرها و لیران قلعه روی شهر آوردند
 باشی عظمای قوم که در شهر تمام دست نهادند از صدای عدو او
 گریه و ولول و آشوب باران قلعه گشت خبر و ارگه آمدن از خواب
 غفلت بیدار گشتند چون قلعه از دست رفتند خود و فریباشان خیل
 شده بودند ترک سعی و ستیزه میباده کرده در ویش محمد کوزچار
 از آقایان عظامی قوم در کمال است و مجالت نزد تورچیان باشی
 آمده از خوف جان در سایه مروت شایانه می جستند القصد ریور
 میت و پیغمبر شهر ریح الا اول کوز قتل کرده و ناسان از آن
 بغداد که چند تن مال بود که از تصرف منوبان این دیار مانع بودند
 بهمت سبک از پادشاهان سلسله صفویه برگزیده حصن حصین این
 بود بقوت قاهر و زوادی و نیروی اقبال حضرت شجره حصه و امار
 خاقانی سخن و لیا می دولت روز هشتم و ن گردیده بقصر در آمد
 امید واری بکرم لانتنا حضرت باری غراسه است که ما انقض
 درید اقدار منوبان این زمان صفوی منان بقوی پانیده اند اطلاق

تقدیر باب خلاف بر او می گزینش مسا و حضرت و اسب العیال
 و آت تقدیرس تایون البقتضای نیت درت حسن اتفاقا تا ان
 قائم ال محمد علیهم السلام توفیق خدمت و صفات مطهرات آن بزرگوار
 معلی کرامت کما و القصد بعد از فتح قلعه درویش محمد و کدکریو با
 و بعد الرحمن علی چند نفری که از روی خلاص می آمدند از بجز غیب
 نب با جل سجات افتاده مورد بخشایش الطاف پاکیزه شدند
 حال جریان پسندیده هر که ام شیدال محمد بودند با اختلاف و غنا
 بطور آرو و با جنود قاعسه جنگ می نمودند و حجت بر ایشان
 شده بجات مختلفی استحق انواع سیاست شده بود بدین شیوه و اول
 اهل بیت الطیبین الطاهرین بجان مال با ن فیه بقیه خلد و از صلوات
 بخانه اعمال اصواب رسیدند و سایر عجزه در سایه سعادت آرام گرفتند
 ساخت دار السلام امن امان گردید که پنهان شهر و قلعه که چشم بخواهد
 پروین و خدیجه فریضه و آفتاب شانی از قرص من میسایند می نمودند
 از بقیه قطعه و غلار با فی فیت چندین هزار نفر از ساجد سبایان در سو
 و محتاجان بسینوا جان کویان بیکر تایون و می آوردند با اهل
 تقصد حال ایشان می نمودند و از ورود مومکب اعلی منزل اوردی
 و معنی در معاشر کینه المکاب پد آمده عمرت و تکلی مشرف و حاجی بود
 یاق و با اعتقاد و ارفه و وف جزو اعظم حکمت البندزدانی در ارتکاب
 این سفر که در حال بسم الله الرحمن الرحیم خانیچه مذکور بعد از آن

خلاصی خلق آن را از بلایه جمع و قطع و غلا بود که بیمنت و در آت
 منصوره و وقوع یافت در روز جمعه بیست و ششم ماه مذکور در مجرای فتح
 که در زمان پست نصر خلیفه عباسی تمیر یافته بود و او پس از در کتابه درگاه
 مرقوم و مشوش است خطبه و از ده امام علیهم السلام بنام ما
 فرخنده فرجام تایون آنده شد و من در زمان مبارکه چندین سال ازین
 بیمنت عاری عاقل بود بعد حمد الهی در و حضرت رسالت پنا
 بکر مناقب معاصر حضرت مدائش عشر صلوات الله الملك الابرار
 زیب و زینت و آرایش یافت ایالت نوالیت بعضی مستحان
 که حکم هم از امیر الامرا آن سرحد بود و توفیق نایه علا و له کما
 کردید و کجا و بجه نظم و نسق آن مهات توقف واقع شد و همواره به
 زیارت مراد تبرکه کا ظمین فایز گشت خدمه و تحفین عموم ملک
 آن و ضمه خلد امین اصلا و تصدقات نوارش نمودند و فریضه
 ملون صندوق پوشش مزیخ غیر زینت افزودند بعد از انجام
 تمام ضروریه بیست ادروی توجه بجا کما کجخت اشرف آورده در
 کیمنی ایستان ملایکتایان سلطان سریر ولایت و شایان کما
 خلافت امام المشرق و المعارب ساند الله العالی امیر المؤمنین
 بن ابی طالب علیهما السلام با جان جان شوق عالم عالم خلاص
 قدم در راه نخبه ده بشریف خاکبوسی آن تب سینه عینه شرف گفتند
 و ناده روز در آن سده سینه بر اسپم عا و زیارت قد انموده بخت

بخدمت جبار و بکشی آن چشمه پشت آسماشوی و استند و
 و نسق آن هر کار فیض آثار قیام نموده نبرانی که پادشاه مختار آن است
 باین یون ابوالقاسم اسمعیل نورانده مرقد خرم نموده از شهر فرات
 آب بچشمه شرف برده بودند و تصاریف مانع است سیلابها
 انباشته شده بود اسیا فرموده کل عمارت نظر نشان این صفت است
 شده و از آن مسجد کوفه برومی میرد این سیاحت جاری است
 و زبان عالی و لوت خوانان این سیاحت بدین حال که یابودیت
 دشمن آن شهر است با و بیمار اکبدر خاک بر سر کن که آب قیام است
 مولانا شرف الدین علی سرور می روی در این صفت و تاریخ علم شده
 غایبانه در کتاب پستطاب داخل کرده است نعمت صاحبان
 ولی نعمت و مریدان خود فی الجمله که کرده شود
 شاه عباس چو بغداد کرد ره بسوی چشمه شرف کرد
 وزیرین لوف بزون آورد آ و ان سبزه را بن لطف کرد
 از سر صدق زمین می کند آنچه با بل کن با لطف کرد
 بخت چون شتر آب آورد مست گشت و لب خود پر گشت
 تشنگی بر دو چو از یک بخت دل از الم بر بخت کرد
 سال تاریخ چو از دن چیم گفت طوف بخت شرف کرد
 چون از زمین کوفت با ارض بخت زمین ارتعاع کلی دارد و هر از
 خاطر نور آنست که انشا الله از کوفه بطریق قنات کابریا پناه

کابریا

کرده آب را از روضه مقدس گذرانیده بدیاری بخت سرد بند
 خطه شرف بر که با و پادشاه بخت آب برداشتن است بند که برین صفت
 آب بر آمد تا من بعد سکنه و محب و درین آنجا که آب تلخ و شور
 قنات می کرد از قنات کاسه خلاص با بند رجا و اوقات که گذرد
 حضرت و ابوالعلاء تومینی این خدمت یافته چنانچه کنون
 قنات مشهور است و درین است با پسین حوض بطور پیوند
 از آن این امر سگت بدلولی که نکریده و **تیمم** **بسم** **شرا** **طهور**
 از دست ساقی کوشش بر یک موبه و در کرد و القصد در دست
 روزی آنم تو بخت شرف و روز در نماز خضوع و غایت خضوع
 اخص این خاک سوده همه خدمه و مجاورین روضه مقدس و کل سکنه
 و ستیغ عورات و صفا و ایام بخت را علی قدر مرتبه در
 و مذورات و تقدقات نوازش فرمودند و از آنجا احرام حرم
 ارض مقدس که بلا و حایر مظهر حضرت شاه شهیدان است
 خامس آل عباس است و موجود طواف آن روضه ملائک مطاف شده
 چون سال آن خبر رسید بعضی از وقایع که درین ریش عالی اتفاق
 تحریر یافته بود بعد از تسوید آن وقایع باقی احوال این سینه
 در طی قضایا سال که بر قوم قلم سوانح کار بسنگرد و انشا الله
 ذکر آن مشک مومل که بکومت بغداد و فتن فوجی از افواج
 قاهره بر سر آن طائفه و استیصال آنجا است در فوق تحریر است

که کورسن پاشا حاکم موصل باو از بی افسد نپردایه و سوار و در حیره پاشا
 بکومت و معاونت قلعه بست داد می آمد و فوجی از جنود قبایل سرباز کرد
 زمان یکین نظر بر سر اجتماع تعیین شد بود و حسن پاشا چند مرتبه طبعی نمود
 در شامی طریق انور و دو کلبه صد سپس با یون اعلی آمد آن جناب
 قزلباش بر سر او بنیاده چون دباران طبعه روی آورده در شامی
 اکثر انقوم تبعی تفرقه قطع باقیه بود بدینرا کستن آن که کچک
 آن کج از خصم در آنج و بخاطر نیامورده از عجب و غروری که داشتند
 رباطی که در آن اه بود نامش تصور کرده با مختصرا با پستوار در آن
 و کس بموصل فرستاده از عساکر اکراد و قبایل باقیه موصل مدد و کور
 طلب نمودند و ازین طرف سپاه ظفر نیا به پای حصار رسیدند آن
 بر کشتگان تدر روز کار را مرکز و اردو در میان گرفتند زمان یکین
 که سر کرده آن غازیان ظفر شیار بود کس مختصر از حسن پاشا فرستاد
 و عظمی آن طایفه فرستاده ایشانرا برک مخالفت و حصار دار
 و ادراک ملازمت در گاه شامی لالت نمود از وضامت عاقبت
 شامت جنگ و جدال تخویف نموده حسن پاشا و اکثر و به عیاقبت
 کار و صلاح اندیشی را یک سوختن داده بقضای **شمر**
 قضا چون کردون پیشین **بمد** عاقلان کور کردند که
 خصوصاً این طالبان جنگ و جدال خست یا نموده چند روزی صابری
 و صیانت احوال خود کرده مستظرف دو کومک موصل بودند جنود کور

در آن

بقضای مستحق محصوران کشیده بین با کینین صغر تیر و سکت نشت آمدند
 نمودن آنکه ترس فتح و تسخیر در اسلام بنجا او با کور و از مدد و کور
 که اشعار میردند با یو پس شد ندسن پاشا بیچاره کشته شد زیاد بود
 حصار داری مدافعه در خود یافت عاقبت مغلوب جنود فرانس
 کشته غازیان حصار مستولی شدند و پاشا و اکثر سپاهیان بدست
 در آمده عرض صح فها کشتند و تمسکات و مایعف ایشان بخوبی
 که تعلیمی آوردند غنیمت سپاه ظفر نیا کردید و زمان یکین ضا
 منفعت منصور بار دوی کرد و ن شکوه باز کشته سعادت
 بوسی دریافتند و خدمت ایشان سپاس نهادند **کفر پستان**
قرچانجان سپهسالار سپاه ایران و موصل و توابع آن که
و غیره و سوانح مختصر از باران و حال و خبر بعد از فتح و تسخیر قلعه بغداد
 قبل حسن پاشا و رفقا او اختلال عظیم بحال مردم موصل و کور
 و شهر زور راه باقیه از خوف سپاه قزلباش تفرق و پراکنده
 در میان ایشان افتاد و اکثر سپهاسیان عاقبت طلب سلامت
 سرخورد گرفتند به طرف رهن آغا رخا ندند و عایای بیچاره در کمال
 قلق اضطراب روزی میگید را بنده و حضرت اعلی شامی ظل الله علیهم
 صیانت عجزه و زبرد پستان قرچانجان سپهسالار ایران را
 بانوجی از افواج قاهره و طبقات شکر فیروز می ترازا آمد و چون
 و غلامان و لکنچان غیره کاتبان موصل و تسخیر آن ولایت فرستاد

و خان احمد خان اردلان اینها با کلاگر لوک و شمر زور که با کلاهی دلا
 اقریبتر سال داشتند سپاسان قلعه کرکویه تاب توقف نیاید
 بطرف دیار بکشتاقتند و قلعه بصرف خان احمد خان عثمان
 اردلان آمده رعایا را پستمال کرد و اینده بضبط الکا و صیبا
 و کمد اشتهی رعایا قیام نمودند اما کروی بیعاقبت استیج روی کا
 بر بسیاری خیره و یراق قلعه داری فریب خورده در قلعه مستول
 اختیار نموده بلو از مستلعه داری پرده خند با عا کر ظفر حاکم که با آن
 رفته بودند جنگ و جدال آغاز نموده و جناب سپهسالاری قاسم سلطان
 ایما نمودند را با فوجی از فوج قاهره بمحاصره قلعه محصل نامور کردند
 خود با قیس سپاه تا حد و دیار بکر رفته ساختن لولایت را بخاروب
 نسب و غارت رفته با عیام موفور با کشته بر سر قلعه آمد محصوران که در
 سنگساری محاصره بودند عجز و هتول از خود را در یاقه از مخالفت و اراد
 قلعه داری نام و پشیمان بودند و از طرف غازیان کلاش سپاه
 پیش برده کار بر محصوران مکت ساختند و قلعه شرف بفتح شد
 بود که جناب سپهسالاری سید و جنود اقبال شیراز شیر و تر قلعه
 نجد و ساعی کشته از اطراف و جوانب هجوم کردند محصوران با
 الامان آورده انظار اعلیٰ انعتیب و که در آنوقت حکم ایان با
 داشت کردند اما غازیان سپاه رزم خواه قزلباش تهر و غلبه
 مستولی کشته کروی که بجنگ پیش آمده بودند بنیغ قهر و اشعام لغز

سجی

بعضی از ابطال جال که در اصل ایشان خیر بود بجان بافتند
 اسباب ایشان غارت غنیمت غازیان کردید و قریحانی سن سال
 منظر و منصور از ان با رعد و نموده در صحنی که حضرت اعلیٰ فی ظلمت
 کز به اولی بقصد زیارت و قدماه مبارک رجب دریافت آن خنده
 مطلب متوجع شرف و کربلا می مستلی بودند بیادت با بلای
 فایز کشته با کروی بی رنج و مسعود که بدان فخر میزدند کشته سعادت
 در یاقه بودند در رکاب نصرت اسباب بمانیون این صوبت شاکت
 بدان مقصد اعلیٰ فایز کشته و قاسم سلطان ایما نور تبه بلند جان
 سرافرازی قیامت لایت موصل با و خاص ائمه و نو ایشان
 و قورچیان ظفر فرجام فشا رعمو با یکیک بیعدت او با موشه
 روانه انصوب شدند قاسم خان قلعه موصل است حکام داده بجا
 و محارست قلعه داری الکا مشغول گشت ابوالقاسم سلطان ولد
 پریغیب خان است با جنور تبه امارت و لقب سلطان فی سرافرازی
 الکا بجوار و متعلقات آن با تفویض یافت **در کز رفق امیر کوهستان**
حسب فرمان فرمان نه زمان بر سر اخذ کرچستان و فتح
قلعه و تفویض ایل لولایت سلیمان خان شمس الدین لو
 در میان اینها امیر کوهستان قاجار بیکر یکی بنحو سعید تهر اخذ کشته
 با فوجی از امرار و عا کرفسیر و زرشان این صوبت شاکت
 و قانع پسین سابقه مرقوم ملک بیان کرده که استخرا از اعلیٰ کز

مستحق است از کرجستان شد که درین مصاحبه حضرت شاه جنت مکان
 علیین اشیا ن پادشاه مرحوم سلطان سلیمان اندکار رو بطریق
 تعلق گرفت و دخل نور قلمش بود و والی متابعت و خراج گذار
 این و دمان قدس سینمو بعد از سوره و آن حضرت شاه جنت مکان
 نوعی که در قضایا این ایام قسم تطبیق یافته بود تصوف رویه اند
 و یکد و مرتبه که میان حضرت اعلی خاقانی و سایرین هم صورت صلیبی
 نمود در اوج لایت مستضایت نموده در کاشان خانبهلو و در
 که تخریبک بعد از اتفاق افتاد حکم اعلی بخاویست که امیر کوه
 خان با بعضی امرا و عساکر بدان صوب منصب نمود و دست لعه حضرت
 توابع آنرا تصرف در آوردند و خان کور حسب الفرمود لکدره آن
 کشید سخن سنی تدریس سبب خان شجاعت شارق قلعه اخضر که معظم قلا
 مستورین عهد حاکم نشین و همی بود تصوف و ایامی و لیس
 افزون آمد و از درگاه معنی ایالت اولایت بسلیمان شمس النیل
 حاکم ارومی بود تفویض یافت و امیر کوه خان امرا و عساکر نظر
 قلعه را با سپرده هر یک بقره غنچه و شافتند و سلیمان با موار
 کینرا از نظر از لنگچیان کاب بمانون که محافظت و معانست و با موار
 خازیان مس لدنیلو که کور عشون و در آن شه ضابطه و ربط قلعه
 و سایر قلاع تا بعد آنجا و نظام و نسق کار قیام وقت آمد در آن
 که در نیال عالم فاینه را بر دو کوه در مضاجع خاک نمود و **نظمت**

عرب می که از اعمال جل عامل است از فاضل سرو هتای عصر بود
 احوال در صحیفه نول رفی قدر طی احوال علماء و شیخ زما حضرت
 شاه مجاهد جنت مکان مرتبه و کلاک بیان او ایل ایصال از سفر و از
 بعد او که هنوز ایات جلال در میقات مینور و کوه بود در اجنه
 مریض گشته بعالم بقا پوست پشیماری مسجدی که در مقابل و لنگه
 نقش جهان احداث کرده مهارتت والا شای است با و مخصوص
 و او در عریم مسجد منزل کزیده بسوار با فاده علوم دینیه و شیخ
 سیل تیب نیند و شبانری مسجد قیام داشت و شش در سیل نیند
 معتبر و مشهور بود در حین تحریر تاریخ و فاشس چنین مجا طرسید
 شیخ لطف اندرفت از در دست بر بست از جهان بملیر
 غم عقبی کرد از دنیا بیرون شد چنانش نامن از اقرار
 سال از نین سسی تیب حیل گفت با من بکته دان پر کا
 چون و لام از نام او سا خطی سال تاریخ و فاشس از ان شاه
 شیخ جعفر نام پسرش نام کپرش بسیار صاحب حال متورع و صدق
 اولد سر امیه بلکه در مراتب علی از پدر پیش است باز ماندگان باضا
 و طایف و ادارات مغرر و منظورانظار عواطف میمون اعلی اند
دیگر محراب خاقان جبار که حاکم مرو و شامان بود در اوایل
 این سال و را در موهاماری عارض گشته دست اجازت معاجزه و
 قاصد آمد داعی حق الهی است اجابت گفت لعش او را بشد صد

معلی برده در روضه منوره رضویه علی شرف الصلوٰه و السلام مد فون
 مشا را لیه در آغاز جوانی و او ان جلوس تا یون غلی اللہی از قریبا
 بپراق آمد در سلک ملازمانی که انتظام یافت در اول محل منصب
 دو اندازی با تعلق گرفت بحرفیت و آداب دانی از رزمه تقریباً
 بساط آه پس گشت و در ایام تسلط او زکیمه چون آثار کاروانی و خلا
 و مردانی از صورت عالیشان ظاهر و نمایان بود منصب و ان اسرار
 برادرش لطیف خان یک تفویض یافت او بر تبه امارت ترقی کرد و
 ولایت طیس کیکی با و متعلق گردید بعد از رفع تسلط او زکیمه در
 چند سال با مالیت و ولایتی از ولایات خراسان مغز و قمار گردید
 در جینی که حاکم شد صدس معلی بود کتس خان اسپتا جلو حاکم
 فوت شد محراب خان با مالیت مرو و سمرقند را زنده در ایام حکومت
 میان او و جنود او زکیمه محاربات عظیمه بوقوع پیوسته در آن صبر
 از کارها ممان بطور رسید و تا حدیجیت منظور نظر و موقوف خاطر
 کتس مایون و بعد از فوت او ایالت مرو و بجا شور خان کتس تفویض یافت
دیگر خواجه علی اکبر پستونی خاصه صفایانی در زمان زندان
 بشت نشان بیماری شده در سلاق گاه داشت که بیماری در میان اهل
 اردو شیوع داشت اوراق ذقحیات را در نور دیده بر خوان
 ذقحانه مکتوبات اتصال یافت وی از مشایخ اندانان برین صفی
 بود که خود را از احاد و تبار عارف بانی شیخ ذوالنون مصری

منه

شمارند بسیار مرد صادق القول سلیم النفس متدین بود اول حال
 بنا بر ظهور راسپی راست قلبی غایب نویسن قرخانه مایون بعد از
 او آقا ابوالفتح اصفهان که مستوفی خاصه بود و خواجه مذکور آن
 سرفرازی یافت من حیث الاستقلال آن هم پر دخته همواره منطوق
 نظر تربیت و عاطفت بود هم مذکور با قاسمین نامی از اهل اصفهان
 که مخمر آن قریب و ریح شده او را نیز در همان چند روز سر شت
 بتراض اجل منقطع گردیده در سر خاک منزل کزید منصب اسپتایان
 میرزا باقر صاحب توجیه دیوان علی بود و موقوف گشت **عفت**
قیاب جان آقا خانم نه صیدم او یک باندر ترکان که زوجه
 علی قلیخان ملونواده و ویش خان بود در او آن دکی حضرت علی
 که مرحوم مذکور بجگومت دار السلطنه اصفهان قده بلذکی و اما
 آنحضرت سرفراز بود عفت قیاب شارا ایها ازان تاریخ الی یسنا
 بد که قریب بمجلس مال است تخیل خدمت آن باوه بوستان ملت
 بود از سایر پرستاران عزیزم محترم و محل وثوق و اعتماد حاضرین
 سال سنکام بیرون آمدن از قشلاق با زندران حل قامت
 را حله قیاب سه سفر آخرت اختیار نمود حضرت قدس علی بوم
 ذمت خدمت که آن حومه داشت شش اورا بکربلا می معنی تعلق
 در آن ارض مقدس فون کردید **دیگر** میرزا المعالی **نظر**
 مجلس نویسن وزیر غلامان وقت توجه بخت شرف در کاتب نظر است

عفت بدست نام در سید سلیمان علی ایامی از کما نوری

جاپون بود چون بگذر رسیدی که عارضه جاری داشته باشد
 وقت کوچ کردن مجامعت بعد از استقامت بورت خود آمده بخت
 استراحت اختیار نموده ملازمان اسپاب کوچ سرانجام داده
 سواری خواستند که او را بیدار کند سفر آخرت اختیار کرده بود
 ملازمان بخت سگه فصد کردند مفید نیفا و چند قطره خون شکسته
 نفس او را بکربلای معلی برده در مثنی که همان چند روز بخت خود
 داده بود مدفون بختند حضرت اعلی از قصیده فوت چنان چنان
 انخدمه صادق العقیده متاع گشته نظر بر دام خدمت آن سلسله
 هم او را میزرا محمد رضایه سپهر بزرگ او که با پست خدا و جالبندی
 از پدر در پیش بود تفویض فرمودند وی از سادات برز و در نظر
 که خود را از اولاد و احاد زنده اسپاب لکن سید جمال الدین صفی
 میداند و سید جمال الدین از خدمه مقبول انخدمه سلطان الی
 و بر بان لاقصا شیخ صفی الدین اسحق قدس سره بوده از مرموز
 و معتقدان بزیاد اخلاص نیکو خدمتی متمار و آن حضرت را نظر
 تمام بسید که گور بوده چنانچه در سنگام رحلت بنا بر وصیت
 او بشراط غسل تدفین و تکفین آنحضرت استقام نموده و آنجوش
 مرد سید سلیم النفس متواضع نیکو اخلاق بود و از عهد سیالی یونان
 به ابلار مت شرف نشو و نمایانمت بساعی جمیل و حسن خدمات
 رضی الله عنهما مراتب پدران برتری فایده از حیات متر بان محرمات معتقدان

سراسر سلطنت بود و جمیع دیگر از ملازمان کاب سعادت تمام کسب
 خیر از عراق عرب همراه بودند رحلت نمود **شیخ جمال الدین کاشانی**
 که از فضل و دین و متورعین و زکار بود در سال گذشته امر پیش
 مسجد مبارک جامع جدید عباسی صفیان با تفویض ائمه بود و درین
 خیر از ملازم موبک معلما بود بعد از فتح در مسجد استقامت
 و مسجد جامع دار اسلام بغداد و بخت اشرف خطبه حضرات کما
 عشر عظیم اسلام نام نامی جاپون علی و کربلای معلی بیکار است
 رحمت از دی نویسمت و سعادت و نفی آن ارض مقدس با
بیکم نور الدین علی طرابلسی مشهور حکیم خیر است بقصد زیارت
 عیالات عالیات فرستید موبک جاپون بود و او نیز در کربلا مبارک
 بسعادت و نفی آن ارض مقدس که همین از روی همان اهل بیت
 فایز گردید **سیر زاعنایت الله** نواده مرحوم خواجرت الله لیکر
 که سالها وزیر مهربود و درین سال زبردت العیب و نیر شده درین
 سفر همراه بود در عین احوال بعد از مراجعت کربلا و بخت مرگش
 بعالم عبسی شتافت نفس او را بکربلا برده در جای مرقد پس مدتی
 رحمت الله عمین اکنون وقت آنست که اشمب غنبرین فایز مفضل
 و قایل سالن بجا بود آمده ششم از احوال خیر مال یورش مبارک
 بغداد و نجاشته کلک مکین او کرد و قایل مبارک **شسته سحان**
ترکی مطابق شش و شصت الف که سال ششم از قرن هجری

بهان علی شاهی **شاهی** **علی عباسی** با زطلیه لشکر مبارک که آرای عجم
 روزگار گشته در روز چهارشنبه صلح جمعی الثانیه دو ساعت طول
 از روز گذشته نیز اعظم فیض بخش عالم ربی تیاج بحر و کان در چنگ
 و آشیجا تنم بر بساط جهان آرا نمانده کشتن سرای حمل از فرود
 بهایونی طراوت و تازگی بخشید نوع و سان چمن که از دم سردی
 انفسه کی لایقه در جمل نقاب مخفی بودند با سزای آن نغمه سرای جلوه نما
 آغاز نما و مذاکریفت مبارک سرسبزی کوه و دشت لاله بر زبانه
 کشت جهان شگفت برین **بیت** دل چمن را و چمن بمنشین
 سرو بچوبی علم از خسته جان جهان زده و تر خسته
 لاله رخان چمن خریسه چه فروزان سیمه بی غمی
 شیریا جوان نخت کامکار در ارض مهد پس که بلای مغانی نور و جهان
 افروز را لبها که و فرخندگی در روضه معطر مطهر منور حضرت سید
 اشهدا خامس آل عباس شرف طواف زیارت آن با و با و با صلطن
 و ارتضافه العین قبول عذرا امر قدسور و مطهر لب تشنگان با و دیگر
 و بلا شرف گشته و کشتن خلاصه حسن عقیدت خود را بزلال گوش
 مثال یافت سعادت زیارت آن تشنه لبان اودی شاد و شاد
 و طراوت جاوید قیده ضروریات مشا به مقدسه اصندوق پوشش
 و بیای زربفت و فرشاسه لوان زرتاری غمخیز و لک سرانجام
 جمع صدمه روضات مقدسه صلحا و ایصال کافه مسکنه و حقین

نور

خط طیب بر آذکورا انما با نعمات تقدت مسرور شد و مانگ
 و از علوی حین اعتقاد و آرزوی ک بوسی ارض مقدس نخت شرف
 یک تیره و یکرا از کربلای معلی بقصد زیارت روضه تبرک منوره شاه
 عرصه نامت و خلافت بدان سپده سدره منزلت تو چشم برود
 کرده بعد اولی بدان سعادت عظمی فایز گشتند و بکربلا عود نمودند و نور
 صوفی زادگان صلح سلاطین الا خلاصه سار و سلطان بکیدی برادرت
 انخافان نیل یکب تو شمال باشی انبار و نور کار دانی و عدالت و رعیت
 پروری شایسته امور تولیت خدنگاری و ضوات مقدسات
 کرام علیم پلام یاقه تولیت استانای تبرک و حکومت بده
 حذر ابا و موقوفه منوره موانزی پانصد کسرا نطوائف سعادت
 کریم قربا شمس قورچی و قورچی باشی کریمی چینی
 مذکور را نیز با و ارزانی داشتند و تمامی داد و پستد و ضبط و طر
 و نظام و نسق سرکار با جمیع کور را برای صایا و منوط و مربوط کرد
 و بعد از فراغ خاطر از امور ضروریه آنجا عثمان غریمت بصوب اسلام
 معطوف داشته و دیگر باره سعادت مراقبه تبرک که کا طمین علیم پلام
 استعجاب و یاقه صندوق پوششای زرتاری میا و فرشاسه زیبا
 سرانجام داد چون جمیدی الثانیه از عثمائی گذشته و میان
 رجب که ایام روضه مقدس حضرت سید اشهدا ابی عبدالکبیر
 نزدیک رسیده بود و اما در شیخ در باب فضائل زیارت ایام

رجب شد مقدس مرقم مطهر منور آنحضرت و شوبات علیه
 بران مترتبات از حضرات عالیات عرش مناجات است
 صلوات الله وسلامه علیهم اجمعین بسیار وارد شده است حضرت
 اقدس شریاری بعد از اطلاع بر شرافت آن امام ادراک این سعادت
 عظمی در یافتن این موجب کبری از صفای طوینت و خلوص نیت
 اعتقاد غنیمت دانسته اردوی اعظم و آخرق را در بغداد گذاشته
 معدودی از قهرمان کابا تقدیس بر کسوف و در آن ایام
 علیادشته برزیده و سبای العود و ثم العود کویان او صدق
 اماکن شریفه بازگشته جوینق زیارت ایام و لیالی تبرک و غنیمت
 مذکور موفق گردید بعد از حصول این مقصد قضی و حصول این
 علیاصوب دارالاسلام عود نمود و چند روز بر بقعه موریات
 ضروری پرورشند نامی کوچ در داده رویی توجیه صوب خطبها که
 سرزمین ای که بین بحر است و با مره شستار در آورده اند
 سکنت و نیاز بقاوت زیارت رتبه عکبرین مقام صاحبان
 و خلیفه الرحمن و شریک القهران امام لانیس و انجار قائل
 علیه و الله و سلم بلا شبهه و ریب بمبیط فیض رحمت زردان علی
 اجابت و استجاب دعای پستندان نیازمندان است فایز
 کل کلمه آن مکان تبرک را از مذکور و منوش حتی اطفال خردسال
 کو دکان شیر خواره شماره در آورده بهر کسب و تقوی و تقوی

از غریب حالات در آن شبها عورات حامله عورتی وضع حمل نمود
 صبحی پدرش آمده دعوی نصیب قیمت او میکرد بدست
 کو دکان ضعیف حصه و رسد نفیست او را گرفت و مرعت کرد و حضرت
 اقدس شریاری ظل اللهی از انجا عنان فرود می نشان بصوب
 انطاف داده چند روز در طاق و طاب آن منته کوه بیتون صل
 اقامت آنحضرت بسان عساکر خفرا نشان و ختمه و غازیان ارجعت
 او طان و ساکن شرویدار خود دادند و موکب نصرت شان بجای
 دارالسلطنه اصفهان حرکت آمده تبارخ رو چنبد بنده شهم
 المبارک در تصرفات و پست خرافت نزول جلال شده بود
از وقایع مستنوده و سوانح ایام اقامت اصفهان بخت مکان
 فرستادن قاضی محمدتوفی غلامان است برسم رسالت بجانب هند
 چون فیما بین حضرت علی قاسم پنهان ظل اللهی حضرت پادشاه و
 جاه شاه پسیدم فرمانهای انکلت محبت و دوستی و
 اخوت و یکجادرسی بنا بر رابطه قدیمه که میان این دو خانواده
 رفیقه سلوک بود و تبارکی است حکام مذرفیه از طرفین حقان
 سوانح امور دولت بیکدیگر انما و اعلام می نمودند درین سال که
 فتح دارالاسلام بغداد بوقوع پوست لازم بود که حقیقت بانحضرت
 اعلام شود لهذا مکتوب محبت طراحتوی بر اسپتار مراسم لغت
 برادری اسپتار مراتب صداقت و یکدیگلی مرقوم گلک کچ

کردانده حقیقت ارتکاب پیغمبر خیر اثر و فتح و اسلام در طریقی نامند
و صحیح کرامی نماید و انجاش نمودند و سخت و پدایا نغیبه این با
و حصه لوشن ادرانه غایم بنیاد بروجهی لایق ارسال استند
دیگر از سواخ تفویض ایالت ولایت عربستان جزیره است
سید محمد خان که سید مبارک حسین انبیقال که قبل ازین حجرت
که سید منصور برادر سید مبارک را بریت فرموده بایالت اولیا
نصیب فرموده بدانصوب فرستاده و بدانجا رفته قبایل و عشاایرت
اطاعت فرمان قضاجرمان کرده حکومت او را پذیرفته و اولیا
ریاست و حکومت مستقل گردیده و در آغاز یورش بغداد حکیم
پویست که با عساکر متوجه انصوب گشته در سفر خیر اثر عراق عریب گشته
و در آن سفر خیر اثر در رکاب سعادت انساب بوده و صد رخصت
پسندیده که در موهی لایه فوسیق این خدمت نیافت و در نماندن خود
بگذر بای مقبول مسکبسته بلکه باعلان کله عصیان با در نشسته
باجمعی که او را باطاعت و انقیاد دلالت نمودند خصوص شیخ محمد
لقمان سازنده آغاز نمودن مبعیسی موجب خجارت خاطر مبارک گشته
بعد از مراجعت آن پیغمبر سید محمد ولد سید مبارک را مورد ترمیم
بقب ارجمند خانی و ایالت اولایت معزز و سر بلند گردانید شیخ عبدال
لقمان امصوب و کرداننده بربستان سادند امام قلیخان سکنه
فارس ابداد و کوهکمت او مامور گشت چون سید محمد خان بجزیره رسید

لهذا

منصور با متابعان خود بعتلمه در آمده در مقام خلاف شد امام قلیخان
بموجب فرمان متوجه گشته قلعه را محاصره فرمود چون کار بر او نداشت
خود را از قلعه بیرون انداخت راه فرار نمود و سید محمد خان
بقلعه در آمده سید منصور بکجاعت آل فصول توجیل جست بیایا
ایشان فت و در آنجا قلعه قایم کرده در آنجا باشد و تا صین تحریر
که مطابق سنه ثلث و ثلثین الفاست در آن سلسله بمیرد
عقرب چرای کا فرمستی خواهد یافت **دیگر** از سواخ این
مکت اختصار الدین است ازین فصل کج و مکمان بر کاسه
نشان از عظامیسه ملوک آن لایست درین لایالت
نجات و یاری اقبال اعرام سبده علیه گرد و شان که کعبه مال
عاکفان و جلال است بسته آرزو صحتی صفای طویبت
سعادت عظمی فایز گردیده بر طبق نام خود بختیار گشت و صدق
قول و از نظر خدمت و آداب رزی بصفحه ضمیر انور بر تو
او بپست و مخلصان جان سپار شمول عواطف ساجده الکار
فصل ابا و مرمت منب نموده و زیاد از نامول نوازین
کامیاب طلب روانه اولایت گشت و در سفر خانی و اسلام
باجمعی از نقیچیان آن بار بان یورش خانه گشته مصدر رخصت
پسندیده گشت و مقضی المرام روانه مقام خود کردید **سواخ**
از وقایع مستنوعه تفویض وزارت دیوان علی است سلطان

العلمای خلیفه سلطان لدمیر فرعیع الدین محمد ولد محمد خوم میر شجاع
 محمود که از سادات عظیم القدر صفیان مشهور سادات خلفا و
 اخلاص میر بزرگ والی ما زنده اند و شسته از احوال میر شجاع الدین
 محمود و فضل او درین صحیفه در علی اسامی سادات و علمای ما شاه
 جنت مکان رقم نگارش یافته و اکنون میر فرعیع الدین بن بزرگ
 بعالی رتبه صدارت سمرقند از بی دار و دولت خاندان جنت بزرگ
 فضل و کمال آراسته و بحسن اخلاص و سلامت نفس پرستیده در
 مراتب علوم ترقی فاش نموده عاویض منزه و عواصم جامع
 معقول و مقبول است و بعد مصارت حضرت اعلی سرفراز خرد
 و در نیال سلیمان خان لده شاه علی میرزا که وزیر دیوان اعلی
 شده بود اجل طبعی در یافت حضرت اعلی بعد از امان نظر
 بحال ارباب استعداد و شایستگی این منصب عالی توفیقی آید
 که بجز ابریزات و اہمیت و استعداد است جس فیسی بن الاقام
 والا عالی شرف است یاز داشت سزاوار تحمل این عظیم القدر
 دانسته پایه قدر و منزلت او بقول فیض این منصب ارجمند بکند
 یافت بلکه این منصب ارجمند از وجود کرامی آن معدن فضل و افضا
 بذروه بلند نامی رسید ارباب استعداد و تواریخ مرغوب درین
 یافته در سلک نظر در آوردند از آنجمله رفیقہ فرہ و زارت از اہل ہما
 غیبی است وزیر شاه شد سلطان امان و تاریخ این منصب عالی است کہ

انہی

فرزند می محمد صاحب برادرزاده سوادین اوراق در سلک نظم کشیده
 و ہم درین سال قرار یافت کہ خواجہ محمد مصوم کہ ناظر و قرقا
 ہمایون و پستونی بقایا بود در احکام داد و پستدی کہ از دفتر
 بقایا شود بجای پستوفیان ملک و ستوفیان عظام بقایا
 مالک را در اخر سال بیرون نوشته ماورسانند و کہ وقایع
روزم کہ چون قوف علی مقصد است از ایراد چارہ نیت
 قبل ازین گذارش یافت کہ در روز طایفہ نیکیچری سلطان عثمان
 بن سلطان احمد پادشاه خود شوریدہ شد و اورا بدست آورده در
 موسوم سیدی قلعه استنبول و راجس نموده ثانیاً از میان برداشته
 سلطان صطفی مخلوع غم اورا کرہ بعد اولی بر سر سلطنت از
 دادند و چون این اخبار در دیار روم منتشر گردید محمد پادشا بیکارگی
 از زن الروم کہ بہن الجمہور با بازہ پادشا مشور است بجا صمدت
 نیکیچری برخواستہ خون سلطان عثمان و وسیلہ عصیان و
 ساخت و از طایفہ نیکیچری برکس اورا در جہاد دست آورد بی محابہ
 بقلش برخواستہ رقم تکلم بر تمکاش کشید و شیوہ جلالت
 پیش کہ قہ مہمی کثیر از لوندات بسروا بر سر خود جمع کردہ و لایعنت
 از زن الروم را تصرف نمود بفرمت آمد با استنبول قیام
 مراد برادر سلطان عثمان ابر تخت نشاند و از طایفہ نیکیچری تمام
 بنوچری کثیراً آپسگون ارکہ حوالی استنبول رفت و در تہ مجاہد

خاست کرد بر احدی نظایفه یگانه ای که پناه میوه مستعد
 و العلم عند الله تبارک و تعالی بی تیغ اشقام گذرانند و اموال
 بی نهایت بدست آورده بنایفه لوندات میداد عطا و ریش سفیدان
 و دو قلمو این آل عثمان خلاف متوقع انکار اعمال کرده و اورا ازین
 فضولی منع کردند و این کت نامه بنجار اورا موجب تحریب و طعنه
 در صدد دفع او در آمدند و از موافقت عطا و اعیان کاه مایوس
 بارضی و ممرجهت نموده درین شکر نامه اندراج نامه که سلطان
 مصطفی بشورش طبع و ضبط دماغ موسوم بودند بدینجهت مخلوع گشت
 و سلطنت سلطان عثمان قسده اریافه گویند درین اوقات که
 باره سلطنت سپید شورش دماغ اوطیان کرده اعمال خارج از
 دایره عقل و حرکات نامناسب و صد و بیست بدین جهت را عطا
 و ریش سفیدان سلسله آل عثمان از ترس از بی نظایفه امور دولت بدین
 قرار گرفت که اورا از تصدی سلطنت معاف داشته سلطان
 برادر سلطان عثمان که کوک خور و سال بود بر تخت سلطنت نشاندند
 و طایفه یگانه از پیم بازخواست تهنیه سلطان عثمان را ضعیف سلطنت او
 نیشند و الهه سلطان مراد با عظامی از طایفه تلق و فروتنی بسیار کرده
 معبرات طبقات لشکر را برانگیخت که با طایفه یگانه عهد و پیمان
 بمان آورند که من بعد اصلا از مقوله واقعه سلطان عثمان حرفی
 زبان نیارند و از بازخواست آن گذرند و طایفه یگانه همان اقتدا

که بر طبق قانون عیشیه داشتند به ستور داشتند بعد از انعقاد عهد
 و پیمان اسپتر ضایعی طایفه یگانه صلح اندیشی خیر خواهان و استغنا
 سلطان مراد را جلوس فرستاده مؤده سلطان مصطفی و یکجا
 مخلوع گشت در خلال این حال اسقال از اسلام بغداد و در آمدن
 آن ملک بدست فخرالباشی خانیچه تجریر پوست سپاه سپهر عثمان
 رسید جمعی که درین وقت صاحب امور ختیار دولت گشته بختل
 تمام دولت بودند مغروران در مقام اسپتر داد آن ملک در آن
 بعد از شاوره و گفتگوی عطا احمد پاشا را که بین الاقوام یکدیگر است
 و کار دانی تصاف دارد و از تکالیفات اغدا خیر و آگاه است
 و یکدیگر یکی و یار یکدیگرست وزیر اعظم و سردار گردانیدند اشقام
 امور سرحد قزلباشی اجبی صواب دیدار و منوط و مر بوط گردانیدند
 که بر طرف صلاح دولت داند توجه نماید و یکدیگر قاسی با توجه
 سلطان عثمان بقبل آمده بود و یکدیگر قاسی یکدیگر قاسی نموده با یکدیگر
 تمسبل شدند که بر سر حد ازین لزوم آمده اما زه پاشا را که بقبل تمام
 طایفه یگانه لیری کرده و عصیان طغیان از و بطور رسیده
 دفع نموده که تهنیه ملک بغداد بندند و عمل سپاه اسپتبول که
 قایق قلی غنی نامند بتدارک سفر مشغول گشته با خزان و توپخانه سپاه
 یورش بغداد روانه دیار یکدیگر شدند که بجا حفظ احمد پاشا سپه سالار
 مرجوعه قیام نمود و حافظ پاشا چون دید وزارت اعظم و سرداری با یکدیگر

موکه با حضار پاشایان عساکر تامت روم و مصر و شام و حلب و روم
 و اناتولی و غیر ذلک فرستاده و ایالت لایت دیار بکر را بر پاشا
 نایب تعویض نمود و آن سال دیار بکر قشلاق نمودند که در سال
 متوجه همام سرحد کردند شرح لنگر کشیدن سردار مذکور بقرع
 و بازگشتن بی قیل مقصود بصد شویشر و تعب در وقایع سال
 مرقوم قلم شجاری کرد و دانش را اندک تعالی شرح آمدن ایلیان
اطراف بدرگاه سدره مثال بعضی از سوانج این سال
 چون بعد از معادوت یورش بغداد چندگاه در اسپطه اصفهان
 از فرقه و موبک همایون نصرت نشان نمک روضه رضوانی و قفا
 فرخنده ساعات بعدل پرانی و انجلیح مطالب را با عیانت گذران
 ذات مبارک شرف را بقدر عارضه رومی اوده در اندک روز
 بصحت کرایده از مصلحت غزنی قشلاق بازندان شیت نشان
 فرمودند بعد از طی مراحل مراتب سپهر و کتار ساحت دارالملک
 و عرصه نوبت بخش قصبه شرف که قطعا از جان بگد جان قطعه از است
 از نینت قدم مرت لزوم عطر سازی نوبت فرامی غایب
 و ایلیان خجسته پیام از هر طرف پیاپی سیر سعادت شت ظلم اعدا
 ادراک عتب بوسی غر مجالست این مجاپس شیت آیین اودا
 رسالت و سعالت شمول انعام و اکرام رخصت انصرف یافته رواد
 دیار خود کردیدند از جمله ایلیان رمیز اباشی او زبک ایلیان خجسته که

بد

جانب نذر محمد خان الی انجا بد اسپطه آمد چون جواد عرض خرام
 موبک قبال بجانب بازندان حرکت آمده حاکم وزیر و ابا
 اصفهان بر اسم استقبال قیام نموده با غزاز و احترام در عمارت
 سروستان باغ نقش جهان نشه و آوردند و روزی چند که
 در اسپطه مذکور اقامت داشت کجا خجسته بلوازم میرا جی شیت
 بعد از آنکه فی الجمله از بروج راه آسوده که یافت متوجه بازندان
 نشان گشته در خط طیب به شرف سعادت کورش همایون
 بساط نوبسی فایز کردید و صحیفه الاخلاص صد اکت آیین آورده
 با هدایا آن دیار بنظر آهه پس آورده دو ماه در ملازمت اشرف
 همواره بانواع نوازش و الطاف شاهانه سرفرازی داشت بعد
 دو ماه رخصت انصرف یافته بکتوب عنایت اسلوب شای و آت
دیگر می خواجده حاجی نام ایلیان فرخنده پیام شته زاده جوان خجسته کجا
 سعادت فرجام شته زاده خرم بن پدشاه و الاجاه کرده و نون بارگاه
 حضرت شاه سلیم فرمانی مای مالک بند و پستان است که در
 شریفه اشرف تعقل عقیده با طجالت مناط سرفرازی شیت کتوب
 محتوی برجن رادت و خلاص شرح نماز که با فاضل و مفذل
 او و موبان الدعالیشان و می اوده بود بنظر انور در آرد و آن
 نامه شکیات بسیار از بی توینجی بی التفات پی در بر کوا
 که لنگر بر سر او فرستاده بوده نموده بود حضرت علی خواجده حاجی کوا

بوزشاست ساپانه سرافرازش بوده تا نوروز جهان فروز در پايه
اعلی بود بعد از نوروز قیروز را جازت معاودت یافت و جواب نامه بود
مغوب پذیرفت زنده مرقوم گشته در آن خواصه سامی نصایح شفقا
درج فرستاده علام نمودند که چون طاعت ولیدین بفرمان داد
الاذعان فرید که از زمین زمان انباشته زندان فرض و تحمیر است
لا ینکال آن منزه سعادت مند آنکه رضا جوئی طراشرف بر او
بوده آنحضرت را بوفور خدمت کاری عایت حسن ادب بر سر رضا
از امور می که مکره و طبع شریف آنحضرت باشد جهت باب لازم داد
که بر این معنی فی نفس الامر موجب خوشنودی غافل و سپید
خلایق و سرایه عزت و عتب بار و بر خورداری آن فرزند سعادت
خواهد بود با خصماه و باب غرض ارادی کرده بقصد و بجزئی فکر نیا
ارجندی بخشید و المپی مذکور را با صطناعات خسروانده نوبت معنی
المرام با سعادت لایق روانه فرمودند **و** **ب** المپی شایکرا غیاب و شای
تا راست که چنانچه پیش ذکر یافته از حوادث روزگار و عنت
جانی بیک کرامی عمر زاده اش که بتبوتیت رومیان سلطنت قوم
تا آت رسید با او معاودت می و زنده التجایایه چهره مالون آفرید
مقی در رکاب سعادت انسات مغز و کامیاب عزت بود و در
شروان محل قاتمش قرار یافته در کین سلطنت موروثی بود و حضرت
اعلی منت و الا بر حصول این کاشته معاودت و معاشرت صورت

دینی

و معنوی بطور می آوردند درینال بعبادت بنود غیبی مکنونه و سیال کن
در شیت آبی قرار گشته در لوح محفوظ شیت بود سلطنت قوم
تا آت و مندرمان و آبی آن مملکت دودمان بجهت کرامی غیاب و زکریا
قرار گرفته بود و عطشای قوم سلطنت او و ولی عهد می او شایکرا
خان که با صلاح تا آت قلنا می سینا مندا اتفاق نموده او را طلب
بودند و از خدمت اشرف سپه او منت کرده روانه ولایت خود
بر حسب نحوه کار و کاشته اعیان آن طایفه مکی سلطنت محمد کریم
و ولی عهد می شایکرا غیاب آن پذیرفته از تقریر المپی مذکور و وارین
انصوب چنین معلوم گشت که از جانب خواننده کار و روم خود و
و تحفه و هدایای اخره جهت آورده ارکان ولت عثمانی و راه طاعت
و انبیا و آل عثمان مناصحت بنود و فریبش لالت کرده بودند
از وفور خلاص و حسن ارادت دست و بر سینه طلب ایشان نمائ
خود را از جوانان با حق العقیبه علی مشیر و چنانچه سخن گشت که
ضمن مکتوب صدقت اسلوب شایده بود غلام شاه عباس
کرامی بود پشایان م که معاودت خانی بیک کرامی که بر سر او
یافته بودند و گفته محاربات نموده غالب آمد بود و حقایق حال و شفا
احوال خود را که فیروسی قبالتوجهات ظاهر می باشی آنحضرت
بیمنت تو سل مخلصانه او بدین و دمان الا وقوع یافته بود
قدس ساینده سکر الطاف و عطف شاهانه که درین چند سال طلب

حال او بود و بحسب جبه و المبلغ میان او نموده بود و حضرت اعلی از
 وفور توجه و غایت اشفاق ایچی او را مشمول نوازشات پادشاهان کرد
 رخصت انصاف ارزانی داشتند و مکتوب غنایت فرستادند
 در باب حسن سلوک و مدارا دوست و دشمن بیضاح ارجمند و ارشاد
 مرشدانه درج فرستاده باطنی فخره و پدایا و موافقات و آینه
 ارسال داشتند **دختری** ایچی محمد پاشا مشهور بایلر است که
 غریزی بود و موسوم معروف بمیر افندی رویان عمو ماساد است
 بنا بر تعظیم امیر افندی غنی است و باعث ایچی فرستادن او است
 چون کلک سپه از روم بود بنا بر قرب جوار و صلحت دنیا داران
 امیر کونه خان کلک سپه کجور سعد طرح الفت و آشنائی انداخته
 طریقه از اسلوک میلشت بعد از او آهده سلطان عثمان طغان آینه
 بازخواست آن آهده و مایوس گشتن از امرای رومی سپه پانچ
 پیوست بنا بر ایصال و صلاح حال خود بوسید امیر کونه خان فلما
 توسل این دولت ارجمند نموده ایچی کور از متمدان او بود مایه
 سلطنت مصیر فرستاده خود را زمره جوانان او بان موبان
 شاهی شمرده و هر چند از سخنان بازه رایحه صدق و خلاص میباش
 حضرت اعلی رسید غرض اصلی او از اظهار عقیده است انلا
 نبود که اگر مویسه از اعمالی که از و صد دریافت با او در مقام
 باشند او را واقعه پیش آمدمانی و گریز گاهی داشته باشد اما بنا

مراعات ساسله طاهر پنجاه شیوه مرفیه و خلاص مضمین حضرت
 که رعایت جانب یکجا گمان از ایده از آشنایان معی میدارند
 آهده ای منظور نظر التفات کرد و آینه مشور عاطفت بنجاب
 خان ای بسیم ایزه فرستاد آورد و مسال غنایت شاهی کرد و آینه
 و پدایای شایه نوازش فرستاده نوز و زیات نامی تو چرخ شایه
 در مرافقت میر افندی نزد او فرستاده و بازه در هایت سال
 بود و آن مشور را قبول افتخار نموده مقدم تو چرخ ای بجز او
 نمود اما بالاخره دو بونی مار کمر و حیل از او فراموش کردن گرفت
 و نسبت بنسب او کاه اعمال حیل اندود بطور آورد چنانچه
 در ذیل این و راق مرقوم کلام بیان میگرد **دیت** است
 و بونی زهوس **قبه عشق** بی باشد و پس
وقایع مشوعه ایصال چون اخبار روم و سرداری حافظ احمد پاشا
 و اجتماع لشکر در دیار بکر نوعی که مذکور شد از آنها میهنان
 و جو اسپس بمساع غر و جلال رسید بطنه آنکه مباد انکار نظر
 آذربایجان کشنده خرم و اقیاناط مقتضی آن گشت که محل عبور
 روم از ذخیره مایحتاج عاری سازند و آمد و شد و میر بطرف
 از دوره واقعه میبود یکی اه عرض و مودیکری اه وان چن
 روم از عصبیان طغان بازه پاشا محل فتن و مستورات
 دیار بکر بر اه وان آمدن سبب شیره داشت از مهربان با طغر

سپاهیان را با اسلحه تیزتر فرستادند که لغاوش شاه بنده خان کله
بیکر یکی از بایجان امر او عساکر آن عهد و راجع آورده بجاشان
روند و آن عالی سرجا امکان عبور رومیه داشته باشد نسبت به
کرده از ذخیره و ما محتاج لشکر در آن بیاثر آنکه از دور تنگ
حسب الفرموده بدانصوب نصبت فرستاده بود با امر او عساکر شاه
نمود چون جنود ظفر و رومی جمع آمدند هر کس قشون لشکر خود را فرستاد
الکاه و داخل غیرت و بی دولت سرانجام داده بود در حضور بیکر
بمعرض آورد و با قشون را آسپه و لشکر نامعد و پیوسته کمال
شوکت و اقتدار بجانب وان فرستاد آن لایحه از ذخایر صامت
پرواخته قرین ظفر و اقبال معاودت نمودند و احدی از جنود رومیه
پاسایان اگر اودان سرحد جرات مقابله و معارضه با لشکر فرود
اثر قزلباش نتوانستند نمودر ستم بیک در ماندران بنیست
اشرف رسید حقایق حالات عرض نموده الطاف و استیجاب
دیکری از سوانح محاربه قاسم خان قورچیان قشار است با مخالفان در سربل
شرح واقعه آنکه قاسم خان یانلو و یوزباشیان قورچیان قشار
چنانچه از پیش گذشت در موصل اقامت نموده بضبط قلعه و اطراف آن
سرحد قیام داشتند درین حال جمعی از رومیان آن عهد و دو اکراد
اعراب تابعه بسردار علی قضا احمد پاشا و جمعی دیگر که مستظرف و
فاخر گشته ناموازی سه هزار نفر که مقصد نظر آن لشکر بود بکوه

حسن پاشا نامی از امر او رومیه و برادر کوچک حسن پاشا که در حوالی بغداد
کرتقا کشته بود با شارسید حصول آمدند در آنوقت زیاده از پنجاه
لازم بر سرخان جمع نمود که با یوزباشیان قورچیان قشار مجموع
مقصد شصت نفر شده و بنویس و بی دولت و باینجا اقبال که نسبت به
اعادی جت بپست غم مخاربه بجزم کردند و از طرفین صف و سپاه
اراستگشت از دلیران گروه ارشلو پای حلاوت پیش نهاد و بر
سپاه مخالف آخند و سایر یوزباشیان قورچیان موافقت نمودند
قاسم خان مردم او نیز در کرمی قال جلوزی معرکه در آمد از طرفین
آتش حرب اشتعال گرفت و بجنگات لیرا سپاه منصوب و
دست از محاربه کشید پای نیریت کشودند و افواج قاهره بران کشید
غالب آمد ناموازی کینه از نظر بکده زیاده بقتل آمدند و غنایم و غنایم
بهت سپاه منصور در آمد به تقی پش پرکنده شدند بعد از آن
خاطر از قورچیان یوزباشیان قورچیان قاسم خان اوداع نمودند
سربا و آخر همار و سفید اند پاشا سیرا علی آمده در شرح اباحت
بنظر بنامون در آورده شرح واقعه مذکوره از تقریر یکدیگر و نظر از قورچیان
حضار معرکه تجزیر پیوست ذکر و سادگان **یک ساله با تمام عرق**
عرب و شرح محاربه او در موصل با عادی دولت و بی او و نظریات
چون واقعه مذکوره بوقوع پیوست شخص شد که مخالفان و در موصل با
سردار و دیگر می جنود رومی دست تظاول کشوده اند و بسامع جلا

رسید که فوجی عرب نیز خصوصاً ابوطالب و لذنا صرنا و تمام
 عذر و نفاق در آمد و بجانب علی و نجات حرکت کرده آزار و ضرر از
 بخلق آن یار رسید و طایفه افشار بنا بر علت و با که موصول شویم
 از گفتن لشکر آمدن شید به جمعیت و نجا ه شویم تا ند نمود
 و قاسم خان ابانک مرد می در قلعه موصول است آن ولایت محل فوج
 انقلاب گشته و این مقدمات موجب ترس از احتمال احوال تنگ
 دولت قاهره است رای جهان را اقتضا آن کرد که یکی از کاروان
 بساط غربت و خاصان گاه که بود غیرت و مردانگی و فد و تیغ
 سپار می راه دین دولت انصاف داشته باشد از درگاه
 روانه آن طرف گرداند که عساکر تلو علی سکر و آن در آن
 که محبت اعدای بند و هر یک از مخالفان بشور و سرحد را حاد
 نماید که بگویم و مدد و حسیان مقدمه معاونت بطور آورده در برابر
 آنچه صلاح دولت قاهره بوده پهل آورد از طرف ان خلاص سارین
 تو شمال چی شاملور که بصفت چند اتصال اردو بدین دست
 گردانیدند با فوجی از عساکر طرف مشرق و سیفاح مینا شنی تکیان
 و جمع دیگر از تکیان کاباشرف روانه آن طرف شدند چون
 زینل بیک از کاباشرف رسیده روی غنیمت با نصاب آورده
 نزدیک شدند بوضع پوسیت که جمعی از جنود او رسیده و تجمعه صدور
 بغرم شیخ قلعه در حرکت آمده اند و قاسم خان دو سید سید نفی از

عابدان

غزایان فشا که در قلعه موصول او بوده اند از قتلان شیر و علت و کما
 هر روز جمع راه عدم می نمودند و اصلاح در وقت مستلحه واری
 قبل از وصول مخالفان تصرف در قلعه نمودند و سیم است که خان
 احمد خان در اولان سید برین تبه قلعه کرکوک را انداخته آن قلعه نیز
 به تصرف اعدای در آمد میان سار و سلطان سید کی برادر زینل بیک
 که متولی رو ضات مقدمات و قورچی باشی تو چوپان نجات
 و طایفه عرب نسبت که بعد و در کربلا و نجات آمده بودند محاربه و فوج
 زینل بیک از در و این اخبار در حرکت مسارت نموده چون بچوای
 در تاک حسین خان کم کرستان معده و می آمد و پوسیت و در آنجا
 بوضع انجامید که سردار فوجی از روسیه بسر کردی حسن باشا بکرک
 بیضه ولایت موصول کرکوک و متلاع انجامتین کرده قریب شش
 رومی کرده عرب بر جمع آمده متوجه تصوب شدند تا دوهیست را نجات
 و رعیت را از حد و قلعه ذهاب بشود و قلعه کت و آن دو کو چای
 که از آب گذرانیده بان طرف برند زینل بعد از استماع این اخبار
 عساکر طرف مشرق که در آن وقت جمع بودند گرفت موازی سه هزار نفر
 براق دار و تکیه بشمار در آمدند بسبیل المغان سافت بعیده او
 روز طعی نموده روز سیم مخالفان سیده از شدت المنار زیاده از
 هزار نفر رسیده بودند از آن طرف مخالفان از آواره لشکر و کشتن
 ترس زل گشته که روی از اکراد و عرب پراکنده شدند از آن

کس که پیش آمد از جانب مصوف قال آراسته کشت دلبران
 زرم آراستی است باستعمال سیف و سان برده همان آتش حرب
 استعمال پذیرفت با مذک نصرتی ترزل بارگان ثبات و قرار
 مخالف راه یافت شکت بجانب اعدا و جنود فریبناش بر اعدا
 بران طبقه ظفرافیه قریب شصت بقصد نظر طیمه شیر آید ارشدند و آن
 سپاه ظفر پناه کسی چندان ضایع نشد و حسن پاشا و نصیه سیف نیز نمود
 بحرب قلعه رسانیدند و اردوی ایشان بنب و عارت غاربان
 صفتی ان کردید و اجابت و با که در شهر و قلعه طغیان عظیم داشت و بر روز
 از ایشان گفت میشد میان حسن پاشا و زینل بیک رسولان آمد و شت نمودند
 دادند که چون در قلعه باست بر دوش کمر کوچ کرده کمی در شهر و قلعه
 که چون بعد از تسکین ملت طاعون از جانبین آنچه مصلحت باشد عمل آورد
 زینل بیک رضا باین منی اده ایل الواس که برده بودند کویا سینه
 مظهر و منصور معاودت نمودند و حسب الامر اشرف میر فتح را با اهل
 بتلغ بنداد و فرستاده که بجهت یکریگی بجارت قیام نمایند و خود باز
 درختی که ریاست منصور بقصد شکر جستان بیرون آمد در سلطنت
 اقامت داشت بملازم اشرف سرسره از می یافت شرح حاکم بود
 و آمد رفت او از تقریر دو سه نفر از حضار آن بجهت تسویه یافت از سوختن
 اینسان هفت قرچانی **سپهسالار ایران است بجانب کرجستان**
 و جلوه عصیان طغیان مور او بسله دولان ضلالت نشان

۱۱۷

بر شوخندان علم صورت و خرد پروران منی اضع و اضع و اضع و اضع
 در انجا است که بر سر می که در شیت آلی قرار یافت و در لوح محفوظ
 بت پذیرفت باشد بر حسب تعقل اندامی است و بیکلایریدینی این
 از کتم عدم بخیر ظهور می آید و سپنج به سیری از مبلایر عقلی هر دو بجز
 روزگار و افع شمشیر قضا و مانع تیر قدر نمیتواند و فخرهای بلند دروا
 بقدر رسو که این منی است و چون در پسته آید بقضای فکلی و جواد
 آسایش بعضی فتن و مستور و محض شرو و رقم پذیر کمال کشته
 بود که لا بد بطور آرد و زمانه فتنه سازا بواجب است و ملیات برود
 روزگار خلائق کشته بود بر حسب اذرا و انده شیت سانی سبانه
 آن بسته ساری کمان علم غیب بر انجام می یافت صورت این حال
 و نظیر این مثال فرستادن قرچانیان سپهسالار ایران است
 بجانب کرجستان که باعث ظهور و وقوع چندین قضایا عظیمه منج
 از اعراف و خویز زمی حرکت بلایا فتنه انگیزی کردید شرح تاریخ
 آن در قضایای سماوی گذشته مرقوم کلام بیان کردیده که مخلوق
 ولایت کرجستان گنخت بعد از آنکه خلق آن بایر مکر در اذان
 ادبیا و عصیان طغیان ظهورش جا بل باوان بود خط و غضب و عدا
 که نمونه از خط آلی است کشته و از قتل و اسرا خرابی از خرابی اشفاق
 بود بیکر خان ابحر می ورت قاجار توفیق یافت او را با بعضی اهل
 با نجان فرستاده بودند و او در حرم ستمه قرا لنعوج محل اقامت یافت

نموده بنامی شمران خدمت مر طرف خانه های مرغوب غایت و نهایت
 کرده بودند بنیاد لیسف کرجستان انوید عفو و مردمان او بودند که
 ارا و ارکان از بیم قتل اسپیرا بلطف و جوانی پراکنده گشته در اول
 جمول خریدند بودند بمقتضای حب الوطن من الایمان بتجمع آمد و بعد از
 بهم رسیدند بود رفته رفته گروهی از او در آن و سپاسیان نیز که پیش
 از ایشان بتجام حسی بود جمع آمد و بودند درین حال کثرت از انسانی میکردند
 و تقریر کرجیان که در خدمت همایون علی راه کماله دارند بعضی وقت
 رسیدند که مساهله او را در آن و سپاسیان کرجی که با آنها آمدند
 آمد و شد و مراملات نناسند و وقوع بیاید و تحمل است که آن خطی ضلالت
 رعایا نیک کرد و تخیر بختند از ایشان عادت کرده و در عالم آرامی
 متعلق گردید که یکی از ارباب فراست و کیاست و صاحب درایت
 بدانصوب فرستند که بتجایق حالات کرجیان رسیدند در رنج و
 قضا گیران تقسیم و تفریق ملک آنچه صلاح دولت قاهره باشد بعمل آورد
 لحد اقرحان چنان سپیدار که در مازندران پادشاه سلطنت ایشان
 بود بدین خدمت مأمور گردانیدند و مورا بیک کرجی را که سمت و کت
 سمیون خان الی کرجستان رتیل داشت آماده سال تجا و ز بود که آن
 اسلام نموده با سپران غایب کرج در خدمت شرف مغر و محترم صاحب
 و الکا و از جمله مقربان هم آمد پس بود رفیق سپیدار گردانیدند که چون
 صاحب قوف نیک و بد مہمت کرجیانت و بحسن اخلاص و جهور بند

خدمتکاری محل اعتماد گشته آنچه لازم و دو توجائی نیز اندیشی نظام و
 انولایت لایق دولت داند معمول گرداند و حسب پیشین چنانچه
 باشی که غیره و دختری همایون است و نام زویمینون خان و مصمم است
 گردانیدند و حکم شد که امرای قرا باغ و شروان یکی نزد سپیدار
 آمد و در برابر لوازم همراهی بختیدیم رسانند و در چنانچان موراد
 بکرجستان سیده امرای شروان فتنه باغ را اجار نمودند چون
 عروسی و دامادی سمیون خان میان بود و سمیون پیکر کبی شروان محمد
 قلیخان زاده اعلی پیکر بیکه قرا باغ و سایر امرای عظام و عساکر سلطانی
 با تملات و زمینهای کونا کون ایشان پیوسته اول شرح عروسی انحصار
 یافت بعد از آن چون بنور کوب بخت کرجیان بخت آرزوی
 بیرون نیاید و اراده ازلی قتل فوجی بیکر از ایشان تعلق گرفته بود
 تحقیق حال قیسر سپاسی رعیت عموم آن طایفه را بتقریب همراست
 عزای کرجستان باشی آجوق که شرت داده بودند اجزاء نمودند
 قریب و هزار نفر کبی با اسلحه و یراق جسیب آمدند غلامات فساد و عصیان
 از صورت حال ایشان نمایان بوده بواسطت مورا و خاطر بدیع و رفع
 اشرار آن گروه بی ایمان تشرار گرفت و تکلیف کردند که چون رفتن
 باشی آجوق بوفت ملت و کم کشی ایشان شوار است آلات عا و خور
 بغاز مانده خود را از همراهی سپهر باشی آجوق معاف بشید بعد از
 گرفتن اسلحه و یراق تمامی آن کفره فخره را شکار می ارد میان کفره

بطرفه ایستنی مار از خف و آن قتم برآمد و ترو شک آتش قمر خسته
 معروض تیغ یا سکه در اندک بعد از ظهور آن صورت مورا و مژگن
 باطن از تدا و خود را طایر ساخت از غیرت یکیشی امیوس حکومت
 بزرگی کار تیل با او را و آن عظمای آن طایفه عظمی نو بود چیل قدی
 مرکب و قتل سپه سالار و امر اگشته انواع فساد و خون خفین فستینه
 اینچنین از و بطور پیوست تفصیل حالات طوع و عصیان طغیان
 شوریده بخت تبه روزگار در وقایع حال و کاشته کلک سخن پرده
 می کرد و **درین سال** از تأثیرات فکلی و تقدیرات ایزدی علت با
 و طایعون در بعضی مجال از با بجان شیوع یافته در و از اراش و در
 آن بلایه مشابه بود که در خفیس بلده زیاده از بیت ترا کس قفس شده
 و در مواضع و مجال قریب خصوصاً سکین سراب و اراش و کرمان و در
 قریب شاد و بزار نگر که مجموع طاعون کینه در زیاده راه عدم
 و از سران سمرقند و زکار دیده است طاعون که هرگز در آن یار شدت
 این بلایه بدین مشابه طغیان نبوده و بعضی مجال طاعون قراچی قزوین و نیا
 بر قریب جوار سرایت کرده جمعی شده **متوفیات** که درین سال جهان
 فانی را و او کرده بعالم جاودان انتقال نمودند یکی اشغریه یک
 عرب کر که که از زمره متفرقان بسیار آه پس معتمدان در گاه بودند
 بنگام معاودت از سپهر خیر اثر بقدا و جوالی نهادند و وقتی که سواره
 با چند نفر از قاطعی مسافت سیم نمود حال بر او تنگتر شده از زمین با با

و خبر بخت اعلی رسید حضرت از شمول عاطفت محنه و تحت روان
 فرستادند چون بجهت در آمده قدیمی چند پیوستی طاقت شده میل سوار
 کرد تا ب سوار نی نیرنیا ورده انبار بطایفی کرده چون با این مذکور که
 در سر راه اسپه سرات نماید چون پانده جانش لبر زنده بود و
 بقصای جمل سپرد و متوجه سفر آخرت و می که کمال یک است که
 غنچه از زمره صوفیان صافی طوبیت این دو مان بود و منصب او
 باشی کرمی سر همت رزنی است و در او اخرا ایم حیات از و عورت
 ایست آقاسی باشی حرم علییه شده بعد از فوت پدر منصب او
 باشی کرمی که موروثی آن سلسله بود با و تعلق گرفت بوفور ایلدیش با
 دانی مبدار ج علیا ترقی نموده روز بروز پانده قدر و مکرش بلند می
 از زمره متفرقان خاص مخصوصان مخصص کردید و صاحب را
 و شورت بود چون پیشش صغیر و کوچک بود منصب سوار
 بعد می تعویض یافت که بعد از آنکه پیشش شو نیا یافته قابلیت آن
 داشت باشد بقصای آن عمل **دیگر** مسلمانان که شامعی میرزا
 که وزیر دیوان اعلی و اعتماد الله ولی بود بعد از معاودت یورشند
 در دار سلطه اصغمان ایض گشت نشان علت سر طان پیشش
 کشته آن الم بکلا کردید مکر قصد کردند و تیر نمودند و صلوات
 زنده ز قهر خصم پیوستی کشته معالجات طبایع و تصرفات جراحان
 قضای محنت عاقبت رحمت اعلی بر منزل آخرت کشید پیش شامعی

خواهزاده شاه جنت مکان بود و همیشه آن سلسله شرف مصابرت این
 دو دمانی اشته نه می نزد و مرتبه باین تبه والا سرفه از بی بافت
 اما سقوط العقب بودند زندی از دور وجود نیامده متروک افتاد
 در زمان حیات و صحت بدن بجهت علی سببه نمودند چنانچه بود
 اوراق مکررا از او این اعتراف شنیده بود و او کمال جوانی
 داشت بنا بر آن تمکانش بجهت ضبط در آمد و منصب وزارت بود
 اعلی چنانچه پیشین ذکر یافت سلطان العلامی خلیفه سلطان بن رفیع
 الدین محمد صدر لغویض یافت **ذکر وقایع او در تلخیص مطابق این**
تلمیح الف سال نهم از قسطنطنیه و در مملکت بایرون اعلی عیال
 بانسیم عم غریب بی بهار بشام روزگار و زنده زمانه عطر ساسی خاندان
 و لکن افسرده دی که در عرض حجب آن م از طینان نیرد از فقه و
 سعادت لزوم نوروز پراننده کشته و زوایای افسرده کی متواری
 خورشید جهان پر ابراز آن فرو سکو و در عرصه کاه غرور شرف جلوه
 کرده لوای جهان بی فراخت بعین بی روز چینه دو از دستم شرم
 الثانیه که دو ساعت و نهد وقت یه از روز که شب بروج حمل بود
 سعادت فرا می بر ال معوه کشت از لطف هوا دیده بر پس باز کشته بود
 روزگار فتنه آغاز نهاد و سوسن که نشان از او کی داشت بقصد چون
 غنچه تیر کرده در کین غارت اوراق زمین کل شست شاپه دارا
 چمن همت نوحانیم بهار خوش نرودی کسره در رخسار زیبا کلاه

لاله پریه بست **نظم** بانسیم بهار غایب بود که
 کز حرکاتش حرمین نرود تر شد که لطف هوای بهار انجمن ارکشی
 چون خط مسکین بازی بهار سگشت حضرت اعلی شامی ظل العالی
 لطیفه شرف ما زندان بهشت نشان بخرمی کای سانی می کند
 جشن نور و زمی خلوتخانه بای زرکاران خطه شریفه که رنگ فرمای
 قصور جهان زینت فرمای و حسنه رضوان است اتفاق است
 دولت قاهره و عیان حلافت بیره و ایمان سپه لطین بزرگان
 که در آن شین جان پیرا حاضر بودند زبان خلاصه بیان تنبیت سال نو
 مبارکی نوروز فیه و رکشاده لو از مده غامی شهریار کار کار آمد
 چون عادت قدیمه و خاصه فیه روزگار خدا راست که پیوسته لطیف
 امواج بر بمنزله منکانه عاقبت و اسودگی کشته کاه غیاث
 و اسپر حرات را غریب بجهت فامی زده کاه ابواب فراغت و آسایش
 مسدود گردانیده و در های بروج و غناب روی و زکار طبعات
 انام می کشاید و عالم خالی از مغاسد و بلا یانیت در نیال از کرد
 روزگار و اقصای فلک و کج روی سپهر سازگار فراغت است
 از خلق کنار جسته فقه های غمخوره سیدار کشت و از هر طرف سگله
 آمده و قانع عظیمه بطور پیوست **بیت** سرفتنه دارد و در روزگار
 که گردیده و لهسا ز محنت کما زمانه در عاقبت را به بست
 ولی غم می رازانده خست اگر چه بهر حادثه روحی ادقون

قور در بر با نور یافت عاقبت بلطف ز دانی و صحت وجود فایض بود
 خاقانی فیروزی اقبال حسن سنی تیار صایه آنحضرت روی آنخطاط
 مقاصد با صلاح انجا میدزیرا که **شتر** تن شاه باید که باشد دست
 من جمله را که رشود پای پست اما زمانه بسی کرد محنت بر سرین
 بیخت و بسی خونما ریخت بجان نزلت آنمخت و سخت تهنه شور
 و آشوب که از نکت حرامی و عیب میان طیفان را که گری شوریده
 تیره روز کار بطور پیوست و تیاج عظیم بران مرتب گشته از آن
 ضرر و آسیب بسیار بخلاق عباد الله رسید و رسید چنانکه در
 مرقوم میگردد **که رشود را تدا و عیب میان طیفان را که گری ریخت**
بدنادر و اعمال افعال بسنجار آن سر نبل اهل نسا و شفقان
 شرح اربع اتمه عظمی و کیفیت این اسب کبری که چون و بی زکفر و کفر
 کانت نوعی که مرقوم گشت بکافات نیت فاسد و جزای پرستینی
 موراد بوده که چنان که تیل که همیشه و توجوه اربع و دمان الا بود
 طریق طاعت و بندگی بقدر و مخلص کجبتی می بودند و توجوه و ایضا
 شاهانه و در آن طایفه درجه عالی است بسخنان کاذبه و اقاویل غیر واقع
 صادق و نصیحت از جاده اخلاص منحرف گردانید از زبان کفر و
 آنحضرت که شعر بر توجیه مایه وحشت و از یاد تو هم بود خاطر نشان
 انحر و ناماوان کرد چون در درگاه مجلسی محل اعتماد گشته کمال محبت
 داشت نصیحتات او را مرقون بصدق صواب و نپسته خوف و بیم

ایمان

ایشان و زربور از نش که فیروزی اثر زیاد تر شدت درستی که
 اکثر مثل محمدتختان چکلریکی قراباغ و پیکر خان بکبری دورت
 بر یک حسب الصلاح موراد محمدتختان مورکشته بر سر صفای کفر
 زنده بودند خاطر بطور عیب میان قتل سپه سالار قرار داده و
 یراق بسته مکل و مسلح از خیام خود بدختر خیمه قرچانجان آیه از رو
 دو و تخوانی که گری سازد که گری جان تیل عمو مایا غمی شده آماده حلا
 مستعد جنگ و جدل انقبالی مل سوار سپه باید شد و از آن کران
 که بقرب باشن بطنه شده مغلوب سلطان احمد انصاری و استی
 بجو و قرب باش رسد و با مور شاه است جبارت و دلیری نمایان
 قرچانجان خان اسرا قرب و منبرتی که آن نخت را در خدمت اشرف
 بود بار بادیده و الطاف و شفقتی که از جانب نواب همایون
 فیوما قرین عالی و می گشت مشا به نموده بودند و کیر او با کوچ ستمان
 در برج لایت منظر شفقت و مرحمت و کامیاب گشت عاقبت بودند
 اصلا احتمال نمیدادند که مشا را اله مصدر اموری که بونی و دخواست
 از آن آید تواند شد با جمله قرچانجان بصوابه و موراد سپه سوار
 گردیده در حین سوار شدن قبل از آنکه ملازمان سپند انخ از کجا
 نیزه آید او کرده چنان که نوک سپندان از طرف دیگر نمایان
 و خود بطرف نیمه یونجهان میر الامرای شیروان گشت با او نیزه نمایان
 همین عمل پیش بر وظایف که گری بعد از قتل این سردار عالی مقدار بارود

قرلباش آمد و کجک قرلباشان نام در وی یک نام و کجک است
ایشان آمد از پاجی آوردند اهل اردو منبر ع روز مشرکانه نمود
خاص عام در کمال سراسر یکدیگر بود نیز لمر من خیب که یونان بود
بیرون از آن به طرف میسافت نامی اردو می لباش نبش
یا قلموال اسپاب لاند و لاندی است که یونان در آمدند
اتسار این خبر بود علی خاطر اردو سراسر یکدیگر بقیه قرلباش راه یافت که کجک
از امر او عا گرفت به ابغ و شره و ان بختی که مامور گشته بطریق
بودند فرصت معاوت و جمعیت یکجا یافت از میانجا که بود در آنجا
جبه بیرون نشد سپه یونان الی کاتیل خست در آمدن تطلیس که
متر حکومت و مرکز دولت او بود یافت با تقاضای خان کلگری
قرالباغ با قجه قلعه در آمد و تحسین سپند و مور او بعد از کشتن بر او
و عارت موال اسباب قرلباشان جمعی از قجره کفره بعزم تخریب
قلعه قرالباغ دست آوردن کلگریان قتل و عارت و اسپه سالار
اجرمی دورت و غیر حکم در آنجا میسب بودند متوجه انصوب شد که یونان
از وقوع این اوضاع بی آرام گشته از قبلی مردم اهل او یاقی که هر
اهل و عیال احوال اطفال داشتند در جیبی که کنار آب کر پسید
بعضی عبور نموده برخی دیگر عبور نینمودند که مور او با جنود کر پسید
اموال اسپباب بسیار و مویشی و اتمام بی شمار نماند جمعی کجک
از نسا و حسب میان مسلمانان سیری بردند و یککلر خان با متعلقان

بسلامت که شش تبروع آمدند و قلعه قرالباغ با اموال و متعلقات
که از آنجا چاه تراوار بر ششم بود تصرف کر جیان آمد و از آنجا پاجی
قلعه تعلیس آمد که آن قلعه را که حکومتگاه ولایت کاتیل است
ایحل بست آورد و عارت کجک خان را می سر کرده ایشان که شانی نام کم
کو تو ال عارت قلعه بود بعد از اخراج قصف یابی که مذکور شد چون
بضاری تعلیس اعتمادی داشتند متعلقه میون خان از شهریارین
برده با وجود خدمتانی غیره و عدم پست طاعت قلعه داری که نسبت
و عارت آن بست بسته بر کس از طبقه سپه که منظره خلاف دولت
بیرون کردند جمعی از سپه پاجی با تیغ و تبر بدیده بر خود پست نهج حکایت
و از طرفین چند نفر قتل آمدند کجک خان از ذنایر عت مولان غیره و
دو ماه سرانجام داد و در محافظت قلعه سعی موفور بطور می آوردند مور
تبر روز کار جمعی از کفره را بر سر قتل کرده خود با جنود کر پسید
شده با بلده کجک رفت و آن بلده را که مسکن کلگری و اعیان اهل او
قاجار است نسبت عارت نموده اموال اسپباب بنیاد آوردند
نیز با جمعی از اطفال عیال مسلمانان سیری بردند و تمام مردم اهل الوک
قرالباغ از جا و مقام خود رسیده تا اهل خدا آفرین آب آرس با کشیدند
و مور او بر گشته بخت بعد از آن که کجک و آنجنود انصاف و طبع
پروا خسته بقصد که قلعه تعلیس ابدست آورده بر انصوب شافت و بر
سنگام و چرب زبانها و عده های حیل سنی بسیار کرد و جیلها آنکجک کشت

شاهی افریب داده دست در کردن مقصود جمایل که مفید نیامد و همچنین
 و امنیست بر میان و ده در محافظت قلعه کوشیدند و جواب سر اسلحه
 و پیغامی مور او جز توسط سفیر تیر و کولاهت نبود لکن مسرعان از
 جانب امر او لشکر پنجانی پای سر خلافت میان آمد و حقایق حالات است
 که تیر پر پیوست عرض کرد و مذکور بود موضع پوست که مور او بناچار بعد از
 اعمال سنجار افشار و تیر حوای سلطان و کم کرد و متوالان مسخ
 یکی از مستعدان کرجی بدیار بکنز و سردار فرستاد تخت و پادشاه
 نقایس از اموالی که بدست آورده رساله امشته سردار را با این
 کرجستان و شهر وان غیب نمود و سردار این قبایل را مقدمه فرستاد
 و اینست منشور ایالت کایتیل با هم او و کاخ را با هم ظهورت و تاسا
 و ظهورت نیز آمده بیکدیگر متقی شدند و سر یک تکیه بر پسند حکومت زده
 با شطام حال خود و استقامت مملکت مشغول اند و در تیر قبایلیست
 موفور ظهورت می آوردند حضرت اعلی شاهی ظل اللهی بعد از وصول بخان
 عینی قورچی باشی را سردار لشکر نظرها رسانیده بن فقه مور او را
 کرجستان را مور کرد و ایندند و قراقران کپس از او روزه لایحان
 بجای میخیخان امیر الامرای شروان کرد و اندوه مقرر شد که بر سبیل استیصال
 با منصوب رقبه با امر او عا که تا بعد خود بوانت قورچی باشی بخان
 باشی ملحق کرده و امیر کونان کلکری آذر باحسان نیز با امر او عا که تا
 خود بوانت قورچی باشی امور کشند و قورچی باشی پراخی ماکان کشند

بمایون نیز از وقت طلال از نازندان بهشت نشان تعاقب در حرکت
 آمده در واراپ قلعه قزوین ول فرمودند چند روزی که در واراپ قلعه
 مذکور محل اقامت شیراز نظره و منصور بود از آنجا بلاق سلطانیه
 فرموده چون اخبار حرکت روم متواتر میر سپید روزی چند چمن
 سلطانیه مخیم سراقات قبال کردید که بهر طرف که عزیمت موکلت بمان
 لازم آمد عثمان توجه با نظرف معطوف کرد و اما قلمت بیخان بکل
 فارس را عبا که آمد و آمده در چمن سلطانیه بار دومی نظرف قرین پوست
 و حکم شد که از عا که منصوره بر کسب با غایت کرجستان سپید
 در اردوی کسبان بی توقف نموده در کاب نظرف اناب با کسب
 نصبت بمایون بصوب عراق عرب بعد از ذکره قبایل کرجستان
 قضایای که در خلال این حال در بر طرف بوقوع پیوست رفزد کلک
 بیان می کرد و در کجا به که فیما بین **جند و نظرف نشان کرجیان**
بی ایسان بوقوع پیوست و نظرف این جنود نظرف و روزه
 چون قورچی باشی بخوبی که در فوق مرقوم قلم حساز و نگاشته گفتم
 پرواز کردید روانه کرجستان کردید قورچیان عظام و غلامان کرج
 خاضه شریفه و امر او عا که عراق آذر باحسان و شهر وان که در
 مایون بر اهت او مانور بودند فوج فوج و قشون قشون رسید در
 جمعی متقی میدند تا آنکه لشکر عظیم در اردوی قورچی باشی فراواند
 بمقصد آورد و از انطرف مور او با تعاقب ظهورت و آنا سبک خان

و له منوهر خان که مرد و از بیم سپاه زرخواه قزلباش در کرجستان با کینه
 بسر برده بر کد ام در کوشه خنجریده بودند درین وقت با پستلار متواتر
 سردار و ترغیب نمودن و با و پوسپسته بودند عظام و ایمان علی
 خلق کرجستان کا تریل بقیه کسب کاخت موازی میت برادر
 و سوار در هم آورده آماده بکار و زرم کشند و در روز دوشنبه
 بیت چهارم رمضان در موضع کوسکول از توابع اکت تا علی
 فریقین اقب جوار اتفاق افتاده از جانبین صف سپاه ارادت
 مستعد حاضر بودند چون بنده خان و لشکر از باجان فریب
 روزی که داخل می شدند سپاه قزلباش جنگ را جبهه رسیدن
 بنده خان آنروز بتا خیر انداخت شب میان آمده از طرفین بجای
 بهم نداد و کرجیان نیز در اجمالی اقامت نموده از جا بر اسم ما رسید
 صباح روز سه شنبه میت و پنج ماه مبارک مذکور صفوفاً قال است
 قورچی شی در قول قرار گرفت و امیر کوند خان بچرخ کرمی پیش
 و همینه و سیره جود اقبال مبارزان معرکه کارزار است حکام بدین
 از انطرف کرجیان نیز رسید و یکدیگر تقاتل شدند و هجدهمین جنگ
 عظیم در پیوست در اول نال کفره بیات اجتماعی پیش آمد چرخیان
 جنوه قزلباش مملودند چرخچی تاب مقاومت نیاروده از یکدیگر
 و امیر کوند خان بخت پانزدهم سپهوار داشته رهنمای جمعیت چون
 بحسب اتفاق در محل مناسب جنگ تهمسب داده بود از بنده

جنوه قزلباش معاونت دست نداد خایند قاجار امیر کوند خان را خنجر
 از معرکه بیرون دند و کرجیان همان کرمی در میانست تفکیکی در آن
 از صد مات اکترو صفوف تفکیکی نیز است لاشی کسه جمعی کثیر از جنوه
 ظفر و در خصوصاً از جوشش تفکیکی شربت چشیدند و سرخ رو و جگر
 جان شتاشند و کفره کرمی چنان خیره شده پیش آمدند که در
 از ایشان از کلف کرمی متقابل کوفی نداشتند بار دو می قزلباش
 آمده در جانب اردو بازار دست بغارت و نیما در آوردند و در دو
 و فقیهان شاکر بیجان که در اردو و بیجا فط غرق مانده بهم
 شورش بر همزدکی عظیم در اردو شیوع یافت چنانچه مردم میر
 بونی دولتان و باش که در اردو مانده بودند دست بغارت
 یکدیگر بر آورده فرار بر قرار خستیا کردند اردو بی صاحب
 ازین مرادیت بسیار و خسران بسیار بکار لفظ شمار رسید
 مذکور شد که در محل مناسب جنگ اتفاق افتاده بود درین وقت
 کرمی از لشکریان که در کوشه و کنار و معین بسیار بودند چون
 بزرگ نمایان نبود ازین غا و آشوب و خیری سپاه کفره خلا
 بصورت آنکه العیاذ بانکشتی بحال لشکر اسلام راه یافته پای
 اقامتشان پستی پذیرفته بعضی از معین بدلی و بعضی بدستی
 صیانت اموال و می از معرکه تافتند و این آشوب و انقلا
 بر لشکر قول نیز سرایت کرد و زلزله تفرق بحال سپاه نیز افتاد

لیکن تو چو بی شای از فور غیرت و دلیری بمید و می زده لاوران با نایب
از شاه به ایرحال صلوات لزل بخاطر راه نداده در محله که پاشای شایست قرا
استوار داشت جمعی از خود قاهره که شاه به صبر و شبات قور
باشی نمودند قومی که کشته گیر بر قوت اسلام کرده و نیروی اقبال
کردون علام و آرزوی شد شهادت قومی که کشته و بیانی شایست
کفره تا خستند و خاک معکره از خون آن رخ کن کفکان گلگون شایست
مقار این حال شاه بنده نان نیکه از عقب می آمد با قومی پیشرو
سپاه خود از کرد در راه برزنگاه رسید بایه است غمار و لکرمی که بیخ
وادی و بار کشته روی بنبره گاه آوردن تیغ یانی غازیان سر شایست
آغاز نمود و بطرف تلخیصی بطرف نشان شعبان ال ضرب شمشیر صفا
کرد و تا موازی و بنبره سپاه و سوار آمد و به شرار بر خاک پالان شایست
دما را ز نهاد آن کاران آوردند و مواز و سپه بخت و علمور
و اما بیک و سپاه کفر و ضلال تا رومار و خود را کشته بود
او بار دیده پشت بهر که داده راه بنزیت میوند و حایمان از اسلام
بر حسب الحق یعلیوا و لای علیک غالب کشته مغلوبان تیره روزگار
بجان بقیس شایست تا چند چون آنجا رسیدند از آب که عبور نمود
پل آنکه از تجربت باقیمه خستند و خود را به میهای انبوه پر درخت با
سخت کشیدند و از معارف سپاه سرداران کرمی علمور شایست
و اقا سکر و ابوال یک و چمن بیک و سهراب بیک از زرقه سیلان

بودند و از عا کر منصوره چند نفر از یوزباشیان قورچی غلام و
بودند شربت شهادت چشیده سرخ روی نیا و آخرت کشیدند
فتح و ظفر که قورچی باشی و امر او عجب کر که بار کشته بار و آمدند
بترو از مانی انجید خالی یافتند از اسب استر و شترشان بیرون
بسیامانی در میان شکر واقع شده زنده زنده انجیر شمشیر و غیره
آتش یافت و پراکنده گان اردو بت ریج جمعه پنجاه از و
شتران اموال اسپه باب است آمد صاحبان تصرف داور
و در اصلاح حال خود کوشیدند فی الجمله نظامی در عسکر آمد
و از آنجا کوچ کرده بقیس آمد و منصوران از کسکای محاصره و عسرت
معاش غلامی فیتند جمعی از کفره بطرف باشی اوجوق فیتند
کرده بودند و شاه بنده جان فراق قورچی را با قومی از خود حاکم
بر سر ایشان بپستاهه برایشان ظفر یافتند و غلام مومور و
بست آورده مظفر و منصور را بگشتند و حایق حالات بدرگاه حیا
پناه عرض کردند در حسینی که موبک مایون نزد اسپه لطنه قور
قورین حرکت کرده در بیرون شهر اقامت داشت سر عا کرده
شده مظفر رسانیدند که قورین قورچی از افواج قاهره و صوب
قراقرغان کشته شدند و بنده آنها از اصابت صین الکمان چشم زخم زدند
که درین سفر خیر انجام بیا که اسلام رسید و کشته شدند و بنده
و کفر قاری قراقرغان است در راه قراقرغان شرح واقع که

یک و ده فرامرز یک از معتبران نیکو کرجی است که سعادت او
در یاقه در خدمت اشرف بخت مغز و کرامی و پیشرو در ملک
پردکیان سردار و سلطنت و پرستاران هم عزت منظر و نمود
و نامی با هم قلیخان چکر یکی فارس است درین بنام در کرجستان
بود کرجیان بعد از ظهور عصیان و راجع میباشند خاظر
همایون اشرف علی بن تعلق بود که عا کر منصور در آن خلاص او
متعلقش ساعی بوده بر عنوان که میباشند دست آورند بعد از آنجا
مذکور شخص که متعلقان و در خدمت قراقرغان اند و این قراقرغان
محل است از توابع کرجستان صاحب الماک و قلعه دارد که در
صعوبت راه و انبوی شی و بکل محل است ظلمت کرجیان است قور
باشی از امر او عا کر منصوره ابر کردگی شاه بنده خان چکر یک
آذربایجان قراقرغان چکر یکی شروان خسر و میرزا بی کرات
کرجی بصورتین عا کر قراقرغان در پستاد خوانین عظام و عا کر نصرت
فرجام از راه صعب بقصد شتافت با پای قلعه رسیده خاطر
اهل قلعه معدود میزند که اسم در سپنج استند راضی شدند که متعلقان
عبدا لغاریک را تسلیم نمایند و عا کر منصوره مراجعت نمود
نفرین ساند امرای عظام نیز صلاح در توقف ندید متعلقان اگر
کوج کردند و جمعی از کرجیان طبقه یا غیبان ازین قده خبر داشته
در چند محل سخامی اهل کرجی کان اگر کده شده محل عبور لشکر را

کرجی

کردند که در وقت مراجعت عا کر منصوره دست بردی سپاس
از تاسدات قالی قایدت قدیر عثمان مرای عظام را از آن ابر کرد
راه و دیگر اختیار نموده و پیش پس لشکر را بردان کرجی حکام او
با صفا تمام طی مسافت می نمودند خاقرغان بعد از انظار بسیار
شدند که سپاه قراقرغان از راه دیگر زنده جمعی ابا بطرف فرستاد
روزی در آنجا عبور که لشکریان اکثر کشته شدند بنزل نزدیک شد
بودند و شاه بنده خان قراقرغان بعد و دی پس لشکر را گرفته با هم
می آمدند از یک طرف راه او از تفنگ از میان می بردند و عا کر
که او از تفنگ کرجی است که از همه طرف در مقام جنگ و جدال
در آمده اند فیما بین امرای کور و انجاعت جنگهای صعب و بی ادب
از قالیان کان ملازم شاه بنده خان جوانان کرامتی ضایع شده اند
لشکریان قراقرغان ایستادگی کرده راه سلامت چند قراقرغان
خود از فتنه طشاعت و جهالت ایستادگی کرده شاه بنده خان
راضی ایستادن نبود می گفتند که جنگ این طاعت مشول شد
صلاح نیست در که شتن سعی میسباید کرد قراقرغان ممنوع شده اند
چوبی بی که در سمت راه بود کشته بطرف خاقرغان توجه نمودند
حال انجاعت و کثرت و قلت ایشان خبری باقیه لشکری بصواب
در آن حکا کرجیان و در با چند نفر تنایدید بر سر او بختند و شاه
بنده خان و در محکم کده شده راه نجات بست بقصدای غیرت

شرط رفاقت و سراسری نداشت و نیز چون از آنجی گذشت جمعی از
 که چنان از میان شده اند بر سر هجوم نمودند و فیما بین جنگ بست
 قراقران گرفتار شده شاه بنده خان چند نفر از کمان بندقه توت
 توان تلاش نموده بدرجه علیای شهادت رسیدند در کمان خود
 عساکر منصوره را از صعوبت راه بازگشتن و بدو رسیدن میسر نمود
 مع ذلک فایده بود و سپاهت عبور نمود و منزل رسیدند و باغیان
 قراقران ازنده برنده ظهورت و مور او و سرب یک که در دکان
 معلی با او طریقه نمانت خوارگی داشتند در مقام بازگشتن و در شاه
 چشم نگاه میداشتند بعد از چندگاه فرصت یافته یکدیگر و نظر نگاه
 تطبیع نموده معاونت ایشان خلاصی یافته بکوه قزلباش آمد و کوه
 به پستور بگلرکی شروان است و چون آنقدر که در عرض شرف
 از نور مرمت و اشفاق در باره بازماندگان چنان سپاران غلام
 شعار بنده میدارند در ازای جان فانی سپر شاه بنده خان اگر بود
 بود سه ساله بر تبه خانی و میرالام اسله از باجیان مغز و بر تبه
 و از اقوام او وکیل و نایب جهت انتظام و نسق آن سرکه تعیین
 مخدرات آن سلسله ازین برده مرمت فرخاک شسته تمام ایشان
 بسور و سرور سبندگشت و سپید واری پل از زمان گاه و مراجم لفظ
 پادشاه کرد و درون بکاها از دیما پذیرفت و مجدداً تخی که ارمی و تحریکی
 آنحضرت در آفاق انشا گرفت و کمان چنان حال ابرقتال میسر و در

لذت

که بخواجه علی بن سلیمان بیاض رون خوش طبعی است تا بمیه ما شوم
 در ازمنه ضعیف تر واقع شده که سلاطین کما رو پادشاهان التماس
 در احقاق حقوق چنان سپارانین تبه توجیه بنده اول همیشه
 که از صلحت وقت گذشته طفل سه ساله را بر تبه ایالت و میرالام
 رسانیده و خلعت استیزار و شمار بخند که آنحضرت بر حسب کفایت
 عمر و دولت بوده یونانیما از درگاه و اسباب العظایا بظایمی اجنبه
 سر بلند کرد و **کفایت در وقایع مستنوبه قضایای که درین سال**
قبل از توجیه ایالت و جلالت کمانی چون از مور او مذکور اعمالی که
 ذکر کرده شد ظهور یافت اخبار خوشی را ارجیف بسیار در سرده
 شرف یافته با طرف و کثافت رسید و از هر طرف قهقهه با طایفه
 گرفت کم فرصت مان ظهور این مقدمات را اهل بر ضعف دولت بود
 معاندان صحت جوی فرصت تصور نموده جمعی که خود را از این
 نفاق بطور آوردند آمازه پاش که دم از خلاصه کجی میزد و معاف
 و پیمان ابر طاق نیسان ده کسان متحد نزد حافظ احمد پاشا
 فرستاده بدیا بکر و انما را نطق کرده نور و زبیک شورچه
 استاجلور که از جانب شرف اعلی نروا و بگو گرفت مجبور است
 و از حیل و تدویر بی اشت شرت قتل او داده چند کس از زنها و
 او را مقبول ساخته سر با می ایش از نزد سردار فرستاده و مر تقصی
 پاشا نامی از امرای و سپه که از جانب او در قراجه اردو جان لی

میو و تیرک یا با بار او خود در دست تیر قلعہ آخته شده بلانصوب
 در حرکت آمدند و سلیم خان شمس الدین لر حاکم آخته و تهلکیان جان
 قلعه از وقایع کرجستان اخبار موش که متواتر متوالی از همه طرف
 میر رسید دل نای اده بودند و از لرزل خاطر عامه مات توغضا و
 و قلعه را انداخته بیرون آمد به باردوی ریحی ناشی پوستند و
 قلی پاشا با سائے بی جنگ بدل آمد و قلعه را تصرف شد و باز
 سو و کران عمر را که از ولایت روم بضاعت موفور بکشت قلعه
 این طرف بود که قلعه از قوت خامه هم ملک بکلمتکات آن
 بیچارگان که ریاده از جهت و چون بزم شد **از سواع** که جمعی از
 اکراد در حینش که امیر کوه خان باشک خور بعد از این و آن وقت
 بار دوی تورچی شی پوسیت فرصت یافته در غیبت و بناخت غارت
 الکا شر و آمده انواع دست در آزی بر جای کردند و لدان سکر
 خان فوجی از غارت باق بار و غیر هم که بمحافظت قلعه الکا
 بودند بر سر ایشان همه فیما بین محسار به وقوع یافت و گروهی از
 اکراد قبلی آمدند **بجز** که جمعی از اکراد سران مراد و ستمسک
 جمعیت نمودند بار اوه تاخت الکا او می حمزه بیک و لد غازی
 بیک نواده شاسعلی سلطان از برادران تحلف نموده انهار و کوه
 این دو مقام کس کرده بسلطان خان باشی عالم جرس و سلطان فوج
 او را از غیبت نگه کرده آکا کرد و اقاخان عالم مراغه را از اخبار

مغلی

با اتفاق بر سر اجتماع فرستند و فیما بین جنگ و جدال توغی است
 فوجی از طرفین خاک بلال افتادند **بجز** از سواج آن ایام عصیان
 وطنیان فرستند که شیری شیری یک میر عشرت بکرمی است که حضرت
 بعد از قتل قبایحان تنده تمردان بکرمی او را تربیت فرموده از نای
 بر تبه امارت و بزرگی ایل و عشرت سر من از نای فیت و بجز رعایا
 خاطر او را تقصیر بقیه سپیت تمردان ایل طیفه گذشتند از آن تاریخ
 غایت که یازده سال تجاوز است او برادرش تصوو و بیک بجز غیر
 واقرا و دخل رعایت و لطاف شاه آسوده کامیاب ولت و عزت
 و کار و ای فراغت و عافیت بود و در روز بروز از او از شفقت و برکت
 شاهی و جنات احوال شیریک یا قیده تر تیارش بکرمی فیکر فیکر
 بجمعی باغوا می چند از شر او مفدا آن ایل طیفه خصوصاً خلف با
 ناخفت که در سر از رتبه اطاعت و اخلاص حمده در مقام عصیان
 وطنیان و باکره و انبوه از اشرار و طاغیان بمراغه آمده و بغایت
 و قتل سلیمان کشادند و جمعی از سپاهی رعیت را طیفه شیر ملا کردند
 بسیاری از نسا و حبیبیان مسلمانان با سیری بردند و در حقیقت
 و تاراج اموال اسیر عیال اطفال فرود که آشتی کردند و چون
 اخبار طالت آثار بعض سده سده مقدر رسیده حرکات ناخجا
 شیریک بکمان موجب استعجاب گشت با بکله حضرت علی مس
 ظل الهی که معدن تمور و بجز حصد اندازنهور این مقامات از جا

ترقه با لطاف آبی امداد بوطن قدسی مولیٰ صبیح طاسریق اثنی عشری
از ستمان درگاه زمان بیک ناظر سیوات را با چتر کسپ از ملازمان کا
و یغلیان کا با شرف و عساکر فارس مردم امام قلیان و غیر جمعی
قلعه شیریک مامور شده بوده بر سر او فرستاده و تحت کفر صلیان
چو کما میخانه شریفه سفره مایون محبوب کی از اخلص شمارا کی خانه
ارسال مستند دین شاره شعر بران بود که تو تربیت کرده ما بودی
و نکست این دو مان کجا نوده علی بن ابی طالب علی پلام منسوب است
میخوردی بی جوی کفران بنان کردی ترا بصاحب بنان سپیدی
از وصول آن نعم لطیف و غیرم عتوبات طاسر و باطنی تحمیه یافته بود
ارتجاع با عیان بنجار که عاجلا موجب آوارگی و حلال حال آجلایم
استیصال سلسله و غیرت ایل بود اظهار مخالفت نامت سبب کار
بود حاصل از غیر لکفر و فری اشرافیت مرسان شسته درجا و متعاقب
کدو است توقف ثنونت نمود از آنجا حرکت کرده بجای سخت
محلک پناه برده ایل و غیرت مکی روی با واری آورده پس کتیب
در شیشه حمیت او افتاده حرم غایت خود را بی سببی داد و در
و عساکر منصوره تا کادول که سپکن او بود در ترقه آمد و در
خارت نموده مراجعت نمود **بیت** بدینکی نیست ز آیین
حق نمک تا چه کند بعد این **ذکر توجه آیات نصرت یا نصرت**
دارا پلام بغداد و فیروز کشن **بیت** العبا چون ریات با و جلال

بنوعی که سبق ذکر یافت چندگاه در سلطانیه جل قامت انداخت
انگافایه زینل میک تو شمال که بر سر حد بغداد ترقه بود آمد و پناه
اصلی رسیده حیاتی حالات آنطرف را بعد از اراک سعادت با
بوسی عرض کرد و از تقریر منیسان چو سیکس که متواتر رسیده غرضت
و عساکر روم بطرف بغداد تحقیق پیوست و توجه موجب مایون این
طرف تصمیم یافت و زینل یک را سردار و سپه سالار کل عساکر نظر
بجانب بغداد روانه نمودند که مسفت لای سپاه رزخوایه موکب تقد
بوده با اتفاق امرای عظام و حکام کرام آنطرف در حضرت کما
در رفع معاندانین دولت سبی جمیل ظهور آورده بدینچسپ بر
صلاح دولت قاهره باشد بهیله آورد و حکم شده عساکر نصرت قرین
آن صد و یکی بر سر سپدارند که در جمیت نموده از صلاح صواب
تجا و زینمانند و تا موازی سپه برانفر از سپاسیان کار دیده جلاد
شمار و توپیمان و یغلیان کار از موده مت رانده از آنقلعه و ادا
ظفر قرین مایون باشد بهت مبارکه دار الهام بغداد فرستاد
با اتفاق صفی قلیان بکلر یکی عراق عرب و فرستاد مین باشی
و مبارزان که سابقا دستلحه بودند بجز است و قلعه دار تمی نام نموده
متعاقب زینل سپه دار فوجی کما از اقله قاهره را بمعانست او کتیب
بسرکردگی نورالدین هر یک برادرزاده او روانه نموده و از سلطان
جریده و سپاهی بقصد اراک شرف زیارت تربت مقدس حضرت سلطان

الاوليا و برهان لایقیا و مراقد قبر که شیخ عظام قدس سرار ^{عظیم}
 بعد از آداب زیارت تربت مقدس طواف آن آقدنوره لایق ^{فصل}
 و محل استجابت دعوات از ارواح مطهره آن زکواران کا ^{است}
 هست و طلب فتح و نصرت کرده بجانب سلطانیه نمودند حکم ^{نصرت}
 با سم قورچی باجی صداریافت که درین سال قرا باغ شلاق ^{نمودند}
 سوراو و قیدی طایغان کرجی مشغول باشد و از عا کرم ^{نصرت}
 نزد خود نگه داشته سایر لشکریان از مرخص سازده ^{بار}
 قرین پیوند و در دویم یا صفر نامه کوچ در داده ^{بار}
 صادق از سلطانیه روی مقصد آوردند **ذکر لشکر کشیدن**
امپراتور اعراب کربشمار و در زمزم تخریب عراق ^{مجا}
 چون عاظم احمد پاشا برنجی که مذکور شد وزیر عظم ^{سردار}
 بند او را نمود کردید و عرض و سال کرد و یار کرامت ^{داشت}
 و جوانب یار و روم عا کربشمار و قلعی محمد و ^{جمع}
 او فراموش کرده او کاینی بسرا تمام سپاس ^{تو}
 قلعه کبری سامان لشکر پروانته مستعد شدند ^{و از}
 سوراو کرجی با تاجرا و قایق کرجستان ^{تقل}
 و یونستان چنانکه گذشت و رسل درین ^{ماده}
 و خبر مخالفت و عصیان شیریک بکرمی ^{زی}
 چنین شرت یافت که لشکر لیا بشن در ^{کرجستان}

جت و دفع قهر کرجستان متوجه انصوب ^{کشته}
 سردار عظمی و م برقی ارگرفت که چون ^{بنا}
 غنیمت شمرده روانه انصوب میاید شد که ^{از}
 شاعلی عظیمه سرحدت باغ و کرجستان ^{معاذت}
 قریباش که در بغداد و نزد چون از کومک ^{و در}
 و رود عکبری قیاس پس و م تاب توقف ^{نیار}
 میمانند و قلعه بغداد بسهوت و آسانی ^{بست}
 اعراب آن حدود و نیز سیم ابوطالب ^{لد}
 اعلام نمودند بنا برین غنیمت سردار ^{بنا}
 اجتماع و حرکت مسارت نموده کوچ ^{بر}
 که یکبارگی دیار بگذرند خور اشج امرای ^و
 گردانیده بیشتر بدان صوب فرستاده ^{که}
 ما را بجهت تصرف در آورده لوای ملک ^{داری}
 گذشته قاسمان غازیان افشار که ارقت ^{ذخیره}
 طغیان داشت چنانچه کور شد صلاح ^{توقف}
 و آن حدود از جنود قریبا شنالی ^{بود}
 اعراب قدم بهار الملک عراق ^{بنا}
 و معاونت و حست بست جای ^{بیک}
 حیاتی را بقلعه مندلی فرستاده ^{خود}

سلطان بکلی تولى عبات عالیات که در قلع بود ابو القاسم سلطان
استاجلو که حاکم جزایر بود و سپاه جو و قزلباش که در سرجا بودند
الصلاح صفی سلیمان حکومت کرده اند قلع بعد از آن جمع
و اخبار را راجعت و سخنان کاؤب که ارباب خلاف شحرت داده بود
چون قزلباش فی الجمله ترزلان قلع بنا بر عزم احتیاط سپاهیان
مستلقات و حال افعال خود را بیرون فرستاد و خود سپاهی بجا
در قلع توقف نمودند این مقدمات باعث دلیری بر او پاشا گردید
سوازی که قصد و نجات فرار لعلیان صفهان و نخی بجز است
اشرف نامور بودند ایشان رسول روح متعین سپاهی پاشای خلیفه
مخلفت آن و ضد مظهر پیشین نمودند و اینک در سرکردی
محسن عاشقا بودی گفتی صفهان در حصار نجات شرف نمود که در
بجاست بستند بنا برین او پاشا با گروهی از عساکر و ممتور بجز
اشرف کشته اجتماعت را در سخنانی محاصره کشید فاطما پاشا و قوی
واقع در مقدمه مشح و ظفر انکاشه تا وقت کوچ بر کوچ روان شد
تا رخ نیم شرف ختم با خیره و الطفر پاشای قلع و اسلام رسیده طالق
انداخت و گروه بر گروه بر طرف و جانب مستحیط کشته قلع را از
طرف در میان کف صفی سلیمان بازاران جو و قزلباش و اسیران
بر میان آن استوار کرده همت بلند پای بر حراست قلع و دفع
و کسر سلطت روسیان کاشتنند روز اول که جنود روسیه طرف

جانب قلع پرکنده کشت صفی سلیمان فوجی از سبازان کار دیده بودند
و این جنگجو را بیرون فرستاد که برق آن نش در خرمن عمر و مال مخالفان
زده و دستبرد می نموده فی القور قلع را محبت نمایند و آن سران
کارزار از اطراف هزارا جو سیف بیرون قدم صاعقه کرد و از خود را
رومیه زده بیجا بین فی صعب اتفاق افتاد و تا اجتماع سپاه
العینی قریب سپید نفر بعضی مقبول برخی را دستگیر کرده
مقتولان و ارباب بسیار از اسب و اسر و شتر قلع را محبت
و این دستبرد نمایان و سید زبازان قلع سبازان ترزل
خاطری که قلع داران محصوران در صحنه محاصره میباشند فی الجمله
کشته لیرانه بلوازم قلع داری پرداختند و جنود شمار مخالف
قلع را از کنار و جله حوالی هزارا جو سیف که جانب شمالی است
قواقایی که جانب جنوبی است و بخار و جسد اتصال اردو و غیر
ساق بکله زیاد است عاطفه نموده جبری حوالی هزارا جو سیف
جمعی کثیر با نظرات و جلد فرستاده بقصد کشته رانیر که جانب
قلع است و قلع موسوم بقوش قلع است حکام دادند چون حکام
محصولات بود در سال گذشته در کل محال تخصیص جلد ز رعیت
بسیار کرده بودند و خیره شمار بر جانمانده بود و بجهت ضبط روبراه
و بفرغ حال شکر حل اقامت انداخته بلوازم اسپاب قلع کثیر
شغول کشتند و در صحنی که موبک جان یون بجد و دهمان رسید بود

سنان آمد و خبر وصول بمینه ابارض بغداد و محصور شدن سنان
 شرو قلعه را بعضی رسانیدند که و بی از طبقات لشکر که یکو یک قلعه
 داران نامور گشته بیشتر قلعه بود قبل از ورود مخالفان بسلاطین
 رسیده و اهل قلعه شده بودند و مردان بر ابراهیم قلعه دار می جان
 می گویشیدند **ذکر قصایای که در طی توجیه رایات خلفه**
پیکر تاجون انسانی او بوقوع پیوست و فتح قلعه کت و مندی چون امان
 ظفر پیکر جا به و جلال بجانب عراق عرب در حرکت آمد به همراهی خو
 اقبال و از نند و بجهت اجتماع ظفر پناه بتاسی ظفر سافت می نمودند
 رور در هر محل فوجی را فوج قاهره بار دومی درون کوه رسیده و
 بجایون می پوستند بعضی را در کباب شرف توقف فرموده و
 پیشتر می فرستادند که بزینل بیک سردار سپاه سخن کردند
 موضع بزینل آباد را اعمال می شد که قریب بالکامی گشته سرحد
 بغداد است مسکرخسرو جغت در فریدون بکا که در دید در حال
 حال امی جهان آرایان متعلق گرفت که فوجی از سبازان مدارو کا
 آگاهان عرضه کارزار که در زور قلعه دار می صاحب تجربه و بصیرت
 تا کمین از نفر قلعه فرستاده شود با حیا طاکمه بسا دامت محاصره
 کشد و سرب و بار و دست قلعه تقصیر نبرد و بیک مقداری سرب
 بار و طاصوب گردانند و چون قلعه محصور بود ایستادگی شواردر
 بکتمان و راز کار می نمود بعد از اظهار این جامع کثیر از شجاعت

شوار و جوانان اخلاص مند و دعوی ارشاد کبی علی بیک و لده فاسقان
 ایام که با خانین یا نلو عوما بتیمپ سجد که در پیرون آمین سینه
 موصل نمودند در خدمت اشرف صاحب تقصیر بودند در وقت بحریر
 ازاده رهن قلعه نمودند و دیگر فریدون حسین میرزا ولد حسین خان فرزند
 ختامی مرتضی قلی بیک که بر خورد در بیک انیس توپچی باشی جان
 بیک قاجار و میرزا معصوم عرب سلیطی خراسانی و بر خورد در
 ذوالقدر ملازم امام قلی خان که از میرزا دایمی طایفه است و
 دلاوران گردیده تا کمین از نفر تبیل انجیمت گردیده و نصرت
 و کینه بر اقبال بزوال بجایون کرده متوکل علی الله از سوبک معلی و
 بجایون جدا شده سرب و بار و طاصوب نمودند که از نند و از نند
 و چون بر دومی بیک سردار سپاه و معقلای سیدند و از انجا
 رهن شد نذیر بیک از و فوجت سیاط و دوران می سپاسان
 که در می رسپاه ظفر پناه بمعانت و اعداد آن طبقه سوا گشته
 راه رفت و آد و سینه از نفر از شجاعت کار دیده همراه نورالدین
 برادرزاده خود فوجت ایشان گردانیده و اکثر و تا دو فرسخی
 شب در آن صحرا توقف کرده صبح آمد کار و تر صد کار
 بودند که اگر از رویه آسب می بجماعت میر سیده معاذت
 و انجماعت کس قلعه فرستادند و از آمدن و اخبار نمودند و
 بیل چون سیکل از بلند می و در شیب آورده از طرف و از او

بقلعه آوردند از جلد آن گروه بر خورار یک ذوالقدر و وزیر ^{قلعه} مصعب
با چند نفر در آن شب و بجز از زقاده و جمعی از رؤسای کشته
بیدار زد و خورد بسیار مرد و گرفتار گشته چند نفری از مردم آن
قبیل و بعضی ناپدید شدند با تهمید نسبت بر یکدیگر داده و بچورت
لامع خود را بدر و از راه رسانیده سلامت داخل شهر و قلعه شدند و آن
بزار من سرب و بار و طایفه رسانیدند و جماعت رؤسای که در نظر
اقامت داشتند فرصت و وقت آن نبود که آسیبی بکنند و رسانند
و از قلعه طایفه کوس شادمانی و غلغلها طایفه انداز گشتند و
سیموات رسید و روز دیگر که خبر از قلعه و وصول آن فرج بنو ^{القدر}
بیت و غازیان رسید نمودند و بیکدیگر تفصیلی بپوشیدند و آن
دستبرد می بود بسیار نمایان در هیچ زمان وقوع نیامده که قلعه
محصور بکشد بر آن نفر مخالف بکنند از نفر شعبان اخلاص شاعر قلعه
برگشت که قیام صدق نیت و صفای عقیدت سواره از میان کرده
مخالف گشته خود را بسلامت قلعه رسانیده باشند که درین
نخست نشان وقوع یافت برگاه نفاذ امر پادشاه و جان فشانی پادشاه
بدین شایه باشد پدیدت که مخالف اچکار آرایش و دو چون قلعه
زباب مشهور قلعه گت و قلعه مسندلی مرد و در حدود بارون با
و در گت واقع بود و آن قلعه را در تصرف مخالف گذاشته
زفن لایق دولت نیستند زیرا که حضرت ایشان بآینده در و نه سرودند

اندی

ار و وی معنی میر سید حسین خان عالم لرستان که با شون است
متوجه عسکر جان بون و عبور او از مندی واقع میشد بدین وقت
گردانیدند و فوجی از تفکیکین کاباشرف و بیلداران غیر بیجا
و مراقت حسین خان مورو گردانیده ارساخ استند و یونس علی
عالم کمر را با گروهی از تفکیکین چغابی خراسانی را که بر سر قریه ^{تفکیکین}
فرموده بودند و اردوی گردون شکوه در بارون با و جلالت
انداختند و بمقتضی قلعه که کورکاشند و فرمان این کورکاش
فرمان که اقامت این مقامت پست سید پشین در دهر پست قلعه گت
میکوشیدند که کار بر حضور آن گت کردید و از جانب سردار ^{میر}
که سپاه از محو او قریب باشن بر راه بودند معاوضی تصور نمودند
مصطفی پاشا حسانی که حاکم قلعه مندی بود دست در و امان
زده نهاد و دستداری حضرت شاه ولایت پناه و ارادت آن
حضرت اعلی شاهی نموده محمد آقا قاپوچی شاهی سردار لرستان که در آن
طوغا و کر با جماعت راغب ساخته برده بسیر و آن قلعه تصرف
آه و محصوران با پست سفاح مصطفی پاشا نجات یافته چون قلم ^{میر}
ولایت خاندان امامت و ولایت را از لویه مصطفی پاشا حسانی نمایان
بر تبند سلطان سرفراز گشته ابدال لقب یافت و اکالی کوره
و جایزه از بیعت مست محمد خان که کورکاشند و از ظهور این طاقت
جان بخشی حاجی بیک گت و محصوران قلعه زباب میدوار حضور امان

کشته قلعه را سپرده بیرون آمدند و بیار سیر سلطنت معصومین صلوات
 پوشیده منظوم نظر ممت کشند حکومت آنجا بنص سلطان که در وقت
 یافت بعد از طمینان خاطر از تنخیر این قلاع از بیرون باوند
 کوچ در داده روانه مقصد شدند چون سنگام طغیان آب نزدیک
 بود و وسط بزرگ در سپه راه واقع است محل عبور لشکر بود و روز
 از دایمی بفرقت حیدر سلطان تهر ملو حصار کوه کی از او قاف
 رولوست تربت جبر با موگشت و با مصالح و عمل آن کار در کنار
 مذکور بسیر انجام جبر مشغول شدند زینل یک سردار لشکر طغر شار با
 امرانی دار و عمارت کوشیه و زنی آثار که حسب فرمان قضا جریان
 جمع آمده بودند منزل منزل رفت در کنار شط بزرگسار قاف
 و نظرا تمام جبر بود که بعد از تمام جبر با پنجه از موخت جلال صد
 عمل نمایند و ایات نصرت آیات نیز در یورت بشیوه از حد و دور
 روزی چند بدین جهت قافست نموده زینل آن مرحله با پای
 و همه روز از جان سپاران عیار شیه قزلباش قاصدان بطلبه اند
 نموده مصوران بیرونیان خبر دار بودند و اهل قلعه بشت کوشی
 اقبال مردان فرغ صدمات لشکر مخالف نموده در لوازم قلعه دار
 می کوشیدند شرح وقایع و حالات زینل یک سپهسالار لشکر
 و عمارت جبر که منصور با بر او پاشا و شایسته نمایان و مخالفان
 کتبت سکن تم قلم در طریق تحریر و قایل این سال در این کتبت و پیمان

بمن

که چون زینل یک سپهسالار عمارت کوشیه و زنی آثار که حسب فرمان قضا جریان
 قافست نمود و بعد از جلاوت مردان کتبت و لیری نمایان و عمارت
 منصوره و پیوست از جمله تربت کتبت شایسته قریب سار و کتبت
 و در آنجا یافت نمی شد منشی خبر داد که رو میسان ایام قوت و پیمان
 کوشی کوشی قریب سار جبر آورده بودند و بر جاننده الیوم
 دو فرسخی شهر حوالی هزار ابوجهت و در کتبت زینل یک کتبت
 آن صورت داشته کتبت از نفر از جوانان کتبت و کتبت
 بدین جهت نامرد نمود و ایشان بل قومی بقصد شتاقه در مکانی که
 چرخهای رودی مخالف نمایان بود و بطلب رسیدند بعضی شوش
 بیرون آوردن کتبت کتبت بر بنی پارس پیدا شدند تا آنکه قریب سار
 احتیاج بیرون آورده بی تصور و مستوری بر دور ساندند و کتبت
 چون وزی چند جبهه تمام جبر در کنار آب بزرگ قافست و آفتاب
 وصول موگت نمایان است داد و در میان بود حال شبان
 بلوازم اسپهسالار قلی کوشی شوشی داشتند زینل یک و امیر
 عظام مقید با تمام جبر نشسته بغرم حماره و در فاع آسودگی حال شمنان
 با بیت و پنجه ارکس از دلاوران سپاه منصور که مقصد کتبت
 اقبال کتبتی از آب عبور نموده قریب سار شست فرسخ راه طی کرده
 در حوالی رودی مخالفان صفت قبال آراستند و میسار رود
 خود خند می که بر در و در و خرم نموده بدو متوجه حماره قزلباش شدند

رسیده بود و تو قفس عساکر منصوره که سپاهی بزم جنگ قوت بود
 شب در آن صحرا متعذر بود با ضروره با کشته بقام خود آمدند
 آمد و رفت عساکر منصوره بمجازه آن لشکر دلیر کشته و رو میزد
 که تخریر سویت شهر و قلعه را عاظم نموده در کمال ممکن غرور
 و استقلال فراوانی ذخیره آسوده حال امور قلعه کبری مستور
 نموده شبانروز کار کرده بسیار پیش رفت و در چند محل بوسای
 بنده کرده بخندق ساینده و توپهای مستلحه کوب نصب نموده بزرگ
 در بنیان برج و باره انداختند و قیما از زیر زمین قلعه رسانیدند
 قلعیان باشجان نادر و کچکیان و کچکیان بشیمان قلعه داران
 بر میان جان استوار کرده حقیقتشای مردانی کردند و مریه
 بسینه رنجیده پستید و پای نیایان کرده با غنای موفور بقلعه حراست
 کردند و آنچه نهایت استیاط بود بطور آورده جمعی خاک باند
 می کشیدند و جمعی بر تپ می آشتند و چون توپخانه در
 در طرف دروازه قرار سپید بود از آن طرف در تخریر قلعه و اما
 بیشتر آشتند با بر خزم اعیاط از اندرون حصار کشیده بودند
 پاره است حکام دادند و پاشایان سرداران و می تخصیص میکردی تا
 از جلادت و دلیر سبای قربانباشم و قرب وصول بکوب بمانون
 خاطر بویوش قرار دادند مراد پاشا که دو ماه بود بمجازه سخت
 مشغول بود و توپ و تفنگ بجانب وضه حضرت خیرت حسینه

نادر

شاه ولایت علی صیقله شرک نخی علی انداخت و از دور برکت
 حارسان جنود غیبی خوارق عادات و کرامات روح مطهر آن مظهر
 چنانچه در ذیل این صفحه مطور خواهد شد کاری ناسخه لی مثل مقصود
 بازگشته سردار متحی شد و صلاح در یورش در برج بزرگ طرف
 خالی کرده با روط انباشتند و علی الفقه آتش اذنا از قوسها
 و آشتد او آتش خاک آن برج بر سو افست اندام پذیرفته
 پذیرفته و نرد بانمانیز بدیوار حصار کتیه داده از همه طرف هجوم آورد
 یورش عظیم کرد چون مور و طغ و برج و باره اراده صغیر نمود
 و مبارزان قلعه در خصوصاً سار و سلطان پیکدی که از آنجا یکی از
 بیکدی از عظمت یورش خبر یافته بود قلعه داران اخبار نمود
 سرداران محافظان برج مرکب برج و باره خود را مردان کجا
 بضر کلوهای تفنگت لکرک آنک و حد کما می جان سازند
 اکثر و همیکردند اما از زیر برجی که بقصد آتش قوت بار
 اندام پذیرفته بود جمعی کشید داخل قلعه شده دلاوریها بطور
 و علمی آورده بر بالای آن برج افراشتند صغی قلعیان میر قاج
 بین باشی فرجی از مردان کلو و نقشکیان قلعه دار مردانه و ارباب
 گروه روی آوردند علمدار روی بضر بخت یکی از غازیان از پانچ
 علم صولت ایشان سزگون شد و بطرف العیسی گروه انبوه از آن
 مخازیل در هر طرف بز خاک پلاک افستند جمعی که داخل قلعه شده

چون مشاهده نمود که حصار دیگر در اندرون کشیده شده از تیرهای
کشیده و خلاص نجات می جستند و اکثر در با کشتن بدیاز قفا
و برخی که مندم شده بود تمیر یافت و رویت مخدول و مقصود خود را
بسیما انداخته درین شرح کار ساختند چون حضرت علی علیه
صلوات الله و آله از آنانی بنیسان عیار پیشه و جویدن فکرت از ایشان
حقیق حالات یومی هر وقت درونی قلعه حصار و آگاه بودند و در شبی
که قرار یورش یافت بود و غده خاک بودند بخان پای سر بر آ
سینا و لدان متده الحقیقین مولانا طاهر خاندی که درین وقت
کامل در اطلاع مسلک استخرج نمودند که رویت در درون یورش
از پیش نیرود و مولانا طاهر خاندی که در ملک بنجان غاصه سر کفیه
در علم شریف و مستجارت زیاد از اقران عدم استیلای رومی
بر آن ملک صبر نموده از بدایت حال عوی می نمود که از آثار و طبع
کو اکب دلایل نجومی ظاهر می شود که رومی در آن قلعه بعد از
و فیروزی مانند و بر طبق این دعوی اراده کرده که جهت رقبه در دست
محاصره بسیار محصوران بسر برده و حسابا بسته عارضت با
لیکن نیل بیک سردار لشکر طغر شار مانع آمده او را نزد خود نگاه داشت
و در میان سپاه منتقلی بود حضرت علی چنانچه شیوه و شمار میانه
درگاه ایزدی معقودش با نوزی آنحضرت درگاه ایزدی وقت
بوده سلامت و عافیت پراکنده دلان محصور از بارگاه همین معالمت

نمود

بنموده تا آنکه سرخان سیده بخار قلعه و غلبه قلعه داران اباد بود
ظفر نشان آوردند و بجای ایزدی سکر الطاف ایزدی پر خست حمت
صنی قلیان مبارزان قلعه دار صلوات از جند فرستاد و عموم اهل
قلعه نوازشات نثرانه سلف فراری افیت شدند چون اسباب یرا حق
ترتیب یافته نیل بیک سردار و سپهدار لشکر عجم که بغرامایان
فرماندهای ممالک کسری که کمر در ایمنی بدانده و حاربه دشمن بسته
بودستن حصار بنا بر بعد سافت در بر نر صلاح ندید و کنار آب
احیاط نموده شش فرسخ پایین محلی را که بعد از سه فرسخ پیش نبود
مناسب یافته سفین اسباب حصار را بنجا نقل نموده شروع درین
کرد و عساکر منصوره مقدمه پیش از بهر ترک کوح کرده با بنجا آمدند و
از این راه آگاه گشته در او پاشا که بشجاعت و دلاوری مشهور
اقران ممتاز بود با نازده هزار کس از شجاعت موم چند عرابه توپ
ضرب زن بعزم مانعت و دستبرد بخار آب آمده تا رسیدن آن
بسر ترتیب یافته بسته شده بود خلف بیک سفره چی باشی که چرخ
منقلای بود با جمعی شروع در کشتن کردند و در آنامی عبود حصار
ز نیل بیک فی الفور با صلاح آن قصور پر او حصار بنور زیاده
هزار کس عبور کرده بودند که پناه مخالف پیش آمد و فیما بین جنگ پیوست
در اندک زمانی دلاوران سپاه منصوره داد و دلاوری اوند
خلف بیک با جنود چرخ بر جف سپاه مخالف تاخت و کرده آنرا که

نبرد آورده خاک سرکه را از خون مخالفان کلگون ساخت جنود و سپه
 تاب صدا ت دیران سپاه منصوره نیاورده بهر آینه نماند باقی است
 قرار پستی نذیر قد پست بمعرفه دادند و مراد پاشا روی انبر عیاش
 منصوره بقاب شتاقه قریب کمینار و پانصد نفر کمره مخالفین
 تیر و پستان خون نریز خاک پلاک انداختند و چندی از عظام و سخت
 بیجان و می و اگر او سپرد و دیگر شد مراد پاشا رخسار و بان
 بصد جیلد از جنگ جنت آوران باقی یافت در شب بجور سر بریده
 اردوی و میان شیخ و چون مانع لبس لباس عیاشیان کشیدند
 چو بروی روز کار کشید جنود ظفر و در و ظفر منصوره با کشتن
 این فتح حسین ایپایه سیر خاقانسه عرض نموده در حین که اردو
 گردون سکو چند مر حله رو پیش آمد و کنار نهر لار و دو که از انسا
 آب و مال که بشط بهر زار شتار دارد و مخیم سراقات غر و جلان
 حقایق تعال بعضی اقدس سپید و پور و در مرده بهاد و شات نور
 فیروز که بسنگام آغاز آن شده بود توام و دست و گریبان گشت
 فتح نامدار که در بدایت حال وقوع پست یکخواهان بقوت عظیم
 فال گرفتند و جنود ظفر و در و مور و تحسین آفرین گشتند چون
 سال درین نوحه عالم آرا بعد از تحریرو قانع و قضایای بهال شاک
 متوفیات آن سال که در داغ زندگایینے کرده عقی خدایا نموده اند
 تحریری باید باقی حالات این سپه فروری اثر و قانع که بطور پستی

عبدال

بعد از ذکر متوفیات در طی قضایای آل آئید و مرقوم کلمات فرم می کرد
 انشا الله تعالی ذکر متوفیات که درین سال بر ملا نکرده شود و ک
 و عادت و لوفه حیح پستیزه که بعضی در معارک کارزار و جا
 و سری بی مدار شربت خوشش که ارشادت نوشیده اند بعضی
 دست ساقی اهل شده مات چیده سر و زلف تراک شیده اند
 ذکر کرده میشود **دیگر آنکه** قرحای خان چنانکه مذکور شد در کرجان
 تیغ خدار و مور و نمک حرام کشیده در جبهات یافت و معا
 حریت یافت چون جوهر زتش قابل بود در خدمت اشرف بود
 کشته روز بروز در جلعلی ترقی کرد و بحسب خدمات منصب محاکم
 باقیه بعد از ظهور شد و کاروانی سیر تو چنان و سردار نیکین که در
 و نور البیت از زمره متریان سپاه اشرف گشته تبه سردار
 سپاه ظفر سپاه باقیه در آن امر و بوق ضامی لی نعمت و پیروی مزاج
 آنحضرت سلوک نموده بهر خدمتی که مامور گردید روغبندان
 اقدام نمود و بلاخره بر تبه بلند ایالت لقب ارجمند خانی سر فرار
 حسن بر و نور و لیری ضرغام و راندیشی و راجی صایب ثبات قدم
 معارک منصب سپه سالاری کل لنگه ایران سر بلند می باقیه چنان
 میر امرای آذربایجان گردید درین سبکام حکومت شدند معتمدین
 معلی و دارای که شمال خراسان و تعلق بود بعد از واقعه و متوف
 پس بر زکرتش بجای دیگر کوه مس آنولای یافت و اکنون کاشمیر

و ایضا بعضی جوانان بودند که در کشتن از کشتن باقی است
 و ایضا بعضی بودند که در کشتن باقی است

در حجه یوسفخان که او نیز پیش خدای آن ملک مرام شهادت یافت
 همیشه یاره برادر یکدیگر بودند و شایسته از عهد صبی خدمت تو چو کج
 و حفظ جوارح با مکر شسته در آن فن مهارت کامل یافت زنده رفته
 در آن خدمت ترقی کرده ب منصب میر کشاری سر مشرف ارشدند کما
 ایالت و دارائی اسپتر آباد با وضوح گردید و بحسن سلوک و رعیت
 انصاف داشت درین هنگام دو اوزده سال بود که یکبارگی ولایت
 شروانج و بارعیا و عجزه آن ملک سلوک پسندید بنمود چون پیش
 ضعیف بودند و ایالت آن ولایت را مرد کامل کاروانی میبایست فراتر
 بر کس آنکه داروغه کیلان بود در مدتی وقت فکر آن شد و در عرض
 زنده خانی یافت **دیگر** علی قلیخان ایکت آقاسی دیوان بیکی
 و می زاد و یاق کر امیلوی شالمو و ملازم قدیم حضرت علی شاهی که
 از او ان طفولیت و کودکی آنحضرت که در دارالسلطنه مراتب ترقی
 داشتند در خدمت بوده روز بروز قدر و منزلتش می افزود تا نو قرا
 و مصلح بهوش کاروانی در ساکامرای بزرگ ارکان دولت نظام
 یافت ب منصب ایکت آقاسی شاهی گری میزد یوانی سرافرازی باشد
 صاحب رای و مشورت بود در اول این ل در بلده طهران که می گفت
 او بود بیمار شده روز بروز مرض اشتداد پذیرفته معالجات اطبا با
 سجا و اهل قضاومت نتوانست نمود بر حمت حق الاموت پوت پسر
 کودکی بود و منصب او در آنال مطلق بود در سال نیده چنانچه مذکور

خواب سبزیل بک تو مال باشی غمایت شد **دیگر** میر رفیع الدین
 صدر خلیفه و می رسادات عظیم القدر صفیانت چنانچه پیشتر
 یا قیدین مجبور بسادات خلیفه مشهور و ما نذر آن لاله زار
 امیر قوام الدین مشهور و بزرگ و ابالی بکیر پستانند پدرش میر شیخ
 الدین محمود پسند کامل دانشمند و از زمره علمای عالیقدر بود اما
 اباعن جد در دارالملک صفایان صاحب ملک و رعایت بوده
 و بزرگان روزگار میگذرانیدند و میزرای بزرگ نیز پسند کامل
 سلیم انجمن بک اتصال و از علوم مقبول و منقول بهره دار و کما
 بود بعد از غزلیت قاضی خان سیفی قرظینی چنانچه در محل خود مرقوم
 کات بیان گشته بر تبه صدارت فایز گشت و در ایام منصب کما
 دماس و بی طمع و حقانیت و پرستگاری سلوک می نمود و بحق
 منصب صدارت از صفات نیت می شنید و در او ایل این
 که در کاب اشرف از فرج آباد ما نذران بیرون آمد متوجه سیاهی
 در فیر و زکوه بیمار شد با تخته بخته شریفه منصوب ب حضرت امام زاده
 البیچیم اعظم امام زاده عبدعظیم علیه و آله التعمه و التسلیم آورد
 در انجا مرض اشتداد یافته بجوار رحمت ملک مخمور پوت پسر او را
 فرزندار جمندش سلطان العلماء خلیفه سلطان که تیرین بیت شایسته
 زمان تبه وزارت دیوان عالی سر مشرف از می از نقل که ملا علی
 در روضه مقدس پسند لشده فامس آل عبا علیه السلام کون

منصب صدرت من حیث الاستقلال بمنزله دفع الدین محمد شمس
 که بشرف مصاصرت حضرت اعلی سرفرازی اردو تعلق گرفت کجایی
 بیکریگی قند هاروی از طایفه زکلی است از عساکر کرا و او نیز از قلم
 حضرت اعلی بود که در طفولیت و ایام اقامت در دارالسلطنه سراسر
 در خدمت بوده و در ایام فرمان می جلوس پس سالون کجی خدمت نمود
 که در قور او زکلی خراسان محاربات آن طلبه از صده و یازده بود
 علی حاج فی و لقب ارجمند بابائی یعنی پدر ترقی نموده قریب سی سال
 من حیث الاستقلال فرمانرانی دارالامان کرمان بود و او را
 رعیت پروری بطور می آورد و درین عهد حاکم دارالقرارد قندهار بود
 درین ایام شاهی بالایی ایوان رکن قندهار در سیر می کجی بجز ایوان کجی
 داشت خوابیده بود و محرم پستی پذیرفته او در میان آب و بسیار
 از سیر قطع فریده با پین افتاده و ولایت حیات بقا بضر ارواح سپرد
 زمانی در ازنده تکران اوقت شد پیشش علی دوغان پسرش از قندهار
 بشده مقدمی نقل نموده در روضه عقد سپه رضویه نمودن کردید چون
 خبر و فاش بعضی قدس سپه علی روان بکت مذکور در ازای حضور
 خدمت قدیم و الدبجای بر برتبه خانی و ایالت قندهار سرفرازی با
 باباشی فی لقب یافت **دیگر** امیر کونان خان سارو اصلان بکلی
 ایروان می از ایل قچم قویلو قاجار است پدرش کلانی بکلی بکلی
 قورچیان مان شاه جنت مکان علیین شیمان قلم بود و او چند کا

بجز

یشیک آقاسی خاکن و عثمان مبارکه قزوین دارو خاکنجا بود
 بوغور عقل کاروانی و حسن مات لایحه بدتبه ایالت خانی برقی
 نمود و امیر الامرای بخور سعد کردید در آن سرحد باره و میه محاربات نمود
 نمود و بلند آوازه کردید چنانچه در محل خود گذارش یافته و در از
 مردان کیمای که از دوران سرحد صد و یازده لقب سارو اصلان
 و سر بلند گشت درین سال در جنگ کرچستان که چرخگی کشاکش نظر
 زخمار شده مدتی در ایروان بنام بخور خرم پرداخت در آخر ایالت
 کرده از بک گشت و چون غزای کفره کجی زخمی شده بسیار شهید
 آن سحر که پوست حضرت اعلی طهارت می بکیت پسر ارشد او را چون
 قابل و پسجیده بود در خود تربیت بود و حیات منظور در دست
 فرستاده بودند بعد از فوت پدر برتبه بلند خانی و امیر الامرا
 بخور سعد سرفراز کردید و ایوم با ایالت و دارالامان آن لایت اشغال
 دار و **دیگر** شاه بنده خان که پسر بود اتخان پرنک ترکمان
 وی بعد از پدر با ایالت و دارالامان دارالسلطنه تبریز و امیر الامرا
 منصوب بود درین سال بسفر کرچستان مکرگشته در راه فاعلفان
 چنانچه در محل خود مرگوم گشت در راه دین دولت بدست کفره
 آمده در به شادوت یافت جوان پسجیده و مقول بزبور عدالت
 پروری از اسپسته و کلم طبعی سلامت نفس پسر اسپسته بود در آنجا
 بجان سپاری حقوق ندمت سلسله پزاکیه پیشتر سه ساله اورا بجا

بنصب ایالت و دارائی و امیرالامرای آذربایجان سرفراز فرموده
 نایب تعیین کردند و سپردن امانت و لقب یافت و بر این
 موجب استظهار و امید واری جان پارانین دولت کرد
 و بحیثی حسن خان استاجلو وی از وایق جاوشلو استاجلو
 و از ملازمان متدیم بود که در خراسان بر اسپهبدان و خدایان
 بعد از جلوس تاجون فرمانی ملک ایران مورد تربیت و شفقت
 قوری تیره کان کردید و از وفور شفقت بغرض صبرت این دو مان
 یافت و بیایالت و دارائی همان امیرالامرای قزوین علی سکر منصب
 گشته قریب بیت پنجبال فرمان شاهی آن ملک بود بصفاست
 عدالت و رعیت پروری تصاف داشت یکد سال بود که از ایالت
 امور سپاسگیری تصاف اختیار نموده در مجال ساوه که ملک جیب
 سلطان جدید میرزا علیله جلیله او بود اقامت داشت درین سال
 عارض گشته بهای طبعی سفاخرت اختیار نموده جمعی دیگر ملازمان
 را که با شرف در معرکه جنگ کرجستان به شهادت یافته بودند
 بر ایام یک یوزباشی دولت درو علی یکت فرلویوزباشی است
 و آقا قوام الدین ریجانی یوزباشی تقیخان لاریجان جوان بل خجسته
 کاروان بسجمن پنجه و نظم شمار تصاف داشت باز ماندگان
 بنوازشات سرفرازی یافتند و در فضل اسمعیل سارینشده آن
 فایده متصوریت رحمة الله علیه جمیع انون وقت است کبر سخن

ز فیه کت غیرین هم قلم سبکین قدم مضامین تحریر و قیل سال نوبت
 در آمد به بقیه حالات سخر خیر اثر و در اسلام بر صیغه بیان کارش
 انشا الله تعالی اما ز سال پس میل مطابق خیس ثلثین و
 که سال هم از قمرین و هم جلوس سلطنت مایون علی عباسی
 و کرده مقدم نوز و زینب و شبستان جان کرد چون
 زمان را اسپهبدی کرد که در آن بجای از سپه نونمازی داد
 یعنی اتمام فلک چاکه خسرو سپهیارکان فرزند اقدم چهارم
 با کوب عالم خسروزی و نوق فرامی کوب نوز و فرسی کردیده
 دو ساعت بیت و بنت دست قید شب شبینه بیت دو هم
 الشایه مطابق خیس ثلثین الفناز مقام حوت حرکت کرده کلین
 بهار حمل از مقدم خسروزی هجرت و خرمی فرود مشاگان به
 عروس دولت و کارانی هم خوشی خسرو کار مکار صرخت کرد و بکجه
 روز کار آوردند **شبه** عروسان همین آغازت
 ز کل سراهیای تار پتند نو این کشت گلزار زمانه
 و کرباره گزیده از غنم کرا **شبه** سپه آرای یعنی حضرت
 مایون علی در کنار نهر بلا در و دارانمار به نرخیام دولت با
 و خلود و کارانی نصب نموده شامیانای منسج و فیروز می
 بودند در آن شب مبارک سحر که اولین و نوز بود و خبر جنگ

و فیوزی فین جنود قاهره برنجی که تجر پست رسید کار فرما
 عالم قضا عموم و التجاری این پدله علیه را ازین خبر سرست اعلیت
 نوروزی سرش غیبی نوید انواع فیوزی او حضرت اعلی
 بیخ مخالفان بین دولت و معاندان ملک و ملت مصروف داشته
 لوازم این امر عظیم سعی و فنون و توجه و استقامت غیر محصور بطوری بود
 و چون بدو و خلاصه شکر نظر شمار و مبارزان نام دار جلالت
 در رکاب سعادت استاب بایون و مذکوره خبر کرس از اعیان
 سپاه فرلباشان علما و طبقات لشکر جا کرده بر کرده یکی
 یوزباشی استمالو و دفعه دیگر دو هزار نفر از اعیان بویا
 درگاه و امثال لکت بر کرده یکی محمد علی بیک جلودار باشی
 فرستادند که بسیار متقلای پسته از صواب یوزباشی رسید
 لشکر نظر اثر در کمند و از سنه امه مهوره ضابطه تقو و سکون
 مد و شرح سپاه نزد سپهدار که کور فرستادند که بر نوع که رای قضا
 نماید بر طبقات لشکر قیمت نماید و زین بیک در یورت خود اقامت
 نموده آن نفوذ نامحدود در این طبقات سپاه علی قدر مراتب قیمت نمود
 موکب جهان کشای بایون تانی ملی مسافت می نمود گفت روز
 قضا یای که قبل از موکب بایون **ارسلام بقدا و میان سپاه نظر سپاه**
قرنباش و مخالفان و سیه داد چون جنود و میس برنجی که در

اشاره شد بر طرف و جوانب بقدا محیط کشید بی موفور در مرتبه
 گیری کردند و یورشهای عظیم نمودند سپح اثری بر آنها نداشت
 فتح حصول مقصود کردند و جمعی کثیر و جمعی غنیر از لشکر کسان خود
 داده کاری نداشتند حافظ احمد با شازا و از راه وصول موکب
 نصرت قرین زمان مان می رسید غرور می داشت اندکی در
 کشته تمت بصیانت اردوی خود کاشت و خاطر بان استوار
 که اصلا توجه مجاریه فرلباشان شده خود در آن قلعه کونین
 حفظ نماید و در پای قلعه چندان قامت نامد که محصوران قلعه
 و عسرت معاش از خطر آریا قیصر پستیمان پاره نداشتند و
 یکجمله کا و با حارسان قلعه از وعده و وعید سخن می گفت و کا
 بیک مر اسله و کسلوهای سپاسیان میان می آورد که شاید سلطان
 ایمل بدیرات ناقصه کاری اسپشید و علی بیک می برنجی
 اگر او که در محاربات سابقه آذربایجان گرفتار طایفه بکلی کشته
 ایامی برادران نیک بیک می بوده بواسطه ایشان خلاص
 یافته در یوقت اخبار سبق شنای پس حقوق مکنواری کرد و
 یکی از چاوشان و می نوز نیک آمد سخنان خیر خواها نماند لغاف
 عقبه بوسی در کا و عملی نموده و بعد از عرض استیجازه باردوی بایون
 ز قهتیم بر ای پشش مذکور بقا استان بوی حالت مجلس غلامین سرخوار
 در آسای مجاور و تحقیق حالات را بنج با فیت عرض نمودند که جناب

صاحب سعادت از جانب خواندگار با عساکر روم با پیروان و کلبه
 آمد و فرمایند و در مصالح پسنده و تجیر کسک صرف شده با کسک پسنده
 روم ازین زوایا بمقتضای این مقصود طعن از حد امیریت و سیدتیم
 حضرت شاه تیر که نفس نفس مایون بجهت دفع حادثه بدین طرف حضرت
 باشد بنا بر رعایت ناموس سلطنت که اطراف و دوست و دشمن
 بران ارند اصلا مسخر نموده بر خفا صحت و جنگ بدل باره مذاکره
 نموده که چون یک بشما است که کسکریان بر طرف در شوش و
 سیکندرانند و خونا ریخت شده و بحال کرمی سواروی هستند و آرد
 من بعد در کرمی نعلب و اقامت مکن نیست حضرت شاه که از خاندان کرم
 و رحمت اندر منضم مایند که زینل یک زبان انی همراهِ سیدکان نزد
 سردار فرستند که صلاح فساد بر طرف را در موبتیکه یک صلوات
 که چون سردار مرد خیرخواه صلاح اندیش جلکار رعایت سلیمان
 شایه صورتی روی نماید که لایق دولت طرفین موجب سلامت و عافیت
 سر کرده باشد حضرت اعلیٰ بلفظ کرم بار در شمارا خفا فرستاده که
 کسکستان و زینل یک مضایقه نیست اما بعد از ملک موروث مایون
 و از تسلط مغلیه و جمعی که بال عثمان غنی طاعنی بودند گرفت آن کس
 طاعنی کردیم اولی یزید که سیکه امان سلسله آل عثمان ملک موروثین
 خاندان ابا سلم و استمه ساقمه مایند که رابطه مصاحبه و دوستی
 بین واقع بود است حکامی تازه مایند و ازین طرف نیز کاکان شرایط و

۵۳۱

و دوستی بطور آید و چون حضرت خواندگار خادم محرمین اند به دست
 رو ضات تصدیق که ام بغداد را که آبا و اجداد مایون اند ما اسباب
 دانسته باز گذارند و چون مقام مناقش و مجادله شد مایون
 بخواست آن کاشسته زباده از مقدمه و زینل جبهه مایون امید که بچ
 خیر و سود خلاق باشد از پرده قفسدیر بخلو کجا و طو را آمد و زینل یک
 جانی یک ساله را که مرد کارا که و بخندان است در مرامت علی یک
 چاوشند که رسد از فرستاده میان او و سردار و امر ایاشان
 روی گفت و شنید سپاسیانه بسیار واقع شد و سردار در حصول عافیت
 خود اصرار مینمود و از سخنان وی اندویش و شش بر شش افزود
 طرف نیز که نکند مجرای شری بن رفت و آمد شربت بعد از
 جانی یک زینل یک و امرای عظام صلاح در محاربه دانستند که
 صلوات سپاه روم و استخلاص مصوران خیر حرکت تیغ سر و شمشیر
 نیست لند اجمار بر این رخ و جازم شده با کسکرا آهسته و جوانان
 دلاوران جوین پوش پسته که باره کله خودشان و شمشیر آقا بون
 و دشت و صحرا ارتقه پستان بیدق گلگون شان لاله زار می سینود
 همه با تازی شادان با موی نور و برقی خفا که سرعت کت بر زمین
 آید و پیشی گرفتند که کوه سیکران جهان کرد که از تند جمیلان با جها
 دوش بردوشن قندی از جبر عیب مور نموده بلغم جنگ توطئه در
 سردار کشته با قرب سی هزار جوانان نرم از مای خیره دار و تفکیان کسک

جلاوت شمار در برابران سپاه شمشاد صفوف قبال را پست
 یک سفره چمی باشی که بر اولی و چرخگی تفر بود و شیرت و شیرت
 سپاه منصور بفران کار و دلیران معرکه که رزار است حکام با هم
 بهر ای جنبه و اقبال پیش میرفتند تا آنکه بعد مسافت بقرب انجمن
 بین العسکین بگنجش بود از طرف اصلا آثار مقابله نمودند
 زینل و امرای عظام در جهانبخش و داده از غور تور و مرد
 شامیان را بر پای کرده در عرصه رزم مجرب از استند و زینل یک
 رتبه باین مضمون بجا حفظ آمد پاشا نوشته فرستاد که ایت با
 قیل بعزم ملاقات آمده ایم و قرب جوار دست داده لایق نمی نماید که آن
 صاحب سعادت با وجود کثرت لشکر و شروا نهاده لاور میا و لاهها
 کرافت از مقابله فوجی از افواج قاهره قریب باشن اتر از نموده بجا یک
 نیاید و مصدر بدنامی خانواده آل عثمان کردند در عین عهد خستیان
 سوار شده بشیرتند چنانچه مسافت زیاده از دو میدان او بود
 جنگجوی سپاه چرخمی تا آنرا خندق آمدند و چند نفر روی او کشتند
 دستیکر نمودند زینل یک در جایی که شامیانرا فرخت زینل یک
 در انتظار جواب تهدیدت عساکر و نمیدرکنار خندق کشتند
 بروش قلعه داران بجز است اردو می داشتند و جرات بیرون
 مطلق نکردند و سردار در جواب قهقهه مقابله در نیامدن بخان
 و خدربانی دلپذیر نوشت و بوضوح پوست که در میان این جنگ

بجمله

نمیاند و زینل یک سپید بود بر خست شامیان می نمود بر جنگ خندق
 پرداختند و بالضروره بازگشته بار دوی خود آمدند و تحقیق حال
 عاقلان سده جاه و جلال سایدند که در باب بخار به خندق برنجاشا
 شود عمل نمایند و چون توان خبر بر پیشگاه ضمیر انور یافت از محل
 کوچ کرده بچند مرده کینار آب بهر زاده مرده وار و دو یکدیگر کج شده
 سرا پرده با وج هر و ماه افرا خند و زینل یک و امرای مدار و عظام
 لشکر ظفر شمار بغیر ملازمت فایز کشته سعادت بساط موسی در
ذکر وصول کوبک شامیان بوضع از اسلام بغداد و پوستن با قتل
معکفر دوزخی از روایت غلام ابن ابراهیم چون غنایت زید موسی
 قریب بان رفیق مانی و آل بنو ابان این دو مانع سنانت درین
 خیال بر تبری که حضرت علی در دفع عاوده و حصول مطلب شدند
 موافق تصدیقاً دو بر تبری که از کان در شب بیرون جت بر پت
 مراد رسید که کار آمد و علامت فتح و فیروزی باد و جنود غنیمی نطق
 پوست و از مخالفان ضرر و آسیبی بسیار از جنود و قلیاش می رسید
 و عاقبت بر خصمان غالب آمد و نصرت یافتند لقمه چون کوبک
 بهامیان قبال جاه و جلال در کنار آب بهر زینل جلال نمود مکرر الحاح
 کنکاش انعقاد یافت که بر وجهی بدفع دشمنان درازند و بچند بر
 نفس سپاهی رعیت را که شش غنیمت است در مضیق محاصره
 خطه از تردد قلعه داری و شست تیغ و بیداری سو و کی ناقصه اند

غیرت خواب راحت کشنا کرده و پهلوی بر سر استراحت رسانیده اینجا
 محاصره خلاصی بند مخالفان خود برد و خندق بخر کرده پشت خود را
 و حیرت و غلبت است حکام داده اند و دست از کار قطع گشته
 واری شغول اند در صورت جنگ موجب تصبیل شکرات و غیر
 در آن نیت رای جواب نابرابر است که گرفت که در تصنیف خیره
 راههای طرف آب و خشکی آمد و کرد و اند که از هیچ طرف آفت
 با ایشان سد و از فقدان کولات و نیای علیق الواب کار با مضطر
 موجب تفرقه کی لشکر کرد و توفیق آند تعالی برین بر شایسته هم افغان
 بر وجه و خواه ساخته آید و از یورت کنار آب بزرگ کوچ کرده در مکان
 که محافظت بر سرزود جله و قریب شهر طرف قرقانی است نزول جلال
 فرمودند خلیل سلطان سیل سر را با فوجی از دلوران بطرف سمرقند
 سر راه موصل و دیار بکرات و ارگشتی باید یار بگرداد و و بیکر
 می رند و فرستادند راه بر گشتی بان میدود کرده اند و بنا بر رعایت
 حزم و احتیاط رستم بیک سیاهول حجت را که از زمره مهربانان کارا
 با فوجی کثیر بدین خدمت مامور نموده متعاقب خلیل سلطان با قصد
 روانه نمودند و جسر از رکابی که بسته شده بود آورده در وسط
 بهایون محل مناسب استیاری نموده نصب کردند و نزل سردار لشکر
 منصور و خلف بیک سپهر چی باشی که چرخ می بود با سپاه از خواجه
 جسر عبور نموده در آن طرف نایب یاکه مین العسکیرین کفر خیزان بود

محل نزول اعتبار نموده و آمدند و طریق حرم و احتیاط مرعی داشته
 پیش و می لشکر را بجز خندق نصب توپ و استحکام دادند و تفکیک
 قدر انداز بجز است کما شتند امام قلیخان چکلر کئی فارس را آورده نمود
 با گل عساکر طبقه خود باصال کوشتی از جمله عبور نموده در آن طرف
 کنگر قامت اندازد و راه تدر و رومیه از جمله و بصره مسدود کرده و اند
 حضرت اعلی تجویز رفتن آن طرف منبک و ند که از بغداد کشته میاید
 موفور بر سر آیند و ازین طرف بجهت طغیان است تعدر عبور نموده
 دست ندید بالافره امام قلی بیک ایستاق افساسی امام قلی خان
 که جوان کار آمدنی سر کرده لشکر فارسیس کرد و ایند با جمعی کثیر از
 و دلاوران جنود قریب باصال کوشتی از آب گذارند و آن طرف
 فرستادند که در برابر درو می همایون حل قامت ندارند و آن
 نیز بدستور نزل بیک و خلف بیک در پیش و نمی و جایلی که مانع
 لشکر بیکانه توانند مرتب ساخته و تفکیک کما شتند استحکام دادند
 رویان اجرات آن شد که از طرف بغداد کشته آید سی بیعازیان
 امام قلی بیک بعد از دست عاقبت سپاه و استیحا مقابل فوجی از افواج
 قاهره بر سر شهر حمله که ارسلان پاشا الوند اعلی در انجامی بود رفت
 ارسلان پاشا خود و عراب مخالف بقابله سپاه منصور در آمد و بین
 محاربه بود وقوع سویت و الوند اعلی انهم اقیه قریب کینر از نهر ایشک
 طبع شمشیر آید ارگشتند و ارسلان پاشا بقیه سیف از قلعه که بظرف

علیه و در این وقت و غنایم موفور و ذخیره منته او آن از جانب
 و جواز و اخذ و بار دوی و همسان می آوردند بدست عساکر منصوب
 در آمده بسامع جلال رسید که اگر دو آب عساکر و م از تقدیر علیت
 و سر علف که در آن طرف آب نیابت با نظرف بجز از قه مکرته الی و اگر
 حسینان عاکم لرستان مرتبه دیگر خان احمد خان اردلان ابانظر
 فرستادند و ایشان شی شش بخت فرخ راه ملی نمود و بجز کاه و آب
 رسیدند و چندین هزار آب و اسپتر رویه را از انداز اتفاقات
 بقا فدا آوردند که از سر کوزه اجناس از جانب حلب راه هلهو جرد
 رویه می آمدند و چار شده غارت کردند و خود بپلاست باره
 معنی رسیدند و چون بسامع جلال رسید که از طرف حلب شوال
 خزان موفور و ذخیره اسپباب غیر محصور بار دوی رویه می آمدند
 ناظر بویات را با کروی از مبارزان با نظرف آب راه یافتند
 که بلاست تولی شده بودند خوف و سر آسپس مبتدوین یافته کرد
 که می آمدند اکثر تبیل رحیل کوفه مراجعت نمودند و جمعی که بکشتی در راه
 فرات اراده آمدن نموده بودند بدست مان بکپ و لشکر نظر مراقبا
 بانقود و افزه و غنایم و اخره عود نمود و بار دوی کیمانی عود نمود
 تر و دآمدند و اعل روی از انظر نیز با کلیه منقطع و شوار غلوه
 کردید ذکر ذخیره فرستادن از دوی تا بویان بلسه سارو که در
 که نمایان نمودند و قاهره و قبا شش رویه توقع یافت و آن اغانان بویان

چون جمعی کثیر و جمعی غفیر از سپاسیان و یقینکنان قلعه بودند و موار
 و دوسه هزار اسب یاده داشتند و هر یوم مقدار کلی غله و اجناس
 با کول عتیق کار بودند و محاصره با مبنده اگشیده آذوقه تقص
 یافت و هر روزه مردم بی مونت شهری را ذل انما پس تمان خود
 از قلعه بیرون انداختند و میان ارتقیر آن سیده کویان بسبب
 و تکی معاش محصوران کابی فیت در انتظار فتح الباب و مسکنه
 و ماه مبارک رمضان رسید و رعایا و سکنه فی الحمله ذخیره داشتند
 از بیم سپاسیان فحی اشته بر روی نمی آوردند قیمت کولها
 یافته خرید و فروخت و شهر و بازار کمتر واقع میشد صغی قلیخان عرب
 این حال مستحان صدق القول است حکما فرستاد و حقایق عال
 اشرف بر توانداخت و حضرت علی شاهی ظل اللهی البام روی
 بخاطر آوردند که آفقه آنچه در روی معنی سر انجام تواند داد و سامان
 مقدار کلی از راه شط با کشتیها بجانب قلعه فرستادند که از دروا
 غربی طرف بنده او کنند که جای جسر بود و قلعه شود که هم مایه اسپسان
 قلب رعایا و مردم شهر کرد که اگر ذخیره داشتند در خزانه خود
 آن گیر کردند و هم موجب استظهار رسید واری سپاسیان با
 نوسیدی نمایان گشته در انتظار استمان که آخرین بریا قص سردار
 نبوده باشند و این بر کبیر نیز در نظر حکمان عسیر و بغایت شوار
 و دور از کار می نمودند که از دروازه غربی قلعه که در مقابل بنده او کنند

تا قریب نیم فرسخ از سر و طرف آب جبهه مسک بود کوش تیسای مبارک را
 و کوه مخالف که از عسرت و سختی معاشش شام تا صبح چشم از زویر
 پروین و نخت اندک زانیدن بقلعه رسانیدن از کارهای نامحای و زکار
 و در دستمان همان نظر ز سیده حضرت علی ظل اللهی جت بدست
 بوصول بن امر عبید کاشته کس محمد بقلعه فرستاده نمایان جبر که
 حرم قلعه محصور بود طلب فرمودند صفی قلیخان و غیثی شاهی حمزی
 دلیران بکنجی غلبه بسیار بر آب شد انداخته در آیه کجی شک گزیدند
 بکار رود می نمایان رسانیدند و آذوقه بسیار از آرد و جو و گندم
 و برنج و روغن مرغ و کوفته و قیاس کولات تا علاوه و بر تیا
 و اشربه و قند و نبات و امثال ذلک که در اردوی معلی ایت سالیان
 و سرانجام داده و با سفاینج کور و قند و نمک از آب گذرانیدند و
 بیک سفره چینی که خرمنی نبود همان بود با نمونجی از دلاوران بن حد
 نمایان مویز گشت و او دامن مردانگی بر میان ده که شتبارا مملو
 و کشتی نمایان غلبه آغاز اندن صحنین کردند و چون سفاینج کور کجی
 کل آن جناب سپرد داشت موازی نصد خروار و یکو بستان لافان
 باز کرده و یکجه بر اقبال بزوال نمایان ز کمار شط را بهی شد که نبرد
 در آره رسانیده از آنجا دهنده نمک با سفاینج نقل نمایند همان و
 در بغداد کشته اقامت داشتند در کنار آب در چند محل حسرت زده
 خرم نمود و یکچنان لغت انداز گشته است حکام تمام داده راه رود را

که در آنجا

گردانیده بود و چون خلف بیک و بسنود قاهره که پیشرو آذوقه
 بودند با شکار سپیدند فیما بین برده کرده مجازات توحی است نمایان
 جنود اقبال آن فیه مذکور بود موفوره نظره منصور کشته کجی
 رو میزد و یکچنان طعمه شمشیر غایبان کشته بقلیه لیسف در شهر کتیب
 دیوار با محلی کشته و جنود قاهره تا دروازه راه را از مخالفان
 کرده آن جناب پس موفور را بر وفق بد عالی تصور فرستاد بقلعه
 و مخالفان نیز طرف از کنار آب نظاره آن دستبرد کرده صلوات
 مانعت و قدرت معاونت مردم خود نیافتند غلغله شد و آذوقه
 مصوران با وج آسمان سپید خلف بیک خود خنل و وار نه شده
 با صفی قلیخان ملاقات کرده رو سفید انده با انجام امر دست
 و سلامت مراجعت نموده باره روی نمایان پیوسته مور و تیر شای
 و سپاه گردید چون اقامت اردوی نمایان کنا رخلطه روزی چند
 گذشت ز نیل بیک سردار و سپهدار جنود قاهره که از ات دیال
 برابر مخالفان نشسته بودند از طول اقامت و لگن گشته و دیگر با جاره
 را غلبه کشته مجلس کنکاش و مشورت انصاف یافت ز نیل بیک خوب
 قاهره بجار بدرخصت یافتند که صرفه کار نگاه داشته از جلالت
 و دلیر سبای سبب محل که موجب تضییع جوانان کار آمدنی باشد
 ممنوع گرداند و ز نیل بیک و امرای عظام بعد از استیجاره نمایان
 صفوف مقابل از آستین متوجه اردوی مخالف گشته و جلالت

به پستو چرخ می و مقصد به پیش سپاه منصور بود درین مرتبه سردار چون
 بردن خیره و مبارزانه می تسلیمه داران از تیر قلمه و حصول مقصد
 مایوس گشته بود با عظامی و میند و جسم نمود موفور بقابله سپاه
 در کنار خندقی که خرنموده ضعف آرا می گشته و عرا و تو چنان در
 کشیده اندکی با پی جلادوت پیشتر نماند از نظیف نیز افغانی قاهره که
 بر ادل و چرخ می بودند اسب جلادوت پیش انده در دوپ محل متقیه
 طرفین بیکدیگر تلافی شده محاربه دست داد و فوجی از جنود لغت
 بر سپاه قزلباش مقابل خود زور آورده خیزکی نمودند ازین طرف
 زینل بک و عیاق پیشتر آمده اسب جلادوت در معرکه نبرد بر آید
 و جنود قاهره عظمی کرده خود را بر صفت سپاه مخالف رسانیده
 اندک زمانی تا قرب کیمز از نهران طبعه بر خاک پلاک خستند
 و اجتماعت را کنار خندقی که خرنموده بودند و اندک در اسباب
 در وزیدن آمد و چنان بے اعتدال زد که در دو غبار عظیم افغان
 یافته معرکه راتیره و دید با آمار کرد و ایند برنجی که دست از شمشیر کشیدند
 بدین جهت زینل بک و عا کر نظرها را بر غمان با کشیدند نظرها منصور را
 نمودند و مخالفان خود را بجنس دق انداختند و بسیاری از کینان
 که پیاده بودند در زیر دست پای ستوران مانده برخی از ارتقاغ
 راه خندق کم کرده و در دست و صحرا نماندند درین معرکه سوی
 محب علی بکیت شاهی سیون ملوک از اعیان بود کسی که اسم و سوره

دلمه

داشت باشد از عا کر منصور ضایع نشد بعد از واقعه مذکور چون از
 راه هاسمه و کشته شد و شد از اردوی و میند قطع شد و تکی از
 طرف آذوقه نماند و عبرت و تکی در میان رومیه در جبهه علی فیه
 بنوعی تفرقی روی او که از ضبط آن عاجز ماند و بیاریا
 ممنوع در میان آن بکتر شیوع یافته هیچ خمیه نبود که دو سه بیار کچوا
 و بر روز جمع تلف میشدند مجمل از قه فرست اجوال و میند بجای رسید
 و بر صدی انجامید که سلامت با کشتن اقصی مقصد بود و او عدم
 قدرت و فقدان استطاعت مینو بود زیرا که کرده نبود اسکرا
 ایشان نبود کشته بعضی در معرکه یورشهای تسلیمه و برخی از
 بیاری هبل طبعی بعالم آخرت شتافته بودند تقیه سپاه کله از بی الا
 که بعضی غنیمت و غارت قزلباش و بعضی از نایابی عیاق و عیاق
 تلف شده بودند پیاده مانده نالاع بار می نیه یا بوی سوار می عیاق
 پاشا و عظامی و میند تقریبات آنکجه مصطفی قانام معتمدی او ستا
 استند عا نمودند که یکی از معتمدان نهندان از انطرف فرستادند
 که بعضی حکایات با او گفت و شنیدند نمایند حضرت علی حسب
 تحب بیک یوزباشی است تا جلور امیرا مصطفی قانام فرستند
 نیمایین کھلوهای سپاسیاند و اقر شده میان سپاسان و میند
 بر طبق دعای خود سخن می گفتند منازعات روی او و بعد از
 قال تکلی متفق اللفظ استند عا که نوار بک میاب که از خاندان بون

کرامت انداز اعمال افکار که در صحن خصوص واقع شده باشد که در تمام
 اغراض فرماید و بعد در میدان سپاه و قتلهاش این بوده باشد که
 از روی علمین قلب کوچ کرده افاق خیران خود را با منی رساند
 و تحه یک صورت التماس ایشان عرضه داشت نمود و محله قاف
 مستمرا از جانب رومیان آمده سعادت آستان بوسی سر فرزند
 و بروت بجلی مسئول ایشان بجا بت مقرون باقیه نوید مرمت شود
 اما یافتند لیکن تحه یک در اردوی و سب بود و محمد افکار
 سمانون شرایط مصاحبه از طرفین است حکمانی باقیه بود که سپاه رومیان
 متفرق شده راه مراجعت پیش رفتند و هر کس بقدر خود قدر
 داشت سر خویش گرفت و سردار بی اختیار در کمال اضطراب و بیچارگی
 با سایر عظامت تاریخ نیم سوال طبل حمل کوفت را بجای گذاشتند
 جهت نقل بکند و توپ سلطان سلیمان ضرورت بود سر انجام نداشتند
 و توپخانه و یراق جابجانه پادشاهی بعضی بورت بعضی در
 منزل مانده رفتند تحه یک یوزباشی و بر خوردار بیک و دو
 ملازم اما مستیخان میرزا معصوم عرب قلیبی خراسانی را که
 در حوالی قتلگه گرفتار شده بودند گرفتار و روی معالی بکشند
 از خاک بر منصوره صفی مستیخان ارباب جلالت قلعه تعاقب
 کرده در مقام استیصال آنکس و درآمدند حضرت علی از در سپاس
 راضی بین منی نشد و بر نزل پاک فرستادند که مکه و مرقد ایشان را

کرامت

که رانیده شکریان از تعرض ممنوع گرداند و نزل یک لب لب
 عمل نموده از تعاقب مراجعت نمودند مکررا سردار روم بدین امر
 کار نمی خسته پیش حال ارگشت تا اندام در سپح مرتبه این
 و رسوائی بازگشته بود و در روز نهار مکه زیاده بیمار توان
 دور قلعه افتاده بخجی جان میدادند حضرت علی از نور بر نور بود
 عباد الله شخصی را بجا کشند که بیمار پستی کرده از حال بیمار
 باشد و اگر راه عدم هم پیوه اسپاب و سلمه و یراق بسیار
 بخود در مانده پروای آن استند نصیب غزایان تعیین است که
 تا حد و موصل اعراب و اگر از نیر که و کرده تعاقب استاقتند
 که بخاری می فرستند است آورده رقم ملک برای عرف ایشان
 بر بند و غیران سر می اندازد در هر مسله فوجی از باریان اه عید
 بجهلا محمد و ادب اعراب عرب از خار تعرض معاندان مصفی کشند
 اولیای و ملت قاهره قرار گرفت مشخ نامها با طرف جوان
 سرحد با ارسال یافت و چون ضابطه بجهت می داشته ادب و بجز
 نیستند و مذورات و صدقات بجهت سکنه و محتاجان بملایم
 ارسال داشته بعد از زیارت مراقد مکه که کاظمین علی شرفی
 و تحیه عنان عنایت بصوب مراجعت انطاف داده ریات عیال
 قرین خیر و زری اقبال از راه مندی که بواسطه با جعدان و کثیر بود
 شدند شعری بلاغت شعار تو این مرغ غنچه جبت این مشخ مبین است

و برکات ارواح مقدسه طین و طاهرین اتفاق افتاده طراز هوسا
 عظیم روزگار یافت بود در ملک نظم کشیدند از جمله کی از شرا
 بریزان تاریخ یافتند **تاریخ** * بجز آنکه که عباس پس علی بن ابی طالب
 بلطف شاه دین گردید اجداد **تاریخ** * چو جسم از خرد تاریخ سخن گفتی
 که روی افکار کرده علی بن ابی طالب * چون سخن خیار سپید لازم
 که خارق عاداتی چست که در عین نجف شرف از آن مظهر العجايب
 چو پست بهین محمود است تار یافت درین نسخه عالم را طریقی در میان
 اندراج یابد که خارق عادات و ظهور کرامات و **معجزات** که درین
نجف از تو روح پر فروغ شاه خطه ولایت قوع پیا بر چند نشان معانی
 مکان سلطان سریر ولایت و کرامت از آن ارض و بین الاغادی
 انطراست که امثال این نور از کرامات آن منظر العجايب محفل استیجا
 باشد بنا بر آثار و مسایات مولیان و دو پست در آن اصل است از خطبه
 آمده و راقم این حالات از مردم قصص صادق گفتار استماع نموده
 میاید **اول** آنکه مسود اوراق بواسطه از مولانا محمود کلید در آن
 مقدس حضرت شاه ولایت شنیدم که میگفت در بدایت حال
 مراد پاشا آمده نجف شرف احوال نمود و سیبها پیش آورده
 تخیل آن تمام تمام داشت یکی از ابطال رجال ندانم از انقوش
 روزه پاشی که سیب پیش آمده بود و گاهی بنا بر تعصب غدا و غدا
 مذموب پیوده کوفی آغاز شده نجف را طایل آواز بلند می گفت تبدیل

لا

میگرد و گاهی انگار تر خرم نموده می گفت که من ابان عجم و با عجم و بر شام
 می آید که تحقیر این حصار استوار بقبر و غلبه مفتوح میگرد و در میان
 تمامه شمشیر آبدار و نسا و صبیان سیر شده اسوال تباران خواب
 و ترغیب قلعه سپردن نبود و آن بیانات موجب فقه تصور آید
 خاطر ضعیف رایان مخالفان می گشت روزی یکی از خورد سالان
 که مدت آن تکب بدست گرفت طریق انداختن آن نسیانست
 بقصد آن نجف بدست آورده از روح مقدس و نجف پست است
 کرده برج برآمد و در حسینی که آن هرزه ازین قبل تخیل طایلان
 داشت تعجب را آتش داده کفوله برده است مراد آمد مغزین پاشا
 شد **دویم** آنکه یکی از لکنیان متعصب در طرف صفضا تعجب بلند غا
 جزایر می دست گرفت بمرد روزی از آن طرف می انداخت و هرزه
 بسیار کرده تعجب محافظان حصار با و می رسید و مردم آن طرف از او
 متضرر بودند روزی بر میل میست و بر بلند می آمده هرزه گوئی
 پنا نچه حرف بی و با نه نسبت بفریح مبارک بزرگبار می شد
 و حتی که تعجب را بدست گرفت عزم انداختن کرد و فرستید با بد
 بنویسند تا آنکه رسید آتش در کف تر قید و پارچه چنان بر او
 خورده که مغزش پشیمان شده و زبانش تا قیامت از تکلم افتاد **سوم**
 در ایام محاصره شیرازی میب قوی کل در حالی حصار بنظر میسازند
 که اگر شبها که هنگام سید شیرازی در و در و در صحرای کردید و چون

سواحل نهرات شیر و صباغ خاریه باشد رو میان خیم کرده اند
 بخت طهر بجه و دارد و آند و شبها که بنام سید پیشین در آن امور
 قلعه کیریت از خوف ضرر و آسیب شرر و قیو استند نمودن
 نیز مسود این و راق از پهلوان محسن عاشقا با دی شنید **چهارم** حکایت
 خم رو و چرخ است جمعی از اغزه و مرد مفت از سربار الدین انا
 فیض الله ساکن نجف شرف نقل نمودند و کترین بوی اسطرا استند
 که از صلحا و اقیانیا متورست شنیدم که در ایام محاصره رو و چرخ
 آنچه در نمای سرکار فیض آثار بود صرف سوخت شاعل روح شد
 با تمام رسیده بود شبی که اندک پیه دروغن از خانه با جمع کرده
 شاعل افروختند و کانی خود کینه پار با نجانا دروغن فیض آثار بود
 خم با انداخته چرب کرده سوخته چنانچه مطلقا از چربی اثر در نمای
 و شاعل فسرده شده محافظان روح از هفت دان و غمخ است
 شعلداران نجانا آمدند که شاید پار چرب چرب تواند کرد و هم
 که روغن بسیار می گرفت شاید سه سینه و ند که از روغن لاله ان
 مرده بکند کرده این مجزه و کرامات موجب امید واری محصوران
پنجم آنکه فلور نور مباد است که چه بلوان محسن بیرونیان نمود
 را قمر صروف در حوزه در پس سید المتقین میر محمد باقر و اما در اجلا
 محسن شنیدم که حضرت مشارالیه نقل نموده که شبی از هفت دان روغن
 افروخته شده بود شعلی که در یکسج افروخته بودیم برود و تا می جوارش

نور

نا افروخته بر تو انداخته نوری ساطع گشت که روشنی عظیم مرد
 و اندرونی در آمد نوعی که تصور مخالفان گشت که در کل روح و باره عقل
 افروخته چراغان کرده ایم سفا و جالان بیرون طعن و اوست
 که شمار روغن بسیار است چرا این همه چراغ بصیرت افروخته اند
 فریاد کردیم که چراغی نیز فروخته ایم این روشنی از بر تو نور و لا
 حضرت شاه نجف است و ایشان اسپسترامی نمودند من گفتم که درین
 ماده با شما باید می گفتم که آنچه ما می گویم اگر صورت وقوع در
 آن درین دی بوضوح بویند و بوجد ازین گفتگو در همان وقت
 توپ بزرگی که بر قلعه نصب نموده می انداختند و مریخ اندام پیر
 در وقت آن درین ترفید و تو چنانچه مطلقا مانده بروج تعمیر یافت
 پاشاکس نزد حافظ احمد پاشا فرستاده توپ بزرگ و یکر و مد
 طلب نمود حافظ احمد پاشا توپ نفرستاده علام نمود که چون
 دو سپه کار می از پیش فته کوچ کرده ببعده او آید که هر که قلعه
 بغداد بدست آید آنهم تابع بغداد است و اگر هم نوعی دیگر باشد
 آن چه بیخفت میدهد مراد پاشا کوچ کرده ببعده در رفت و محصوران
 بیمنت روح مقدس آنحضرت نجات یافته ذکر جمعی از حالات
نوشته که درین سال در قلعه بغداد روی او از خواست مکتوبی که
نظر رسید و ضوع یافت جهت صدق تعاللات که تجریر پرورش
 بر ضمیر فیرو الا باب پوشیده ماند که حایق تعاللات این پیغمبر

وقال كذا في ما بين سياه قلباش وروسيه كه درين وقت آمد و فطرت
 پويست و رقم حروف را اطلاع بران حاصل شد چه آنكه خود بعضين
 مشاهده نموده و چه آنكه از آنها و اعلام و اخصيخ اوقت كرده و بدين
 اجمال بصيغه بيان نگاهت و از اظناب انديشيده تمامي حالات
 و وقايع امور را چنانچې بوقوع پويسته بود و تحرير نياورد و فطرت
 بود كه مساوي اجمعي بود الفضولان همسره درمي كند بدين فلك
 بعضي قضا را از مقوله تكلفات و زيب عبارات تشبيه شده و حمل
 خوش آمد نمايد و شايد كه بآن اه و بنديكي از چاوشان رسيد
 كه از ارومي سردار پست قبول ميرفته عرايض مكاتيب را مبر
 و در راه كه قرا عا كه نظر شمار شده بود مكاتيب كه مضمون بود
 با عامل آنها آورده بنظر شرف رسانيده بركي بعضي از وقايع و حالات
 بعبارة مختصه مرقوم نموده بودند آنچه پاشايان امر او ايمان را با
 دولت نوشته بودند فطرت آنكه شايد حسن سوي خدمت و محنت و
 خود را ظاهر ساخته خالي را غرض نويي بود و بشد پيرامون كرده
 كوتوبي كه كلي از عظماء مصلي جلبي نام دوست خود بركي نوشته محتاج
 حالات بغير ضايع اعلام نموده بود بنظر كترين سيد مخبرين صحيفه
 ثبت اعداد كه مطالعه كنند كان ابره قايي احوال فخرين حاصل شد
 را رقم حروف را بنا بر رابطه ملازمت از مقوله خوش آمد گويان منته
 فروشان كه باز ايامه در كرو سود و زيان صدق كذب احوال اندر

۱۱

و اگر در امل و ريس خط فارسي تركي عظمي نام بر بولي بنظر رسد چون نقل
 بالمسطر شده برانته ارباب استعدا حمل بنجاي اتم حرف نموده
 از آن صفت و رخواهند داشت **صورت كوتوبانيت** جناب غت
 ر و كرم فوتم مصطفی جلبي كامياب حصله در رد دعوات صافيات
 محبت آيات و غيرت پليامات و افيات مودت غايات اتمام فطرت
 انصافه اعلام مجيانه بود و كه اگر لطف ايدوب بود انجلمري فطرت
 ذره و ششمه سوال شريف تجويز يو يو ريلولر اسيه بجمانه و البته
 وجودنا بود بصحت دايه رسنده موجود الو بيل نماز و عا
 دوام و لنگر ما و تم و ويدا شريفكده مشتاق عظيم اوله نموده
 سلور لمه همان **سپب** الاسباب دن جانور كه پراخيجه يدا
 شريفكده امر يله شرف و لوق ميرفته آين بخرت سيد سلين
 فيما بعد بوغفرند امثرا و بنده ايد و محنت آباد و اين استيفان
 سورسكن علوم بولم سفر و سما مراد سلرا نصيب و لمون بطور ايد
 كه قلعه محاصره اولالي سرداشنه زنده در لميول اول محاصره نموده
 خلوت ملكوت سالنده و قزلباشين به معاشك صلا اثر فطرت
 او المنش اكين متر سلو قود بلبث تعبلر سوريلوب حواله لرقالو بفتح
 دغه يور شر لالوب بر يور شده بجهت ك نفوس قايوقلي و سران
 كنجدن هلاك الو ب كوندن كونه فطرت سعه ده اولن معلول غالب و
 اسلام معلول و لمتدن غمري نسته باشلوميوب بو امانده شاه عم

طرفه در اول نخل خان میکل معروف پشته زکیر خانیان
 بیک مقدار قریب شش بعاش حید کارناجا را بدید الیوب
 اول ایله صوینده عبور بولوب مردم طرفه زده کجوب خجوب
 مغلوب والی کوسرین اورزه اکمن شاه عجم کده ایله اولین
 خوزیر ایله ایاق کلوب حج بروم طرفه زده کجوب خجوب
 لشکر قلعه مندلی اوزین یقین اودوب صاحب عادت خجوب
 قاپوچی باشی محمد آقا و حبس موصطفی پاشا و ساری معاولین
 اسلامی توپ اراولم شد کنگورون خجوب کیمین خجوب کیمین
 شمشیر و کیمین کندوسی قریب شش بدین المیدی بعد ذلک
 سنی میکل مشهور پشته داعی انجیده اولون اهل اسلام تسخیر اند
 بو اخبار لرون لشکر اسلام اورزمه سم عظیم پتولی اولوب
 جقوب مقابله و مقصود لایمیدر و بو تیسرا اولون بوجمل شایع
 و ششم ایله بزم طرفه زده توجه تام اده کجوب سواد اولون کجوب
 سبق خدمت جون پیشرو ذلک ایدوب مالمدی اورزمه مشهور
 سرو عنده ایکن صاحب عادت مع و دهم دیار بکر بکر کیکی مراد پاشا
 ایله اولون بشیک مقدار می منس باق کجوب لر جنبی التی باره
 اده کندروب قضا اول معلول حید کار بیرون جت در لوب
 جبری قوروت اوج دورت بیک مقدار قریب شش و قلعه زور
 ایش ایمن طرفه در مراد پاشا شوش بیک قفس ایله بوجوب

انکه

قریب شش اوزینه نجوم ایدکجه الموانجی بالضرور کجه شروع ایدوب
 پاسه مرانی علم کجوبی عال النیب قریب شش باشدن کجا الوب کجا با
 و تیغ بران برک لشکر اسلامتک یوزین و نذر و صاحب اصل انیم
 علت پتقله اولیقین جت مذکوره و دیار کجوب قرامون علیا
 طوبی سنجی قلعه دن خنده سر کزیده کیمیت و ارشد شادت شری
 نوش ایوب باقی سی تیغ زهر الود پیش الوب کجا ارایک کجوب
 بر حبلو اعله مار اومار الود و یخا تیغ تاروب کله می اید کجوب
 پادشاه کلوب ایله لوصوبی ایله شایه قادی شین برده جبر و روستا
 بیک سر مقدار می بردم طرفه زده بیرعت دار می کنگنه بعد از طرفه زده
 اطرافه قوراولوبی صالوب کاه بو طرفه زده باش کوسر و حاصل
 نیر لند اوی قریب شش نیره محاصره ایدوب یعنی طویلده و شش
 دو توک کتله ایله جت ایک یوماندون قریب شش حج بلر
 قریب شش ایله جت اسک انکه مردن قلعه خلقی ختری کجوب
 لا علاج اطراف مره خندق کوب طایور ایله دوق طاپوره در
 تلفت اولیوب بجه دفعه طاپور مرزا اوزینه کلوب لار معلوم
 شجاک میگر می دیچی کونی طایر مرزا اوزینه یورش ایتمک ایله
 کله و کده کجوب صاحب عادت داعی لشکر اسلام اراسته
 صالوب صغیر کسپر و اتمو و پیاده سی عموما لقیه عام اصلونی نیک
 غیر می که مترسده قلعه مقابل دور میگر ایدی قرشو جتوب مقابل

اولدوق قوشقندن ائگندوندن کون توپ و تفتک التنده جنت اولدوق
 سردار لر ی اولار نغ ان شدت ایدوب همان طوب استه سانا
 قوردوغده ملاصیح کور بو اشارتدن شبارت نقارنی دو کوب
 و کیری کوز قالدوب نالدا توب تکنده مقید اولوب چرک
 ضرب ایله مسکه الکره البرزا اولسا و کلنده خار دمار اولور
 محصل بو جمله ایله شکر اسلام قلی قلمه دو ب مکوسکا طوب
 و بشرو چندن اگیری آت اناغی التنده پامال اولوب اسپانی
 خانیسی میدانی وار کور و کده صاحب سعادت الینده دوش
 دور میوب قرار لر فی سدره تبیدیل و باشکریله صحرا و پامال
 طاپور پولین اردوب اکثری اول کندن و ناسدار لوب قلا
 و مسکوس و اننی برکتی طاپوره پناه کتوروب بور مع قرار و
 معرکه صومکده صاحب سادات مرای عظام و کبرای فی القدر اولور
 ایله مشوره ایدوب قرار و بالدا تپردای طاپور دن بشرو
 بو قدر سماق قلعه محاصره سنه برک پاپوشوب شاید که قتل
 ایله توکوب امانه کتوره یوز و بولوا متد ایله قلعه پنک دوت
 بانی اعاطه ایدوب شاه عجم بو تدبیر مزه واقف اولنجی بی پروا
 کجده کندن بغداد طرفه اون مسکت مقداری قزلباش کجور
 اوج بیک بوک بلک آرتوق ذخیره دده و قاطر قوش قلعه سی
 جوارینه تور ب شکر اسلام قزولرینه علوا ایکو جده و نمر مار لند

انده داغی خلی کبکامری طایفه صومینه توکوب نیجی طایفه شیرو ب محصل
 قوشلق و قلی مد که دیده بصیرت نر ایله شاره ایدروک بو عظم
 و خون تاع و طرفه و کین کبکرایله قلیقه قویدی اول ابدن شکر
 اسلامک پلی بوکوب پراغورده قلمه دتن امید اولدوق
 کند و عالمینه نجا اولدو یولوا فرده مشکی زلزله اکیکن شاه عجم بو
 خاطر جمع حاصل ایدوب قزلباش دن وروب نامرک بولدرین
 دلوبالدا ت شاط و متله تن کج که بجز و برقی ش اچور ب توب
 خاطر قزلباش شکالی باغی آتی شاط و متله کجی صولر کج
 طویه صوبی طینانده دور بر جای کجی بولر نوب تلر و کربلا قلمه
 و سب طرفینه اقر صالوب محل مذکور لره اسلامک نیک
 و یا سامدات وات اغلانی بامسده اولن جمله کج رو
 حلدون ولان صلان پاشا و قاپو قلی عربی بر طوق ایله نخر ایله
 کتیر ندن بالقر صره و قلم کاسه دو و محصل تلر دور که ایدو
 جایون پروقیه ذخیره کلوب پر کلم اولدن پروقیه جوق ارک
 ابدک حال کین عوب کین صا تلمار و در نک او جزلقی بونوا
 اوزره اولوید نوک در کرامده زر سپر و قیبا و ز سپر و قیبه خرمایه
 غوشه پر کله ارباسکر غوشه الملتک اوج در می پرا قچ و آتک
 پروقیه سی قرن قیبه صا تلمار و اول ازک طبع خالمر که بعلوای کت
 ایله سردیلر شمدی اتن کورنده صلوات کتور اولدو یله اول

ظریف جانکه مصری تیان پر زدن کونک گیکت عاراید رکود
 شمعی چادر زدن نیز کویکرایله مشح کباید اولد
 اول خود پسندلاور لکه قوه لوده قرلباش جنبله مختصر
 دوتر لادی شمعی اولی سی اوج میل بولده مشا به ایند
 رستم زاله تشبیه ایدرا ولدیر اول تو چاق چکر که قرلباشدن
 دو یلق المی اید کور لرایدی شمعی جورد اسبابلاری
 یوزدن قویا تخی جانین تور پر مننت سیلورا ولدیر اول
 اکا بر لکه گوش خلو اکره مینوب قوی ایلد کینه لرایدی
 لوانیک کورنه تحسیر کرا ولدیر اول اجندن اردو نریک
 دورت حصه دن پر حصه سی انجیق اتودر باقی لشکر اسلام
 و پریشان لوبدر اکر نتر ویر ایلد کوجلو اولنک تکلیف کات
 سایخانه سی کور اواد وجه خانه و طرخانه نریک پرفرونده اندیق
 اندن اربعین جکره قاشور که سلطان سلیمان واندن پره جکره و
 اشغال یدین لینه سبب اندر طویلری قلعه دو ملک استخوان
 شد ایدی بولدیوزنده و قولقه آل عثمان نام نمت دور و
 سعادت بواندیشه اید بالاکت اولویدر پنجه دهم خزینه استخوان
 اولر که مد رشدر ک اثری طار اولدی پلر زو فلباش لند
 کر قهار اولدی لوجه سعادت لرخواند ک حضرت لری لذات لشکر
 طوماری پر نوریدن کور لکت ایتر تیان معنی و ترکیلده سوتیور

بغداد

بغداد وین بصره دن کلور وار لیسدی شمالی وین پره باردوم
 وار یله بواندک خزینه و یاردم کلیه اولاشیح احتمال ایدر اید فایان
 بولمخواند ک حضرت لری لذات کلمه لادینه تیرمخون کینه
 بو مضمون ورزه دور بر پانفرد باله صوبی نرمانه ساطر اکنه نیش
 عباس پس و کز بغداد مکر زه خدان ولد امد او محصل کلام دور
 بردوندا متلو کرد اکیمه دو خمس و کله و رکه نیزوم بو احوال مره
 اوله هم روحم بله فهم اید و رکه شاه عجب هر تدبیر کله ایلد
 کله وکی مضا حضرت علی کرم الله وجهه کراماتی اثرندن
 اولدکی شبهه بو قدر سلتموز امام عظم حضرت لری پوتم
 تهمی ست اولدوغنی سیدین و ربونجه انجی کند و
 شریفی و روح الطیفی انجی اول حضرت کدر کانه پاننه تولد
 مدرسم روحم بولمه زاده تسکد و کله بو عجب کلماتی جبر
 جان شیوه سر ایلد که با ستمز و فخری و رکه زاده ستره کوه
 و سو اسپندن سلامت اوله سر امین بو منسی فخری مور و لیکه
 نره پزشته لیق ستولیدر که بوالا تیک آب و هوای و کیشک
 کرمی کلجی کهمده دور اوج اغر لسی استفسار ختمی نزله و مرکب
 و باد ستموم بله درد و بلا کردن کنی معاد لوباش کزد و کرم
 اول جانیه حقیقه جان یاران با صفا نه سلامتی توروب حلال
 آخرت حق حلال ایلد کرا حکم کند و احل لغبار جهان بشکر مردار

که بقیه عمر منبری امام عظیم ترانیده صرف ایله وک یاران اصفیاء دایمی
 هم مکتوب لرباروب که در پشتور تصور مرزیه نظر متواجی الد
 الحق اولدی بی پاری سطر یا بچه دشمن کلدی بواج دورت او
 کومد لبق واقع الورطالم فرلباش کلسایه کوری اسپلای علیله
 بدرتور وقرینه سکره وکلی طاپور اورزیه سکر توپا خند کت
 اطرافنده که کس در کج کج لرا و غریبی چه کند و لر و غریبی
 دور که کج فاقو سلایله اردو منک آراسی کوب روزگار سید
 کچره بلدن تور شاقمنی خیره پلور و روتیه المزدن ایتیمی لکیری
 پرباشه فالوندر حاله اندون غیری کیمیه پلر مشرو جاجو بر اولو
 یوز بولید کتو بصیغیر حاله مصیبت روز مشربو کوندر سستی اولدی
 سنی بور کایا پس ایله وپس لام ذکر **مراجعت موک بهابون**
از عراق عرب تملاق درمازندران شت چون ایات نظر آیتجا
 و جلال برنجی که مرقوم کلک بیان کشت بغیروزی و اقبال از خیر
 دار اسلام کایب عراق در حرکت آمد و بعظمت و کامرانی بخنده
 بهمان رسید روزی چند در سیلاق میم از سیلا قات آنجا اقامت
 اتفاق افتاده در آنجا متوجه نظم و سنن عمامت بغداد کشته تلبت
 شاه مقدس غلات روخات مطهرات از سارو سلطانی تضرع
 بصفی قلیخان تقویض یافت و در آراء مردانکیما که از دور قلعه دار
 بنظور آمد مشیر علی لقب یافت خسرو میرزای کرجی ار و خدایضا

سوار عمارت فرموده بجه تمیز و شکت و بت قلعه واحداث بر جاسی علی
 و نخر خندق بدان صوب فرستاده و معماران اسپتامان بنا
 بلیداران عملد و فعلد جت آن کار تعیین جمعی از سپاسیان و تکیه
 که محصور کشته ایامی شکت قلعه داری کشیده بودند از آن جهت
 معاف داشته جمعی دیگر در عوض پستمانده و بعد از فراغ بنا
 از امور مذکوره عثمان عزیمت بصوب سلطانیه مطوف گردانیده
 بلده مذکوره محل اقامت خسر و ظفر منصور بود و در آنجا با علی کفر
 نشان داشته از هر کس پس سکره غزای کرجانی معارک بغداد مرد
 ظهور یافته بجایزه و جلد و وسایر نوازشات و تقصدها سرفراز
 یافته جمعی از ارباب ارادت که از روی غیرت و حمیت از کتبت
 آن بیایق نموده بودند در ملک تو چسپان عظام و ملازمان درگاه
 اشظام دادند و زمان یک ناظر را سردار حسن از تکیه نموده و بجای
 اذربایجان فرستاده که بقورچی باشی و عساکر آنجا کتبت در نظام
 امور سرحد بدینچه صلاح دین دولت باشد بعمل آورند شرح رفت و آ
 او و قضایای سانشاخ آنجا در طی حالات سال آئیده مرقوم سلم سوانج
 خوابد شد و چون بعثت او حافظ احمد پاشا و سردار صلاح مید بود
 که حضرت اعلی مکتوب دو پستانه در باب تعزیه سلطان عثمان
 تئینه جلوس سلطان بران نوشته اشعار می ملک بغداد که او جاق
 قدیم ملک موروثی این و آن است بفرمانده محمد افانام بیچی که

قبل ازین زمان جناب سلطان عثمان آمده بود و مصطفی آقا که از جانب
 آمده برود درین باده که موجب رفیع بخار گفت و سلامت خلافت
 و صلاح اندیشی طرفین است غلوه داشتند بمصلحت جمهور ایشان
 ساخته تمام پس قلی سلطان شیشه و تلی را بر سالت روم تعیین فرمود
 مکتوب محبت اسلوب برنج مسطور بقلم آورده در موخت ایلیان که
 روانه نموده شرح احوال و نیز در قضایای آئینه رفته بکلیت
 شیرین مقال میگردد و در سلطانیه عموم سپاه رخصت اوطان
 موبک بجان یونان بقرمان کاب اشرف بهار پس طنه قزوین آمده
 در دو تخانه مبارک نزول جلال نموده چون ایلیان پادشاه رسد
 و ایلی در محمد خان و زکریا و علی بیخ همه تجرید قواعد صدق و
 بیایه سیر اعلی آمده در قزوین قامت داشتند سعادت باطن
 فایز گشته حکایت سخن و پدایا که آورده بودند که رانیده
 اعزاز و احترام و اندیشه و آرا بخانه غریب شلاق بازندان
 نشان نموده سعادت و قبایل و آنه انظر گشته و در
 در دارالسور فرج آباد و بلده طیبه اشرف و سایر مجال ارم
 این لایت بکار مینویسند و اقبال سیر و سواری سکار می کنند
تتویات که درین سال بعالم پیوستند کی تمام قلجیان
 که از زمره مقرران باطن آه پس بود در سال گذشته رتبه ایالت
 یا قند درین سال بکومت و دارایی دارالامان مان سربند کردید

خیر اثر بعد از ضعف معده بروطاری گشته از افراط اکل و شرب
 مناسب آن ضعف قوت گرفت و بجا که ودا واکت میرد
 سخن اطبار را اعتبار نمی نمود و زبر و زمره شسته ادوی
 حضرت اعلی او را از شمول عاطفت از گز میر رخصت میلاق
 و طیبی همراه کرده از زمره زنده میلاق کرن عمل اقامت
 و بهمان دستور مقید معالج طبانی شده برای خود عمل می کرد
 با بجه بر روزیکر حله موت را استقبال می نمود تا باور رسید
 با دم اللذات شرف ریافت ایالت کرمان علاوه منصب هموار
 گشته بامیر خان مرینی سو کلن که از امر بزرگ ذوالقدر انصاف
 یافت **دیگری** **تتویات** میرزا ابوطالب که از سادات عالی
 شده مقدس معلی متولی روضه معطر منور سلطان روضه
 و در سفر خیر اثر بعد از ملازم کاب اشرف بود بعد از انعام
 بشف زیارت روضات مطهرات کاطمین که بلا و نجف اشرف
 شرف گشته را تمیز آن سید رفیع القدر معاشره در زیارت
 شاه مقدسه و سنیق و هم صحبت او بود بعد از آن از خدمت
 رخصت یافته از فتنه وین و آنه شده مقدس معلی کردید زوجه
 بلده طهران را فراط میو با می تنوع الوان اکل طعام قوی
 گشته معالجاتی که واقع آن بود نمودند منصف نیما ده بعالم
 نقش او را بشند مقدس پس ده در روضه مقدسه جدش علیه السلام

مفون کردید و محمد علیه آله سال آن عثمان کی مطابق سینه
 و شین الف که سال از هجرت از قرآن و محمد جان داری
 حضرت اعلی شای ظل آسمی است و کرره بان شاه کامرانی
 زمانه یافت آثار جویانی * بار و کشت آمد خزان
 پر از گهشای شادی جیبی دان * هزار از شوق کل نفس کشت
 جهان از فرخی جنت سرگشت * و کرباره عالم سحرانی آغاز نام
 سینت قدم نور و زلال افروخت طاف از بی بزم با کردید و رفت
 بخش عرصه جهان روشنی افرازی محافل دوران یعنی فرمان و
 اقلیم چهارم آسمان بر سپند شرف و اورنگ کامرانی بر آمده در
 یکشنبه دویم ماه رجب است و بیفنده دست یغیاز شب که شد از آن
 منزل حوت باول سراسی عمل نقل نموده با ط عالم آرای عرصه
 کسره و فیض سان بساطین جهان کرده موشان باصین حضرت
 بمصل روز کار خرامیده سر و سر لبستان امل سیر رعوت و دلرانی
 افراخته از فیض مبارک حضرت و طراوت تازه یافت غنایب خوش
 گاه از شوق مقدم کل با بران یک و نوانتم سر کرده و گاه از
 ستم غموشی کل با با صبا و پریشان اختلاطی میوفادرناله و افغان
 کل با بهیسه پس انبیس و مساز شرم بلبل زنده اقی ناله پرد
 و نواب بملیون اعلی بفرخی و فرخندگی در خطه دلپذیر اشرف کانی
 و عشرت پرانی می کنرا نیندند و کاسی غنایط سکار پر و خنده باز بلند پرواز

موسس ادراج کامیابی پرواز آورد و با شطلم شمس علم شوق
 خرمی بودند و در آنجا نزل یک یک پلکدی در آزا خدمت و جان سپار
 که در ایلیجکری بند و پستان مردانگما که در سپنرخدا و بلبل آورد
 بود سزاوار تربیت و مستحق عاطفت بود بر تبه بلند ایالت و خانه
 و منصب ارجمند شیک آقا شیخ کرمی سرفراز کردید و با
 قدر و منزلتش بلند یافت و الگای که اطفال عیقلی خان و با و
 شد و چون موسم مبارک بر آمده بود از اعدال سعیدی کرمی آورد
 موکب نصرت قرین از شلاق زندران حرکت آمد چون از
 حرکت لشکر روم میر سید عثمان غزیت بدار پلطنه قزوین
 داشته در بهترین مانی در دو تخته آنجا نزول جلال فرمود
 و از قزوین تجیه اشطام امور سرحد آذربایجان کرچستان کوک
 جانانی بد انصوب در حرکت آورده بلده سلطانیه ضرب سر راه
 غزو جلال کشت رستم یک یسا و لاکه بوفور املیت و کاروان
 متصف و بر تبه دیوان یکی کرمی سرفراز بودند بدار پلطنه
 فرستادند که با تفاق حاکم تبریز و امر آن طرف از سرحدون
 بوده در دفع فساد رومیته اگر او آن سرحد کوشیده با جمعی
 بطور آورد از سوانح اقبال که درین سال بختی طور آمد خلاص
 یافتن فراق خان کبر کس پیکر یکی شروان است از صبح را و طایفه
 کرمی که در راه قراقرغان کرچستان بنوعی که در محل خود تخریب یا

که قمار گریبان شده مانی بجو پس بوجون مات موراد کرستان پنج
 وخواه اتمامی نداشت مکه و نهار از محافظان از تو طبع باید در آن
 فرصت او را برداشته از گرجان بیرون آورده سلامت با بود
 تو چری باشی رسانیدند و بعد از عرض استجازه بمایون و ایسرو
 کشته بوکلا و مایان متعلقش که در شروان بودند پیوست
 بدستو بیکریگی ان لات است **دگری از سوانخ اقبال قورچی**
باشی است بر قلعه آخته بدست آمدن آن صلح نمیدوی و تکرار
 سابقه مذکور شد که حکومت آخته کرچیان فسخ سلیم خان شمس الدین
 کرد و محافظت قلاع آنجا بوجامعت تفکیکی ن تعلق بوده و در آن کله
 بنا بر هر کوه فتن و فتنه که در گرجان سرحد با واقع بود و
 آمدن سپاه روم میرسد و از بازه پاشا حاکم ارض روم که قریب
 جوار ولایت مذکور است آثارنا اخلاصی حمله اندوزی بطور
 محافظت قلعه آخته که معظمت قلاع آنجا است و ایند نمود و از
 و تسخیر در قامت قلعه ترزل کشته و چون تعمیر شد و بست
 قلعه نبوشده بود و چنانچه باید استحکامی نداشت سلیمان
 نیز صلاح در توقف ندیده بیرون آمد و قورچی باشی پیوستند
 نامی از امرای رومی که در دست اجداد بان حوالی انجامی بود
 خود با نغمه و صلاح ابازه علی ای تقدیرین قلعه و ملکات
 یافته متوجه انصوب کشته تصرف نمود و قورچی باشی که بعضی از

در آن

در قباغ قتلان است از یورت قشلاق حرکت کرد بجه و در آن
 آمده بود و تخی قلعه مذکور را مورکش و زمان بیک ناظر از کر و
 تفکیکیان تفکیکی باشیان سال گذشته تا آذربایجان قدم بود
 بقورچی باشی پیوسته با تعلق بر سر آخته فرستند و قلعه را حصار
 کرده از اطراف و جوانب سپاهش ده مکه و حصار از آنجا
 مرتبه مرتبه پیش قدمه رو میزدند که قلعه داری کرد و چون قلعه
 تسخیر شد و در پستند که غریب بقبر و غلبه فتوح میکرد و در
 طرف مد رسید مرتضی پاشا طرح صلح آخته دست از قلعه
 باز داشت برین پنج که رومیست از تعرض قزلباش امین بود و کین
 طرف خواهد رود و اگر احدی اراده آمدن یا ترغیب بشد داشته باشد
 این عایت باید مرتضی پاشا بعد از عمد و موافقت قلعه را سر
 نزد قورچی باشی آمد و در میان بعضی مراقت و آخته ساز نمود
 و کربلا خود فرستند و قلعه تصرف و لیای دولت قاسم در
 چون سلیمان خان بجهت از اضمحلت قلعه و بیرون آمدن حاضر
 و خورد معتمد و از اهل تقصیر بود حکومت آنجا بشیخان
 تفویض یافت و او با طایفه قزاق که آشنای آن سرزمین اند
 داخل قلعه شده بمراسم پرداخت **دیگر از سوانخ اقبال محافظت**
 ظمورت خان است و کشت یا قین موراد شرح و آخته امله بعد از
 محاربه که همایون عس کر نصرت ماثرو موراد ظمورت و جماعت

بوقوع پوپسته جمعی از عظامی که در چستان کاتیل در آن محل که متعلق
 گشته مور او که میباید آن قده بود میخواست که در مملکت کاتیل
 و فرمان و اباشد جمعی از عظام و از نادانان زو صیل بودند که حکو
 و بزرگی مور او کرده خاطر ایشان بود همورث خان که پاپش
 زاده دوالی کاخت بود چون لایت او خراب بود و از تراشیدن
 خان باضی آلی کاتیل با سپه یون خان که بکرات خان بود در
 سمیون خان باضی مخالفت نمودند میخواست که عظامی کاتیل بجای
 پسران او میل نموده یک پسر خود را بارش دختر زادگی حاکم کاتیل
 گردانیده خود در آن مملکت نیز نشاندن و اباشد و صاحب بیای
 و اهدار باشد و بعضی از کرجیان کاتیل درین باده با و همزبان بود
 و از مور او دوری میکردند بدین جهت میان مور او و همورث خان
 وحشت پیدا کرده بضا و انجامید و از یکدیگر دوری گزیده همورث
 از او احتیاط بنمود مور او لشکری از خواجگان و مرتب ساخته
 الغله بر سر او رفت و موافق همورث او را آگاه گردانید بدین
 وقت قدرت مقابل و مدافعه داشت از مقام خود حرکت کرده
 و یک شتاف و فرصتی چپته با معدودی که در هم آورده بود بر او
 رفت و فهمید بر دو گروه محاربه قویست همورث غالباً در
 سخت یا قبه جره اعتبارش از باده پندار خالی گشت در کرجیان
 اقامت نتوانست نمود عزیمت یاروم کرده متوجه آن طرف گشت

کوردی

بسرداری که بر سر بازه بارض و مآمی پوپسته از انجا با متبول گشت
 و از آن تاریخ در میان و میان است و طهورش صلاح دولت خود را
 انجام نمودن این گاه و اسپسته با او و خان که انده و در میان سلطنت
 محاربه حسب الصلاح قورچی باشی که بر وی از مردم و تخمینان در تعلق
 داشت با وی الفت و آشنائی کرده فهمید بر اسلحه و آمدند و قوت
 یافت و در سال گذشته بواسطه و عنایض ضرعت آینه بر کاجان
 پناه فرستاده بود چنانچه در ذیل کور می کرد و درین سال فهمید
 ایشان ملاقات اتفاق افتاد **انجام نمودن همورث خان کاجان**
پناه بواسطه داود خان که انده و درین ملاقات ایشان یکدیگر
 چون میان مور او و همورث وحشت پیدا کرده موافقت ایشان انجام
 انجامید و او برومی توصل چپته بدیاری و موافقت همورث از خوا
 عقلت بدیاری گشته از کرد بای خویش پشیمان گردید و دیگر باره دست
 توصل در و امر دولت دو دمان اسپتوار داشته با او و خان طفرح
 و آشنائی نه اخت و بدست توصل سابق انظار بندگی و خلاصی ایشان
 کرده بوسیده اشفاق او عفو زلات و تقصیرات خود کرد و او در
 حیات طالع فراغت بندگی او را بخندست اشرف عرض نموده در
 ریاست ظفر آیات جاه و جلال العنبر و زمی اقبال از سفر خیر انجا
 بصوب عراق در حرکت آمده بود و عنایض او و خان تضرع انجام نمود
 که با نوشته بود بجنس نظر ما یون آمد در آن صحیفه درج نموده که یون

چند سال زمین خطای بسیار صد و یازده و تجده را باقی که ضرورتی است
 وقوع یافت قرناش عموماً پنج ماهی سر آلود بخون نری من میان
 بدین همه چون جرات آمدن پایه سیر اعلی ندارم اگر حضرت اعلی که
 خاندان کرم اندر قم غفور تقصیرات این بنده کند کار کشیده از خطای
 گذشته اغماض نماید مجدداً حلفه غلامی در گوش کشید بعد از آن
 از شاره بندگی انحراف نمی نمایم و بعد از آنکه خدمتی چند نمایان
 ازین غلام صدور یافت که جان پری خند کرده با چشم که برین چشمو خرس
 پسندیده بشد کجیکه بان کرده سعادت ملازمت در دست و انم یافت ما
 از خوف بی او بهما که ارتکاب شده امیدوارم که از تکلیف ملازمت معاف
 باشم و درین باب سپردم و او دو خان استالت ناچیز بر سبیل جزایمان
 باسم او ایستد عا نموده بود حضرت اعلی تمس در او خان اینه و اول
 استالت ناچیز بسنی بر غمایات خسروان و غنوه تقصیرات او فرستاد
 اما غارش فرمودند که بلبوزش علام نماید که او از غنوه صبی در نظر تربیت
 مانوش و نمایانست ما را ابواجی می شناسد و بر نیک و بد مزاج او
 اطلاع دارد حالا این معاذیر و اظهار ندامت و خلوص نهی که کینما
 از او پذیرمستیم اما دانسته باشد که ما در روی خلاصش از او است
 عرش استباه نیارود و بطریق کس کاران شمشیر که در آن نیست نظیر
 نیاید عن صمیم القلب غنوه و اغماض ممکن نیست و این چنان حسیله اندوز
 دارانند با در یکدیگر وسیع نماید که در این بعضی بیان لوده خود را با آب خدا

ب

کار می راست قوی شست و شود پد و خود را شایسته دراک دست
 حضور کرد و اند بعد از وصول مشران او دو خان غم ملاقات و با آن
 کرده به پشت گرمی وجود قدس و غنوه تقصیرات این بنده کفایت نمود
 از ملازمان خدمتکار متوجه ملاقات او گشته و ستانده یکدیگر را ملاقات
 نمودند و او دو خان کفایت غنوه تقصیرات گشته غارشات بلوغ شای را
 با بلوغ بیان طر نشان نمود و نخت تکلیف تغییر لباس و میا که
 بازم خلاف بان لباس گشته بود نموده او را لباس قش با شمشیر آورد
 کجکی تغییر لباس کردند و در دست در دامن استشفاع او زده همت
 خود را بصواب ید او منوط و مرئوط کردند و شرط نمود که اگر عتق
 الطاف شایشی مل عال و باشد مد العسر پاز جاده بندگی و
 بیرون نهند و بعد از معااهده و شرایط پایان برگشته بجان تعلیق نمود
 و تحقیقت رفت آمد خود را بعرض کافان پسده جلال سائده که
 خان جاده اطاعت و انقیاد و مقررات **ساخته و یک** التجا نمودن این
 پاشاست بدرگاه کبستی نپا کیفیت واقعه آمده چون ریاست
 امام سلیون بصرت و اقبال رنسر بغداد معاودت نموده
 فتح و نسیر و زنی نبر میت لکتر و م در سر صد با آما ریافت باشا
 و کرباره انهار خلوص عقیدت و اخلاص کرده نور و زیک فورچه
 استاجلور که در سال گذشته تبس نموده شهرت قلمش داده بود
 از اعمال سابق و حرکات نامسجار و تصرفات مال تجار مجا ذیر و نیاد

تک جت و چون خلیل پاشا سردار و میان توجده دفع بود و پیش از
 معاونت از این دولت داشت و چون از اطوار او دو سینه بی کزگی
 بطور پیوسته بود در جنگ می که لشکر بر سر او آمد در معاوضت
 توجده تمام مبدول نیت و انا مقرر شد که قورچی باشی با لشکر ظفر اثر که در آن
 حدود بود در ایروان اقامت نماید که مباد از روسیان در آن
 بقلعه بمایون علی واقع شود بعد از آنکه خلیل پاشا سردار از این
 نزدیک رسید حسن پاشا نامی با چند نفر از پاشایان و جنود و دیگر
 بقصد استراحت و قلعه آخچه بارض روم فرستاد و بتان پاشا
 بیک که از مستبقران بودند بر سالت نزد ایاز فرستاد که او را
 متعال کروانیده ترغیب نمایند که بشکر پیوندد و با اتفاق بر سر
 روند و دو پستانش با و اجبار نمودند که این عادت بگرفتن توانا شوند
 از خود خافل شود باز به پستان پاشا و عیسی بیک اگر قهنگار
 و با لشکر ارض و م بدیشت کریمی جنود قاهره که در سرحد حضور بودند
 از خوف جان از قلعه بیرون آمد علی لفضل بر سر امر او پاشایان
 یکچراغ که مقدمه بچیش بودند بخت مجادله نموده دستبردار
 و چندی از عظامی لشکر که حسین پاشا و بشکر از جمله ایشان بودند
 آورده جمعی کثیر از روسیه و یکچراغی قتل آورد و حسین پاشا را زخم
 بقلعه آورد و در قلعه از هم گشت و چون از پنج بر سر او رسید بعموم
 سپاه بر سر او آمده قلعه ارض و م محاصره نمودند و او تا چارما

طوبه

محمود بود و بر اسپم قلعه داری پرداخت و در آن شب در ایالت
 نیز بنا بر خرم و احتیاط در سلطانیه اقامت داشت زستان رسید
 زیاده از این ارض و م توجده توانستند نمود کارهای ناکشتمند
 و او حقیقت احوال بعرض اشرف رسانید حضرت اعلی فرستاده
 اظهار کردند که چون قوال بازه پاشا موافق کرد و ارضش بود زیاد
 اعتماد می احوال و نمودیم که در قول خود صادق است و بانو
 بمایون موافق طریق این بود که گرفتاران و می که در جنگ
 بدست آورده بود پادشاه را علی بمایون سپستد که بضمیمه انور
 کرد و که این تلاش و بار و میت به باب دولتخواهی این و دمان است
 و مضمون بن مصالح را که با زنگی رنگ باشن بار و می و م منصوب
 دارد شرح بقیه احوال او در حال آینده مرقوم میگردد و **فصل** که ایراد
 آن لازم بود بر او کیا پوشیده نیت که در میان ملاطین عالم پاشا
 عرصه کیستی قانونی است قدیم که ایلیان کن بکدیگر می فرستاده
 خواه در ایام دوستی اتحاد و خواه در زمان خصومت و غنا
 و خانم آمد و شنیده هیچ نوع حضرت و آسیمی که عند الحاق و الحاکم
 ناپسند و نومست بجان مال ایشان نیر رسید زیرا که فرستادگان
 مامور فرمان فرستنده اند و وظیفه ایشان بر تبلیغ رسالت و رسیدن
 نامه و پیغام نیت **بیت** در آئین شایان رسم کین
 فرستادگان این چنین ازین **درین چند سال و مرتبه چنانچه**

در محل خود که در شش تا هفتاد و پنج سالگی
 راه و رسم سلاطین و زکارت با شاه روم فرستاده بود و
 یک تورجی قاجار را قبل از وقایع بغداد و همسایگی سلطان
 ذلی را بعد از آن از ارکان ولایت خانواده آل عثمان این شایسته
 آمده جلیبی یک که بازگشته بقراحمید رسیده بود حاکم آنجا از قریب
 و همسایگی سلطان را چون عظمای روم با یکدیگر ضدیت ورزید
 بر خلاف یکدیگر سخن می گفتند رفتن المیجی کور را منافی مطالب خود
 دانسته در راه ضایع کردند و بر تملکات و مایعوف و رقم ملک
 کشیدند و تمت خویش را قایل نهادند بعضی اشیای غایبی
 جت زرع شاعت بلار نامش دادند و اقبال نام کرک میرا
 که در ایام محاصره و دستگیری آمد و شد طرفین بجانب فرستاده
 بود و بانجام بعضی مات شغولی داشت حاکم طلبیوه که حصان
 پست تمت عمل نموده او را بقتل آورده کل جو به بضاعت و اموال
 و اسپبانی که داشت در حیطه تصرف در آورده و گریان امور از
 سلطنت صد و یازده زیمی کم فرصتی پست فطرتی و اگر حکام پاشان
 بخود سر نخین امور متد ام نموده اند زیمی جی میستی عدم مقدار
 پادشاهان خود را می تصور بان لیل ضحیف و لست است حضرت اعلی
 اعلا الله تعالی که او صاف حمیده اش بسند پادشاهان اطوار بخند
 قانون برکی و دست و لعل سلاطین جهان است بر خلاف این معنی بود

نموده و همچنان روم را که محمد قانامی از معتبران آن سلسله قبل از وقایع بغداد
 بدرگاه جهان پناه آمده مغز و محترم در در اسپطنه اصفهان اقامت
 داشت و مصطفی قانامی که بعد از آن آمده بود چنانچه در سال گذشته
 تخریر بیست رعایتیهای ملوکانه منتهی شده شمول نوازش احسان
 مقتضی المرام روانه و بیار خود فرمودند تجارت نولایت که در ممالک غیر
 در مصداق آسوده برضای خود برگاه اراده نموده بدنی ذیت خسران
 سالم و غایم روانه شدند **وقایع پاشا** امام قلی میرزا درین سال
 از اقصای فلک بی مدار و اطوار بی خردانه شمراده بیوقار امام
 میرزا نورغیای و از اسپسبب شیره نقصان ریفت در استان جهان
 که مورخان بلاغت شمار بقلم تحقیق و رقم تصدیق نگاشته اند همیشه
 سلاطین الت آیین و فرمان و ایان صاحب تکین صلاح حال
 استقامت احوال خلائق از سپاسی رعیت بر مطالب عالی
 دنیوی و علاقه پذیرنده زندگی از حج دانسته در رضاجوی و رفقا
 خلق اند که برانیه موجب ضاجوی خالق البرایست کوشیده اند
 چنانچه قضیه بقیع آوردن سلطان سلیمان که عقل پادشاهان بود
 سلطان مصطفی نام پسر رشید خود را بمنطقه طینان بی عدالی سلطان
 بازید پسر و کیش با چار پسر او بنوعی که در صحنه اول طبع قانع مان
 حضرت شاه جنت مکان تخریر یافته شاه این منی است و ازین پس
 سلاطین با ضیاع بسیار بصد و ریو پسته که ذکر آنها موجب استقامت

شراوه مذکور از جهالت و نادانی و غرور جوانی ارتکاب سوئی گزینید
والذکر کوار نبود می نمود و از اطوارش بی اعتدالی از جوهرش
بی دانشی و کم هوشی تفسیر شد صلاح حال جمهور در آن دیده و دنیا
بی نور کرد و ایند که بحسب تقدیر بدین بلیه گرفتار آمد اما بضمون
که مصلحت تو از تو پدید آید از چندین بلیه دیگر که در عالم است
جبهه شایه های عالی منزلت آمده کارخانه خلقت و تقدیر است و کثیر است
عدم بصیرت و فیانی است نجات یافته آسوده حال در ظل محبت است
روزگار میگذرانید **ذکر اجتهاد موبک بانیون از سلطانیه**
قتل ازندان بستان چون خدا که بلذه سلطانیه بکلیت
شاهی ظل الهی گردید و سردار و مویان که بر سر آمده بود و بجهت
قلعه ارض و م مشغول بود و بی نیل مقصود باز گردید خاطر اشرف از
معاملات سرحدت که بانیون احتمال است و رازی ایشان بطرف
سرحد خصوصاً قلعه اخضره امینان یافت عنان غریت بصوبه
انعطاف اده لشکریان از نصرت او طمان ساکن از دیه بستان
رکاب اشرف از سلطانیه روی توجیب شلاق زندان و رویه
و خوشدلی در قصبه شریف اشرف قامت فرمودند و بمواره بشکوه
پردخته در سر زمینهای نرسبت بخش اشرف و دار السور فرج آباد و بنال
غدا آسا و بپتین فرج افروایان بار که در سر مکان فرج بخش افرو
و پرداخته ممانعت و الالت عشرت پرا بودند و رسان برانجوشد

دلمه

و کامیابی میگذرانیدند قورچی بی که دو سال بود در آذربایجان شایع
داشت حساب فرمان بانیون بپایه سیر علی آمده در زمان سلطان
بساط بوسی دریافت و زمان بیکت نظر از آذربایجان عمو نمود و بیکت
و لشکریان که او و قورچی بی بودند رخصت او طمان یافتند **از سلطانیه**
آنکه چون محمد خان یاد اعلی بیکت بیکه قرا باغ و ظهور فتنه مورانو
اندک مسامحه و مبالغه و قوغ یافت بود که در کج و آخم و دپلوز
حادثه خالی کرده بودند مورالکا و ولایت او را تاخت کرده انواع
مضرت و بسپاری رعیت رسید از امیر الامرای قرا باغ مغرب
گشته داود ولد اند و در بخان که بحارت تعلیم و انظام امور
که بچستان مور و در آن سرحد بود بدین تبه بلند از جندی یافت
از سوانج که چون باین حضرت عالی شاهی ظل الهی حضرت پادشاه
والاجاه شاه سلیم فرمانی مای مالک بند و پستان طرف تفرغ و
واخت و یکتادلی مرغی مسلوک داشته بود با بد و شدر سولان
و معاوضات صدقت بیان بسمواره از مال یکدیگر خیر یافت
بودند و از تاریخی که متمدن خاقان زینل بیک یکدی که بحال
خانی فیه زینل خانیست از رسالت بند و پستان عمو نمود تا غایت
آمد شمی قوغ غایقه بود در نیوقت با مع جلال پسید که شمر اوده
پسر بزرگتر آنحضرت که تبه و لعیجدهی داشت از اقصای قضا و اقصای
اجل موعود و مفرات خستیا نموده از نو فور صدقت برادر علی

گشت که معتمدی فرستاده لوازم پریش و بجوی بغل آورد و شخص
احوال خیر یال کردند اندام یک یوزباشی است جلور که از تبرستان
در گاه و مرد بخندان کار آموزده آگاه است بر سالت تعیین شده
تحت و پدایمی لایق از اقامت و امنه نفیسه نفایس سردار و آزار
نژادان صبار قفا مصحوب و گردانیده با نامه محبت طراز و دستا
مشعر بر مهربانهای برادرانه روانه شده بودند و با این سه کتک
بسته باصفهان آمد که از راه یزد و کرمان بکایت قدس فرستاده شده
و هنوز در اصفهان بود که خبر وشت اثر و اهدا کریران پشاه و الای
و فتح قزوین و بند پستان ایران صالح و متواتر گشت و با شصت
زقن او کردید از اتفاقات برابریم عادل شاه و سلطان محمد
و سلاطین دیگر نیز چنانچه در اول مطور می کرده عالم فانی با و دع
نموده بصوب عالم تقاضا شده در زمان شاه جنت مکان شیر
بند پستان چنین اهدا دست داد که پادشاه در بحال رحمت
نمودند یکی سلیم شاه و ولد شیر شاه افغان که فرمانهای کل حالک
بند پستان بنی واکره و لاهور و بنگال بود و مانی سلطان محمود شاه
کجرات و ثالث نظام شاه والی احمد کمر و کن لانا قاسم کابلی و دل
خسروان تاریخ یافت در سلک نظم در آورده بود **تاریخ**
سه خسرو است آن بیکیل که بند از عدالتی را الای
زمن تاریخ فوت این سپهر چو می پستی و ال چسپه و این

درین سال نیز چنین واقع شد که در بند پستان پادشاه عمود و لست
و دواج کردند چندین قصص یا دخیل و قلع ایران نیست بنا بر ربط
صلحت و آمد و شد که قتل یا با این دو دمان از بد مناسب تقسیم
آن پادخت **دیگر** نورالدین محمد بن میرزا امیران به بن یکسیر
صاحبقران امیر تمور کوکان در حین سکه از ولایت کشمیر عود نمود
بنوز بلا نور سیده بود در راه مرخص شده بعالم آخرت شت
مدت مطنش میت و دو سال بود چون پسر سلطان فتح که بعد از
شاهزاده که فوت شد پسر زکریا بود با بر حشمتی که با فساد منفی
میان پدرو پسر زوی اده مغضوب پدر گشته بود از ولایت پادشاه
بیرون قده میر و سامان و یار دکن میر سیر دارکان ولت که پدرو
سیر سلطنت مصیر بود که نیکو نیکو بصیت پادشاه که درین حال **تاریخ**
دا و بخش نام نیکو کجول که بسلطان بلاغی مشهور بود ولی عهد
و او را پادشاهی خستیار نموده خطبه و سکه بنام او کردند و سایر
که حاضر بودند سلطان غنی را کوزش نموده و را شیر شاه لقب دادند
اما شزاده شیریار که پسر صلی کوکله بود و مخالفت ارکان ولت تنیا
کرده خود را بلا مور رسانیده قلعه لاهور و فیضخانه و خراج جتخانه
قیاس که در اینجا بود تصرف نموده خطبه بنام او لاهور خوانده شد و سکه
بنام او این صریح نقش کرده **سکه** زرد و در عالم شاه پادشاهی
و طرح سلطنت و پادشاهی کلیده اعظم امر او خواجما و اشرف و عیان

تاریخ

که در آنجا بودند طوعا و کرها سلطنت او را پذیرفتند که بخندش بستند و بود
 و دشمن لشکر عظیم تب ساخت و چون اردوشی شاه سلیم و عظمی و ارکان
 دولت در موکب شیر شاه و خوانین شایران دکان بلور قریب شد
 سلطان شیریار خود در لاهور توقف نمود و لشکر خود را با امر از آن
 و خواجه های محترم لاهور بمقابله ایشان فرستاد که اگر در محلی
 مصر باشند و پسرزاده را برده که پسر صلیبی است بکنند بخار ببردند
 ارکان و ولت که معظم ایشان آصفخان بود از ورود لشکر آگاه شدند
 از آن طرف نیز گروهی بمقابله شتافتند و عظمی سپاه لاهور را از
 پادشاه و جلوس پس سلطان غنی موسوم بشیر شاه که بحکم وصیت و
 العبدی وقوع یافته و اتفاق شاه و زادگان خوانین معطر خسرو آگاه گردید
 بواجب خود دلالت کردند روزی که در یقین الملاقات اتفاق افتاد
 و سرداران خواجه با و اعیان فریق با یکدیگر گفتگوی صلاح اندیشی بین
 آوردند از طرفین جنگ را در باقی گذاشتند و لشکر سلطان شیریار
 کشته جمعی با نظرف پیوستند و جمعی باز گشتند و پراگندگی آغاز نمودند
 سلطان غنی جلوریز بلانور رسید سلطان شیریار فرصت جمعیت
 سامان مقابله و قدرت محاربه نیافتند در قلعه خزیده چون ایردو
 اعظم و آصفخان امرای معظم در موکب سلطان غنی داخل لاهور شدند
 قلعه آمدند احدی متوجه تسخیر داری نشد و باسانی قلعه راه یافته سلطان
 شیریار را در وفاق خود بدست چشم جهان پیش این کشیده از دیدن

عاطل گردانیدند و دولت دوروزه او بسرازمه تسبیح
 نیافت خواجه حافظ شیرازی در زوال ولت شیخ ابوالکاش
 راستی کوکب فیروزه بویا تسبیح خوش خشید ولی ولت بخان
 اما احوال سلطان خرم آمد او در خدمت پدر بزرگوار
 بسیار مغز و کرامی و محبت بود و بین انجمنور زیاده از
 سلطان پرور بزرگتر اعتبار داشت و از جانب
 پادشاه شاه جهان لقب یافته بود و پادشاه او را
 بخدمات و کنان مورثه موده بجانب برهان پوری
 فرستاد و وقت رحلت از پدر آستند عالم بود که
 سلطان خیره و کجوال برادر بزرگ را به و سپارده که
 نگاهدارد حسب الاستعداد با و سپردند و روانه خدمت
 ماموره گشت ابوالی رضایه پدر بقیل برادر بزرگ کجوال
 جرات نموده و در آن سفر پادشاهانه سلوک کرده
 با موری که در آن خانواده مخصوص پادشاه است
 دلیر پی کردید بحیثیت میان پدر و پسر و هشت پدید
 آمده جمعی از اصناف که در خدمت پادشاه راه
 سخن داشتند او را بعصیان و طغیان شتم داشتند
 و در وقتیکه از برهان پور مراجعت نموده بدر بار پادشاه
 می آمد از آمدن ممنوع شد و او متعنت نشد با غلبه

از دوام تمام می آمد پادشاه در لاسور بود و از آنجا
 منفذین بر سپه بد منظره و بی اعتماد شده بود با سپاه
 کران و گروه انبوه از لاسور بیرون آمده بجانب او
 در حرکت آمد و در بامین اکره و لاسور مقیمین را
 متعارف اتفاق افتاد بعضی از امرای و مردم معتبر
 او را و گردان شده بموکب پادشاهی پیوستند سلطان
 خرم خائف و براسپان گشته از راهی که آمده بود باز
 گردید بطرف برهان پور شتافت و از آنجا بکن
 رفت و از میان لایت قطب شاهی گذشته بقصد
 تخییر بنگاله بدان صوب در حرکت آمده و در آنجا براهین
 حاکم بنگاله که از امرای بزرگ پادشاهی و قوم آصفخان
 بود مصاف داده بر او غالب آمد و فتح بنگاله کرده
 فیلیانه و چندین موفور بدست آمد و از آنجا متوجه
 الہا با پس گردید این مقدمات موجب زیادتی
 وحشت و طغیان و کشته شاه سلیم شاهناده پرویز
 با مہابت خان حاکم کابل که از امرای ذی شان
 آن دولت است بتنبیه و تادیب او مامور شده بود
 لشکر عظیم فرستاده در حد و دالہ باد فہیب بین محاربت
 روی داده شکست بجانب سلطان خرم افتاد و از راه

نظار

بنگاله که آمده بود باز گشته بکن رفت درین مرتبه در ولایت
 توقف نموده بولایت نظام شاه رفت چند گاه در آنجا اقامت
 گزیده پس بر سلاطین بکن فی الجمله باز گشتی تا و کرد و
 نمودند از بودن آنجا و لیکر گشته قصد آمدن ایران کرد
 از حضرت شاه استعانت جوید چون بولایت تہ رسید
 اراده نمود که قلعه تہ را بدست آورده ولایت پسند کرک
 با ایران قربت متصرف گردد حاکم تہ قلعه پستہ شروع
 قلعه دار سے کرد تخییر قلعه میر شکست عظمی و لشکر از آمد
 ایران مانع شدند بالقصوره باز گشته بولایت نظام شاه رفت
 در این آمد و رفت تمہیت او روی تفرقه و پراکنده او در
 روزی چند با مند و دی در آن ملک اقامت گزید و بر
 میرد نظام شاه از خوف پادشاه در دست آمد آن آید بفر
 که او را از ولایت خود غنہ نخواهد درین اثنا قصد قوت
 زاده پرویز و وقوع یافت خبر باور رسید در دیار پادشاهی
 نیز میانہ مہابت خان و آصفخان منازعه پیدا آمد تا بروز
 و آقا اصف خان در ربط او با حرم محترم پادشاه و شرف
 محرمیت عنایتی که در آزار حقوق خدمات و جان ساپریا
 متوقع و چشم داشت مہابت خان بود بطور زیاده از پان
 رنجیده خاطر جدا گشته بجانب سلطان خرم میل نموده روانه بکن

گشته باولتی شد سلطان خرم از آمدن او مسرور و فرحناک ازین
 دو مقدمه نازله دولت او آب و رکنی یافت و در اندیشه برون
 آمدن از آن مکت بودند که خبر و آهنگها را که پادشاه پسر
 و رود یافت از آنجا بعزم دار السلطنه آکره در حرکت آمد با
 سعد و دی روانه شدند سلاطین دکن طریقه مردمی سلوک
 داشتند و لشکریان امرای از چیتای افغان و مغل و
 راج پوت بجانب او میل نموده در هر حال جمعی باومی پستند
 و در اردوی او جمعیتی عظیم فرایم آمد آوازه آمدن و
 ترنزل در بنیان سلطنت سلطان بلاغ انداخته کارکان دولت
 او و عظامی لشکر که غوری در امور دنیوی داشتند باوجود
 صلبی رشید صاحب داعیه تیشیت مهم پسر زاده را دور از کار
 دانسته ترود خاطر ایشان یوماقیوما تمیز میدی گشت باجملا
 لایبور بیرون آمد روی توجه به دار السلطنه آکره که مقر سلطنت
 آن دو دمانت آوردند فوج فوج از لشکریان طبقات سپاه
 از اردوی اعظم بیرون رفت به سلطان خرم می پستند
 و در ادراک ملازمت و کوشش بر یکدیگر سبقت می جستند چنانچه
 جد و آکره الکراعیان طبقات لشکر بیرون جمع آمده بودند
 اصغیان بعضی از خواص در پادشاهی نیز بصلاح در متابعت
 انصاف او دانسته قاصدان سخندان فرستاده ظاهر و مخفی

سلطان

سلطان خرم خلیل خرم خوش دل خرم باکره پسریده لوای سلطنت
 و جهان باقی تراخت اصغیان زهان نیز سلطان بلاغی شانه و کان
 مصحوب خود کرده اند متوجه ملازمت گشتند و در حوالی آکره
 شاهزاده اشرف مات چنانچه بگوشش پادشاه شامه شمرده
 مذکور سلطان شیراز است که کجول بود یکمیری اور بخش مشهور سلطان
 بلاغی لقب شیر شاه ولد سلطان سر و که برنج مطور سلطنت رسید
 یکمیر دیگر برادر او و نوه پسر پادشاه را در انیا ابد شاه سلیم
 در زمان حیات پدر فوت شده بود و سلطان خرم که از پدر خطایه
 جهانی داشت خود را شاه جهان صاحبقران فی نامیده آصف خان
 در علیه کارخانه سلطنت کرده اند و همت خان را سپهسالار
 صاحب اختیار لشکر نموده برادر عزیز یار و فاره اسپهسالار خان
 خان لقب یاقه با ایشان سپاه نمازند سابق در نوردیده
 الاشاره عالی با یکدیگر بحسب ظاهر دوستانه سلوک نموده با بظلمت
 همت و ولت اشتغال دارند و شرح این قایع از تقریر یکدیگر و بحسب
 که در دیار هند بودند رسم تحریر پذیرفت العده علی الراوی در
 برایم عالم شاه والی چالپور دایلی بوسعت الکا و مملکت تهنه
 زمان سلطنت و وفور خزانه تجملات از سایر سلاطین دکن متمایز
 و بحسب کوفتی که در اسافل بن داشت و سوار می توانست کرد و در
 عاجز بود همیشه بروی کت و سر یکمیده زده از وفور عقل و تدبیر و کادرا

چندین سال بجز سلطنت پرودخته کامروای دولت بود مولانا ملک محمد
 و مولانا مغوری که از شعرای زمان سخن پرداز و تمنا را توان بودند
 ظل رعایت او بسیر و بدنگار نورس که نصد بیت است که
 چهار صد و پنجاه بیت بنام او در سلک نظم آورده اند هزار و پونصد
 که نصد تومان عراقی باشد جایزه گرفتند در علم او و اوستایی
 فنون ساز خود را استاد میدانست در خیال بحال آخرت شایسته
 پسر بزرگترش بیت و دو ساله و دست زاده محمد قلی قطب شاه بود
 ارباب غرض اعیان پچا پور بجهت دخترزادگی سلطنت قطب شاهی
 سلطنت اراضی خود بد باغواهی در سپه کوچک در صحنه مت بدو
 بحرم سر اطیبه جمعی در او و نخیست دیدن میل کشیدند و سپه کوچک
 بیست ساله را که علی نام داشت بر اسم عادل شاه نامیدند و همی
 اجتماعت قائم مقام بدو و جانشین گشته تبه عادل شاهی باقیست
 سلطان محمد قطب شاه و له محمد امین سیزده برادرزاده محمد قلی قطب شاهی
 و داماد او بود مدت سلطنتش استمداد بی نایقه زود و در اعراض و در
 سلطان عبدالند نام پسر او بصواب دیدار کان دولت جانشین گشته
 تبه قطب شاهی باقیست و با استاد کان پسر سیر اعلی ظل اللهی یارده از
 سلاطین پیشین یاردار خلاص و دولتخواهی کرده خیرات خان که از
 بزرگان سلسله است بر پسم سالت با تخت و پدایمی لایحه بخت
 اشرف داشت شرح آمدن و باریان در محل خود فرموده گفتم بیان

انوار

از ملازمان درگاه که درین سال ارتحال نموده بحال تقاضا شده است
 دیوان کچی می از ملازمان عیقلی که ملو دیوان کچی بود از ظهور
 و کاروانی در سلک ملازمان درگاه در آمده در بنام محمد عیقلی
 در انتقال فوت شد و حسب الامر سر کرده قشون و لشکر عیقلی
 کشته میاتق که جتان فوت در بنام معاودت و ایل این سال
 در راه مرخص گشته از دنیا رحلت کرد و **دیگر** سید حسن کتبی
 وی از سادات کتبی نقاب نخب اشرف بود که ابان خجند زود و تلخو بان
 این دو مانع ده همیشه صاحب جاه و شمت بوده اند و او نیز در زمان
 آقدا ررومید در بنام اشرف با جاه و شمت بود و صاحب شمت
 در سال فتح عراق عرب سعادت ملازمت دریافت از زود و نور
 و شکتی طبی منظره نظر فرزند اشرف بجایون گشته ملازم کاتب اشرف
 و بموازه از صحت مانم اقدس بوده درین سال بیماری غرض کرد
 از دارفنا رحلت کرد و پسرش سید ناصر بدستور در سلک ملازمان
 اسطامم دارد **دیگر** حکیم سیف الدین مظفر کاشی را طبیب کاک
 خاصه شریف بود و خدمت اشرف کمال محرمیت و قرب نرسیده است
 و بس کتولت و شیخوخت رسیده طبابت ملازمان گاه در عهد
 وی بود و اکثر اعیان که بیماری شدند بنا بر خفاقت و معارست با او
 عمل نمیدوند و را و اخر از ضعف پستی عدم قدرت تر و دکترا معالجات
 میردخت پسرش که بفضل کمال آراسته حکیم دارالشفا بود در راه

معنی بجایات مرضی قیام نمود درین سال ایام قامت سلطانیه
 کشته بجایات طباه زمان باختریت ناسازگار جل عقاوت شد
 عاقبت طبیب اجل علاج نموده پسرش شمس محمد که در آغاز جوانی
 تجربه پیران و زکار دیده دارد بدستور در ملکات طباه سرکار
 شریفه شظم و بجایات اردوی تالیف قیام دارد و **یک** شرح
 بیک وزیر تورجیان می در ماری الاصل بود که در ملک جماعت
 قراداعلو اندشار الیه از اهل استعداده بود خط نستعلیق آتش
 می نوشت حضرت عالی از وفور اخلاص و دلجوایی آن سلیله بدین
 برادران شفقت تام داشت حیدر بیک برادرش اکنون زیبا
 بر تورجیان قراداعلو و در اول حال بعضی بنده یک برادرش
 که شرف تو سخانه بود و در پامی سلعه ایور در بزم تفنگ کشته شد
 شرف تو سخانه کردید در ثانی الحال پستونی تورجیان عظام کشته
 فوت ملک بیک وزیر تورجیان چنانچه محل خود گذارش یافت
 منصب سرفراز یافت درینال مر فیض کشته در صفاق سلطانیه
 از دنیا رحلت نمود پسری قابل داشت اما خدمت مذکور از وی
 وزارت تورجیان عظام با میرا بو علی قوم میرا بو المعالی شفقت شد
 چون شاه سرفرویات رسم تحریر یافت اکنون قتا آنت قضایا
 عظیم سال آئیده را مرقوم سازد **ع** کنون قتا آن شایسته را
 که سازد رقم شرح آئیده را **ن** کار درین عرصه پر ملا

بانی

باین پیشین به شرح حال آغاز سال لوی سلجکی خطابت
 و تالیف الف که سال و از **ه** م ق م ثانی فرغانه ای عباسی است
 از بهار دل آرای این سال با همه زینت و طراوت که لازم این فصل
 ربیع است بهیم هجرت و شادمانی نرسید و از کلهایش پرودگی طایر و
 افسردگی نمایان بود گلزار جهان نکت و آبی نداشت یا زمانه ازین
 واقعه که از کردش حرمخ دون طرار می شجده و زنی سپهر بوفلگون
 سرارده غیب داشت که نوروز جهان را که همیشه بخوش می گایم
 میگذشت درینال شری از خنده می نداشت **بیت**
 درین بهار کجی بر مراد کس شکفت **ب** بایامی نشسته تا بهار که
 زمانه عالمیان انعم آباد بود و از بزرگترین قانع روزگار غافل بود
 دادنی با بجمده در روز دوشنبه شهر جبال موجب طلبی سپهر
 شیشین الف دو ساعت و بیست دقیقه از روز کشته نیز عظم از
 مقام حوت و لیکر کشته بشرفکا حمل حرامید و حضرت عالی پانچون سا
 ظل رحمت برضارق عالمیان مبسوط داشته در مانذران شبستان
 و قصبه ملک می شرف که درین سال لکشتان بود و منازل فرج
 بخش دل را که اثری از دل آرائی نداشت و باغات و باستان
 خصوصاً باغ و عمارت عباس آباد که از بهجت خالی می نمود بلون
 جشن روزی پر زینت با مقربان بساط اقدس سیماتورچی باشی که آن
 خدات مرجوعه آذربایجان تشریف لدا خفته و ضبط و ربط حس

فازغ کشته در آن وقت پادشاه سلطنت مصیر آمده و هموار و بجا
 حضور اقدس و محبتی نرم مقدس سعادتا میا ز داشت با کمال
 و سرور و انبساط خاطر بلور از شیر و شکر قیام داشتند و تا ماه بنا
 در مازندران قامت منموده چون بوالش از منبج اعدال کوهی
 آورد و از جانب و لم خبار متواتر گشت که در نینال خبر و پاشا پادشاه
 وزیر و سردار گشته با لشکر بسیار بطرف ارض و م می آید و مور
 کوهی پیوسته بخت ملک حرام که بجانب و م زنده سمره سردار و کوه
 موکک تا یون ماه شوال از فشافق نماند در حرکت آمد و بطنه که
 بسا و آن بر گشته بخت تحریک ماده فسا و نموده بعوانت یون
 در سر حد کرچستان شوب اما حده آغازت نماند عیان و بطنه
 دار پس لطنه قرین معطوف داشته بفروری و قبایل و قبا
 مبارکه آنجا نزول جلال من بود و حکم شد که عا کر نصرت شعا
 در چمن سلطانی جمعیت نموده بسرداری عینیان تورچی باشی در با
 آماده خدمت باشند که بر طرف لازم آید و اشاره شود توجه نماید
 از عفتت هوا و کوهی نماند در آن جهت در عارضه طاری است سبک
 کشته بود در ایام اقامت دار پس لطنه قرین مزاج اقدس از
 اعدال طبیعی انحراف چپه کاهی تب محرق عارضات همانون
 و کاهی بر طرف شد و از اکل و شرب نامناسب عود می نمود اما المکراز
 و شطر الغب که کشته به تب ربع انجامید و با وجود انحراف مزاج

م

تخل شد اید آن عارضه را مورد ولت تدبیر و تمام سلطنت و ملک دار
 عاقل نبوده اوقات نخت سیاعت صرف انظام همادین دولت
 میشد از **سوانح** کز قاری شمس غانی منته افلا حاکم انحصات شرح و
 آنکه جمعی از رومیست آنجالی بزم دست و پاخت و غارت با کمال
 اخته آمدند و زیاده از یکینار و پانصد کس بکله دو هزار بودند و
 است حکام قلعه و فیکنجیان قدر اندازت بعد در پرا تون طبعه توار
 کردید فی بخله تاخت و غارتی کرده باز کردید نهم جان مرد و کینه
 از فو غیرت و غرور شجاعت عدم اطلاع بکریق ایشان غم تمام
 و دست برد کرده پرمضا و صلاح مفید ایشان قوم با پس صیقل
 غازیان منته اهل بیرون آمده بتعاقب شتافت و سه چهار فرسخ
 رانده با ایشان رسید امام بها و حکام علف خوار پستان
 و از شدت اینها را کفر غازیان عقب مانده سب با علف خورده اما
 نداشتند کچه از رومیه بر سمت راه فرود آمده کید و جوق
 در میان راه پهنه و آمده بود که نمایان نبودند شمس غانی بکینه
 رسیده هر چند بعضی از غازیان کز دیده منته افلا که همراه بودند
 او را از معارضه انکروه مانع آمدند قابل شده بجادله پرداخت
 بر سمت راه بودند مستلاشی کردیدند و فوجی سر اسیمه و از خود
 با پستان ساینده راه فرار چسبید کفر بسیار رومیه رسیده کوه
 انبوه سوار گشته تیل بسته از عقب شمس غانی نمانان کشته و را با آن

فوج قهیل در میان گرفتند و غازیان بقدر قدرت و توانی ستی
 زده که در سخام که اسبانشان از کار افتاده بود از پایی در آورده
 شمشیران زده گرفتار گشت و اکثر غازیان فریق او در آن سیر که قهیل و
 بود گشتند و در میان او بر داشته بمسک سردار سپه گشتند از **سرخ**
 اقبال آمدن کوچک ایاز دست بدر گاه خلاق پناه و توفیق حسین ایاز
 پاشا مجدداً تبعه علییه سپهر شتابه شرح و آنچه آمده در سال گذشته که
 ایاز به پاشا عرض اخلاص فرستاده اظهار متابعت و استقامت
 معاونت نموده بود حضرت اعلیٰ خلیفه در توفیق کوشش اعمال
 بر قول و فعل و منفه موده پیغام دادند که ایاز در کفایت خود
 و باغبان این گاه موافق بودی بستی که فرمان مجاریه روی
 که در سال گذشته وقوع یافت بدرگاه مملی فرستادنی بر
 امداد و معاونت از این طرف بطور نیامد درین سال که خسرو پاشا
 بر سر او می آید بعضی از نسبتان مردم خود را بایران فرستاد که
 ظل حمایت نموبان این گاه باشند و بستان پاشا و عیسی بیگ که
 گرفتار شده بودند بآزادت اشرف فرستاده عن صمیم القلب
 اخلاص و انقیاد کرد و از خوف و بیم یکدیگر باین که معاند او بودند چنان
 جزا تجا نمودن این گاه نیافت بر این سبب برادر خود را که یکجور
 ایاز مشهور بود و با جمعی از اعیان فرستاده در دربار سلطنته قزوین بعبادت
 با جوبوسی سرافراز شدند و درین ملازمت مجلس عالی کوچک ایاز را

نقش

باز قضا و ملازمان که یکصد و پنجاه نفر بودند بار داده نو اشراف
 بطور آوردند و غافل در امداد او از مروت جنگی و در دسته بنا
 نظام سلسله خاطر در مقام امداد او در آمد چپند نفر از امرای
 تصحیر سپه پاشا محمد خان یا داغلی و دیگران بکیر می ورت و یوسف
 سلطان کلم که کسکه با کروی از متجنبه به بارض و م تبعین من
 که در نقل شده به اتفاق ایاز به تدارک کفایت در امر قطعی
 کوششند و قورچی باشی نیز با جاکر نصرت شان از سلطنته نجاش
 آذربایجان نهضت نموده که هرگونه معاونت اتفاق افتد بطور آرزو
 تا رسیدن امر این کور خسرو با ایاز به مدار سلوک نموده و راه
 گردانیده بایلی و انقیاد پادشاه روم دعوت کرده چشم
 که او را از تعرض یکدیگر باین کار دارد و نگذارد که هیچ چیز بر او
 جانی با و رسد و او نیز بد صاحب را غلبه کرده بیرون آید سردار
 ملاقات نموده خسرو پاشا در باره او با یکدیگر قیاسی مناسبت نموده
 ایاز را در حوزه حمايت خود در آورده او را مصحوب خود گردانید
 استنبول عود نمود و اصلاً متعرض حال منفرت به این طرف کرد و بنا
 برین از امرای عظام بوسف سلطان بجا رست آنحضه و سردار
 تکلیفان آنجا مامور گشته دیگران بقیام خود باز آمدند قورچی باشی
 و عساکر منصوره نیز از در اسپلته قزوین عود نموده قورچی باشی بآزاد
 اشرف رسیده سایر امرای و عساکر بمنزل خود نصرت یافتند

ذکر تو جی نمودن **المقلین** تسخیر ولایت بصره تاریخی که عراق عرب بحقیقت
 و تسخیر او لیبای دولت قاهره در آمده پوسته فتح و تسخیر ولایت بصره
 که از یک طرف بعراق عرب از طرف دیگر بخوستان فارس فلزم
 همان یون پوسته پیش نهاد بخت الا بود درین سال امضا آن عزیمت
 در خاطر همان یون نور سوخ یافت امام قلیخان کلرکی کی فارس تسخیر
 مذکور ما مور کشته با عا کرد یار فارس از دار السلام بغداد کرد
 که از راه کنار و جله مقصد شتاب و جمعی از تعلیمیان کاتب اشرف
 دار السلام بغداد بودند و امر او حکام لرستان کردستان و کرمان
 بهرامی او ما مور کردیدند و خان را سبب بخود و فرقه بطریق حکومت
 متکثره روانه مقصد کشته اعراب آن عالی از روی طاعت و تعاضد
 پیش آمد قبول خدمات لایق شدند و جناب خانی انعام و احسان بی شمار
 و خلع فاخره و تشریفات متوقفات بر دیار بزل منتهی شده چون تسخیر
 بولایت بصره رسید که مردم آن ولایت با طاعت و انقاد را همیشه
 در قلعه متحصن کشته حرف استیمنان میان ایشان اشتند و از قضا ما می گمان
 و آهنگ ما که بزنها یون کینستی آن و می اده خبر رسید موجب لزوم
 قربایش کشته جناب خانی نیز صلح در توقف ندیده چون سیران
 درین اوقات فرستاده تقدیر کشته بود و معاودت جناب خانی اتفاق
 افتاد و آن اراده در عفت و تعویق ماند از سوانج **اکتد شیزمان**
 افغان که حاکم پوششک صد و دو قند هار است بقصد سعادت سبط بوس

و ادراک ملازمت بدرگاه شمس شتاب آمده چندگاه اقبال شان اعلام
 رکاب اشرف بود در دار السلام طنه فریون با تخاصم مطالب مام و پرورد
 زبده از مامول شفقتهای کونا کون نو ازشانت بی اندازه شرف
 کشته با خلع فاخره و انعامات و منسه و رخصت انصاف است
 روانه دیار خود در لغت راه بند و پستان حسن سلوک با تجار و
 سفارشات بلند منسه بودند نصف مزاج اشرف که از آمدن او است
 و تحمل شد اید آن کوفت از و یاد پذیرفت بود اندک رایک شسته
 با مخطاط آورده بود اما کسی چند روز تحلف می کرد و کابجی یکرا از
 امور نامناسب و ماکل شراب متضاده عود نمید و وفا است با
 بود که عزم تو بقیه شان باز نذران فرمودند اطبا هوای تجارت
 رطوبت مناسب قامت نمیدانستند و افعال او اند و کلیم محمد
 افعال منسه بودند نیک نیامه چون آنحضرت ایل بشیر شکار اسباب
 بودند روزی چند توقف منسه بودند که دیگر باره مشوره تمسید
 درین مرتبه بدینا مد عزم جزم منسه بودند بنا بر ضعف و نقابست ارا
 که بتانی طی مسافت شده دوازده مرحله را در میست چهار روز طی نمائند
 بعد از بیرون آمدن منسه وین رعایت شوق سیرت منسات آن ولایت
 و اقامت منازل و لکشت دوازده مرحله را از سواری دپایان صبا
 در پشت روز طی منسه بوده روز دهم نخل بلده طینه اشرف شدند
 و چند روز در کال عافیت و خوشی ملی گذرانیده کامی روز هجده

تقدیر تغیری در مزاج و حرارتی تصا پس مغیر میوند و بدستور توجیه
 ممام ضروریه دولت و سیر و شکار میشدند و در آن وقت کاجی خنای
 که مشرب بوفانی و بی شایسته و نایب چون دیکیری از ساعل و زنگ
 بر زبان کفرشان سیکدشت و رو با صیادت می دیدند که خوب و عزیز
 اشغال از عالم فاینه بر برای باقی می نمودند توجه خاطر کا شستن بر
شاهزاده عالمیان بوالنصر سپاه میرزا و تفویض لایت عهد
بان شاهزاده عالمیان چون آن ایام نورو لایت و ار ساد و نورو
 ضمیر نور شده که غفر بیا زنج از فانی فرستی و بزودی ازین لایت
 سرالک شستی است اراده خاطر بدان متعلق گشت که نوباره ریاضت
 و نهال چمن آرا می حدیه سلطنت شهزاده جوان بخت کامکار با و کار
 منقور سعید نامه ار کوکب جهان افسه و زهر شرمایری بر بنیض فکالت
 و بخت یاری بنیده افسر کیا فی برانده آج خسرو اسنه خلف دودمان
 صفوی سلاله خاندان علوی منظور انظار رعایت نیردنی نوید بآید
 بجان بوالنصر سپاه میرزا خلف ارجمند شهزاده حضرت نشان
 مقام صفی میرزا نورانده مضجعه که عمر کمربش با بان بدوستی
 مرحله طی کرده آغاز شده تمیز است در در سلطنت اصفهان
 یافته چند نفر از عتدان کور و وراثت حساب الامر اشرف بلوازم حد
 پرستاری آن شاهزاده کامکار پستود طوار قیام داشتند
 اقدس آمدند که من بعد دظلمت و شقاق شاهایه سپه برده بر بنیض

موز

منز کرد اند چون شیوه و شعرا آنحضرت این بود که در امور بزرگ
 مجید ربانی تعالی منموده میثورت فرمان الهی شروع در پیش آوری
 نیز نمودند در این امر مبارک میمون که از منعمات اموری وین لایت
 شوره لازم در پسته مولانا محمد تقی قلم مولانا طاهر منجم خابری
 که از زمره منجان حدیث یافته و این معتقد بود بدین امر موز
 نزد مولانا مراد نذرانی که از افاضل و اقطاب آن ایاریت و شایسته
 که مشورت نماید مولانا می گوید تعالی نموده این آیه که **ان کفینکم**
بیدکم بلاءه آلف من الما که تتر لیلین علی ان تصبروا و لا اتقوا
 و با تو هم من فور هم بید ایامه و کم بخت آلف من الما که از مولانا
 ظاهر شده اراده خاطر بسیار مبارک و میمون است لیکن در آن
 از اصفهان آید که میدانه بصبر و سپکون بود و حضرت علام الغیو
 کو مصلحت توار تو به می دانند بر مصلح امور جهان صلاح
 حال جهانیان اما و بنیاست بدلول آید که بعد عمل منموده چند
 آوردن آن نوبه ریاضت و کافرانی در عقده تعویق اتفاق
 در اندک زمانی چنانچه ذیل مطور خواهد گشت ظاهر شد که در زمان
 آن شهزاد و سلطنت نشان بماند در آن مکتب یافته الهی منظور
العلم عند الله ذکر اشغال حضرت شاه و الاجاه از خاکدان بخت
اتصال روح مطهر مشرب و جانان عالم و صداه از گردش صرخ میرا
 و متغیره کاری فکالت کجوفار مسیح نمالی از جویا اقبال با کشید

بهر مرد و کامرانی باور گشت که عاقبت از تن با دجل از پانچ نیا
 و پیش کوی رافق جاه و جلال نه خشمید که عقرب مغرب فنا
 غروب و افول نمود و دلول آید کردی کلنگی کمان پید این منی است
 آنگه دست و نیر و تو پستی و آنگه تعزیر نپذیرد تو پستی
 از ازل لازان قلم مات بر ناصیه بر ذی جانی کشیده اند و شبان
 شرمیران همچنان با وجود دست داد زمان حیات عاقبت شربت کوا
 مات کشیده **بیت** نظر کن بر احوال پشیمان
 که رفتند یک یک کمان کمان بند سپح از آغاز او بود پس
 نهاد بجز ویس و در کس کس خامه سید جامه با سپین کس
 این آینه در دماک را بدین نظر در حین بیان می آورد که روز
 آنحضرت بغیر سیر و شکار سوار گشت در شکارگاه جانان افرا علی را
 طعام شده بود و در بارگشتن بی از نقل معده عارضات مایون
 ضعف قوی علاوه نقابت کوفت سابق گردید و عارضه تب بعد
 سه چهار روز آنحضرت را صاحب فراموش گردانید بیضه اسما
 انجامید و قیام و تردد و بازمانده آتسج رخسارها لویج را
 ظهور یافت مجلا اسپ با رتجال فراموش آمده ضعف و ناتوانی
 قوت تمام کرد معالجات طبایع اثر نسیس کرد و در روز و قضیه از
 پذیرفت خلایق از مشاهد این حال تعلق اضطراب آماده و غیر
 حیرت بودند و خواهرین معظمه پرده نشینان سوادق اقبال از او ابر

ایرین قفسه با بدیده کریان و سپینه سوزان خط از ناله و افغان
 نمی آید و ندرکان دولت و مقربان بساط غرت از بیم مصیبت مدیون
 سرای عقل از دست داده در بادی حیرانی سرگردان از تصور آرزو
 جان گذار بر خوشترسان لرزان بودند تا آنگه در تاریخ شش پنهان
 بیت و چهارم شهر جمادی الاول سال بر آنحضرت تغیر گشت تا پستی
 از بشره مایون لایح کردیده بنسکام طلوع صبح داعی تنبیک
 اجابت گفته مع روح زرقوش از قفس بدن پرواز نموده به عالم
 شتافت چو گویم که در آن وقت بر حاضران نظام چه رفت و بر مقربان
 غرت چه گذشت حجه نشینان سوادق جلال اسپینه می خاک چاک
 دلمای غمناک ناله و زاری در آمده با لبها پس ساه خاک بر سر افشان
 آغاز نهادند این سوگوازی در جهان تازه گشت اندوه شمار بدلمای
 راه نایقه استقامت از طایع دور می گزید و چرا چنین ناستدافا
 بود عالم تاب که عالمیان سایه معذرتش آید بودند در معرض کوفت
 انصری بود درخشنده و نورانی که بر تو انیسیت و عاقبت بر عالم انداخت
 از اوج کمال خصیضه بال سید آسمانی که بر وقوع او شش و دران نیکو
 صبح ازین مصیبت سینه چاک نیز نماند و سالی که در زمان تو نیکو
 و خرمی گذران بود در حجاب غلغلان اندوه تنواری گشتند عقلا در
 مصیبت عظمی جز سکیابی چاره ندیده دست و در عروقه لوثیقی **انمایه**
الصابرون ارجم بفرج صاحب زود ندرکان دولت قاهره سیاه عینی جان

تو چو باشی و اعتماد الدوله غنیه سلطان کرد و شرف مصابرت مختصرت
 سرفراز شد و زینل خان شیک آقایی شکی نام و سایر
 که در پایتخت مصیر بودند متوجه مور دولت گشته خواص خوان
 از ولی عهدی شاهزاده عالم و عالمیان آگاه گردانیدند جمع علی
 از خلفا و صوفیان بریدان و معتقدان این دومان لایت نشان
 که در پاید سر بر اعلی بودند نشان شد کامل انجام اول فرستادند
 اخلاص و اقیانوس آمدند و شیعه در باب تعویض لایت غنیمت
 و پادشاهی ان نوباده بوستان اقبال که نشان از ان شارت
 بشارت بوده شد و دست آورد و بیخانی زینل خان جمع ایمان
 سلسله صوفیه چنانچه طریق و حق پر میریدی بنام است تلقی از فنا
 کرده مخطوط و مورچه که دانیده صحیح محب علی بک الله مشهور
 سفید نشان معتقدان این گاه است بدارسلطنه اصفهان
 شاه و شاهزاده جهانان فرستادند و درین مصیبت عظمی که روی
 دیده و دل این ببت شورش ملی دادند بیت اگر نور سلطان
 رفت بر باد * کل صد برک صورتی اعبت باد * نده محمد و
 خلقی مباد که گذ است که این محب نداری از طاعت تمام پیش
 و آثار جانان از ناصیه اقبالش بود است القصد چون حال
 صحیفه بر سحر برق و بادان مسافت بعبده ادرشت و زطنی نمود
 ملازمت دریافت و از وقت نزله حد بزرگوارش خبر داده صحیفه

نور رسانیده شد از کافران خوانم مختصرت و مخدرات محرم محرم که در سلطنت
 اصفهان بودند از پستماع خبر و شت اثر ناله و افغان با وج اسفان
 خند پس از ریش سفیدان این دومان که خدمات انجام امور بودند
 ابوالقاسم یک ایوان علی که از جملة صوفیان صافی اعتقاد و شیک
 آقایی شکی و محبت علیه محرم محرم بود اتفاق نسر و میرزای بر
 بکرات خان و الی که برستان که عالم دارسلطنه اصفهان بود و
 خان موسوم گشت بجز در فمفسد و پست قامت آن شهر معظم که معلوم
 طبقات خلائق و طوایف نام است جلوس پهلوان از غنیمت
 سوکواری آینه ناکیز را هم و اولی در پسته همان و در آن شهر
 بخت را بطور آیین صوفیان و دمان صوفیه تحت سلطنت و قیام
 ارشاد که میراث آبا و اجداد کرام عظام نسبت تمام است ممکن
 شرف پابوس یافتند و آوازه جلوس پهلوان با طراف و المان
 سرصد های مالک منتشر شدند چون فصلی بر و نجان شهر حلا
 کردند بر حسب اتفاق سنگام جلوس ساعی بوده بغایت سعد و میون
 جمع معانی بی معرکواکب مسوده در این شرف پستقیم و خوشحال
 و بر احوال صاحب طالع و سرزند از بیج و تقا و بیم و پشخجات سال
 اعتقاد کردند ساعی این بی جهت جلوس پهلوان تا ششماه دیگر
 نیشه بر عقلای سر و اصحاب فطنت و ذکا واضح و واضح خواهد بود
 این نکته غریب از تاریخ اقبال و دلائل ثابت و بقای سع و دولت

حضرت ارشاد که کما کما کما البصر که در اصفهان بود امام علی
 پس صلی پادشاه غفران پناه دعوی بنیاست که کرده مدعی سلطنت بود
 همانا در زمان بصیر کرد اندین از سر طرف مردمانه یا از اسب
 محفوظ مانده بود و در آنجا بان از هجوم عامه و حادثه فتنه اندیشیده
 رفع مفاسد عظیمه که بران مرتب بود عین آن شانزده ماه آن جنگ
 کرده خاطر از حد و ثقت فارغ ساختند و سرمد لول ای که می کرد
 بنکام نعال حضرت بحضور آمد پس بصیر و سکون اشاره شده بود
 بالغ و جبهی سمت و ضوح یافت که اگر درین تشارخ و افتد پادشاه
 مغفور آن نیده سریر دولت در دراپ لطف اصفهان که متسلط
 و متفر خلافت و محل اجتماع طبقات سپاه از صلح و مفید بود
 حضور نیدشت مظنه آن بود که در آن شهر عظیم چندان سخن و شش
 یابد که ابواب بلایا بروی و زکار حسلیاتی کشاده شده عجز و
 دیستان پامیل عوان ظالم نماند کرد و مجسلا ارکان و افسانه
 که در زمان دران بودند در کباب بود ج غفاف جو شد تجاب علیه
 عالیه ناموس العالمین سایر مخدرات سر برده سلطنت خراین
 بیوات پادشاهی ابرو داشتند صوفیان صافی عقیده این و دمان
 جنازه حضرت اندازه را بردوش خلاص کرده روی توجیه بصوب
 اصفهان آوردند چون ابرالمونسیر کاشان سید خلائق این با
 بادید پاسه کریان دلماهی این کسوت سپاه و حال آنکه گروهی

بسم الله

باستقبال تافه چون بخش مقدس سپید سینه با چاک کرده بنا
 و افعال آمدند و خاک بر سر افشانند آن غار نماند و امر او اعیان
 و ملازمان کباب شرف جامه دریدند و حضرت در دلمانا که پشت
 از تمام خلائق در اطراف و پیش پیش نشینا بود که امر او عیان
 مجال نماند حاصل آن جنازه محفوظ برحمت حق الاموت را در پیش
 بیرون کشان که مدفن امام زاده عالی مقداریت موسوم با نام زیاده
 موسی علیه و آله التحمیه و آلتا با نمانت که شسته که انسانی
 یکی از اماکن شرف در آستانهای تبرک نقل شود حافظان خوشنشان
 تعیین فرمودند که سباز و زینت کوشیک دوازده نفر سباز
 کلام سید مجید ربانی موطبت مدومت نماید که مسیح و قبی از روز
 خالی از تفاوت خطا نبود باشد همیشه بر سر مرقد ظاهر سخن از اول
 تا باده و شمع انما افروخته از نوبت طعام خطا و خدمه میرا
 و فقر و مساکین اقسام حلاوه و اطعمه الوان با بخت ج سمر انجام داد
 ممد نقلی بیک و له محمد خان یاد اسپخته قاجار که از میرزا دایمی
 مذکوره و صوفیان صوفی را دکان این دمان است با چند نفر دیگر
 خدمات مقدس شهور تعیین نموده بعد از انجام این امور کوچ کرده تبارخ
 بیت و سیوم شهر جمادی الثانی دخیل شتر شده یکی ارکان و آلت
 حضرت و مقربان گاه و ملازمان بارگاه منته نور قدر و نیرت سب
 مقرر و این محموده قرلباش در ایوان گاه دو تخته مبارک شتر

بلاست رسیده بشرف پوس مشرف شده خوانین عالی منزلت
 بزرگان فیض مرتبت بنوارشات شاهانه اختصاص یافته از شاه به جمال
 جحان آرایش عبادانده و مولای که بر دلنماشته بود پاک که بیجا
 دو تاج پان از شاه طر و شاد کامی کل کل کشفن آغاز نداد و اسم ساس
 کرامی آنحضرت را شاه صفی خوانند شرای بلاغت شعار و سپهبد آن
 بر دیار تواریخ مرغوب با فیت مسک بلاغت اشطام داده زیاده زود
 بالمام با یکدیگر تواریخ در ظل حق فیما بین منبری بر لیل و شبی است
 که سایه دولت آنحضرت بر سر کافه طایق مبوط خواهد بود و عالمیان در
 زرقش خواهند آسود و از حجب که تواریخ دیگر صفی با پر اورکت نشا
 نداد که مولانا شرمی منبر و نبی ائمه از الما تا غیبی است و سزا
 حسن نواده خواهد نعمت اند بالمیری صفیانی که هر عصری از آن بختی
 علم گشته **تاریخ جلوس** ای شاه جحان مرغی بوج
 نوباره بوستان شانه بختی ناز تو سپه شمی زانکه زما
 هم سام نریمانی و هم و ساه آوازه جلوس همایونش بطراف
 و کتاف رسیده موجب امنیت و استقامت بلاد و آسایش عباد
ذکر شمه از صفات جلال جلای اهور محمدت خصال آنحضرت و جاده
حشمت بی اندازه اش از سلب البت او صاف حمیده شاه خضر انشا
 از حد و او صاف بیرونست و اطوار پسندیده اش از هر چه تصور کنی
 افزون صادرات فاعلش دست و پا العمل سلاطین کما شمه از جلال

کتاب

انارش در صد صفحه اول این قدر در طی معاللات اشنی عشره مرقوم
 رقم کرده و جملا پادشاهی جویندانش بمیشال فکرهای قفقش آینه
 خیال از نور عدالت رعیت پوری عالم در سایه فرشت آسوده بود
 از مبات و سپاسش کرک و میش در کفراش می نمودند و کاف
 خیرات و تصدقاتش بسیار مارش از بلاد ایران از تحفیات رعایا
 انیمه عمارت و انسا پاتین باغات و تعمیر قلع و کارهای غیره بشما
 تبع آیدارش همیشه آلوده بخون عادی اشده راز نوک پستانش
 سینه های مخالفان نکار بزرگاری و عظمت جلالش از آن که شش بود
 و تجملات پادشاهش عرض خیال خسروان کاره و لیکن مکه نشین
 اعتقادش بخاندان سالت و ولایت بدرجه کمال الهه او فاش
 بنجر میرزا شاه نعمت الله ختم زاده شاه جنت مکان **صرح**
 ششعلی بن ابی طالب با پادشاهان عرصه کیمیتی از سلط
 غیر مسلم از اقصای مالک و کپستان روس و کاشغور و تبت سند و
 با آنحضرت طرح الفت و آشنائی افکنده از حسن خلقش ستوار لیلیان
 فرستاده نما رعیت و دوستی مینمودند و تحف پدایا نصیب
 بر دیار زیاده از چند چون سیکذرا نیدند و سلاطین کیمیه پادشاهان
 مسیحیه از لاز و نمسه و فرانس و انگلیس و لهه و سیر پر کمال آتیا
 و پاب که بزرگترین پادشاهان نصاریخ خلفه حضرت عیسی علی
 و علیه السلام و متعددی طوایف پیجیه است با وجود بعد مسافت

مکان دریا می بین محیط و عمان از اوزه عدالت و ملوک پسندید
 باطنیات انسانی با حضرت از وی عقیدت آید شمس نموده تعظیم
 از آمد و شد رسولان بخت دان و وصول بر ایامی هر دیار خالی بود
 صدق انقیال از مضمون مکتوب پی از با نوباب مقدمی نصاری ای
 بود معلوم می کرد و در میان کرده نصاری کرکین به خلافت و جانشین
 حضرت سیح یافت و در پای می گویند و در انخلا قدش که به عقدا
 ایشان محل اقامت حضرت پیچ بوده روم کبری است از ایشان
 چون از فوج ای آن مکتوب مقدمات رقومه مغموم شود بجناب
 ثبت نهاد که بنوا الفضولان چه پیشه را قاصد و از مقوله است
 فروشان خوش آمد گویند و از تکلفات متعارفشان زد
 دارند صورت کتابان است عالی حضرت نواب معزالدوله پادشاه
 والا به تخت و سلام از ما زبندگان که بر تو غایب غایت
 و بلجا جمع عالم و خلاصه نبی دم بخشنان پادشاهی که مقدا و مقدا
 جمیع عالم و عالمیان خصوصاً نزد جانشین حضرت عیسی خداوند
 روم کبری که پادشاهان عظیم ایشان بزرگی قدر و منزلت می بود
 و حال آنکه شانسبت با و در بزرگی عظمت و جبروت برتری پس
 واجبست بر فرسندی از افراد از نبی آدم داعی و امم دولت فر
 خصوصاً بر دعالکومان اینجانب که فرض عین نیستیم که در کلیات
 استغاثه و استعدای از دیا و عمر و دولت نواب ایشان تا می آید

عفت آبی کم مباد از سرت و چون که شفقت بندگان بنیاد بعضی
 مردمان نما که درین عهد اند و غربت و حرمت نزد عیویان مثل بن
 آسمان اند و از علمای سیر اعلای شمس علم انتشار دارد چنانچه در زمان
 سابق از حکمای یونان من که معلمان علم حکمت و شیوه انسانی بودند
 و آوازه بزرگی و عدالت شمار طرف ساخت آوازه خسرو پادشاه
 چرا که بندگان شما قانون کتابت خسرو پادشاه فرسند و با بخله
 روم کبری که محل انایان است جمع را اقدار عقل و ادب ایشان
 و همیشه آوازه بزرگوارسی عالیجناب را بموش جان قبول نمودیم
 و بدان خوشحال و سپه و یریم و ما را سکی درین باب سچو چو سبت
 در خدمت الزمان جمیع قومکمان این اعتقاد است زیرا که دست
 میداست که بندگان ایشان ظالمین اند و پادریان که عبارات از علما
 فرمکند حاجی ایشان اده و نهایت حرمت و غرت دست اند و جمیع
 اهلان و مکبری که ریم پادریان و جانشینان حضرت عیسی است
 محبت با ایشان است نه از جهت فرستادن ایمان عظام کرام
 الا احترام خجسته پیام با ایشان که پاد از یکا یکی اتحاد می پسیم که
 ربانان پادریان بر بسند از که که میلو را که در پای تخت شما
 جای داشته بلر زبند از خوشحالی و خرمی همیشه آوازه بزرگی و رتبت
 حال بندگان شمار ایشان اینجانب می رساند چرا که ایشان حق شناسند
 و فراموش نمیکنند فلند التحیر جمیع بلاد باطنی بزرگی که می

نه بیشتر خصوصاً آنکه پادریان کوه کرم سیلور اجای اده ایشان بخود
 کلیسای عبادت بطریق خود بجای آوردند یکی آنکه احدی نراحت بجای
 ایشان سازند بنا علیه باجانشینان حضرت عیسی ابیده باطن خود
 گردیده از پادشاه پادشایان نمی است در رحمت خویش با ایشان
 نیک و قبح و سیر و زوی بواسطه پیغمبر و چنانچه روشنائی دولت
 ایشان نمانده ماه تمام عالم را روشن ساخته در احکام الهی اسخ کرده
 مانند بزرگی حضرت عیسی خداوند ماسلطنت با باشند همیشه مقصود حاصل
 و بارسان کتابت و رسولان و میکبری ملازمان انفرمانده تا از
 و محبت ظاهر کرد بدین وسیله امتان خدمتکاران حضرت عیسی از رو
 اخلاص حضور در آن غار جهت بدکان شما نمایند و دایم الاوقات
 جهت تصدات و نوازشها که نسبت پادریان کوه کرم سیلور میباشد
 آن طایفه ممتاز عالم اند ازین جهت بلند آوازه میکردند بزرگوار
 ایشان را در روم کبری که پای تخت حضرت عیسی است اما میل محبت
 اقدس ایم الانام است از جهت رحمت ربیم با که بان عالیجناب ظفری
 دارو امید که آفتاب حقیقت آبی بر سر آن عالی محت دار بمانده و پاینده
 این مکتوب بخط فرنگی بود پس بهر آنجا کشوده فرنگیانی که در اصفهان
 بودند بفارسی ترجمه کردند از عباراتش معلوم نمید که فرشته مکتوب
 پاب باشد از فرنگی پس اول شد جواب آنکه آنکه در میان ما شرط تواضع
 ادب این است که در کتابت بزرگان صاحب مکتوب خود را در میان

اینان

بزبان غیب حرف گویند و لهذا باب شرط ادب مرعی در شبه بزبان
 ادب می طلب خود نموده و بعرف فرنگی این است بجهت بزرگی و عظمت
 و جلال آنحضرت بین مجبور زیاد از ان است که محتاج جنبه و محبت
 اند از زبان مسلم ازین گفتگو که آخر شد فی نیت خاموشی گردیدند
 شریف شصت سال بود در سجده سالکی بر تبه بلند فر و ان
 ایران مدت سلطنتش در ایران چهل و دو سال بود تا سال نوم جلوس
 و تا صین حیات که چهل سال میشد در ترددات جهانگردی گذرانید
 شید فطوی شی عشری بود پاک اعفت و بود لند در سال و از
 قرن فی بجوار رحمت یزدانی سپوست **رباعی**
 شاهزپستانان جهانی شد است **۱** تیغ تو چهل سال اندکین عواست
 اکس که بیک حال ماند است خدا **۲** که چشم بدت رسیدنم قضاست
 رحمه الله علیه و علی آباء العظام و اهل السلام و الاکرام **توفیات**
 از ملازمان گاه و عنسیره که درین سال ارتحال نمودند یکی یوسف سلطان
 و می از علامان بیت یافت حضرت شاه که تکی استان دو سال بود
 که بر تبه امانت و سلطانی سر مرشد از کشته تا کمال کاکر و می غازیان
 صینی گردیده بود در سال گذشته بتقصیر خدمتی مستم کشنده از خلوت
 معزول شد که لیکن سلطان که از مرز خلافتان بیت یافت بود در
 تعیین یافت و در جبر انقبض سیر مقرر شده بود که بارض و م فرست
 ایازه قلعه دارنگی بد چنانچه بجز سپوست آن صحت صورت است

سزای نیکبختان است که آفتاب و مریخ کشته در آن قدرت از عالم
 گرد بسیار جوان آدمی مقبول شایسته بزرگی بود پس از آن در سنگ
 علامان اند **بج** علی خان بیک ناظر دواب پسر اللهی بیک ناظر
 دواب وی در زمان بنیاد آمد و در میان ناظر سرکار بود و از فرجه
 کاروانی ناظر دواب سرکار خاصه شریفه شده بعد از فوت او
 سرکارند که در بلخجان بیک فرزند پسرش مرجع کشت دار و صاحب
 خراسان کشته میشد مقدس زنده در آنجا مصر و کجاست با طریقات
 نور دید و ایوم منصب مذکور برادر او یادگار بیک مرجع است
 میر محمد رضا وزیر غلامان که میر ابوالمعالی نظریست که بدو اتمت
 در عوض پدر وزیر غلامان نیکبختان بود در خیال درسته و این شایسته
 در سن کام آمدن از نذران ارادت و کوفت و نزول ارتحال
 و ولایت حیات معاضی اصل سپرد و هم که در کور حسین بیک لایق
 بیک اردستانی وزیر عقیق خان یوان بیگ شامو نامزد او شد
 اما بنور پاپوس منصب چنانچه رسم معمول در این سلسله علیست نگذرد
 که واقعه باید آنحضرت وی داد **بج** سخن حکیم شانی اصحاب
 از طبیب ادبانی ارسلطنه اصفهان بود و منی آغاز تیر و غمخون
 شایسته تحصیل علوم متداوله پر خدمت و وی انواع کالات کشت و علم
 طب قانون طبابت مهارت تمام یافت بسیار لوند شرب و سوخ
 طبع بود ذوق شروشی طبعش غلبه کرده در آن ششده ترند

نخن

یافت از شهری سخنور و سخنوران بلاغت کسپتر شیره روزگار کرده
 اشعار آبدارشن از قصاید غزلیات و مثنویات و قطعات
 رباعیات بسیار است و معانی دقیق کلمین او ابا می شایسته
 بشمار از نزاکت طبع کز ندکی شیوه و شاعرش از سنگت و حاکمی
 اندکی ناملائی بر طبعش گران بینم و در استم طرفی شوخی طبیعت
 همواره زبان بچو پتینه کاران کشاد و اگر چه رسم سجاده موم
 اما درین طرز مدیحه معانسه نیکین طرفی شیرین است که این
 روشنی ادای نمود و او سخن داری میداد در خدمت حضرت
 سافخ دو پس مکان ب نمز لعی است و از لوند مشربی ملازمت
 اشرف کسری نمود و از آنحضرت ملک الشعرا و ممتاز ایران
 کاهی از خدمت او از جاکوبی ستعار خلق می فرمودند و در او اخرا
 حیات از جاکوبه کرده قطعه در مذرت آن ملک نظم کشیده که در
 قطعه این است **قطعه** سو کند میخورم بخدا می که عقل را
 در کبرای حضرت او نیست استبا آن عله العلل که ز توجید و آیش
 بر زده بر یکا سخته او بود کوا کرناخن ملا فی خاطر شسته ام
 آرنه ما سخنور و پام از خصم میخواد از غیر صد هزار خدمت جگر کا
 از من با شقام میخک سکلین کجا پروای شقام اعدا و سپه میخیم
 بروی هم نهند که از خون کسند اما چو رفت بی ادبها ز خفرون
 تا دین جسم واجب شرعی کاکا علم زیاده شیرین کند شفا

نقص است بر داری در آن پرد
 مانی جبار شیده خورشید شکست
 مانی بشده طغی زبونی بر دیکه
 باید تو اخت فرخ هزار از چو بست
 پروان و ند چون منم که کج بودی
 بر کس ز خصم کینه بویجی که کرد
 شکر کان کریلب زد عاشر و از
 دستش ای شقام و کز چون نیند
 شاعر بر تیغ تنز زبان میسر و پنا
 خود را بیکد و بتیستی که کرد
 روی عه و ن جو صفی و یوان سیم
 رسم سجا چو لازم مابیت من است
 چون که با کز آن تیغ شربت
 تابانست این شاعرت مبارک
 بار و کز نه از لب بس از صبر قلب
 تجدید تو به می کنم نامدست
 شامی که چرخ چو نو از دیکت کجا
 کرد و چون افتاب باوج انهد کلا
 درین سال مراد اهل طمعه
 مرخص گشته اوراق یوان حیات را با ذفا داده بساط مطبوع
 در زمان شاه جنت مکان مولانا محتم کاشی در تاریخ حکیم نور الدین کلا
 گفته بود چون بیاتش مناسب وقت بود تاریخ را کند شسته از آن
 چند بیت ثبت افتاد **بیت** * ولا بکرا این همی با هلاکت را
 که شد تا چه غایت بیداد مال * اجل شد و لیر اینچین هم که ریز
 بکام پیچ زمان ز بهر قاتل * حکیمی که سپه متینش عا
 سبان حیات و اجل بود جایل * سیجا و می کز دشمن روح فته
 شده باز در سپیکر مغربل * اشعار آرد از و معانی نمند
 حکیم شغابی بسیار است و این صحنه نقل آنماندار و چون زین شاعر

و مرتبه سخنوری او از طمعه مغذرت بجا که در فوق تحریر پوست معلوم بود
 بهمان این و سپه بیت که با عقاد را تم حروف بسیار عالی است گفتا
 ترا از شیریه جان آفریدند **شعر** مراد داغ حرمان آفریدند
 سرم که سجد ده دلگیری ندانم * ز خاک پاسه جانان آفریدند
 غم عالم پریشانم نمی کرد * سر زلفت پریشان آفریدند
 بعد از وقایع متنوعه و واقعه غم اندوز حضرت کیتستان که تبر
 پوست لازم که اسامی سیم لرباشا صلب علیه زمان دولت
 انحضرت را که منتظان کارخانه سلطنت انداز امرای ام دار
 صد و رعایمقدار و وز را فی وی الاقت دار در ذیل این کتاب است
 نامی و صحیفه کرامی مرقوم قلم و قیام کجا کرد اند چون امرای
 ذمی شان ارباب رایج تدبیر و اصحاب قبضه و شمیر برک و با
 دو حوضه مان وانی اند و در میان این طبقه خاندان بلند
 عظیم الشان پسند طرد الباب سامی کل امر از خاندان سلطانی
 خورد و کلان ذکر تقدیم افتاد **ذکر امرای عظام که ام زمان نوا**
کیستی سیستان چون بسیاری از عاظم این طبقه جلیل در زمان
 نشان انحضرت چنانچه متوفیات برمال تم نکاشش فیه چنان
 فانی را برود کرده بعضی اجل طبیعی و بعضی در مزارک کارز را
 بقا پوسته بودند جمعی که در حین ارتحال انحضرت در قید حیات
 نود و دو نفر اند که در دو فیه مذکور می کرد و **فصل اول** طوی

رفیع و لباش او یاقاتی که در تحت طوایف و لباش اندر این
 و ایشان از خورد و کلان بقا دود و نفراند که نفران بقیه شیخ و عینان
 ولد سید بیک صفوی بر مصوم یک وکیل سلطنت شاهنشاهی
 مکان که منصب قورچی باشی گری که از مناصب عالی این دولت است
 غرض خاص از او بنا بر رتبه پیادت و شرف مصابرت حضرت
 و قرب مراتب از امر او یاقات ممتاز و پیشینی است و سایر یاقات
 قریبش اول طایفه خلیفه شاهلو که سر فرستاد یاقات قریب
 و از ایشان این عهد پیشتر تبارت داشتند یکی زینل خان
 بکلی که در عوض علی قلیخان کراسیلو ایستک آقاسی با پیش
 و حاکم ری گشته بحسن نیت و ظهور این تربیت از آن حضرت باقی
 بسیار مغز و مکر و بین الاقوامه احترام و بگری حسن نما
 ولد حسین خان که از او یاق عبد اللو شاهلو است از امرای دربار
 و بجای ولد بزرگوارش بکلی یکی خراسان است و بگری محمد زمان
 سلطان که حاکم غور و بعضی از مجال خراسان است و بگری فضلعلی
 سلطان حاکم بالامرغاب و بگری حق وردی سلطان عربلو که از
 امرای آذربایجان است و درین عهد عکبر لو و دخل شاهلو پیش
 نعت علی سلطان مخصوص دخل شاهلو است و بگری کوندغش سلطان یکی
 و محمد سلطان بی سیون که با خلیل و ششم خود در طواق کرکوک و
 و در سپه اول بعد از با جمعی که شاه بی سیون بودند بخدمت آمده

سلطان

سلطانی یافت اند و از مواضع آذربایجان تیولت تصرفه دارند یکی
 استما جلوسه نفر مرتبه امارت داشتند یکی جمعی سلطان کدکیش خان
 حاکم نسا خراسان یکم مقصود سلطان کنگر لو حاکم نخجوان یکم ابوالقاسم
 سلطان سپهر غربی خان شرف لو حاکم عراق عرب از طایفه رفیع و اول
 شش نفر ایالت و امارت داشتند و یکم خان مهر وار حاکم کرمان
 رستم سلطان سوکلن یکم ابراهیم سلطان غور قلو حاکم خراسان
 دیگری در کاظمی سلطان قورغون او ده شاه قلی خلیفه مهر وار
 که دختر زاده ندر خان مهر وار است حاکم بعضی مجال فارس بود و یکم
 شمس الدین لو که سابقا از امرای متدبانغ بود و حاکم قلعه خسته بود
 دیگر فیلی سلطان لکلب علی سلطان امیور از امرای متدبانغ است
 یکی پستد ام سلطان جیلر حاکم کبود جانمه اسپتر آباد و از طایفه قبا
 و نفر یکی هلماس قلی سلطان لدامیر کوند خان کجایم الدیکلو
 نخجور سعد و از امرای بزرگت و یکم بگری خان کجری دورت از امرای
 قراباغ و حاکم بروغ است از طایفه فشتار سه نفر یکی کلب علی سلطان
 و تده فایس خان یا ملو حاکم اورمی دیگری اردو و غنجان لیلو حاکم فرآ
 و اسفر از خراسان دیگری امام قلی سلطان اوسلو حاکم کاور و در اول
 ترکمان و نفر یکی پرو د آو خان پاک و لدا شاه بند خان کجایم الدیکلو
 در اسپلطنه تبریز و یکم یکی آذربایجان است دیگری حسن سلطان کلو
 حاکم قباات اسپر لوشکاری سلطان حاکم اردیل سراب و ملوک خسته

سلطان قویله حصار لو حاکم تکابن کیلان مسترد اعلو کثیر باجم پان
الین غلیفه ولد الیاس خلیفه حاکم قراج و اعیان بیات سه نفر کی با
علی سلطان حاکم قتلعه یارند دیگر که اعلی سلطان حاکم باکو دیگر
بدر سلطان بعضی مجال خجور سعد طاشند و نفر کی سارون اوده
بایند زخان حاکم استمار او یکی بر زخان سلطان کجایی او کار
سلطان منصب خلفانی سرفند از و حاکم بعضی حال طوش بود
کثیر باجم منصور سلطان کج در شیروان آنگاه دار و جا کر لو کثیر باجم
سلطان حاکم شکلی است قراقلر کثیر باجم شمشلی حاکم دار ابر
بود و حاکم اخق شد پاپرد لو باجم مراد خان سلطان حاکم اسارا
از طویلت الوار و اکرا که درین عهد زبایالت خان و سلطان
داشتند سفید نغز اندیک حیدر خان عباسی رفیعی پیکر سکی زبای
و از منظور ان نظار شفقت بود دیگر خان احمد خان ردلان له پان
پیکر سکی شهرزور و او امر او بزرگان است دیگر خلی خان ادرج کج
که حاکم محبت یار است و کر عاشور خان کجی حاکم مرو شایجان از لدا
معتبر است دیگر احمد سلطان کجی ولد حاجی سلطان حاکم دارالمو
سبز و اردیکری سلطان سوباشی نلی حاکم چور پس مسلمان کجی
قلی سلطان سیاه منصور حاکم اسفراخج اسان کجی ضاعلی سلطان
سیاه منصور حاکم قلعه بست و زمین اور دیگر پرام علی سلطان
صوفی حاکم دیلان کیلان که از عشق اراکرا است دیگر علی حاکم

و لکن خلی خان کج است که از امرای بزرگ و بجایی الی پیکر سکی قلعه بار
دیگر بی مقصود سلطان نلی حاکم برکشاط دیگر خلیقی شافی که از
آذربایجان میر علی کور است دیگر خلی شجاع الین سلطان سور که
امرای شیروان است دیگر نفس سلطان کور پس حاکم قلعه کاشغ
و توابع در تنگ دیگر کی که ای سلطان کولاسنه حاکم زخان کج
قلندر سلطان کج میر حاکم ایل کور و از امرای آذربایجان است
دیگر بی صطفی سلطان بستانی بابدال علی حاکم جستان توابع بغداد
دیگر بی جناس و طویلت فخره و میران و یاق ترکان صحن خان
و غیره فراسان که در اقل خجایی اند و دوازده نفر اندیک پرم علی سلطان
قزلبات حاکم نیش بورا و لاد با الی پس دیگر بی علی ارخان کج
که از امرای بزرگ و میر ایل کرایمی حدود استر اباد است دیگر
احمد سلطان کجی حاکم ترشیز خراسان کج فرید و جن سلطان
نواده این حسین خراسان فرزند حاکم تربت حیدر خراسان کج
قلندر سلطان توکل حاکم ولایت جام دیگر طهاب قلی سلطان ولد
محمد سلطان قزلبات حاکم سوشتر و ذرفول خور پستان کج
شاه ولی سلطان جلایر حاکم ساکوه شند محمد پس دیگر بی حاکم
سلطان تسری حاکم جبان از اعیان خراسان کج جمن قلی سلطان
قزلباش دیگر محمد سلطان قزلی لدمیرش دی سلطان از میران کج
تابع دار سلطنه هرات دیگر میر حیدر سلطان جمن شیدی حاکم کج

سرت رود سایر جماعت قبایل تخلصه که از او یاقی قزلباش پس سینه
 و در سلک امر قزلباش انتظام یافته شد نفوذ اذربایجان
 یکی آقاخان مقدم از ایل تونیه یکی قزلباش حاکم مرغانه است
 ساروخان سلطان میر جماعت کت سلماسی یک کلب خا سلطان
 از امر اذربایجان است و از جماعت سیل سپهگیر با خلیل سلطان
 و این جماعت ایامات متصرفت اند که در ولایت روم نیت و غارت
 شعولی داشته اند و حدود ایل سرانم خفا ده اند یعنی پاک روستا
 چنانچه در وصف ایامی نامتخیر اذربایجان شاعری شده و در این زمان
 از روی رادت و خلاص بدین گاه آمده جمعی از پیشان سلطنت
 عظام انتظام یافتند بجزارت خلیل سلطان که کور ما مور شدند و
 نورالدین سلطان بیدار از خشیار تراکات شروان است و همی در
 درامتی کم تصدیر خدایات قیام داشته و در او در خراسان یک
 جلال الدین که ملک محمود حاکم سیستان از سرد صفا ریایر
 افغان حاکم پشتک توابع قند بار و **فصل پنجم** در ذکر امرای عظام
 غلامان گاه که در تبه خانی و سپه طاقی اند چون در ایام فرماندهی
 حضرت کیسی پستان کبیر ازین طبقه نویسنده اسلام یافته بسعاد
 خلاصی برین گاه شرف گشته اند اکثر از عهد صبی غل رحمت و پستان
 تربیت آنحضرت نشوونایافته با طوار حمیده شش آتش گشته است
 امارت و قابلیت صاحب خانی و مراتب سلطانی بهرسانیده بودند

مجموعی

بعضی از امرای قزلباش حاکم ممالک که از جهان فانی بعالم عالم و در
 ارتحال نموده در میان آن و یاقی کسیکه شایستگی تربیت و تقویت
 عالی امارت داشته باشند نمود یکی از غلامان خاصه شریفه را که بنام
 عدالت و کاروانی و جماعت دلیری جان سپاری راه ولی نعمت
 از اقران ممتاز بود بامارت آن ایل قشون پوشید و حکومت آن
 الکاتین مید و ازین طبقه است که کینفر در صین ارتحال آنحضرت
 ایالت و خانی و مرتبه امارت و سلطانی سرانم ازین اشد ادا
 امام تیلخان لدانته ویردینج که بجای ابدیکر یکی فارس کوه کلمه
 و لار و بحرین جزو نیت و امراتی پهن و که حکومت شتغال اند
 چون غزل نصب ایشان منوط برای بیکر یکی مذکور است سامی این
 معلوم نمیشود و کیر ضعی تیلخان لدانته تیلخان سجایی بر اینم
 والی لار حکومت آن بار سرفراز گشته و از امرای بزرگت دیگر
 داود خان ادر امام تیلخان سجایی محمد قلیخان قبا که بنا بر تقصیری
 که از او در قصبه کرجی صد و ریافته بود از امیرالامراتی قرابانچیل
 گشت بیکر یکی تولایت و میر ایل اویساق قبا جارت دیگر
 قلیخان کرجی مقرب بشیر علی که بیکر یکی عراق عرب تورچی باشی
 و متولی روضات مقدسات و عسکرات عالماست چنانچه در شرح
 و رفت حافظ احمد پاشا بر سر بعثت او اشارتی داشته از خانان
 در آن قصبه مردانیکها بطور پوست و توشی شایسته تربیت بودند

خسرو خان چکلیکی دارالمؤمنین اسپتر اباد و سردار قشون لشکر انجلی
 دیگر قراقرم جبرکس که بجای فی و الفکار خان بوینجان حاکم و چکن
 شیروان میر علی سردار مانلو و خوشلو و سپایر خازیان و لشکر
 ایشانست دیگر فرخ سلطان عوض تویم سلطان حاکم در بند و شان
 شیروان و میر خازیان بیات و روملو و غیره لشکر انجلیست یکی
 که کین سلطان که بجای میر حسن حاکم لشکر لیلان خازیان صبی است
 دیگر یوسف سلطان میر علی جیشکر که دو حاکم بنوشان خزانان است
 دیگر جمشید سلطان که بجای میر یاق لیروفش حاکم ابو در خزانان
 دیگر اغور سلطان و شمش شوزرا حاکم ولایت درون اسان
 دیگر او تار سلطان میر علی زوکی و حاکم خوار و پستان و دماوند و غیره
 گو است دیگر نوروز سلطان میر علی حواشیر تورانکی و از امر فی امان
 دیگری خسرو سلطان حاکم مار و حاق و مرغاب میر فوجی از خازیان مانلو
ذکر صدور عالیخان و وزیر اعظم و متوفیان ارباب مسلم
 زمان **یک سستی** در اول جلوس همایون سرچند در طی قایم
 سال و هنگام مناصب سامی سامیه ایشان بجای در محل خود در وقت
 یاقه و درین مقام موتمن شایسته بکار است اما مذکار آن ظاهر ازین
 نامناسب نیست لهذا تجریر این سپرد از دبا بجمه صد و عظام که
 زمان خنده انجام آنحضرت بخت نماند در اول جلوس همایون ابوالو
 انجوشیرازی بود که همه از احوالش در صیغه اول در طی احوال است

عظام شاه بخت مکان نخاشته کلایان کرد و در اول مانج
 سکندرشان ایام آقدا ابو طالب میرزا میان از منصب تصد
 عسکر نظرات برتبه صدارت ارتقا یافته بود بعد از جلوس همایون
 بدستور سایر ارباب مناسب آن مان تم عزالت بر صیغه حاکم شدند
 بعد از آنکه زمانی چون در شایستگی این منصب از سایر ارباب
 فضلای عصر مستیاز می داشت دیگر باره باین منصب سرفراز
 یافته تا بیت سال من حیث الافراد صدر بود و بعد از او قاضی خان
 ولد میرزا برهان که از سادات اسپغنی خونی قره یوز از اقوام قاضی خان
 وزیر بود و میرجلال الدین صلاکی که از سادات عظیم القدر سرسپه
 و اقوام میرزا فضل الله و سپید قائل متعدد قابل بود برتبه صدارت
 یافتند میرجلال الدین من مذکور در همین تخریر قلعه شروان و شاما
 فوت شده میرزا رضی برادرزاده بجا می رسم بن الاماثل بدین
 که امری معزز و نامی گشته از وفور قابلیت برتبه مصاصرت حضرت
 در یافته بر شد و کار دانی تولیت و قاف سرکار آنحضرت که بر حضرت
 عالیات چهارده مخصوم علیم اسلام وقت فرموده اند و منصب
 داری توقعات مبارکه حضرات عالیات علا و منصب صد که
 در سفر آذربایجان بر کنش شده در سال ابعالم بقا پوست قاضی خان
 بجهت دلیری که در صرف مصروفی و قاف داشت و مرضی صبیح
 نبود معزول گردیده منصب میرزا رضی میرصدالدین محمد ولد او که

حضرت علی است و در آن هنگام روضه بود و توفیق یافتند میرزا یحیی
 عماده اش حساب الاموال علی بنایت عمزاده خود کافل امور کشیدند
 قاضی خان قاضی سلطان بی الموسوی که متولی سرکار فیض آباد شد
 بود و توفیق یافت لیکن همان چند روز که در دارالارشاد اردبیل
 بوسن منصب عالی صدارت کرد و بیارکشته مثال اجل اتمام نمود
 خطاب صدارتش توفیق تمام نمود که در بعد از فوت و میرزا علی
 محمد خلیفه ولد میرزا شجاع الدین محمود صفائی که در آن ملک بسادت
 مازندران معروف اند و ششماه از اوصاف کمال بزرگی او بود
 و منظرش در صحیفه اول درج شده معوض گردید و میرزا رفیع کو
 شرف مصاصرت دریافت از مرتبه نیابت پامی برتر نموده اصالت
 بدستور میرزا رضی طغرائی امثله و احکام را با اسم سامی خود موقع
 و موشخ ساخت و در آنکه میرزا رفیع الدین محمد خلیفه بجوار رحمت خدا
 پیوست عالی صدارت کل ممالک منبش الافراد با منصب
 و مهوراری حضرات عالیات بخدمتش تعلق گرفت اکنون بنام
 بلند مدارج و مناصب ارجمند سرشنه از وی دارد **اسامی سادات**
 و زرای اعظم زمان و ملت مایون آنحضرت نیز بدستور صد و هفت
 نفر اند در اول جلوس سالیون میرزا شایبوی ولد میرزا احمد بن میرزا
 عطا الله که در زمان شاهجنت مکان ششماه از اولش در طی احوال
 و زرای ممالک رتبه در کمال بیان گشته و میرزا احمد که در وقت توفیق

بنی بر آن در علم اشعارت کامل داشت بنا بر نماز عده که میان او بود
 سلیمان نیز بود و در زمان بیاب سکندر نشان وزارت مشرفین
 انستیار نمودند بخراسان فت و در آنجا تهنیت فرستادند بجای یکی کرد
 در سالی که نواب سکندر نشان عبا که عراق متوجه فرستادند که در
 مرشدت سلیمان از در قلعه تربت حیدریه چنانچه در محل خود ذکر شده
 محاصره کردند بحکم یک نام برادر زاده میرزا احمد باغوا و مکرکی
 سلطان بصلحه در آمده در زمان خدمت عم خود را قبل آوردند
 انداخت مرشدت سلیمان بر حقوق خدمت جان سپاری نمود
 شامولی سپه اورا که بنور خرد پسرال بود بجای پروریز خود کرد
 چنانکه حضرت علی بعراق تشریف آورده بر تخت سلطنت قرار گرفت
 شارایه که در خدمت مرشدت سلیمان نشو و نمایا فیه شایسته
 منصب عالی داشت حسب الصلاح مرشدت سلیمان تبه وزارت عظمی
 سرشنه از وی یافت و یکی میرزا محمد کرمانی که از جانب دراز نما
 کچی تهریز اقوام میرزا گردید و بعد از واقعه شهادت سلطان حمزه
 بصلاح امر در زمان ابوطالب میرزا وزیر و عماد الله ولد شده
 اشظام دولت و سبب می نمود بعد از جلوس مایون علی و اشخاص
 از مواخذه و مصادر در سپهر خراسان فقیق باردوی معلی همرا بود
 و در خصیعتی مرشدت با قبیل او همراز و در خصیعت حضرت علی
 در واقعه همراز و پسر بود و از آنحضرت نوبه منصب وزارت یافت

بود بعد از قتل مرشد علی حضرت بو عده وفات نموده او را بر عظیم
 وزارت سر مشرف از فرمودند لیکن از وفور شد و بلند پروازی خود
 سری که حیلش با آن منظور بود و زیاد رویه از و بطور رسید
 که پسندیده طبع شرف نبود و باعث تربیت ابوطالب میزانی شده
 بود و در دو غایب و زاده و معمولات تحریر کما مراد عظام که قمار گشته
 در جهان چند روز مقبول گشت ایام وزارت و آقا در شش ماهه
 شش ماه نبود **سیوم** میزانی الطیف که شیرازی که وزیر شرف
 منصور سلطان حمزه میزانی بود بعد از واقعه شهادت شاهزاده از وزارت
 معزول گشته میزانی چنانچه مذکور شد وزیر شش بود و وزیر بعد از
 مواضع و مصادر در سپهر خراسان همراه بود و بعد از قتل مرشد
 وزیر نواب خورشید حجاب علی عالی گشته بود بعد از قتل مرشد
 نواب خورشید حجاب وزیر اعظم اعتماد الدوله گشت وزارت
 بایالت جمع کرده صاحب پیش و شک و طبل و علم گردید و دو سال
 من حیث الاستقلال امور وزارت پرداخت و در او اتم حجت
 اطوار از باغچار پیش میزانی زمان که از غنمه و در جمیع جوانی
 ارتکاب اعمالی که مرضی طبع مبارک اشرف نبود مغزول گردید **بهار**
 حاتم سیکه که ملک بهرام آرد و با وی که شمه از احوالش کتب مرقوم
 کتب بدل بخار گشته در از حقوق خدات ساجت مشرفان
 سپاری خدمات سابقه و لاحق و جان سپاری کیم را در اول بطلان

بلور

که جمله خاندان از نیک در صیغ صحه و سرات و از جانب علی مستجاب
 آمده بود در بانق پ نمانده قلعه نداشت در مقام تربیت و در آمد
 منصب استیفا فی مالک سرفراز فرموده بود بعد از عزل میرزا
 بوزارت اعظم سر بلندی یافت و تا مدت بیست سال در مقام استتقلال
 وزیر و اعتماد الدوله بود و در پایتخت سده دم از وی حاکم در عظیم
 آن ایام سمت گذارش تا قیام فوت شد **سوم** خلفا جمعی میزانی
 ابوطالب سلمه که اوصاف کمالش در صد صحیفه اول و کذا
 یافت بود از اول حدیثی بطالع کتب علمی پر داشت در فنون عظیم
 و حکمیت قیام عظیم یافت و در آغاز جوانی و نشو و نما در از حقوق
 خدمات الدوله و اجداد بجای الدوله بزرگوار بدین ترتیب علی ارجمندی
 و تا ده سال مسکحل امور وزارت بود بجهت بعضی امور که لازم داشت
 و غور و جابه و منصب است از عظیمه الامور کردید که ایام نیک
 زمانه سازگار و تجربه شیب فراز روزگار مذهب کرد **ششم** سلمه
 ولد شاه علی میزانی بن عبد الله خان استپا جلو که فی الحمله قابلت
 استعدادی داشت بر تبه بلند وزارت ارتقا یافت و تا مدت پنجاه
 مشاغل وزارت یوان علی بود در صفی این کشته بعالم پست **هفتم**
 سلطان العلماء و دستور الوزرائی خلیفه سلطان خلف موفور
 میر رفیع الدین محمد صدر که شرف مصاصرت حضرت علی دارد چنانچه
 محل خود اشعاری شده و ماثر جلال و مفاخر کمال الدوله و جسد

اوراق سبق ذکر یافته بدین تکرار مغز و سر بلند کرده و بنمونه
 مورد تربیت و شمول نوازش و الطاف شایسته ترین جهت است
 بامر وزارت پرداخت و تبحر سپید بزرگ عالیشان و فاضل و
 یکنواخت و از عهد صبحی او ان نشو و نما و تمیز از زمان ارتقا بدراج علیا
 و منصب کراجی صرف مطالعه و مباحثه کرده و در فنون علوم معتدل
 و منقول سرآمد روزگار گردیده در اندک زمانی بوفور فهم و فطرت
 و طبع پیستیم و علم حساب دانی مهارت کامل باقیه راجی صایب و فکر
 ثاقب او را در دقائق امور وزارت ترقیات نسیم روی اده بی
 بلوازم این منصب عالی اشتغال دارد که تصرفاتش در علم قانون
 نتایج ارقام سعادت شطاش از حروف خطا مضمون است و در
 کامل الصفاش جامع کالات صورتی حاوی فضایل و استعداده
 معنوی شایسته کی این بزرگوار زینده کی این منصب علیا از عهد
 ظاهر و هوید است و الی غایت من حیث الاستعداد و الانفراد
 این مشعل عظیمه است و در پس خلق و صاف حمید اش بر خند جو
 رود اندکی از بسیار در دیباچه نماز نیست و آن آورد و در باطل
 ارباب تسلیم و صحاب فضل و کمال از رحمت کلمت که بازش مختصر
 شاداب است و ارباب باقیه استعداده در ظل افت و آسمان
 صاحب ولت سرور و کامیاب **نظم** از او رسم وزارت تا کرده
 ز نام او بلند آوازه گردید * و الیوم منصب وزارت از وجود

بانی

سرفرازترین آرا پیسته و سر بر دولت از سلامت نفس کار دانی و
 اندیشی عمیق محلی پیرا پست است امید که از عمر و دولت متع و بر نور
 یابد ذکر اسمی **پایستو فایح کلمت** مستوفیان عظام مرزبان
 فرخنده انجام آنحضرت نیز دستور صد و روز را می اعظم صفت نفی بوده
 اول نواجذ شکر انده دما فی صحفها فی که در خراسان خدمت آنحضرت
 بود و در کتاب پس بعراق آه سیال پستوفی الحاکم و اود
 در ویش نما و بسلامت نفس تصاف اوست و محاسب کار دان
 بوده از احکام شکار بشکار تازی مولع بوده و در شش ماه باری
 مغزول شده **بوم** حاتم یک اردو با دمی زیر تکیاش مستوفی الحاکم
 کت و شش ماه بدین فتح مت قیام داشت و در اول توشقان
 پس لهف چنانچه در طی اسمی و زرا ذکر شده مورد تربیت باقیه
 بنصب عالی وزارت اعظم ارتقایافت سلو م آقا شاه علی دولت با
 اصغرا فی تربیه استیفا سر بلند می یافت و دوات وقت مظهر صبح
 کما ان غایت رسم بود که بپستوفیان اده شود با و داده و در علم
 و نویسندگی استاد الحاکم سپهرین محاسب کار دان بوده و بسلامت نفس
 و خیر اندیشی تصاف داشت و ما شش سال من حیث استعداده
 بدان خدمت پرداخت تا تاریخ است الف بهل طبیعی شد تا بر
 شایسته با آن سلسله منصب مذکور چهارم با قاضی زاعلی برادرش نفی
 و دوات و قلم مرصع مذکور با و اختصاص یافت او مرد مجیده و خوش

سلوک پر نیز کارگرم طمع بود و نتواند شخص بسع و خرج مالک محسوب که
 اعتماد الله و له عالم بک طرح کرده بود و امر فرستاد و قانونی غایت
 بایون است در زمان استیفاء او تمام یافت و تا بحال سلوک
 الممالک بود و از درویش نهادی عدم رشد و استتعال مورث
 متعرضان اضمدا کشته مغزول کشت **چشم** معز امیر از ابراهیم
 شیرازی که از جمله متعرضان بود بدین تیره فرستاد از بیافت و در کمال
 استتعال بلند پروازی بوازم این خدمت استتعال منبوی و از
 زیادتی رشد و سلوکی با بنا چنیس ارباب قلم از او مرید در دست
 عیجونی در آمدند و از بی پروائی و بی شعوری که از کیفیت داده جان
 و منصب نیز در خطی چند در چاپسبات کیلان ده مبلغهای کلی فرود
 گذاشت نموده بود معز امیر علی علمیان کج خود مودی حساب بود بدان اخلای
 یا نه بعضی قدیس رسانیدند بنا بر آن تم غزل بر صفحه کاشن کشید
 ایام منصبش کمال نیم بود در اول سلیمان سل **ششم** معز امیر
 الدین محمد ولد معز احسن کفرانی صفهائی که وزیر حسین خان شاه ملوک
 الامرای خراسان در علم سیاسی و نویندگی شاکر و خلف اگاه
 علی بود بر منده استیفا کمن یافت مرد خلق نیک نفس بود با کمال
 استتعال بزرگ منشی غایت درویش نهاد و خیر و صاحب
 بود فقرا و درویشان ارباب صلاح و صحابه بد و تقوی زرمیوا
 احسانش بهره ور بودند و تا پانزده سال مستوفی الممالک استتعال بود

در سال شانزدهم دعوت حق لبیک اجابت نموده بدار بقا
ششم معز امیر سعید نوازه خواجه قاسم نظری مستوفی الممالک زان
 شاه جنت مکان که منصب و ارجه نویسی از برای جان غایت و راست
 و حقوق خدمت دیرین بجهت قاسم بدین تیره و الا از جمندی یافت
 حین ارتحال که کیتی سان حساب لارث و الا استحقاق مستوفی الممالک
 بود و اکنون بدست و رخصت مذکور شغولی و از وزاری خروزمنا
 آنحضرت چند وزیر ذمی شان صاحب اعتبار که بودند مثل معز امیر
 وزیر دارالمز و ما زندان خراسان و ند که خطاب معز امیر علی علمیان
 سرمنه از بودند و خواجه محمد رضا وزیر از برای جان لقب فدوی
 و دیگر وزرا اصفهان کاشان غیر هم بعالی مقام رسیده بود
 و از وزرانی که در حین ارتحال اتوق فائق همات دیوانی بودند و
 صاحب جاه و غرت و ثروت بودند یکی معز اتوق مشهور بسیار
 نوازه خواجه غایت که در زمان جنت مکان وزیر حسن لبیک پوز
 بوده و مومنی لبیک که شلاق همایون و اتوقی واقع شده بود و
 بیکر یکی استر بلوغ بود کاین معنی بوازم خدمت پر خسته نوابی
 ستانی آثار رشد و کاروانی از ناصیه او شش شاه نموده در مقام
 تربیتش در آمده در همان ایام بوزارت کل طبرستان کج عبارت آن
 ما زندان بشت نشان رستمدار بود و باشد سر بلند می نایه روانه
 شد حسن سخی کاروانی و در خدمات مرجهه سیما انجام عمارت

ضبط و نسق حکمت و توسیع طرق مشورع و غیر ذلک ضمیر نورشیراز
 پیشین بطور یافت روز بروز در تشریح می افزودند تا آنکه بر عهدت
 محمود اقران گشته از جمله مقربان مجلس قدس و محرمان سرایر انبیا گردید
 و تا جناب رحمان آنحضرت بدان منصب سرمنه ازین ایشاد و همیشه
 مستحسن طبع شرف بود و **دیگر** خواجہ جلال الدین اکبر غوریانی
 خراسان که از اعیان لایق غوریان هرات بود در زمان تسلط او تشریح
 بدو و تلمیحاتی فرمایید و او را انواع جور و تعدی کشید و بعد
 فتح خراسان از آن دو تلمیحاتی که از او بطور رسیده بود و
 شفقت و تربیت گشته بخدمت دیوانی انجام امور کردید و بخدمت
 منظور نظر لغات گشته بوزارت کل خراسان ارتقای فیه صاحب الملک
 و رجات موروثی و مکتبی بود از تقدیرات آسمانی نصبت می نمود
 طاری گشته دیده هایش را بکلیه از دیدن طاری حاصل دید و آن
 بنا بر پاس حقوق خدمت از ابتلا می و اغراض عین مندر نموده بهمان
 دستور منظور نظر شاهان بود با عدم بصیرت و بیانی برین
 امور وزارت میر پرداخت و بعضی توجبات خسروایه لغوی منجلیع راه
 و تاملت و از ده سال ایام بیستانی وزارت کل خراسان کرد و در آن
 سابقه و قرون با ضمیمه همانا نظیر آنیستی وقوع نیافته باشد که در عهد
 حق شناسانند نواز و وقوع افت مذکور و زراعی خرد مالک زین
 فایده نیست **فهره چند در حرم شاهان** و آنست که این جلد نیز عالم را که

عبارت از صحیفه ثانی و صادرات احوال خسرو طغرل است و این احوال
 ایام مندر آن می شمرند و غفران کل عباسی است تو یذکره رقم چهارم
 پذیرفت و تحمل که بعضی فقرات طفیلی آنچه مقصود با لذات بود درین
 عالم را در شرف تخریر در آید باشد که محل اعتراض متراضان البصیر
 تواند بود اکنون کلک سخن در آرزو همه زده در این باره آن زبان
 صدق میان آنچه شریف کل می بود بی شک معطیات کل می شوش
 یعنی عامی سیرامی و ام دولت و قوام سلطنت پادشاه سپاس گفت
 امام ما جهان مندر سپهر عدالت و عالم آرای قیام عالمی است
 کشور عظمت مندر آن بوی خاقان بلند قدر و الامکان شایسته
 قصا قدرت قدر توانان ازنده تحت فیروز نجات اکاثره و کین
 خلاصه مندر آن و ایان عرض صحیحان فرزند عالم جهان کشاکش
 زمینده اورنگت جهان را شایسته است که هر سر بحر خود در دریای خود
 سلطان سرمنه از شیراز بنبر و رسکین نواز که بصفتا حجت
 و سخا آراسته و باد و دیش بی انداز و بزیر و رحمت و اشفا
 پر ایسته در ایجاب سپولات ارباب حاجات **ششم**
 نرفقه لا بزبان مبارکش مرکز مکر در شمشاد ان الاله الاله
 سلطان بن سلطان بن سلطان الخاقان بن الخاقان بن الخاقان
 المویده من عند الملک الشمان ابو المظفر ابو المنصور **صفت**
 بهادر خان الصفوی الموسوی پسرین خلد ظلال و له العظمی الی یوم

والمیزان زده و ترساخته ریاض سخن و از بی ابد عای
 آن شهریار جهان آفرین و معانی معنی که همه از معانی جلاله در
 صحیفه اول تم نگارش یافته و این و راق تر و اقی ملک با هم
 سایش ترین فریفته شاداب گرداند خداوند این نوباد و نوباد
 شیرینی تازه نسال کهن جهان آری بلطف ازلی و حسن تقدیر کرم
 بر فراز میسند فرمان وانی بد بزرگوار و اورنگ کشور پستان
 بد عالمی قدر سالهای بسیارالی بوم لقا پاینده و پستد ام
 عالمیان ظل رحمت و عظمتش آسوده دار و بباد کار بد بزرگوار
 فردوس مکان کیتی سان عمر طیبی فراغ خاطر از زانی در شمشاد
 دین دولت مظهر منصور گردان * تو توفیق مسکین فرج ازین ده
 بر اعدایین فرسند ازین ده * و هبستان بارگاه غرت مقربان
 بساط قرب و منزلت و خواص عوام کافه نام سیان آید
 اخلاص شاردوی الاحرام و پستور رفع قدر عالمی قدر که طلب ازین
 عمر و دولت و خواهان تصاعف جاه و حشمت این جزو بند قدر گردان
 بسطت سپهر مقدارانند از مواید احسان و ملت پایدارش تمتع
 و بر خور و ازین آیین ایب العالمین **تنبیه** در صد صحیفه اول
 ذکر اشعار می شده که بعد از تو بدین تاریخ عالم آرا اگر عمر و کند
 و فرصتی از شفا کسب معاش که مضیق اوقات شریف عالمیان
 و ناگزیر گاه آدمیان است بت آمدن مستحیی از نواد حکایات و

و سر جو شای از غریب و ایات چه آنکه انجمن مقدمین متاخرین
 بیان نگاشته در صحیفه روزگار باید کار گذار گشته در شکل کتاب
 انساب جامع حکایات و عجایب المخلوقات و حیات الحیوان
 فرج بعدل شده و کستان نگار پستان اخلاق ناصری و محسن
 و جلالی و امثال کتب که سر یک کتب است مملو از لالی ابد از
 الا سپهر ابرار چه آنکه در مدت حیات که درین تمام این صحیفه
 نما و شمار آن بمقتاد رسید و بدید بصیرت یه و کموش و موش
 از سیران و زکار دیده شنیده و در یک سفینه جمع نموده از خرمن مستعد
 خوش و از مایه فضل برکت شنبه داشته چون یوزده گران
 کوی بنوانی و امنی بر نماید و مجموع مختصری پر دانه بدین صحیفه
 دهد و این مقالات شغرت بی سراخام همی توج و اغازان عالمی
 دوست پر و مخلص نو از سر انجام یافت قبل کتابخانه شهریاران
 قآن یادل سپهر آستان ایمان و ملت ابد توانم کرد و در این
 قلیل البضاعه سرگردان دیدم استعداده و نعم البدل و لایذکار
 مانند تا غایت که مشغول این کرامتی نامه فرصت آن نشد زیرا
 تالیف را دلی باید فراغ از مشاغل و خاطر می آسوده از بسپاسی دل
 که مصاحح و دست منم از آن اجمع آورده تا لیف آن نسخ پردازد
 و بعضی از شعری سخنور و سخنوران بلاغت کسرت که در زمان مختصر
 بنکامه پردازی از تازه کونیسیه ایشان کرمی است ذکر نموده تا

کتاب را بدان آرایش به چون در حین تمام این نسخه عالم آرا اسپاسبا
آن نیز جمع نموده قلم گفتید بر تحریر آن احوال بوقت دیگر نمودند
اگر عمر یوفای و فاداری کند و توفیق الهی یار و مددگار گشته و
دخواته چنانچه اشارت شد بدست آید تیر قبایل بنامه پرداخت
کنون خاطر و اندیشه ضمیر بطور آید فیهو المطلوب الایدت که از
خاطر افسرده چه آید و از نشیبه کشیده تراود و در باب فطرت و
معذور خوانند داشت **مصرح** ای بس آرزو که خاک شده
این مطلع نیند از منظومات مکرمین مناسب حال بود
صد و عده کردیاری و یکی را **راؤف** بر من چه جور بود که آن چو فاکند
امید که این سحر فنامه اقبال از اغراض بوالفضولانه است
و حسد دور بوده اگر بسوز و خطای مطلع کردند در اصلاح
و چشم عیب بین از آن پوشند و اسلام و الاکرام مت الکتاب
علی نبی الایست کتاب بعون الله الملك الوهاب
فی یوم انجیس الثامن من شهر جمادیه

۱۲۹۴

محمد

